DE LITERATURA FAVENTINORUM,

SIVE

DE VIRIS DOCTIS ET SCRIPTORIBUS URBIS FAVENTIÆ.

APPENDIX

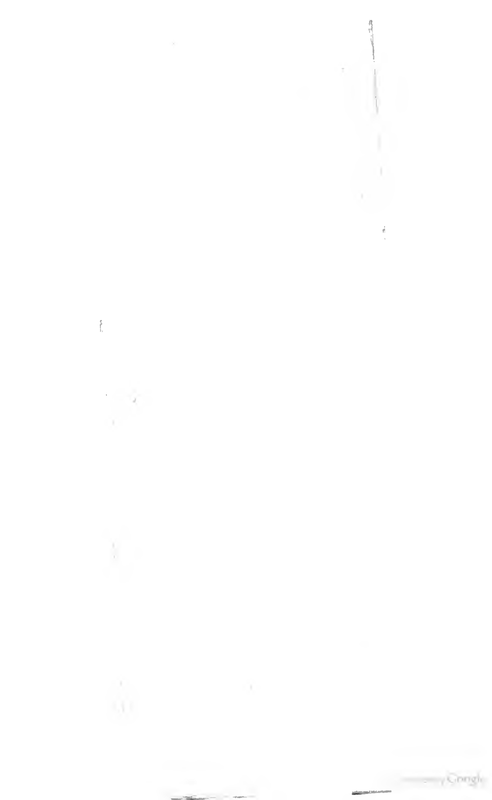
AD ACCESSIONES HISTORICAS FAVENTINAS.

VENETIIS
M. DCCLXXV.

Apud MODESTUM FENTIUM TYPOGRAPHUM.
SUPERIORUM FACULTATE.

NOBILISSIMIS ET PRAESTANTISSIMIS,

SAPIENTISSIMIS PARITER

ET

AMPLISSIMIS PATRIBUS

PRAEFECTIS REI PUBLICAE

FAVENTINAE.

JOHANNES-BENEDICTUS MITTARELLI
ABBAS CAMALDULENSIS.

Erius in mentem meam venit, NOBILISSIMI ET PRAESTANTISSIMI VIRI, de Faventinorum Literatura verba facere, syllabumque conficere Civium illorum, qui consiliis, doctrina, literis clari fuere, ur-

a ii bem-

benique vestram non solum
runt. Id si menti occurrisset
Accessiones Historicas Faven
Italicarum Cl. Muratorii pro
vi, is erat optimus locus tex
lustriumque Virorum, qui ir
moramque trahentes, elegant
men magnum sibi, ceterisque
tis enim Indicibus Chronolog
cumque consarcinavi, Viroru
tum Rei publicæ Præfectorur
bus illustrium, pronum erat,
dere Indicem alterum insigni
Civilis ac Canonici peritia, a
præstantia, & bonarum Artiu
demum omnis Philologiæ cor
dierunt; ea ferme ratione, c
religiosus & eruditus civis ve
collegit Hominum Pietate &
Sed quod ea occasione, alia t
si, nunc in præsentiarum cun
præstare. Siquidem contigit,
MSS. Codicum hujus mei Mc
riano Venetiarum copiosam
ćturnaque manu verso, eosq
bus adornare contendo (quai
vente votis meis, propediem i
magnam mihi necessum fuerit
Bibliographos quotquot ad n
Catalogos inspicere, Elencho
oculis percurrere; dataque c
plures reperire, qui ornamei
Italiæ civitatibus forent; inter
cepi seponere Viros & Script
quo doctrinæ genere, monum
Faventinam urbem quomodo
votum cessit; Faventinosque
ptores, hos, quos videtis, in
plexus sum, alphabetico ordir
spectu Vobis, AMPLISSIMI
eos, qui longe ante ætatem v
ris attulerunt, tum qui temp
Vestrorum floruere, tum deni
stites vestigia Majorum suor
tur. Illud unum mihi condor
(quod præsidenter existimo)
lerunt, sive quos tempora ve
riem hanc non redegerim, v

recensuerim, id non oscitantiæ aut indiligentiæ meæ, & minus haud recto vel obliquo animo referatur, sed inscitiæ, eique soli causæ, quod ad cognitionem meam non venerint, unice deputetur.

Faventinorum porro nomine fas mihi duxi, non eos tantummodo recensere, qui in urbe vestra Faventia natale solum habuere; verum etiam eos, qui ortum suum traxerunt in regionibus, oppidis, castris locisque vestris, in tota nimirum Faventina Provincia, quæ latis quam & longis finibus describatur, quantumve, & nunc, & multo magis elapsis seculis limites suos protenderit, nullus est, qui nesciat. Sanctagathenses itaque, Balneocaballenses, Brasichellenses, Cotiniolenses, Fusinianenses, Maradienses, Mutilianenses, Russienses, Solarolenses, Tredotienses in unum censum redegi; hi enim omnes a principe urbe vestra Faventini jure suo penes omnes audiunt; cunctisque Bibliographis, quos consului, id usui venire comperii, ut oppidanos circumfusosque ad principalem locum pertinere arbitrentur. At si ii qui tam in urbe, quam qui in circumpositis locis natale solum sortiti sunt, Faventini jure suo dicuntur, quid dicendum de illis, qui licet sub alio cœlo nati, longum tamen & honorificum domicilium in urbe vestra habuerunt? De iis præsertim, qui Ecclesiasticis dignitatibus aucti, ad Episcopalia sacra munera destinati, vel Canonicorum honorabili cœtui addicti, aliquid scriptis & literis tradiderunt? De iis quoque, qui Cives vestros egregiis disciplinis imbuerunt, apertisque palæstris juventutem vestram formarunt in artibus & in scientiis? Civitasne vestra deneganda eis erit? Minime gentium. Eos proinde computare in hac Scriptorum sylloge æquum opportunumque censui.

Si vero a me requiritis, SAPIENTISSIMI PATRES, quo potissimum Studiorum generi operam dederint anteactis temporibus Cives vestri, brevissime dicam. Jurisprudentia & Medica facultas primas tulerunt. Johannes-antonius Flaminius, ortus ex patre Cotiniolense, atque proinde vester, sed multo plus vester studio & amore, in epistola de Laudibus Faventiæ ad Antonium Puccium S. R. E. Cardinalem, quam etiam exscribere, & in hanc collectionem meam derivare fere totam placuit, longum censum facit celebrium Jurisconsultorum & egregiorum Medicorum Faventinæ urbis; neque miror. Proxima Faventia AlmæStudiorum Matri Bononiæ, quæ Juris utriusque ac Medicinæ fuit primaria sedes, vel cives suos in ea Universitate edoctos suscipiebat, vel æmula cives intra domesticos lares alebat, iisdem propemodum studiis vacantes. Neque dubito, quin insignes illi Viri, Judices Jurisque periti, quos Majores Vestri merito Sapientes

nomi-

nominarunt , quorumque cc
Hiſtoriis patriis, & in veter
fuerint omnis Literaturæ qui
ſertim Conſultiſſimi juris ,
rum monumenta nulla noſt
his referre libet, ordine ten
gnomento Teſſerocondum
1032. Ugarum Cimamellum
circa annum 1063. Albertum
Rainerii de Saſſo Bononiæ
nardinum Cauſidicum , Pet
Imperialis Aulæ Judices , B
Azone Sapientes , qui cong
Friderico I. Œnobardo anno
ab urbe Veſtra , Martinum
Vivianum Sapientes, Petrum
giſperitum, Uguiccionem de
thæum Capironis , Perticon
Viviani, Thebaldum, Notev
mum, alterum Aureum, Th
S. Juliani de Arimino, Ragn
Venturam , Peppum, Girard
dum Sapientes, Guidonem d
Ugolinum de Medicis Judice
de Saſſo , Thedericum , Bel
lutare , Andream de Pritelli
alios appellatos Judices, Con
liones, ex quibus aliquot alii
tur in charta Eutichii Epiſ
1045. alii ad annum 1069. in
Faventia . Neque deerant in
viros, qui ſingulari doctrina
quos Catalogus noſter exhib
major, vel a remotioribus ſec
qui in epiſtola X. libri V.
appellat LITERATOS, IND
TES. Videatur & epiſtola ſe
ſima controverſia agens, ad C

Quoniam vero inſignis ve
invidit nobis, quæ forte obvi
cebit mihi ea ſaltem proferr
bus ſeculis, neque tantum a
neque id detrimenti tulere .
Literaturæ ſplendorem in oc
duco quæcumque reperta a n
tia, in Bibliothecis, Catalogi
nacothecis , in horumque op
quaque quodammodo corraſ

ipfiffima eorum verba mea facio, in Gefnero nimirum, Poffevino, Caveo, Fabritio, Marchefio, Mazzuchelli, Jano Nicio Erythreo, Sartio, Coleto; in Albertio quoque & Eccardio quoad fcriptores Ordinis Prædicatorum; in Wadingo, Franchino, Bernardo quoad Concellitas omnium Ordinum S. Francifci; in Gianio ejufque continuatoribus quoad alumnos Ordinis Servorum; demum in Tonduccio, Cavina, Magnano veftratibus Scriptoribus.

Aequi igitur bonique confulite, PATRES SAPIENTISSIMI, neque rationem meam improbare velitis; exiftimavi enim benemereri de Literis veftris, fi diligenti multaque cura in hoc incumberem, ut, quoad veteres egregios Cives Veftros, ipforum fcripta, vel faltem nomina e fquallore & tenebris in apertam lucem darem, quatenus infignes illi viri atque immortalitate digni omni honore & plaufu non fraudentur; quoad recentiores vero, ut hos Majorum fuorum exempla ad imitationem fequutos effe demonftrarem; Multorum fiquidem Veterum opera, quorum mentionem facio in hac Collectione, ad hodiernam diem commendabilia judicantur, & cum honorificentia excipiuntur & fufpiciuntur; fua quoque laus non deeft pofteriori ætati, ne quid dicam de viventibus, quos impellunt ad recte docteque fcribendum, tum inftituta eorum Patrum, tum fingularia eorum ingena perfectioni inhiantia.

Minufcula aliqua, neque tanti facienda quidem reperientur in hoc opufculo; verum ut animadvertit Cl. Fabritius in Bibliothecæ Græcæ Tomo II. pag. 681. „ debemus nos etiam iis plurimum, qui epigrammata, quafi „ disjecta membra, collegerunt in unum corpus. Cum „ enim opera hæc tam parva, mole non fatis fua fe tueantur, neque fponte, ut grandiores libri confiftant, neceffe omnino eft, ut facile elabantur e manibus, fpargantur paffim, delitefcant atque obfolefcant in angulis, vel prorfus negligantur, nifi periculo jacturæ eorum fubveniat alicujus diligentia & fedulitas. "

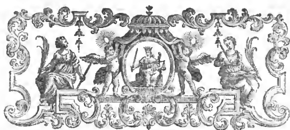
Atque hæc, ut rationem reddam mei laboris, quidve præftiterim. Dum autem mecum in animo confidero, cui potiffimum exiguam opellam confecrem, non poffum committere, quin Vobis, NOBILISSIMI ET SPECTATISSIMI PATRES, eam infcribam, quibus alteram de Acceffionibus Hiftoricis Faventinis, fumma humanitate exceptam, nuncupavi. Tum etiam dignitatem opufculo meo adjectam puto, fi iis offeram, qui de eo recte fcienterque judicare valent. Accedit meum confilium illud (quod ingenue fateor) ut falivam moveam, aurefque vellicem Faventinorum veftrorum civium, quibus utpote indigenis tum fuperaddere, tum emendare ex patriis

triis

triis Bibliothecis fas modusq
ctamque collectionem meam
tiasque supplendo , quæ ho
tumque, qui ego sum, fuger

Sed tempus est vasa conci
imponere huic epistolæ verbi
auguratusque est ducentis oc
nis, hoc est die XXIV. Octo
phinus Patricius Venetus ,
Abbas Generalis Camaldulen
II. Partis II. ad Galeottum A
rentii urbis vestræ, quæ ined
num. 723. Verba ipsa uncial
pectore profero: FUIT, inq
DI FAVENTINUS POPUL
CULIARI QUADAM DE
LENSEM ORDINEM HAC
SEQUUTUS, ET EA PRA
FIDEI ERGA RELIGIONE
NIA ET ARGUMENTA ,
ME DEBEAMUS, NEQUE
DIGNAE GRATIAE NO
CUS. RETRIBUAT DOM
TUI ILLI, UT EIS SEMP
GANT.

Dabam ex Bibliotheca Ab
riano Venetiarum , Kalen
M. DCCLXXV.

DE LITERATURA FAVENTINORUM

SIVE

DE SCRIPTORIBUS DOCTISQUE VIRIS FAVENTINIS.

ACADEMIÆ, quæ variis temporibus institutæ floruerunt & florent in urbe Faventina. Athenophilorum. Vide *degli Atenofili*, *Tosettius Nicolaus*. Illa, quæ vulgo *Cavalleresca*, seu Remotorum appellatur. Vide *dei Remoti*. Academia, quam vocabant *dei Filodici*. Vide *dei Filodici*. Philoponorum. Vide *dei Filoponi*. Incitatorum. Vide *degl' Incitati*. Academia, seu Colonia Arcadica, dicta Lamonis. Vide *Lamonia Colonia*. Academia nominata *degli Smarriti*. Vide *degli Smarriti Accademia*.

ACCARISIIS (*de*) Rolandinus Faventinus Canonicus, ac etiam Romanensis appellatus. Recensetur inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1281. apud Sartium Abbatem Camaldulensem, ex codicibus Memoriallum archivi publici Bononiensis, in Appendice ad paginam 443. insignis operis de Claris Professoribus Gymnasii Bononiensis. In tabulario Capitulari Canonicorum Faventiæ nomen Rolandini Canonici Diaconi sanctæ Faventinæ Ecclesiæ legitur ad annos 1269. & 1270. Ad annum 1286. examinator erat sub Vivlano Episcopo Faventino. Videantur Accessiones Faventinæ Coll. 506. & 517.

ÆGIDIUS judex Faventinus. Laudatur sequentibus incouditis varsibus ad seculum xiii. a Thomaxio judice & poeta Faventino ejusdem seculi; apud Cantinellinm in Chronico ad annum 1278. col. 241. earumdem Accessionum Historicarum Faventiæ.

„ Egidius judex parvus, sed pectore largus
„ Magnis consiliis, animi quoque viribus
„ Argus,
„ Eloquin juris nectar sapit, affert odores,
„ Quam valant ferri res aſt secundior hora.
Liter. Favent.

A ÆMILIANUS Æmilianus Faventinus Patricius, & Archipresbyter ecclesiæ S. Stephani Cotiniolæ, inter Pastores Arcades Coloniæ Lamoniæ Archidamus Achelianus, inter Incitatos l'*Incaminato*. Natus die xxi. februarii anni 1682. vigesimo octavo ætatis suæ anno Archipresbyterali dignitate dictæ insignis ecclesiæ fuit insignitus. Vivere desiit xxvii. Decembris anni 1714. Funus ipsius celebratum fuit ab Academicis Philoponis, recitatione plurium elogiorum, tum soluta, tum ligata oratione anno sequenti. Vide *dei Filoponi*. Italica epigrammata Æmiliani leguntur in collectinna Gobbiana T. III. pag. 54. editionis Bononiensis primæ, & T. IV. B pag. 106. secundæ editionis similiter Bononiensis; multo plura asservantur in regestis Academicorum Philoponorum. Crescimbenius Tomo IV. pag. 263. *Storia della Volgar Poesia* specimen ipsorum exhibet; additque Æmilianum proposuisse sibi, carmen lyricum, vulgo *Canzoniere*, conficere in laudem beatissimæ Virginis Mariæ. Servatur Cotiniolæ epistola P. Johannis Columbani S. J. ad doctorem Lucam Silvanum, quæ distinctam continet narrationem vitæ & obitus hujus pii & docti viri. Vide Romualdum Magnanum *P. I. Vite de SS. e BB. Faentini pag.* 400. & Joannem Marangonium in Thesauro Parochorum T. II. lib. III. cap. 1. qui ex pietate & ex doctrina celebravit Æmilianum, vitaque lon- C glore dignum judicavit.

ÆMILIANUS Jacobus-philippus Faventinus. Accensetur Laureatis Doctoribus Ferrariensis Collegii ad annum 1695. a Borsetto in Historia Almi Gymnasii Ferreriensis T. II. pag. 486.

ÆMILIANUS Ludovicus Faventinæ ecclesiæ Canonicus, qui, „ cum juris utriusque

„ sciantia esset claros, diu Romæ magoa cum „ laude causas egit.“ Effertur eo elogio inter doctos viros Favantioos a Johaooe. aotooio Flaminio, qoos perstrictim quidem illa enumerar in epistola ad S. R. E. Cardioalem Aotonium Pucciom, inscripta: *De Laudibus Faventiæ*, cujus honorifica tastimooia sæpe sæpius afferemus in præscoti doctorum virorum Faventinorum catalogo, præsertim cum eos recenseat, qui suo rempore, val paulo aote ætatem suam Faveotiæ floruere, optime sibi cogoitos, vel de facie, vel ax relatinne aliorum, vel ax eorum scriptis. A

ÆMILIANUS Pompejus, „ qui diu pu„ blice Medicinam docuit & exercuit.“ Locum haber intar celebres urbis Favaotiæ Medicos in eadem Flamioii epistola. Æmiliana familia intae veteres Faventinas celebratur. Milliaous Johannis Milliani & Gasdia ejos soror laguotur in charta anni 1220. tabularii S. Mariæ foris portam fasc. v. Millianus Milliani pariter ad aooum 1240. fasc. x. Milliaous presbytar S. Vitalis de Favantia ad anoum 1256. in archivo Capitulari. Omittimus iotar receotes, Æmilianum Æmiliaoi ex oostris Camaldulensibus, celebrem Musices thaoricæ magistrum. B

AGGUZONIBUS, val Aguccionibus (*de*) Franciscus, Urbinas natali solo, sed electus Episcopus Favantious. Ipsius primam memoriam reperimus Tomo II. Thesauri Novi Anecdotorum Edmundi Martene col. 1083. ex ms. collagii S. Hieronymi da Dola, ad aonum 1378., quo nuntius Urbani VI. Romani Pontificis missus est ad Johannem Regem Castellæ & Legionis. Legonius itaque jo ea collactione: „ Allegationes Francisci alecti „ Faventini factæ coram dicto Rege ex parte „ Pontificis, decem & septem variatibus pro„ bando, alectionam Bartholomæi de Prigua„ oo S. R. E. Cardioalis & Archiepiscopi „ Barensis ad Pontificatum Romanum, sub „ oomina Urbani VI. fuisse legitimam; a „ contra illegitimam alteram electionem Ca„ dinalis Gebeonaosis sub nomina Clamentis „ VII.“ Adhibitus fuit Franciscus in pluribus aliis Apostolicis legationibus, atque proiode nuoquam permissus fuit adire ecclesiam suam Faventinam, quam administravit ope Vicariorum, & præsertim Gerardi a Gatheo Abbatis SS. Hippolyti & Lausentii de Faventia, ut colligitur ex collationibus plurium benaficiorum. Procurator quoque ipsius fuit quidam ser Jacobus de Urbino ad annum 1380. sub quo dumtaxat anno Tooduccius pag. 442. suæ Historiæ Faveotinæ primum hujus Episcopi mouumentum in medium adducit. Anno 1384. Faanciscus jam se abdicaverar ab Ecclesia Faventina, succedenta illi Angelo Ricasclo Florentioo; translatus vero fuir postea ad Beneveotanam, inde etiam ad Burdegalensem ecclesiam, ut au propior esset pro exeqoendis Pootificiis maodatis, & demum purpura Cardinalitia decoratus fuit ab Innocentio VII. Decessir anno 1412. vir profecto ætaroa memoria digous. Johannes autem Castellæ & Leginois rex defunctus est anno 1379.

ALBERGHI Alexander Faventinus, Magister nunc eloquentiæ in Seminario Ravennata. *Canto per la solenne coesegrazione di dieci*

anno 1531. se receperat, donec Romam vocatus a Clemente VII. ibidem ingenii sui illustria monumenta reliquit, quæ consulto numerare omittimus. Pater fuit Clementis VIII. beneficentissimi Principis & Protectoris urbis Faventiæ. Vide publicas inscriptiones huic Summo Pontifici erectas a Senatu Populoque Faventino, dum redux ex gloriosa Ferrariensi expeditione Faventiam pertransiit anno 1598., apud Tondaccium, qui eas exscripsit pag. 717. & seqq.

ALLEGRIS (*de*) Claudius, Josephi filius, Balneocaballensis, chirurgus in patria, in qua decessit anno 1706. Habetur ipsius sequens dissertatio:

Verità chirurgica nuovamente difesa dalle offese del Signor Roberto Gabbiani Cerusico della Massa Lombarda, dedicata al Conte Filippo Ercolani. In Parma per Alberto Pazzoni e Paolo Monti 1697. Ipsum affert inter Scriptores Balneocaballenses Johannes-dominicus Coleti in libro: *Notizie istoriche della chiesa Archipresbiterale di S. Pietro in Sylvis di Bagnacavallo* pag. 80. ad quam catalogum instituit Scriptorum ejus loci.

ALEXANDER e Faventia J. V. D. Ex historia almi gymnasii Ferrariensis Ferrantis Borsetti pag. 68. cujus viri notitiam ipse hausit ex Rotulo in Memoriali anni 1475. pag. 35.

AMATORIS Antonii Petrus, & Antonius Antonii Medici Faventini. Cum honore nominantur a Flaminio in epistola de Laudibus Faventiæ. Vide *de Spatis Petrus*; quæ familia olim vocabatur de Amatoris.

AMBROSIUS (B.) Traversarius Abbas generalis Camaldulensis. Vide *Traversarius Ambrosius*.

AMICI Ludovicus e Faventia Philosophus & Medicus. Ipsius est lucubratio sequens: *Vera e reale descrizione di un parto mostruoso nato nella città di Verona li 7. Marzo 1655. nella quale s'intende la qualità sì interiore, come esteriore, e l'Anatomia di esso fatta dal sopradetto Amici, data in luce ad istanza di Francesco Passarini padre del mostro. In Livorno per il Buonfigli in 4.*

AMICI Perinus. Hunc adjungit ceteris præstantibus Jurisconsultis Faventinis Flaminius.

ANDREAS Faventinus J. V. D. Abbas generalis Camaldulensis electus anno 1391. qui mortem oppetiit anno 1408. Ipsius Acta & Decreta leguntur in Annalibus Camaldulensibus Tom. VI. intra eos annos, quibus eo munere functus est in Ordine.

ANDREAS Faventinus. Ex priore Monasterii S. Mathiæ de Muriano Venetiarum Ordinis Camaldulensis, electus Abbas archicœnobii Montis Casini ab Urbano V. anno 1369. Ughellius, Lancellottus, Tondaccius pluresque alii Scriptores ipsum quidem Faventinum, sed monachum faciunt Congregationis Montis-oliveti; verum inconcussa argumenta attulimus in nostris Annalibus, tum Tomo VI. pag. 202. tum Tomo VIII. pag. 183. quibus evicimus Andream Faventinum fuisse monachum Camaldulensem; præsertim attulimus testimonium Johannis tunc temporis Prioris generalis Camaldulensis, qui Andreæ Priori S. Johannis-baptistæ de Judaica Venetiarum hæc scribit die 21. februarii anni 1370. „ Cum Monasterium S. Mathiæ de Muriano „ præsentialiter vacet per translationem ven. „ fratris domni Andreæ, olim Prioris, ad „ Abbatiam Monasterii Casinensis &c. " alterumque produximus testimonium Anonymi scriptoris vitæ Urbani pp. V. ex editione Bosqueti: „ Memoratus Urbanus papa ..... ad „ eremum fratrum Camaldulensium aspectum „ habuit, in quo, quod optabat, adinvenit; „ virum videlicet, qui totus erat devotus, „ orationi & lectioni assidue deditus &c. " Quæ porro egit, scripsit, & edidit in reparationem monasticæ disciplinæ, & recuperationem bonorum in eodem Casinensi Cœnobio Andreas, fuse descripsimus in iisdem Annalibus Tomo VI. eodem & sequentibus annis. Pie ad Deum transiit anno 1373. Vide Gattolam in Historia Cœnobii Casinensis.

ANDREAS de Faventia Prior generalis Ordinis Servorum beatæ Mariæ. Vitam cum morte commutavit anno 1396. Ipsius epitaphium sepulcrale & elogium referunt in Annalibus ejusdem Ordinis, concinnatis ab Archangelo Gianio, ab Aloysio-maria Garbio, & a Placido Maria Bonfrizerio pag. 359. tomi primi. Factus fuit Andreas Prior generalis anno 1374. pag. 331. Bibliothecam S. Marcelli de Urbe erexit, pag. 345. Studia in Ordine reformavit; pag. 353. Super tumulum ipsius leguntur hi versus:

„ Dum generalis eram toto notissimus pastor
„ Orbe, replens vacuas divino dogmate gentes
„ Andreas, exemplar venturis gentibus almum
„ Ordo bis undenos cepit miranda per annos
„ Crementa ecclesie . . . .
„ Mille quadringentis, setractis quatuor annis

Jure merito itaque, & ob concionatoriam professionem, & ob restaurata in Ordine Servorum studia, & ob erectam in principaliori Urbis Cœnobio Bibliothecam, inter celebres & doctos viros Faventinos est cooptandus.

ANDREAS de Faventia O. M. Capuccinorum. Vide *Bevius*.

ANGELUS frater eremita. Vide *Fabroni Hiacyntha*.

ANONIMUS continuator Chronici Tolosani ab anno 1219. ad annum 1236. Ext. in Access. Histor. Favent. post Chronicon Tolosani. Putatur fuisse Canonicus ecclesiæ Faventinæ, ut erat Tolosanus.

ANONYMUS scriptor vitæ S. Nevoloni. Repetitur hæc vita in matricula Societatis Calceolariorum Faventiæ in veteri codice, una cum Statutis ejusdem Societatis edita ante annum 1330. Extat etiam in archivo seu Bibliotheca Magistratus, & teste Magnano Tom. I. de SS. & BB. Favent. pag. 126. extabat inter mss. codices Pauli Pasii. Ad Deum transiit Nevolonus anno 1280. Vide Cantinellii Chronicon.

ANONYMUS scriptor seculi xv. Patrio sermone descripsit populi tumultum, & expulsionem a dominatu Faventiæ Caroli Manfredi principis anno 1477. Reperiebatur inter Instrumenta Nicolai Casalii Faventini notarii; quod asserit

Tonduccius, vel Petrus-maria Cavina in con
tinuatione Historiæ Tonducii pag. 509. ad eun
annum.

ANTONIUS Medicus Faventinus. „ Apho
„ rismos Hippocratis carmine reddidit. " It
Gesnerus in elencho Scriptorum pag. 70. &
Paschalis Gallus in Bibliotheca Medica pag
24. Fabritius quoque. Credimus venire An
tonium Cittadinium insignem Philosophum &
Medicum Faventinum, qui a Flaminio di
citur complexus fuisse versibus Aphorismo
Hippocratis, immo id exploratum judicamus
Vide *Cittadinius Antonius*.

ANTONIUS de Musiliana. „ Sapiens &
„ licentiatus in jure civili, & procurato
„ Astorgii I. de Manfredis " nominatur a
annum 1401. in concordio ejusdem Principis
pro restitutione Castri Solaroli, aliorumque
Castrorum, Communi Bononien: . In Man
tissa chartarum Bononiensium, quas public
juris fecimus in Accessionibus historicis Fa-
ventinis pag. 634. per extensum legitur ipsum
concordium.

ANTONIUS Poeta Faventinus. Epigram-
ma Italicum habet in collectione Leonis Al-
latii pag. 31. & citato Allatio, apud Crescim-
benium tum Tomo I. pag. 20. tum Tomo V.
pag. 3. *della Volgare Poesia*. Forte fuit Anto-
nius ex nobili familia Faventina Ubertella,
& floruit tempore Astorgii I. de Manfredis
& Franchi Sacchetti, circa finem nimirum
Seculi XIV. & initia Seculi XV. quo tempore
hi duo postremi vixere.

ARMELLINI, melius quam Armenini,
ut infra dicemus, „ frater Hieronymus Fa-
„ ventiæ in Æmilia natus, & in patria Or-
„ dinem professus (scilicet FF. Prædicatorum)
„ hincque relicto gentilitio nomine, Faven-
„ tinus de more deinceps dictus, sub initio
„ seculi XVI. claruit, Fidei generalis Mantuæ
„ Inquisitor, & inter sacri Tribunalis censo-
„ res laudatus ab Alberto Leandro fol. 149.
„ ubi sic de eo: *Hieronymus Faventinus ille*
„ *est, cujus industria hæresis noviter superio*
„ *ribus annis in civitate Mantuana exorta*,
„ *quæ asserebat, Christum fuisse circa cor bea-*
„ *tæ Mariæ Virginis ex tribus guttulis san-*
„ *guinis conceptum, & non in utero, prout*
„ *alii, extincta fuit jussu Julii II. Pont. Max.*
„ *& damnata; & anno elapso victoriam de*
„ *quodam male de Fide sentiente in Curia Ro*
„ *mana reportavit*. Quæ Leander scribebat
„ anno M.D.XVI. unde victoriam hanc poste-
„ riorem anno M.D.XV. reportatam indicat.
„ Illam autem non dubito, quin ea sit, de
„ qua loquitur Sixtus Senensis in Bibliothecæ
„ Sanctæ libro V. adnotatione 81. ad illa ver
„ ba Genesis VII. versu XI. Cataractæ cœli
„ apertæ sunt &c. *Hanc opinionem*, inquit
„ Sixtus, *scilicet cataclysmum & diluvium*
„ *ætatis Noe ex syderum conjunctione per*
„ *astrologicam artem præsciri facile potuisse*,
„ *annis ab hinc quadraginta a Tiberio Cala-*
„ *bro philosopho in disputationibus publicis pro-*
„ *positam, & scriptis quoque defensam, Hie-*
„ *ronymus Armallinus Dominicanus, edito*
„ *particulari adversus eum volumine confuta*
„ *vit, ac tanquam hæreticam damnavit*. Ubi
„ annos quadraginta a Sixto notatos, non ad

laici Calabri, qui post solemnem errorum abjurationem factam Florentiæ die xxii. junii anni 1519. iterum conabatur falsas & temerarias opiniones suas diffundere Parmæ, in qua urbe Inquisitoris munere fungebatur Armellinus, necnon inhiabat obtinendæ cathedræ in universitate Pisana, favore Cardinalis Julii Medicei, postea Clementis VII. Armellius Tiberium denuo in carceribus constituit, a quibus artem habuit Tiberius se liberandi. Ad calcem libri xii. legitur abjuratio, quæ incipit: „ *Petrus-andreas Gammarus Bononiensis J. V. D. reverendissimi P. D.D. Julii de Medicis miseratione Divina tituli S. Laurentii in Damaso Presbyteri Cardinalis, S. R. E. Vicecancellarii, & Archiepiscopi Florentini, in Florentina ecclesia Vicarius in spiritualibus & temporalibus generalis. Universis &c.* Ceterum etiam Ptolomæum Lucensem Episcopum Torcellanum in conciona habita Mantuæ dixisse, Christum non in utero Virginis, verum juxta cor ipsius ex tribus sanguinis guttis conceptum fuisse, ex Roberto Gerio in Appendice ad Caveum scribit Fabritius T. VI. pag. 21. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis; contra quem scripserit Baptista Mantuanus tractatum de parte corporis, in qua conceptus est Christus, qui, subdit, inter opera Mantuani habetur. De Armellino verba facit etiam Possevinus pag. 29. T. II. Appar. Sacr., citato Sixto Senense, ubi de ejus opere hæc habet: „ Pernecessarium opus contra Tibe-
„ rienicum Apologeticum circa Christi actio-
„ nes, mundi productionem, diluvium uni-
„ versale, hominum generationem, sacramen-
„ tum Eucharistiæ, descensum Christi ad in-
„ feros, scelerum æternam pœnam, eclypses
„ luminarium, Sanctissimam Trinitatem, San-
„ ctorum auctoritatem, postremo Beatitudi-
„ nem perpulcre insanientem. "

Præter memoratum opus, in Codice 3899. Bibliothecæ Vaticanæ extat: Hieronymi Armellini *Esposizione morale sopra il Salmo*: „ Dixit Dominus Domino meo; " quam nuncupavit Cardinali Hadriano, epistola data ex Viterbio die 20. novembris anni 1506. ut refert Mazzuchellius pag. 1205.

Ceterum Hieronymum fuisse ex familia Faventina Armellina vel Ermellina, potiusquam Armenina, quæ & ipsa erat familia Faventina, præter plures scriptores, qui primum cognomen ei tribuunt, omni exceptione major testis est, qui eo ipso tempore vivebat, Mariottus Curulus Faventinus; hic alloquens librum Hieronymi contra Tiberium: *Vade*, inquit *liber . . . . deque tui patris cognomine candidus esto &c.* Fallitur Cavina, qui pro Hieronymo pag. 32. in Præludio ad Historiam Faventinam Tunduccii, nominat Antonium Armellinum.

ARMENINI Andreas Doctor Faventinus. *Panegirico in onore del Signor Cardinale Bernardino Spada, recitato in Faenza l'anno 1631. nel giorno di S. Agostino.* Memoratur hæc panegyrica oratio a Donato Milettio pag. 12. *Lettere di vario stile.* Anno 1619. erat unus ex Antianis Urbis, & appellatur magnificus & excellens J. V. D.

ARMENINI Franciscus. Inter Laureatos in S. Theologia ad annum 1648. affertur a Borsetto Tom. II. Gymn. Ferrar. pag. 484.

ARMENINI Johannes baptista. Floruit circa annum 1580. Edidit vero opus cum hoc titulo: *Dei veri precetti della Pittura libri tre, ne quali con bell'ordine d'avisi e buoni avvertimenti, per chi desidera in essa da farsi con presenza eccellente, si dimostrano i modi principali del disegnare e del dipingere, e di fare le Pitture, che si convengono alle condizioni de luoghi a delle persone.* Impressum fuit hocce opus, primum Ravennæ anno 1587. & denuo Venetiis apud Franciscum Salernum anno 1678. in 4. Possevinus capite xxv. *de Poesi & Pictura*, hujus operis reddit rationem. Mazzucchellius quoque refert pag. 1105. De se vero ista loquitur auctor in conclusione: *Se io in quei tempi, Nobili Giovani, quando mi disposi per dar principio a queste nuove regole, essi per me fossero stati alquanto più piacevoli, & io mi fossi trovato essere dall'avversa fortuna meno oppresso, & dalla poca età, in che io era, io son certissimo, che con maggiori fondamenti, con più fermezza e perfezione riuscite mi sarebbono, ch'elle di presente non sono. Con ciò sia cosa che io mi venni a trasferire in età di quindici anni alla stadio di Roma, nel quale dopo un tempo mi partii per le predette cause, e così me ne andai solo vagando quasi per tutta Italia per spazio di nove anni, dopo i quali io fui costretto da chi mi potea disporre, a mutar professione & abito insieme; nel fin del qual corso a me parve di conoscere per pruova la necessità delle descritte cose; onde io spero che appo voi non solamente sarò iscusato, ma e da maligni ancora difeso &c.* Ceterum Armeninus judicium fert de omnibus præstantibus Pictoribus, qui eousque floruerant, deque eorum celebrioribus operibus, indicans, ubi existant, eorum pulchritudinem & elegantiam laudans, errores detegens, imitationem suadens.

ASTORGIUS I. II. & III. de Manfredis. Vide *de Manfredis.*

ATTENDULUS Crespolus Darius. Cotiniolensem aliqui, Balneocaballensem plures faciunt. Fontana volum. V. suæ Bibliothecæ Legalis Faventinum dicit. Crasso errore fallitur Nicodemus, qui in Additionibus ad Bibliothecam Toppii, Neapolitanum existimat. Quod autem revera a Balneocaballo fuerit, in qua sententia est Mazzuchellius pag. 1212., & novissime adjunxit suo catalogo Scriptorum Balneocaballensium Johannes Dominicus Coleti pag. 81. nullo potiore fundamento comprobatur, quam eo, quod ipse Attendulus in opere suo mox memorando *del Duello*, quolibet initio uniuscujusque ex tribus libellis, in quos distribuitur opus, Balneocaballensem se nominat. Ipsius progenitores Crespoli e Barbiano Balneocaballum se transtulerunt, propter hæreditatem, quam inierunt multorum bonorum ab Attendulis Cotiniolæ; quare etiam veteri Crespolorum nomini alterum Attendulorum nomen adjecere. Runchegallus Gioldi, magister Darii in jure in urbe Ferrariensi, scribens Petro Arretino, profluxisse ipsum asserit ab egregia familia Sfortiæ Attenduli Cotiniolensis, additque, *Crespolum esse*

virum

virum bonarum literarum , & a bonis omnibus esse optime visum . Immo ipse Darios in epistola nuncupatoria supradicti sui operis in medium adducit Crespolum , quem *arcbavum* suum appellat , & Olivum *bisavum* suum , qui militantes honorifice sub magno Sfortia in regno Neapolis oppida possederunt , sibi a Regibus Neapolitanis donata , nimirum Alianellum & Garagosium posita in Lucania , nunc Basilicata . Narrat insuper Olivum se nonum fuisse Comitem Francifcum filium Sfortiæ , eum , qui postea evasit Mediolanen sium Dux . Militavit aliquando & ipse Darius in Pedemontio sub Principe Salerni exercitus ductore pro Carolo V. ut idem ipse de se testatur . Hujus ergo Darii præcipuum opus est illud , quod inscribitur ; *Il Duello di M. Dario Attendolo Dottore di legge di Bagnacavallo , diviso in tre libri , nei quali con ragioni legali & con esempj d' Istoria ordinatamente si tratta , e si dichiara tutto quello , che appartiene a questa materia . In Venezia per Francesco Lorenzini da Turino* 1560. *in* 8. Alia editio eodem anno curata fuit per Giolitum , tertia anno 1564. quartam anno 1565. addit Fontaninius apud Apostolum Zenum T. II. in Adnotationibus ad Bibliothecam Fontaninianam pag. 368. Dicavit Darius tractatum suum Dominis Sfortiis , Carolo , Mario & Paolo Comitibus Sanctæ. floræ , fratribus Sfortiæ S. R. E. Cardinalis , & Alexandri . Lectio hujus operis interdicta fuit a sacra Congregatione Indicis.

IDEM edidit : *Discorso intorno all' onore , e al modo d'indurre le querele per ogni sorte d' ingiuria alla pace . In Venezia* 1560. Nuncupavit autem tractatum hunc suum Petro Donato de Cesis Episcopo Narniensi.

Poesi quoque operam dedit Darius . Habetur specimen ejus versuum in Collectaneis Molzæ post Nympham Tiberinam , inter electa carmina Poetarum Ferrariensium pag. 73. Consulantur Apostolus Zenus & Coletus paginis citatis.

ATENOFILI (*degli*) Accademia : Instituta fuit postremis bis temporibus a Nicolao Tosettio Patritio Faventino . Vide *Tosettius Nicolaus* .

AURIFICIS (*de*) vel de Aurificibus , Paulus Patritius Faventinus . Sequens inscriptio prostat sub ejus imagine cœlata anno 1659.

„ Paulo de Aurificis nobili Faventi-
„ no , Scholasticarum immunitatum assertori
„ vigilantissimo , in quo Prudentia Nobilitati
„ par , ætate superior ; quippe delatos Gymnasii
„ fasces ea animi sollertia rexit , ut magistra-
„ tus virum ostenderit . Literariæ etiam tran-
„ quillitatis auctori & vindici optimo , sub
„ quo nulla ferocientis juventæ seditio , nul-
„ lus armorum tumultus Musarum ebcris
„ obstrepuit , ut publico Academiæ hujus bo-
„ no natum existimes . Digno vel maxime ,
„ qui nusquam imperium deponeret , vel a
„ quo ceteri regiminis artem addiscant . U-
„ niversos Asclepiadarum cœtus Protectori
„ meritissimo P. C. anno M. D. C. LIX. "

Habetur etiam ipsius Paoli Ode vulgaris ante Historiam Tonduccii impressa . Vivebat adhuc anno 1683. quo in Academiam Concordium monasterii Classis fuit cooptatus . Antiquios

„ redacta , tanquam si eo in loco indicato extarent , quæ eadem Bernardinus Azzurinius in suis libris identidem citans & describens , modo domui suæ esse , modo inter sua ceuleri aperte professus est . Accedit eo, quod Paulus Tosettius , qui rerum Faventinarum compendium ex Zuccoli historia reliquit , ea ipsa , de quibus sermo est, Manfrediana vocat, quæ si non omnia ad unum inter Azauriniana quis forte reperiat , sciat nonnulla (quod ex publicis tabulis discimus) Romam missa neque amplius reddita. Constat itaque illa ipsissima esse, quæ cum apud antiquos hospites amplius non diversentur , dicendum est, sive precario, sive pretio, sive alio demum modo Azauriniana facta ; ita fortuna rerum omnium domina ferente. " Hæc Ferrius . Inter alia collectanea Bernardini extat liber , appellatus *Rubeus* , quia rubeo corio contectus, qui post varias vices de manibus in manus plurium possessorum pertransiens , demum devenit ad illas Romualdi Magnani docti presbyteri Faventini , & ab hoc ad illas Comitis Johannis-baptistæ Laderchii , & postremo tanquam in rutum asylum recoaditus fuit in tabulario Capitulari Canonicorum majoris ecclesiæ Faventinæ . Huic libro Johannes-baptista Borsierius præstantissimus Medicinæ in urbe Faventia professor , & optime callens res Faventinas, nostris diebus præfationem & indices adjunxit . Cetera vero monumenta, quæ collegit Bernardinus, similiter ad posteros suos transiere, inde hæreditatis jure in illustrem familiam Faventinam Tarronam, demum postrema nobilis superstes femina ejus familiæ Camilla , vidua comitis Dionysii Naldi , communitati Faventinæ oblata , in ejusque potestatem traducta voluit, & ex iis coalescit tabularium illud , quod vulgo Azzurinium sive Azaurinianum dicitur , cujus chartas nobis oblatas ut expenderemus, ordine chronologico separatas in sacculis viridibus reposuimus , tempore , quo Faventiæ commorabamur , ope etiam D. Anselmi Costadoni abbatis Camaldulensis, studiorumque nostrorum collegæ, & de cujus archivi fortuna variisque vicibus opellam scripsit amicissimus noster, tunc Rhetoricæ professor Faventiæ , supradictus Hieronymus Ferrius ut diximus. Licet, quæ multa corrasit, & plurima, quæ conscripsit Bernardinus volumina, tum rerum veterum, tum earum , quæ ævo suo contingebant, majorem in partem adhuc superesse Faventiæ certum sit , aliqua tamen clam subrepta, aut incuria custodum deperdita fuisse, æque exploratum est, inter quæ historiam patriam Faventinam, supralaudatus Magnanus asservari scribit. in Bibliotheca Romana Barberina. Vide pag. LIX. Tomi I. SS. & BB. Faventiæ ejusdem literati viri.

AZZURINIUS Bernardinus junior , Johannis-baptistæ filius, & Bernardini senioris nepos . Suorum majorum sedulus æmulator , literariam mercem & antiquaria monumenta servare & adaugere nunquam prætermisit . Reliquit & ipse Miscellanea mss. rerum Faventinarum , testimonio ejusdem Magnani.

AZZURINIUS Johannes-baptista, Bernardini senioris filius . Sex tantummodo annis supervixit patri , decedens anno 1626. Quare, quod in animo habebat , ad paternam suppellectilem veterum monimentorum additamenta facere , quæ tamen vetera sancte custodivit, mors nimis præpropera prohibuit .

B

BAGIOLINIS (*de*) vel de Bagnolinis, seu etiam de Barolinis Benedictus , Vicarius Astorgii I. de Manfredis . Ad annum 1379. appellatur in publicis instrumentis *Sapiens vir* .

BAGIOLINIS (*de*) Johannes & Nicolaus . Clari fuere anno 1386. quo idem Astorgius I. & Johannes de Palatio de Cæsena potestas Faventiæ pro eodem Astorgio & pro Antianis Faventinis constituerunt in suum procuratorem *egregium Legum doctorem D. Nicolaum q. Jacobi de Bazzolinis de Faventia, ad faciendam pacem & concordiam de omnibus injuriis & offensionibus factis a populo Bononiæ populo & armigeris ipsius Astorgii ; in præsentia nobilis & sapientis viri D. Johannis de Bazzolinis* . Reperitur instrumentum in libro inscripto : *Jura confinium Communis Bononiæ . Vol. I. fol.* 58.

BAGIOLINIS (*de*) Philippus , filius Gregorii splendidissimi Equitis aurati & Jurisconsulti . Unus fuit ex tribus viris collectoribus Statutorum novorum pro custodia urbis sub principe Astorgio III. anno 1492. In præfatione ad eadem Statuta appellatur : *Philippus eu Bagiolina domo generosa natus , vir quidem suo , & D. Gregorii olim patris sui magno splendore majorumque suorum auctoritate conspicuus* . Flaminius præterea Johannem Bagiolinum , nec non Eustorgium filium , non solum Jurisconsultum , sed & Equitem insignem , & Papinianum Gregorii filium , & Thomæ filium Silvestrum , cujus filius Vincentius, omnes Jurisconsultos e Bagiolina domo nominat cum honore in sua epistola . Eustorgius seu Astorgius q. Johannis juri civili operam dabat Bononiæ anno 1405. ex chartis Azzuriniis Sacc. VIII. Gregorii vero junioris nomen in iisdem chartis legitur ad annos 1444. & 1477. quos viros illustres reperire est coll. 573. & 743. in Accessionibus Faventinis, præter eos ejusdem gentis , de quorum gestis mentio fit apud Tonduccium , & in indice alphabetico Petri-mariæ Cavinæ ejus continuatoris.

BAGNIOLIUS Julius-cæsar . „ Bagnacaballi in Æmilia natus , Michaelis Peretti Venafri Principis aulam si quispiam alius illustravit . Etenim ea erat præstantissimi illius ingenii claritas , ut non unius tantum Principis aulæ , sed universæ Civitati posset lumen ac splendorem afferre. Neque tantum suum bonum ignoravit vir ille Princeps , qui animi magnitudine , vitæ elegantia, splendore, liberalitate , munificentia , dum vixit (si Alexandrum Cardinalem Montaltum ejus fratrem excipias) parem habuit neminem . Nam & in præcipua ædium suarum parte locum illi, ubi commode habitaret , attribuit , atque ipsi suisque affatim quotidie , quod ederent ,

„ præ-

„ præbuit ; tum locuples Sacerdotium con-
„ tulit , unde multa quotannis aureorum
„ centena statim perciperet , eodemque mor-
„ tuo , tanquam desperaret se posse invenire
„ alterum , qui cum illo æquari , conferrique
„ posset in scribendis epistolis , negotiisque
„ tractandis (nam in utraque re egregia
„ ejus opera utebatur) neminem hoc hono-
„ re ac titulo cohonestavit , sed tantum ali-
„ quos scribarum loco ad manum habuit ,
„ quibus literas scribendas committeret . Fuit
„ ob acumen judicii , quo plurimum præsta-
„ bat , scriptorum aliorum metuendus ac
„ prudens ; non enim erat tinctus literis ,
„ sed imbutus expletusque , adeout totus ex
„ iis compositus , conflatusque dici posse vi-
„ deretur . Platonis & Aristotelis doctrinam
„ non a limine , ut plerique , salutaverat ,
„ sed ad intima ejus cubilia pervenerat , to-
„ tamque accurate diligenterque lustraverat .
„ Eam vero Aristotelis Philosophiæ partem ,
„ quæ est de Motibus , de Republica , de
„ Rhetorica , de Poetica , ita noverat , ita de B
„ iis rebus accurate , diserte , docte , scien-
„ terque dicebat , ut cum eum audires , ni-
„ hil Aristotelis vel cujusvis alterius Philo-
„ sophi libros desiderares . Sed in primis præ-
„ stantissimum ingenium contulit ad Poesim
„ Hetruscam , in qua , ut leviter dicam ,
„ cuivis ætatis suæ par fuit , qui in eo stu-
„ dio elaboravit ; nimium tamen inquirebat
„ in se , atque ipse sese observans , ounquam ,
„ ut Polignotus alter , a tabula manum di
„ movebat . Multa scripsit egregia , sed tra-
„ gædiam in primis , quam *Aragonenses* nun-
„ cupavit , & *Judicium Paridis* . In quibus C
„ nihil est , quod quisquam possit reprehen-
„ dere , præter nimis exactam , exquisitam-
„ que in eis expoliendis , excolendisque cu-
„ ram ac diligentiam , & quod mirabilius
„ videatur , præter nimiam earum pulcritu-
„ dinem & venustatem . Nam ita verborum
„ sententiarumque luminibus illustrantur , ut
„ nullus umbris locus relinquatur . Mortuus
„ est senex , cum aliquot ante ejus obitum
„ diebus non obscurum futuræ mortis signum
„ dedisset ; nam nimia gracilitate attenuatus ,
„ & pallore candori simili suffusus , a succo
„ & sanguine , quo vita sustentatur , se fuis- D
„ se destitutum , significabat . „ Hocce elo-
gium Julio-cæsari Bagniolio texuit Janus Ni-
cius Erythræus Pinacothecæ Tomo I. pag.
79. ex quo ejus vitæ tempus , ingenium ,
mors & opera affatim deducuntur . Marche-
sius etiam in Monumentis Vit. Illustr. pag
81. „ præstantem Aristotelicæ Philosophiæ
„ cultorem vocat , in quam perenni studio
„ præstaverit ; scripsisse autem egregie super
„ partem de Motibus , de Republica , de
„ Rhetorica & de Poetica Aristotelis ; Poesi
„ vero facultatem calluisse , ut ex Tragedia
„ Aragonensium & Paridis judicio liquet ; „ E
citat autem & ipse Erythræi Pinacothecam .
Verba de Bagniolio facit pariter Hadrianus
Baillettus T. IV. parte I. pag. 451. *de Ju-
gement des Savans* . Bosfettus T. II. pag.
333. , Coletus pag. 80. de eo non silent .
Judicium Paridis typis datum fuit Drepani
anno 1682. in 4. Mazzuchellius addit cete-
ris Bagniolii operibus : *Canzone alla Santità
di N. S. Gregorio XV.* editam Romæ in 4.

quæ prodierant Florentiæ typis Sermartellianis. De Baguolo mentionem honorificem fecerunt Fortunius, Minius, Pomponius Spretus in opusculo de ingressu Cardinalis Sfortiæ Legati Ravennam, Rubeus in historia Ravennate, Fabrius in monumentis ejusdem urbis, Pasalinus in Lustris Ravennatibus, Paulus Morigia in historia Religionum lib. I. cap. 58. novissime Johannes-dominicus Coleti in catalogo Scriptorum Balneocaballensium pag. 80. Feliciora Italiæ ingenia carminibus laudes ipsius celebrarunt, ut hæc & alia plura diximus in Annalibus Camaldulensibus Tomo VIII. ad annum 1592.

BAJOLIS (*de*) Franciscus de Blaneanigo (villa est territorii Faventini). Inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1293. recensetur e Sartio In Append. ad Claros Professores ejusdem Gymnasii pag. e30.

BALDASSARIUS Dominicus. Hunc laudat inter suos confratres Placidus-maria Bonfrizarius in continuatione Annalium Ordinis Servorum S. Mariæ Tomo III. pag. 679. Scribit ipsum fuisse oriundum a Solarolo, quod castrum est Romandiolæ, subjectum olim urbi Faventinæ, & vitam cum morte commutasse anno 1718. Collegit Dominicus Res Memoriasque Budrienses, ejusque ms. codicem enuntiat P. Cardi ejusdem Ordinis in Apologia, quam scripsit pro Johanne-baptista Mezzetto, quæ extat tomo VIII. Miscellaneorum Venetiis editorum anno 1740. ad pag. 544.; Enuntiat etiam Dominicus Collinellius, qui sæpius utitur manuscriptis memoriis Baldassarii in suis pariter memoriis Budriensibus, quæ lucem aspexerunt anno 1720.

BALDINI Vincentius Faventinus Legum doctor, & Archipresbyter plebis de Sarna in diœcesi Faventinæ. Memoratur in memoriis Philergitarum Foro-livii pag. 315. tanquam Academicus Philergiae & Apatista, atque ut Poete una vulgaris In idiomate tum Latino tum vulgari, ut fidem faciunt ejus sparsa carmina in nonnullis collectionibus.

BALDISSERI Christophorus de Solarolo. A Borsetto Tomo II. pag. 134. Historiæ Gymnasii Ferrariensis asseritur Universitatis Scholarium Artistarum Rector.

BALDUS Johannes de Tambenis de Faventia. Vide *de Tambenis*.

BAPTISTA Faventinus „ Ordinis FF. Cappuccinorum Provinciæ Bononiensis præstantissimus alumnus. Vir fuit proceræ staturæ, ac magnarum virium, ad arma aptissimus, & reipsa sub Urbinatum Duce Magister militiæ, & sub Clemente VII. & Paulo III. dux cohortis creatus, plurimam in bellis laudem sibi comparavit. Audax factus, ad facinora quæque prorupit, & vitæ virtutis oblitus, vitiorum omnium cœno est disjectus. Repente superna luce perfusus (id contigit Florentiæ ex auditis prædicationibus fratris Bernardini Ochini Senensis O. Cappuccinorum, celeberrimi tunc & in specie zelo

prediti concionatoris, postea perduellis transfugæ e castris ecclesiæ) horruit periculum, in quo versabatur & detrimentum animæ suæ. Ætatis anno quadragesimo, Cappuccinorum institutum elegit, atque omni pœnitentiarum genere errores superioris ætatis correxit. Visitur imago Crucifixi in ecclesia fratrum dicti Ordinis Faventiæ, cui Baptista sanguinem, quem pro ejus amore & pro expiatione delictorum suorum libenter e membris suis sibi eliciebat, ostendit aliquando. Fertur autem Crucifixum ei respondisse, & brachiis ipsum complexatum fuisse. Igne diuturnæ & perseverantis pœnitentiæ tandem purgatus, feliciter obdormivit Baptista in Domino anno 1565. Scripsit ipse ad concives suos Epistolam, in qua magno spiritus ardore illos invitat & stimulat ad recolendam Passionem Domini nostri Jesu christi, quæ typis data fuit Faventiæ & Bononiæ annis 1603. & 1608. & Mutinæ 1648. De ipso Boverius Tomo I. Annalium Cappuccinorum. “ Hæc ad verbum exscripsimus ex Bibliotheca Scriptorum dicti Ordinis confecta a Bernardo de Bononia, edita autem anno 1747. pag. 142. Magnanus vero vitam Baptistæ fusius describit in suis SS. & BB. Faventinis T. I. pag. 314.

BAPTISTA Faventinus, alter alumnus Conventus ejus urbis, sed ex O. FF. Minor. Convent. Dicitur Inquisitor in urbe Venetiarum anno 1455. a Wadingo in Annalibus T. XII. pag. 300. qui eum laude dignum censet, & honorifica memoria honestat.

BARALDINI Antonius ex O. FF. Servorum Faventinus, Confessarius in Palatio Apostolico de Urbe, peritissimus in Theologia Morali. Celebratur in Annalibus ejusdem Ordinis Tom. III. pag. 679. Defunctus est anno 1718.

BARILOTTUS Petrus celebris Sculptor Faventinus. Magnanus T. I. pag. 278. tribuit ipsi inter cetera egregium opus sepulcri marmorei Jacobi Pasii Episcopi Faventini, quod conspicuum est ad latus exterius ecclesiæ Faventinæ S. Mariæ Servorum. Obiit Pasius anno 1528. quare deprehenditur etiam ætas Sculptoris Barilotti, quem cum laude nominat Johannes-antonius Flaminius quoque in epistola sæpius allata.

BARONCINIUS Joseph Faventinus, ut existimant Crescimbenius & Quadrius, quem etiam credunt ad eam familiam pertinere nunc extinctam, quæ nomen dedit uni ex viis ejus urbis, vulgo dictæ: *La Baroncina*. Mazzuchellius tamen putat patria Lucensem. Fuit Joseph Poeta in lingua vulgari valde cultus & amœnus, ut asserit idem Crescimbenius T. V. pag. 123. *della Volgar Poesia*. Italici ejus versus legi possunt in collectionibus Seculi XVI. circa cujus medietatem Baroncinius floruit, & præsertim in libro IV. operis inscripti: *Rime di diversi eccellentissimi auttori*.

BARONCINIUS Purpurinus a Faventia, monachus Congregationis Cœlestinorum O. S. Benedicti, a secretis suæ religionis, Abbas

deinde, & Academicus Philoponus, scripsit sequentia opera:

„ Commentaria ad Kalendarium Romanom „ Amiterni effossum Ludicrum geniale. Nea„ poli anno 1680. in 4. “ Hoc opusculum dicatum fuit D. Josepho Cantelmo Duci populi Neapolitani, & sypis Ludovici Cavalli prodijt sub ejus nomina. Iterum vidit lucem in novo Thesauro Antiquitatum Sallengre T. III. pag. 805. Laudatur in Bibliographia Cornelij a Beughen edita Amstælodami anno 1689. pag. 140. & a Johanne alberto Fabricio in Bibl. Latina T. II. pag. 443. & in Actis Eruditorum Lipsiensibus ad annum 1720. pag. 344.

IDEM. *La Galeria Cesarea aperta agli occhj degli eruditi, nella quale con le note istoriche, medaglie e lapidi, od altre figure si mostreranno le immagini delle Moglj di tutti gl' Imperatori dell' Oriente & Occidente, in questa prima parte scoprendosi li ritratti delle Donne de i primi dodici Cesari Romani. In Faenza nella Stamperia del Zarafaglj 1672. in* 12. Hanc antiquariam Purpurini collectionem commemorat Cinellius *nella Scanzia* XIII. *della Biblioteca Volante*, sicut de superiori Latino opere verba facit *nella Scanzia* XI.

IDEM „ Epigrammata Italica, sive *Canzoni III.* “ Extant in Miscellanea Poetica Academicorum Concordium Classensis Monasterii pagg. 444. 447. 450. Erat tunc Baroncinius Abbatiali dignitate insignitus, aggregatusque fuerat eidem Concordium Academiæ cum aliis doctis Faventinis Poetis.

BARTHOLOMÆUS de Baloeo caballo. Vide *Bertonius Bartholomæus*.

BARTHOLOMÆUS de Brixighella Philosophus & Medicus doctor. Affertur a Borsetto in Hist. Gymn. Ferrar. T. II. pag. 60. ex Rotulo in Memoriali anni 1473.

BARTHOLOMÆUS da Ramenghis pictor. Vide *de Ramenghis Bartholomæus*.

BARTHOLOMÆUS da Rondininis. Vide da *Rondininis Bartholomæus*.

BARUIFFALDIS (*de*) Antonius, dictus alicubi de Baruffaldis, Faventinus. In Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo LXXVIII. sub num. 12. apud Montfauconium in Bibliotheca Bibliothecarum T. I. pag. 395. extat Colucci Pierii Salutati Cancellarii Florentini tractatus: „ Quod Medici eloquantiæ studeant, „ & de Verecundia, an sit virtus vel vi„ tium; ad magistrum Antonium de Baruf„ faldis Physicum Faventinum; “ cujus epistola ad eumdem Coluccium legitur in principio hujus tractatus. De hoc tractatu Coluccii, allatis auctoritatibus Philippi Villani, & Jannotii Manetti, verba facit etiam Laurentius Mehus in vita Ambrosii Camaldulensis pag. CCXXX. facit etiam in præfatione ad epistolas ejusdem Coluccii, quas edidit, pag. LXXXIII.

Antonius de Baruffaldis Magister, Medicinæ doctor, & Vir Sapiens anno 1380. constitutus fuit ab Astorgio I. de Manfredis procurator suus ad comparandum coram Vexillifero & Antianis Bononiæ, pro relaxandis

Castinellii col. 640. Misere tamen occubuit in bello Faventinorum anni 1276. apud Solarolum; quare cecinit Thomasius, licet admodum rudiret & inconcinne:

„ Beltalem decorant jus, leges, copia „ morum,
„ Quem timuit, timet & chorus omnia „ Causidicorum;
„ Sed quoniam strepitus nunc juris & „ arma veretur,
„ Egregius miles et Scevula noster ha„ betur. “

Beltalis q. D. Beltalis „ peritus in jure, & „ Faventiæ civis, syndicus, procurator, actor, „ & nuntius specialis Communis Faventiæ „ anno 1256. destinatus fuit ad Commune „ Bononiense. “ Col. 625. Access. Favent. ex libro inscripto P. pag. 90. existente in camera Actorum archivoque publico Communis Bononiæ. Ad annum 1296. in tabulario Capitulari nominatur „ D. Cignanesia filia „ q. D. Rainerii de Tomais, uxor q. Bel„ talis civis Faventini, patrona altaris B. „ Mariæ Virginis positi & constructi in ec„ clesia B. Petri de Civitate Faventiæ. “ Eam arbitramur, uxorem Beltalis supralaudati celebris Jurisconsulti, quæ a viginti annis vidua ejusdem remanserit, propter violentam mortem sibi sui interfecti in bello Solarolensi.

BELTRANUS Nascimbenius filius Alberti, Balneocaballensis excellens pictor floruit circa annum 1591. De eo Coletus pag. 53. in Notitiis S. Petri in Sylvis pag. 53.

BENCIVENNIS (*de*) Aloysius de Cotiniola, Abbas Camaldulensis SS. Germani & Decentii de Pisauro, & in partibus Ravignanæ Vicarius generalis D. Urbani Malumbræ Abbatis S. Apollinaris in Classe extra & prope Ravennam. „ Epistola ad omnes jurisdi„ ctionis suæ abbates, priores, præpositos &c. „ contra Angelum Sanctolinum de Montero„ lo plebanum ecclesiæ S. Mariæ de Fractis „ anno 1484. “ Subsequuntur Acta contra „ eumdem. “ Extant in Tabulario S. Romualdi de Urbe fasc. XLIII. cum. 6. & in altero Classensi; eorumque exemplar habemus pariter in Codice 1084. Bibliothecæ nostræ MSS. S. Michaelis de Muriano.

BENE Magister & Canonicus Faventinus. Inter claros Juris canonici professores reponitur a Mauro Sartio, in suo de Professoribus archigymnasii Bononiensis opere pag. 323. eumque subscriptum asserit Canonicorum Bononiensium confirmationi immunitatum concessarum ab Henrico Episcopo Bononiense sororibus S. Francisci, quæ inserta est literis Innocentii pp. IV. datis Perusii anno IX. Habentur autem hæ literæ in Codice Diplomatico Ecclesiæ Bononiensis, existente in Bibliotheca Instituti Scientiarum, & etiam editæ fuere in Bullario Franciscano T. I. Bene nomen affert Sartius; quæ autem opera ediderit in jure canonico, ignotum est & ipsi. Beninum quemdam, & quidem Faventinum, Rectorem ecclesiæ S. Andreæ in Vineis, clarum pietate & literatura, qui ec-

Libr. Favent.

clesiam suam circa annum 1221. tradidit S. Dominico & ejus confratribus, afferunt Tonduccius & Magnanus; qui postremus T. I. pag. 88. ipsius vitam reponit inter ceteros Sanctos & Beatos Faventinos; verum tempora non concordant, aliumque fuisse Benum vel Bene Canonicum Faventinum, qui serius vixerit, moramque, ut plurimum, licet Canonicus esset Faventinus, traxerit in urbe Bononiensi, arbitramur.

BENEDETTI Antonius nobilis Eques Faventinus memoratur a Mazzuchellio pag. 812. qui typis ediderit: *Civili affetti. Poesie stampate in Rimini per Simbene Simbeni* 1648. *in* 4. Antonii cujusdam Benedetti mentionem facit Ludovicus Zuccolus, cujus impulsu asserit se motum fuisse ad disserendum de rationibus numeri in versu Italico; ad Innocentium Maximi Episcopum Britonoriensem.

BENEDETTI Johannes-antonius, quem idem Mazzuchellius ignorat, an unus & idem fuerit cum supralato Antonio. De Johanne-antonio mentionem facit Petrus de Belmontibus Ariminensis in sua Genealogia libro I. pag. 18. teste eodem Mazzuchellio, sed teste Magnano T. II. pag. XIX. hæc mentio fit a Belmontio pag. 5. Porro asserit Belmontius, Johannem antonium Benedetti consarcinasse historiam patriam Faventinam, quæ facile delitescit in aliqua Faventinorum bibliotheca.

BENEDETTI Johannes franciscus J. V. D. Faventinus. Legitur ante Tonduccii historiam Epigramma Latinum ipsius ad excellentissimum D. Comitem Bernardinum Azzurinium J. V. D. & Academicum Philoponum.

BENEDETTI Johannes-franciscus alter Faventinus, anterior tempore, juris utriusque Doctor, & a secretis Johannis Medicei, supremi Imperatoris classis maritimæ Venetorum. Refertur a supradicto Mazzuchellio, & defunctus dicitur Ferrariæ Christi anno 1630. tempore, quo militaribus exercitiis intentus erat. Epitaphium Johannis-francisci existens in ecclesia S. Francisci, ubi tumulatus fuit, allatum est ab Andrea Borsetti in Supplemento ad ecclesias Ferrarienses Antonii Guarini pag. 69. Verum tamen, an is aliquid literis tradiderit, Mazzucchellium, nosque pariter latet.

BENEDICTUS a Vezzano Castro diœcesis Faventinæ. Nominatur a Petro Ricordato in Historia Monastica sub die V. pag. 471. tanquam vir sanctæ conversationis ex Congregatione monachorum Montis-oliveti, qui librum valde utilem de regulis grammaticalibus composuerit. Defunctum ipsum facit in monasterio S. Petri de Eugubio, dum ibidem Abbatiali munere fungeretur.

BENINI fr. Dominicus-bartholomæus e Faventia, Definitor Provinciæ Bononiensis ex O. FF. Cappuccinorum. *Vita del Padre Leone dal Castel san Pietro, del Serafico Ordine de Cappuccini della Provincia di Bologna, composta e dedicata all' illustrissimo e reverendissimo Monsignore Vitale De Buoi Vescovo di Faenza. In Faenza* M. DCC. LXIX. *per Benedetti in* 4. Sancte obiit P. Leo anno 1749.

vivit autem præstans scriptor ejus vitæ; sicut etiam humanissimis moribus suis, & ecclesiasticæ disciplinæ serventissimo & prudentissimo zelo, amorem & venerationem omnium Faventinorum civium sibi acquisivit, in diesque adauget ex nobilissima de Bobus, olim Ferrariensi, nunc Bononiensi familia, meritissimus Episcopus Faventinus Vitalis.

BENTINI Franciscus nobilis Faventinus, Episcopus Comaclensis. Decessit Faventiæ anno 1744. Laudatur ceu vir studio juris civilis & canonici admodum peritus. Jacet in cœmeterio PP. Discalceatorum Faventiæ cum hoc sepulcrali brevi elogio:

„ Illustrissimus D.D. Franciscus Bentini
„ Patritius Faventinus Episcopus Comaclen-
„ sis ætatis suæ anno LXXXIIII. Episcopa-
„ tus vero XXX. in Domino obdormivit V,
„ nonas martii M.DCC.XLIIII. “

BERNABUCIIS (*de*) Johannes-paulus Faventinus, Rector Gymnasii Patavini ad annum 1448. Ita legimus in Fastis ejusdem Gymnasii concinnatis a Jacobo Facciolato pag. 21. secundæ partis. Superioribus annis vivebat Martinus q. Magnani de Bernabucciis de Faventia, insignis armorum ductor pro Venetis, occisus anno 1417. cujus testamentarias tabulas servat tabularium Classense, nosque monumenta aliqua attulimus T. VI. Annalium Camaldulensium.

BERNARDUS (*de*) Monte Faventinus. Locatur in serie præstantium juris professorum a Thoma Diplovataccio CP. & patritio Pisaurense, qui insuper inter ceteras vitam ipsius describit. Videatur Sartius, seu potius Fattorinius, in Appendice Operis sui de Cl. Profess. Gymn. Bonon. pag. 269.

BERNARDUS Papiensis patria, sed Episcopus Faventinus sub finem seculi XII. Pancirolus aliique multi ipsum appellant Bernardum *Circa*, perinde ac prodierit ex familia hujus cognominis, immo, nisi suspecta sit lectio, ut conjectatur Sartius, eodem cognomine donatur a Johanne Andreæ in Proemio Novellæ. Ughellius *Balbum* nominat; sed apud antiquos scriptores non alio adjuncto effertur, quam Bernardus Præpositus, vel Bernardus Papiensis, vel Bernardus Faventinus, quia natale solum habuit in Papia, Præposituram in ea urbe obtinuit, deinde electus fuit in Faventinum Episcopum, postremo translatus a sede Faventina in sedem patriam Pontificalem Papiensem; floruitque cum viri docti opinione Romæ, Bononiæ, Faventiæ & Papiæ. Redegit in unum corpus Romanorum Pontificum decreta, & canones collegit, qui post tempora Gratiani efformati fuere, nec non quædam antiquiora simul congessit decreta, quæ Gratianum fugerant; appellavitque collectionem suam *Breviarium Extravagantium*, singulos canones in certas classes & titulos digerens, & distribuens in quinque libros; quem ordinem sequuti fuere posteriores collectores, præsertim S. Raymundus in Decretalibus Gregorianis. Decretalistarum princeps & antesignanus fuit Bernardus. Hanc collectionem in lucem edidit anno 1190. cum adhuc Præpositura in ecclesia Papiensi fungeretur; quare

BERTONIUS Bartholumæus Balneocaballensis, Monachus & Abbas Camaldulensis. Vix electus Ordinis Generalis, paucos post menses decessit in urbe Foro-liviensi die xxı. mensis julii anni 1581. vir undequaque meritissimus, qui plura Congregationi suæ emolumenta attulerat, & zelo ac sollicitudine in rebus agendis excelluerat, præsertim in Curia Romana, ubi officium Procuratoris generalis sedulo exercuit. Ipsum laudat gloriosa mentione Porcachius in nuncupatoria epistola traductionis Speculi Monachorum Abbatis Dacciani. Vide Annales Camaldulenses Tomo VIII. pag. 162.

BERTONIUS Jacobus philippus (*B.*) Faventinus ex Ordine Servorum B. Mariæ. Johannes-albertus Fabritius in Bibl. Med. & Inf. Ætatis T. IV. pag. 16. ipsum recenset inter Scriptores, de quo, subdit, Bzovius ad ann. 1483. num. 23. & ann. 1489. num. 81. Verum hæc dixerit Fabritius respectu scriptorum vitæ ipsius; scimus enim Bertonium claruisse pietate & sanctitate, non literis. Tomo itaque V. pag. 105. ejusdem Bibliothecæ, „ Nicolaum Burghesium sive „ Burgensium, Equitem & Senatorem Se„ nensem in medium adducit, qui circa an„ num 1483. scripsit vitam Jacobi-philippi „ presbyteri O. Servorum defuncti Faventiæ „ in Æmilia, quæ prodiit in Archangeli „ Giani Florentini Centuria tertia Annalium „ illius Ordinis editorum Bononiæ 1622. fol. „ atque inde in Actis SS. T. VI. maji die „ xxv. pagg. 167. 169. " Ro enim vera Burghesius, clarus ob vitas S. Catharinæ Senensis, & BB. Joachimi & Francisci Senensium, & B. Peregrini Latiosi Foro-liviensis O. Servorum, eo ipso anno, quo Bertonius sancte decessit, cum perniciosso morbo laboraret, devotione erga sanctum virum permotus, ad ejus tumulum Faventiam voti causa peregrinatus est, curationem obtinuit, argenteam sui obtulit imaginem, cui etiam carmen hocce pro rei veritate supposuit.

„ Corde laborabam, genio stimulatus
„ iniquo,
„ Quo vitio stomachi cresceret atrabilis.
„ Huc mox confugi, nemenque pre-
„ cantis
„ Diva, tuum, vanas non rediere pre-
„ ces. "

Ea itaque occasione prior conventus Faventini Burghesium oravit, ut vitam sancti viri literis traderet; id quod præstitit eo, vel forte melius anno 1488. Extabat siquidem vetustior vita, seu collectio gestorum Jacobi-philippi & undecim miraculorum], ab Anonymo exarata statim post obitum beati viri, facile Thaddæo Arretino Priore Conventus auctore. Gasparinus quoque Venetus inter sua Poemata de *Beatorum gloria* acclnit de Bertonio:

„ Quem tollit & puerum fovit Faven-
„ tia, ad aras
„ Nunc cadens supplex fert sua vota
„ tuas.

„ Tu modo, qui vitæ poteras vitare ve-
„ nenum
„ Et curas hominum spernere sollicitas.
„ Vel pia Religio supremis inserit astris
„ Vel potius pietas religiosa beat. "

Galeottus Manfredus Faventiæ Princeps, Bertonii vix defuncti corpus mandavit, ut in proprio Manfredæ familiæ sacello collocaretur; paulo post Bertoniæ genti omnia jura illius sacelli ad honorem ipsius B. Jacobi-philippi sponte & munifica liberalitate concessit & donavit. Visum postea fuit fratribus Ordinis ob frequentiam populorum ad ejus tumulum confugientium, ut in quadam arca a parte dextera ejusdem sacelli conderetur, cumque ibidem quievisset usque ad annum 1594. Bertonia tandem familia lapideum sancto viro sarcophagum dicavit, quod & pro ara ejusdem sacelli inservire statuit, & in ipsum solemni translatione ejus corpus recondi curavit. Omnia hæc fusius habentur Tomo VI. SS. apud Socios Bollandianos sub die xxv. maji pagg. 632. & seqq. ubi etiam additur instrumentum immunitatis concessæ a Communi Faventino Misserino Bertonio patri sancti viri, illiusque posteris, statim post obitum Beati. Posteriori tempore, hoc est anno 1713. Augustinus-Romanus Florius Cremonensis, monachus Camaldulensis vitam ipsius Jacobi scriptis tradidit, & edidit eo anno Faventiæ. Anno vero 1739. Hieronymus Bertonius Canonicus Florentinus in lucem protulit: *Ragguaglio del B. Jacopo-filippo Bertoni, e traslazione del corpo. In Faenza 1739. per l' Archi.* Accedunt variæ poeticæ compositiones; quam narrationem, cujus tamen auctor est Romualdus Magnanus, dicavit Bertonius Nicolao Lomellino eo tempore Episcopo Faventino.

BERTUCCIUS Jacobus excellens pictor Faventinus circa annum 1566. Affertur a Petro Cavina in Additionibus ad Historiam Faventinam Tonducci pag. 632. ejusque opera ab artis pictoriæ professoribus multo in pretio haberi asserit.

BIAGINI Hieronymus Faventinus O. FF. Min. Conv. Fam functus est anno 1665. Ipsum Franchinus in Bibliosophia pag. 245. adjungit doctis viris ejusdem Ordinis & Conventus S. Francisci, in vita fusiora, quam descripsit Francisci Puntelungi ascetæ dicti instituti & loci.

BIANCOLI Alexander Comes Balneocaballensis & Patritius Faventinus, illustris Poeta vivens. Præter innumera fœcundissimi ingenii sui poetica monumenta, quæ leguntur in pluribus Collectionibus, transtulit in Hetruscos versus Georgicam Virgilii, quam edidit typis Amatinis Pisaurensibus in folio anno 1768. & dicavit Magno Etruriæ Duci Petro Leopoldo, cujus etiam exemplari, pro humanitate, qua pollet, donatos nos voluit. Ipsius quoque sunt: *Canto quarto sopra la Carità, nella Cantica composta da varj autori, intitolata:* Le Virtù Teologiche Cardinali. *In Forlì 1754. in 8. Canto secondo per la Sagra delle monache di S. Maglorio. In Faenza 1769.* Ad manus habet Poema

super

super origine & constructione vasorum fictilium, vulgo *Majoliche*, quæ in urbe Faventina elaborantur, de quibus sequentia olim protulerat Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ. „ Quid mercatorum & artificum „ numerositatem? dispositas quam miro or„ dine tota urbe officinas? & tabernas re„ feram & figlina memorem? Quæ quidem, „ vasis miro artificio & picturæ fabrefactis, „ ac per totam Italiam celebraria, non so„ lum maximum semper emolumentum, sed A „ etiam nomen huic urbi peperere. Quod „ sane haudquaquam in ultimis hujus civi„ tatis ornamentorum statuendum ii putant, „ qui norunt ex veterum historiis, quantam „ Coryntho vasa famam attulerint. “ De iis loquitur etiam Cavina in Indice ad vocem *Majolica*, putatque originem tribus seculis ante ætatem suam antiquiorem fuisse in Favantia, magistrosque in ea arte floruisse initio Seculi xiv. donec multiplicato argento, post detectionem Indiarum Occidentalium, prærogativa eorum vasorum decidit; albedinem vero quam maxime conspicuam., notabilioremque in *his* vasis esse observat. Con- B sentit Thomas Garzonius in Platea Universali, ubi Plinium ex libro 35. affert, qui laudat Arretium & Surrentum in Italia, Pergamum in Asia, Coum in Græcia, ob hujusmodi vasa celebres civitates, *benchè*, subdit, *par*, *che oggi in Italia tutta la gloria tocchi a Faenza in Romagna*, *che fà le Majoliche così bianche e polite*, *e a Pesare nella Marca d' Ancona*, *che lavora ottimamente intorno a questo mestiero*. Super origine itaque, antiquitate, albedine, fabrica, C excellentibusque opificibus horum figlinorum canit Biancolus, versibus haud ligatis, tribus libris, quorum primus absolutus est, ceteri dum extremam dumtaxat manum expectant. De Alexandro Biancolo videtis etiam Mazzuchellium pag. 1193.

BIANCOLI Johannes-baptista celebris JC. reformator Studii Ferrariensis & Poeta. Decessit in patria sua Balneocaballi mense aprili anni 1626. In operibus Johannis-mariæ Guicciardii specimina habentur ejus Poesis, & insuper in versibus Poetarum antiquorum & recentiorum Hieronymi Baruffaldi pag. 247. D Ipsum reponit in catalogo *Scriptorum* Balneocaballensium Johannes-dominicus Coleti pag. 80.

BIANCOLI Paulus, Comes itidem Balneocaballensis, Poeta & ipse. Carmina Italica habet in libro inscripto: *Componimenti degli Accademici Riformati di Cesena anno 1718. stampati in Faenza*. De utroque Biancolo Mazzuchellius pag. 1193.

BIDIAS a Magnano pag. xv. tomi primi statuitur inter celebres Jurisconsultos Faventinos, una cum Johanne Favantino egregio E Canonista Seculi xii. De Johanne agemus suo loco; de Bidia vero, præter memoriam nominis e Magnano servatam, nil præterea scimus, quod dicamus.

BLANCHELLUS Jacobus Faventinus. In epistola Johannis-antonii Flaminii, sequenti elogio decoratur: „ Jacobus Blanchellus, qui „ non quidem opibus; quibus abundavit,

illa salubris reperta fuerit sub Astorgio II. de Manfredis.

Paschalis Gallus in Bibliotheca Medica pag. 228. refert Opera Medica Blanchelli : „ Menghi Blanchelli Faventini , inquit , de „ Balneis tractatus tres . Item de Balneo „ Villæ ad Dominos Lucenses consilium . „ Junctæ impresserunt Venetiis cum diverso„ rum auctorum scriptis de Balneis 1553. „ Menghi autem Faventini viri præclarissimi „ admirabile & novum opus de morbis par „ ticularibus a capite usque ad pedes, & de „ omni genere febrium excusum in folio „ Venetiis 1536. “ Georgius. Vivianus Marchesius egregium Medicum Blanchellum di cit , „ qui celebre & perenne suum nomen „ scriptis fecit , opus de Febribus & morbis „ evulgavit anno 1536. plurimas insuper „ quæstiones, opera theologica & astronomi„ ca , nec non tractatum de omnibus bal„ neis . “ In editione Marsilii Ficini Consi lii adversus pestem , legitur Consilium etiam Thomæ del Garbo, & Menghi de Faventia, quod produxerunt Junctæ in 8. anno 1576. Habetur etiam ipsius dissertatio ad Ducem Borsium Estensem : „ De præstantia philoso„ phi & Jurisconsulti : “ Ineditus vero est tractatus : „ De propositione de secundo ad„ jacente ; “ alius „ Figuræ fallaciarum ; “ Credimus tamen hoc postremum opus esse alterius auctoris , quod compactum quidem est cum superiori opere commenti in Logicam Pauli Veneti , sed editum Venetiis per Baptistam de Tortis anno M.cccc.lxxxvi. die xiii. septembris , & dicatum ab aucto re suo Petro de Guidonibus , ut liquet ex hac præfatione : „ Cum sæpenumero cogita„ rem , non mediocrem juvenibus fructum „ afferre , si compositionis & divisionis ma „ teriam clarissime intelligerent , hanc ho„ ram tibi Petre de Guidonibus hodie insti„ tui , ut brevissimo spatio certoque ordine „ infinitam pene difficultatem tibi eripiam.... „ Septem modis committitur fallacia &c. “ immo credimus opus de fallaciis esse Pauli Pergulensis, ex versibus Jacobi Sentini Ricinensis , quos in auctoris laudem cecinit in hunc modum :

„ Qui timet argutos Loycos pulcreque
„ tueri
„ Se clypeo , & tectum quærit habere
„ caput .
„ Qui cupit ambiguos Loycæ dissolvere
„ nodos ,
„ Pergula quæ genuit , scripta diserta le-
„ gat . “

Licet autem impressum hoc opus de Fallaciis dicatur per Baptistam de Tortis, idem Jacobus Sentinus laudans impressorem , tribuit laudem Girardo typothetæ tunc celebri, sequenti carmine:

„ Quod frustra juvenes quærebant sem-
„ per ubique ,
„ Quod poterat chartis tingere nemo
„ suis ,
„ Hocce opus impressit mira nunc arte
„ Girardus
„ Aspersum variis quas facit ære notis .
„ Candida nunc isti debes studiosa ju-
„ ventus
„ Debent ingenio quilibet usque suo . “

Niger in historia de Scriptoribus Florentinis supine errat , faciendo Blanchellum Florentinum . Natus est enim Menghus Faventiæ circa annum 1440. vivebat adhuc anno 1520. In chartis Azzuriniis Sæc. VII. legitur ad
A annum 1392. „ Menghus Jacobi de Blanchellis notarius ; “ Pariter ; Sæculo VIII. „ ad annum 1425. die xxi. martii indictio„ ne III. idem Menghus quondam Jacobi „ testamentum facit , atque sepulturam suam „ eligit apud fratres Eremitanos ; “ Menghus hic videtur esse avus Menghi nostri , sicut Jacobus superius laudatus videtur esse Menghi senioris filius, & pater Menghi junioris, nisi dicamus Jacobum hunc Menghi junioris fuisse filium, eo quia videtur natus Flaminio. Consulatur iterum Blanchellus Jacobus.

BLANCUS sive Bianchi Bonaventura a
B Cotiniola O. FF. Min. Conv. „ Edidit Qua„ dragesimale , Homilias per annum , de vi„ ris illustribus novi & veteris Testamenti. „ Bononiæ apud Baptistam Phaellum anno „ 1534. “ Ita Possevinus T. I. Appar. Sacr. pag. 245. Possevinum exscribit totidem verbis Borsettus T. II. Gymn. Ferrar. pag. 233. & Mazzuchellius pag. 1133. Commentaria præterea confecit Blancus in sententias Johannis Scoti, quæ a Johanne-antonio Flaminio ejus amico, immo & affine epistola xvii. lib. II. ad Cardinalem Dominicum Grimanum appellantur „ luculentum opus ac fane
C „ divinum , utpote miro ingenio , exquisita „ sollertia , & omni admiratione digna in„ dagatione usus est. “ Epistolas duas Blanco dedit idem Flaminius , quæ leguntur in collectione epistolarum ipsius libro V. pagg. 257. & 258. Ulterius in quodam epigrammate , quod libellis , qui tunc Bononiæ imprimebantur , insertum erat , celebratur ab eodem Flaminio Bonaventuræ Blanci nomen in signum amoris & observantiæ suæ in ipsum. Ut nos docet Mazzuchellius , immo Flaminius ipse in eadem epistola xvii. libri II. , commentaria in Scotum proposuerat
D Blancus nuncupare Cardinali Grimano ; dolendum , quod ea modo vel deperdita sint , vel delitescant in angulo alicujus bibliothecæ. De Bonaventura Blanco possunt consuli Wadingus & Johannes a Sancto-antonio.

BONACCURSIUS Theobaldus a Tredotio Eremita Camaldulensis Ethruriæ . *Familiare istruzione per l' orazione mentale o sia meditazione , e per altri cotidiani esercizj spirituali , secondo gl' insegnamenti di S. Francesco di Sales . Aggiuntovi un' esercizio di preparazione alla morte , proposto già dal P. Pi-*
E *namonti della Compagnia di Gesù . In Faenza 1753. per il Benedetti in 16.* Amicis impellentibus hoc pium opus devotus Eremita typis edidit , suppresso tamen suo nomine , juxta consilio Salviani in epistola ad Salonium . „ Cum nullus profectus sit in nomi„ ne, qui profectum in scriptis invenit, su„ perflua nomen scriptoris inquirit. “ Additur ad calcem : „ *Nota di alcune Indulgen„ ze facile a conseguirsi.*

BO

BONARDUS Dominicus O. FF. Min. Convent. de Balneocaballo, „ Philosophiæ, Theo„ logiæ & Mathematicæ peritissimus, mul„ tarum Academiarum Regens, socius & a „ secretis Francisci Sampsonia Ministri gene„ ralis Ordinis, fato functus est anno M. D. „ XCI. “ Wadingus de eo sermonem instituit sub anno 1283. T. IV. suorum Annalium pag. 385.

BONELLUS Germanus a Balneocaballo monachus Camaldulensis, cujus Ordinis institutum professus est in Cœnobio sanctæ Crucis Fontis-avellanæ. Mathematicis disciplinis operam dedit sub celeberrimo Guidone Grandio Abbate Camaldulensi, & Pisanæ Universitatis Matheseos Professore. In Hispaniam transiens, permittentibus suis Superioribus, habitum Camaldulensem commutavit cum habitu Monachorum Congregationis Vallis-oletanæ O. S. Benedicti. Ab idiomate Hispanico in Italicum transtulit vitam B. Osannæ tertii Ordinis S. Dominici, quæ lucem aspexit Romæ in 4. anno 1727.

BONOLUS Hieronymus O. FF. Min. Conv. B
Lugiensis quidem in Ducatu Ferrariensi, locum tamen habet in hoc catalogo, quia historica monumenta in lucem emisit tum Lugi patriæ suæ, tum Cotiniolæ, quæ postrema sub spirituali jurisdictione Episcopi Faventini existit. De eo verba faciunt Borsettus pag. 388. & Mazzuchellius.

BOSCHIUS Johannes-carolus Patritius Faventinus. Abbreviator Curiæ Romanæ anno 1743. Canonicus S. Petri anno 1744. A Secretis supplicum libellorum anno 1754. Prælatus Consultor SS. Rituum & Sacræ Con- C
gregationis Consistorialis anno 1757. demum S. R. E. Cardinalis anno 1766. & Summus Pœnitentiarius, ad gloriam & ornamentum patriæ suæ vivit: Opera ipsius sunt, relata etiam a Mazzuchellio. „ De Apostolica B. „ Petri cathedra Oratio habita in Basilica „ Vaticana ad Clementem pp. XII. Romæ „ typis Bernabò anno 1740. “

„ In funere Caroli V. Romanorum Regis, „ Imperatoris electi oratio habita in sacello „ Quirinali VI. Kalendas decembris ad SS. „ D. N. Benedictum pp. XIV. Romæ typis „ Bernabò in 4. anno 1746. “ D

BOSIUS Johannes-baptista JC. & Eques præclarus. Laudatur a Flaminio in epistola ad cardinalem Puccium.

BOSO Magister scriptor nominatur ad annum 1207. in archivo Capitulari Canonicorum Faventiæ. Facile non erat, nisi calligraphus; titulus tamen Magistri ei tributus literatum quoque fuisse virum suadere potest, pro more eorum temporum.

BOVIUS Alexander. Inter celebres Pictores Balneocaballi statuitur a Johanne-dominico E
Coleti pag. 13. Decessit die XV. octobris anni 1591.

BOVIUS Andreas Faventinus O. FF. Prædicatorum. „ Destinatus a sacra Congrega„ tione de Propaganda Fide in Vallachiam „ & Rossiam, crudeliter mactatur ob hæ„ reticis. “ Ita Cavina pag. 32. Vitam ejus fusiori calamo descripsit Magnanus, qui ci-

„ ex tua Franciscana familia, vir summa, ut nosti, doctrina, majori etiam sacerdos integritate, doctissimorum vero virorum amicitiis, in quibus Vincentius Madius non ultimus erat, florentissimus, superioribus diebus decessit. Hunc ego, vel post Madium, vel quantum Madius, amavi certe ita, ut etiam mortuum non parum diligam, ejusque memoriam non solum amice præstem, simque perpetuo præstaturus, verum etiam, quantum in me est, eam ceteris quoque repræsentare studeam, neque totum interiisse sinam. Id autem de ceterorum more facere cogito, si in pariete e regione ejus tumuli lapidem, in quo incisum sit ejus epitaphium, defigendum curabo. Ad quam rem duo a custode tuo tantum postulo, alterum, lapidem ex iis, quos multos frustra habet; alterum, locum in templo vacuum, cetera mihi ex meo ære comparaturus. Tum homo iste ministro, ut vos dicitis, qui brevi expectabatur, rem remittit. Paucis post dies is venit. Hunc adeo, atque hoc idem ab eo peto, qui non solum benigne omnia mihi concedit, sed gratias etiam agit, quod communi amico tantam memoriam procurem; quin etiam rogat, ut hanc eamdem epitaphii operam quatuor ejus generis ex vestris sacerdotibus, qui Faventiæ superioribus annis decessere, dare ne negem. Recipio me illi omnia libenter facturum. Tum ille, mihi ut custos lapidem attribuat, de loco etiam nihil impediat, jubet; atque ita discessit. Redeo postridie, ut lapidem mihi deligam. Tunc custos negat ullum lapidem adesse; qui vero adsunt; quod inficiari non potest, alienos esse ait. Ita etiam locum alii jampridem destinatum objicit. Quod cum audio, id verum esse suspicari cepi, quod mihi secreto dictum fuerat, quosdam ex iis sola improbitate huic meo christiano officio maxime esse adversaturos, immo vero si obtinuissem, nullum dubium esse, quin etiam inscriptum lapidem aut scalpello delerent, aut saltem aliquo modo turpiter fœdarent. Qui malevoli, si hoc agunt, ut hunc illi supremum honorem invideant, moriantur & ipsi, quantum cito veliot; polliceor in meo etiam lapide pro eorum virtute in hoc genere laudis nihil eis esse defecturum. Qua de re tota mihi visus sum recte facere, si te certiorem facerem, teque id, quod etiam atque etiam facio, rogarem, ut custodi tuo, quid agendum esset, scriberes. Nam si tua voluntas huic meo honestissimo desiderio accesserit, ego amico meo postea non deero; sin contra (quod tamen adduci non possum, ut credam) hac mihi epistola, quæ illi apud omnes epitaphii loco erit, satisfecero, quin etiam ipsum epitaphium, cujus tibi exemplum mitto, ipsi epistolæ adscribam. Vale “

Subsequitur Epitaphium:

D. O. M.

„ Philippo Braschio Franciscano,
„ Sacerdoti probatissimo,
„ Cum Philosopho haud imperitissimo,
„ Tum suopte ingenio viro
„ Integerrimo, primum Christiano
„ Concionatori, tum
„ Publico Metaphysicæ in Ferrariensi gymnasio
„ Interpreti, vita, moribus, institutis
„ Optime prædito.
„ V. Ann. XLI. Mor. III. non. jan. M. D. LVII.
„ Bartholomæus Riccius & amico fecit
„ & posuit. “

Alteram dedit Riccius epistolam ad Hieronymum Palanterium Castri Bononiensis incolam super obitu Braschii, quæ ibidem legitur pag. 351.

„ Cur tantum Palanteri insano isti dolori indulges? cur te tantum afflictas? cur tam diu in isto mœrore ac luctu contabescis? Braschius tuus, immo vero noster, non, ut reris, e vita decessit, sed in vitam, unde prius venerat, a nobis discessit, ubi etiam nos lætus ad nostrum diem expectat. Nosti, quam integre vixerit, vidisti, quam quiete, quam in Christo animam egerit. Ecquid igitur isto tuo perpetuo luctu tanto amico æternam gloriam tantam invidere videris? Redi tandem ad te, atque ad tua studia, atque ita in ea incumbas, ut eum in iis ceteris aliquando referas, in ejus vero vivendi ratione ita insistas, ut ejus optimos mores atque vitæ sanctitatem in te exprimas. Me certe eum, qui in te amando nulli concedat, habebis; quin etiam, quoniam ei carissimus fuisti, quem ego unice dilexi, mihi quoque nihilo minus acceptus eris, quem etiam possum in ejus locum referre. Vale. “

Et in epistola ad Camillum Campegium pag. 572. „ Quod meum Braschium Philosophum Christianum hodie in ejus funere tam egregie laudasti, & si vel quivis orator, multo etiam temporis spatio ad id faciendum sumpto, vix ejus integritatis laudes dicendo assequi potuisset, eo tamen, quod tu quasi subito, certa paucarum horarum spatio ad cogitandum dato, atque strictim attigisti, tibi eas gratias ago, quas ejus erga me benevolentia reposcebat. Eam vero referam, quoties usus venerit, quam meus in illum amor, cum viveret, postulabat. Vale. “

Tres idem Riccius epistolas dedit ad eumdem Braschium, quas habes pagg. 179. & seqq. & in earum prima adjungit Braschio Philippum Savorellium alterum eximium concionatorem, quæ incipit: „ Tantum ego vos amo, Philippi, quantum vos inter vos diligitis, nisi etiam magis &c. “ Demum de Braschio verba facit etiam in epistola Libri IV. ad Jacobum Sorbium pag. 287.

De ipso nonnulla leguntur apud Augustinum Superbi in Catalogo ms. Scriptorum Ordinis Seraphici, apud Petrum Rodulphum Hist. Seraph. lib. II. pag. 268. apud Borsettum T. II. pag. 174. Vide etiam VVadingum sub anno 1399. T. IX. pag. 393. Annalium,

nalium, ubi Philippum asserit in Peripatetica
disciplina non mediocriter eruditum, & pu-
blicum professorem in Ferrariensi Academia.
Silet Mazauchellius ad vocem *Braschi*, ad
aliam probabiliter vocem tractaturus de ipso.

BRASICHELLENSIS Johannes-maria. Vi-
de *Guanzelli Johannes-maria*.

BRUSANTUS Eustorgius. „JC. & Eques,
„ immatura morte sublatus nono & vigesimo A
„ suæ ætatis anno, honoribus Pisauri, Mu-
„ tiuæ, & in patria Faventiæ præclare ge
„ stis. “ Hocce elogium est Flaminii in ne-
ca epistola.

BUBANIUS Hortensius a Balneocaballo
monachus Camaldulensis & Sacr. Theol. Pro-
fessor in Classensi Cœnobio & Academia. In
indice Magliabecchianæ Bibliothecæ adnotantur
sub num. 759. classis VIII. Hortensii Buba-
nii monachi Camaldulensis epistolæ ad ipsum
Magliabecchium ab anno 1676. ad 1683.
Sunt quinque epistolæ, in quarum postrema
data die sexta aprilis anni 1683. Bubanius B
admonet Magliabecchium, Academicos Con-
cordes Monasterii Classensis ipsum elegisse in
eorum socium. Academia scilicet Concordium
circa ea tempora in eodem Monasterio sub
auspiciis Fabii Guinisii Archiepiscopi Raven-
natis erecta fuit; ad quam statim accessere
ex omnibus Italiæ cultis locis viri docti;
atque inter Faventinos præ ceteris Carolus-
andreas Sinibaldi Eques S. Jacobi, Paulus de
Aurificibus, Salvator Perottus, & Abbas con-
gregationis Cœlestinorum monachorum Pur-
purinus Baroncinius, qui etiam carmina &
versus tum Latinos tum Italicos habent in
Miscellanea eorumdem Concordium typis
per ea tempora edita. C

BUCCHIUS Xantes a Fusiniano, quem
a Faventia facit Mazzuchellius (Fusinianum
siquidem sub legatione Ferrariensi, sed sub
jurisdictione spirituali est Episcopi Faventini)
Anno 1704. orationem Latinam inauguralem
habuit, ob eloquentiæ cathedram obtentam
in Seminario Faventino, stylo quidem florido
& conceptibus referto, gustum seculi transa-
cti adhuc retinentem; quem tamen emendavit
post id temporis, graviori & nobiliori stylo
scribens. Testis Barbuchielliana oratio, qua D
vehemens & acer eo modo exagitat Barbu-
chiellium, judicem causæ suæ iniquum, quo
Cicero Marcum-antonium Philippica secunda.
Academica quoque lectio reperta fuit inter
ejus schedas, quam pronuntiavit sub princi-
patu Archiepiscopi Edesseni Hierothei Stay
Principis Academicorum Philoponorum. Ver-
sus habet in collectione carminum Pasto-
rum Arcadicorum, in altera Academico-
rum Reformatorum Cæsenæ pag. 142. Ip-
sius honorifica memoria prostat in elogiis
Ferrariæ editis anno 1749. in laudem Nico-
lai Oddii Vicelegati Ferrariæ. Inter Arcades E
appellabatur Echeous Eurimedontius. Præfuit
ecclesiæ parœciali S. Salvatoris Faventiæ,
in qua etiam obiens amicorum mœrore, se-
pulcri honore donatus est.

BUCCIUS Antonius Christophori filius,
Faventinus, Philosophus & Medicus, qui
duodecim annis Romanam urbem incoluit,

„ quam in tanto studio , ingeniique subtili„ tatem non admiror , eximium in te sum „ expertus animi candorem , fidem singula„ rem , constantiam vero in amicitiis omni „ pietatis genere excolendis summam &c. " Episcopatum Burgi-sancti-sepulcri obtinuit Alexander a Clemente VIII. anno 1598. a quo tamen se abdicavit anno 1605. Obiit anno 1613. sexagesimo quarto ætatis suæ anno. Typis Florentinis Junctarum edita fuit in 4. ipsius oratio, quam ad illustrissimos & reverendissimus S. R. E. Cardinales pro novo eligendo pontifice habuit in basilica S. Petri VIII. idus majas anni 1605. eum scilicet post mortem Leonis XI. electus fuit sub nomine Pauli V. Camillus Burghesius.

BURGHIUS Alexander junior Faventinus, Poeta Etruscus, & Arcadicus Pastor sub nomine Daletia Carnasii, vixit initio hujus seculi. Laudatur ab Eustachio Manfredo. Reperiuntur ipsius Italica epigrammata in collectione Academicorum Reformatorum Cæsenæ anno 1718. pariter in Tomo IV. & VI. Pastorum Arcadum, in alia collectione abbatia Bodrioli anni 1723. & in Tomo IV. alterius collectionis Gubbianæ. De ipso verba faciunt Crescimbenius T. IV. pag. 248. *della Volgar Poesia* , ubi etiam specimen ejus versuum producit , & Mazzuchellius, a quibus ista hausimus.

BURGHIUS Antonius Mutilianensis Academicus Florentinus. Lectionem recitavit in Academia Florentina anno 1599. sub consulatu Michaelis-angeli Bonarotii junioris , super versus, vulgo *Stanze della Gerusalemme di Torquato Tasso* . Ipsius meminere Canonicus Salvinius in Fastis Consularibus Academiæ Florentinæ pag. 345. & Mazzuchellius.

BURGHIUS Hippolytus. Fuit quidem Placentinus , sed progenitus ex eadem familia , qua Alexander Burghius senior Mutilianensis. Comes insuper fuit , & Præses Ducalis Consilii Placentini. Extat ipsius consultatio juris celeberrima „ de Legitima " edita Placentiæ anno 1676. Fontana in Bibl. Legali P. I. coll. 156. & 157. ac Mazzuchellius sermonem de Hippolyto instituunt cum multa laude.

BURGHIUS Nicola Comes & Patritius Faventinus. Habentur ipsius carmina Italica in Philoponorum parentalibus pro obitu Æmiliani Æmiliani pag. 83.

BURGHIUS Pompejus Nicolæ filius, Faventinus Comes & Patritius vivens. Anacreonticam Pastoralem cecinit in mortem Canonici Tiberiacensis Ignatii-guilielmi Gratiani. Legitur ad pag. XVII. carminum ejusdem Gratiani , quæ ut publicis juris fierent Faventiæ typis Archianis anno 1770. maximus incitator fuit. Præterea plura ejus Poesis specimina habentur in collectionibus recentiorum temporum, & Poema versibus solutis confecit in laudem Cardinalis Boschii typis Benedetti Faventiæ impressum.

BURGOS Stephanus de Mutiliana. In Universitate Ferrariensi edoctus fuit Medicam facultatem ab Antonio Musa Brasavola , & ab hoc laudatur in epistola nuncupatoria commentariorum suorum in Hippocratis Aphorismos. Vide Borsettum in Hist. Gymn. Ferrar. T. II. pag. 283.

BURSIERIUS Johannes-baptista , Medicinæ celebris professor Faventiæ. „ De Anthelminthica Argenti vivi facultate ad Pe„ trum Balanterium epistola. Faventiæ 1753. „ in 4. " Hanc epistolam ad Jacobum-bartholomæum Beccarium Medicum Bononiensem insignem direxit Bursierius ex Faventia idibus januarii. Mazzuchellius eam refert pag. 1751. ubi etiam hujus epistolæ judicia efformata fuisse in notitiis Literatiis asserit, quæ in ipsis videri possunt.

IDEM. „ *Saggi di Medicina prattica del* „ *dottor Pietro Paolo Dall' Arme* . " Edidit Bursierius Faventiæ in 4. apud eumdem Archium , cui specimini suas quoque adjecit notas valde utiles.

IDEM: „ *Delle acque di S. Cristophoro* . „ *In Faenza* 1761. " Modo Bursierius Medicinæ cathedram honorifice implet in Universitate Papiensi, in qua anno 1772. edidit typis Papiensibus in 8. pagg. 104. *Memorie sopra i nuovi fenomeni scoperti nell' Analisi Chimica del Latte.*

BUZZUOLA vel Buzaula Thomas, Ugolini mox referendi frater , ex stirpe fratris Equitis Alberici de Manfredis. Laudatur a Danthe libro I. cap. 14. ob nobilitatem loquutionis ; affertur tum ab Allatio , tum a Crescimbenio specimen ejus carminum Italicorum , quæ lingua & stylo meliora judicantur, quam illa Ugolini fratris.

BUZZUOLA Ugolinus frater jam dicti Thomæ, filius & ipse Alberici Manfredi, Potestas Balneocaballi anno 1282. ex serie , quam affert Johannes-dominicus Coleti pag. 121. *delle Notizie Storiche della Chiesa archipresbiterale di S. Pietro in Silvis di Bagnacavallo* ; quique anno 1285. una cum Alberico patre proditorie occidit consanguineos suos in castro Seatæ. In Chisiana Bibliotheca habet Epigramma Italicum publici juris factum ab iisdem Allatio & Crescimbenio *T. III. della Volgar Poesia pag.* 80. Tassonus de Ugolino disserit in suis Considerationibus super Petrarcham pag. 324., & de ipso, ejusque fratre Thoma verba faciunt & Quadrius in Historia Poesis , & Mazzuchellius pag. 2482. Videantur etiam Accessiones nostræ Faventinæ, ubi plura de Ugolino dicto Buzzuola , & Ginannius T. I. pag. 121., ubi de utroque fratre , quos nominat Buccolos. Anno 1287. Ugolinus accepit in uxorem Patritiam filiam Guidonis de Glauxano de Accarisiis ; mentio fit de ipso in Historiis Faventinis etiam ad annos 1292. & 1295. obiit demum die octavo januarii anni 1301.

C

CACCIAGUERRA Eques & Medicus Faventinus. Memoratur a Tonduccio pag. 407. An ille est, de quo verba facit Johannes-antonius Flaminius in epistola de Laudibus Faventiæ? „ Andreas, „ inquit ipse, Cacciaguerra Physicus, & A- „ strologus non incelebris, qui egregium il- „ lud opus de judiciis ægritudinum secun- „ dum Astrologiam reliquit. “ Extabat in veteri Ecclesia S. Andreæ O. FP. Prædicatorum de Faventia ad altare S. Petri martyris gothicis characteribus sequens inscriptio, quam procul dubio quadrare Cacciaguerræ nostro arbitramur, Equiti, Physico, Medico & Astrologo. En ipsam:

„ M. ccc. nono ter decem quoque junctis
„ Annis honore Dei finxit examine
„ cunctis
„ Chaxaguerra, pater morum, pater E
„ Astrologie,
„ Solemnia Medicus, Divum meditatus
„ honorem
„ Militia celsi procerisque Georgii sa-
„ cram
„ Condidit hanc aulam, toto quam ful-
„ sit in Evo. “

Facile Cacciaguerra fundator capellæ S. Petri in eadem ecclesia, fuit Eques Ordinis S. Georgii.

CALDERONIUS Gabriel „ illustris famæ „ una cum filio nequaquam degenere, “ laudatur a Flaminio. Ipse est, quem Astorgius III. postremus Faventiæ dominus Oratorem & procuratorem suum Romam destinavit anno 1499. quique particeps & director fuit consiliorum & negotiorum ejusdem cum Romano Pontifice Alexandro VI. & cum Republica Veneta. Post mortem violentam Astorgii, Vicariatum exercuit in urbe Brixiensi, hisque prætor fuit in Florentina urbe, annis nimirum 1512. & 1514. Egit, ut Faventia excuteret Venetorum dominium, sub quibus aliquot annis pacifice quieverat, ac subjiceretur dominio Romani Pontificis. Demum Gabrielem fuisse celebrem jurisconsultum ex eo novimus, quod unus fuit ex iis, qui nova Statuta pro bono regimine & custodia urbis Faventinæ condiderunt. Videatur de eo Cavina in continuatione historiæ Tonduccii pagg. 543. 549. 550. 555. 570. 576. 584. 619. Johannes-andreas & Franciscus ejus filii, quorum alterutrum non degenerem a patre dicit Flaminius, fuere egregii Jurisperiti.

CALDERONIUS Gabriel-antonius Faventinus, Almæ Rotæ Ferrariensis Auditor anno 1693. electus, Ferrariæque per integrum quinquennium versatus, multa in lucem protulit, videlicet: „ Discursus & alia Legalia, „ impressa apud Jacobum Balduccium in Ob- „ servationibus ad Consilia Ramon. in Tomo „ IV. “ Ex Borsetto T. II. pag. 288.

IDEM. „ Resolutiones forenses T. I. & „ II. cum S. Romanæ Rotæ decisionibus. “

duximus in Accessionibus Historicis Faventinis, judiciumque tulimus, multaque ibidem de Cantinellio, & de ms. codice asservato in tabulario Eugubino, ex quo varia exemplaria pro usu civium Faventinorum confecta fuere, disseruimus, ipsum quoque conferendo cum Chronico Foro-liviensi Morattini, qui videtur ex illo Cantinellii profecisse.

CANTONI Antonius, Patriæ Faventiæ Episcopus datus a Benedicto pp. XIV. anno 1746. Synodum diœcesanam celebravit anno 1748. diebus 25. 26. 27. mensis junii. Præit Oratio ab ipso habita ad congregatos sacratos viros in prima Synodali actione; Sequuntur Constitutiones diœcesanæ. Ex Faventina sede ad Archiepiscopales Ravennates infulas translatus anno 1767. a Clemente XIII. ut olim initio Seculi XIII. Ubaldus ex Faventia Ravennam similiter ab Innocentio III. translatus fuerat, maximum sui desiderium civibus Faventinis reliquit, & a Ravennatibus summo cum honore & gaudio fuit receptus; vivitque Prælatorum ornamentum & decus, vindexque acerrimus jurium ecclesiæ suæ antiquissimæ & nobilissimæ.

CANTONI Johannes-baptista, inter Arcades Floraldus Messaticus. Nominatur a Crescimbenio, ususque ex primis fuit conditoribus Coloniæ Lamoniæ. Pater fuit Antonii Episcopi Faventini, inde Ravennatis Archiepiscopi mox laudati.

CAPALLA Johannes-maria Saluthiensis ex O. FF. Prædicatorum Lector theologus. *Scintille della fiamma innoxia, cioè avvertimenti e deduzioni fatte sopra il miracolo della Madonna del Fuoco occorso in Faenza l' anno 1567. con un trattato di alcune necessarie osservazioni pertinenti a ciascheduno Cristiano; e nell' ultimo un Ragionamento per occasione di un fatto, con l' aggiunta di alcuni miracoli. All' illustrissimo e reverendissimo Cardinale Alessandrino Camerlingo Apostolico. In Bologna per Alessandro Benacci* 1569. Quem auctorem idcirco reponimus in præsenti Scriptorum syllabo, quia agit de memorabili & prodigioso facto, quod sub Pio V. anno 1567. contigit in urbe Faventina prope Monasterium sacrarum virginum O. S. Dominici ad ecclesiam S. Ceciliæ. Ceterum opus est potius morale & dogmaticum, quo confirmantur Catholicæ veritates. Citatur ea occasione ad eum annum a Cavina in Historia Faventina Tonduccii.

CAPERANUS Alexander Poeta Faventinus. De eo hæc habet Crescimbenius T. V. pag. 56. „ Floruit sub Alexandro pp. VI. „ Ejus Italica epigrammata una cum duabus comœdiis edita fuere Venetiis anno „ 1508. in 8. cum titulo: *Opera nuova*. “ Forte is est, quem Tonduccius Ceperanum vocat. Vide *Ceperanus Alexander*.

CARMENTUS Cæsar, Orator & Poeta egregius dicitur a Flaminio, ipsiusque ait fecisse mentionem Angelum Politianum. Re ipsa vera extat Carmenti epistola Politiano data, & hujus responsum ad Carmentum idibus januarii anni 1488. inter Politianeas libro IV. In hoc responso Politianus elegantissimas appellat Carmenti epistolas. Alia Politiani ad eumdem, sed brevissima legitur in libro VIII. earumdem epistolarum.

CAROLUS de Faventia O. Servorum B. Mariæ, Orator eximius, ut fidem faciunt Orationes ab ipso recitatæ in sacello Pontificio. In lucem emisit etiam Quæstiones Quodlibetales. Studio suo pariter & industria typis impressa prodierunt opera Nicolai Petri Senensis confratris ejusdem Ordinis, qui ad Deum abierat anno 1350. nimirum Sermones de Sanctis, explicationes & luculentæ Conciones super Epistolas & Evangelia per dies Dominicos, & explicatio locupletissima super Pentateuchum. Addit Magnanus pag. 240. lib. primi, Carolum reliquisse aliquot opuscula, quæ confecit in honorem immaculatæ Conceptionis B. Mariæ V. Fuit Carolus Procurator generalis sui Ordinis in Curia Romana, atque defunctus est anno 1491. Florentiæ tumulatus in SS. Annunciatæ templo sui Ordinis.

CARRANTI Petrus-maria e Cotiniola. Notus nobis est ex testimonio Magnani. T. II. pag. 39. ad vitam Raynaldi Gratiani Cotiniolensis Generalis Ministri O. S. Francisci, inde Archiepiscopi Ragusini. Unus ex majoribus Petri-mariæ Matthæus Carrantus Cotiniolensis, Flaminii amicissimus ab hoc epistolam recepit XXII. libri V. anno 1514. quæ versatur in diluendis objectionibus Carranti, quod is (Flaminius) Romam miserit M. antonium filium suum.

CARROLI Antonius Brisichellensis presbyter Oratorii, & discipulus S. Philippi Nerii. Edidit opera non vulgaris doctrinæ ad pietatem spectantia, teste eodem Magnano T. II. pagg. 106. & 131. ad vitam Mariæ Saletti similiter ex Brisichella; inter quæ: *Prattica breve per procurarsi la salute dell' anima, stampata in Roma per il Facciotto*. 1617. Pie decessit anno 1626.

CASA (*della*) Silvester Episcopus Faventinus, ad quam Ecclesiam electus fuerat anno 1412. licet pacificam possessionem ejus dignitatis, cunctante Martino pp. V. non obtinuerit nisi anno 1418. Quievit in pace anno 1428. „ Vir reconditæ doctrinæ “ appellatur ab Ughellio T. II. Ital. Sacr. col. 503. Latent tamen ejus opera.

CASALIUS Bernardus & ejus filius Bartholomæus, nec non Nicolaus. Laudibus efferuntur tanquam egregii Jurisconsulti a Flaminio. Certe Bernardus unus fuit ex quatuor viris deputatis ad condenda Statuta urbis Faventiæ anno 1410. a Johanne-galeatio de Manfredis urbis Principe, quæ in vulgus exiere confirmata a Gregorio pp. XII. anno 1414. Vide *Statuta*.

CASALIUS Hieronymus notarius Faventinus. Ad annum 1485. ex tabulario Azzurinio Sæc. VIII. filius dicitur „ q. nobi„ lis & famosi legum doctoris Bernardi de „ Casalis de Faventia Capellæ S. Salvato„ ris “ nimirum Bernardi superius dicti.

CASALIUS Jacobus q. Andreæ, alter

nota.

notatius ad annum 1389. Ex iisdem chartis Azzuriniis Saec. VIII. innotescit.

CASALIUS Johannes-baptista. Locum habet inter excellentes Medicos Faventinos in epistola Flaminii. Praefationem ipse fecit Auscultationibus in parvam Galeni artem Antonii Cittadinii, editis Faventiae anno 1523. quas ipse vulgavit.

CASALIUS Paulus. Illustris vir, quo utebatur Guidubaldus II. Feltrius Urbinatium Dux IV. tanquam ministro ad magnos Principes & Reges magnis de rebus, ut ait Sebastianus Regulus in nuncupatoria ad ipsum Guidubaldum explicationum suarum in Ciceronis orationem primam in C. Verrem, ad annum 1564.

CASELLA Matthaeus. De celebri hoc viro sequentia profert Johannes-antonius Flaminius. „ Quantus vir fuerit Matthaeus Ca„ sella, non solum testatur inclytus Ferra„ riae Dux Alphonsus, cui summam rerum „ suarum nuper commisit, sed & tota Ita„ lia, & externae simul gentes, quo tempo„ re agitata est illustris illa inter Clementem „ VII. Pont. Max. & ipsum Ferrariae Du„ cem controversia, Romanorum Imperatore „ Carolo V. judice. “ Orator insuper fuit Casella Herculis Ferrariae Ducis annis 1525. & 1526. Plura de ipso habentur in epistolis Bartholomaei Riccii Logiensis, & quidem honorifica. Leander Albertius pag. 311. laudat excellens ejus ingenium, gravissimumque consilium tam sub Alphonso, quam sub Hercule secundo ejus filio Estensibus Ducibus.

CASELLA Scipio. Eques Faventinus, floruit initio seculi elapsi. In lucem protulit: *Paragone del Cavaliere e del Capitano; all' illustrissimo e reverendissimo Signor il Signor D. Alessandro Cardinale di Este. In Venezia presso Marco Guarisco* M.DC.VII. *in* 4.

CASSIANIUS Antonius. Vir integerrimae vitae & singularis doctrinae, alumnus Conventus Minor. Convent. Faventiae, & Provinciae Bononiensis minister, dignis laudibus honestatur a Wadingo Tom. IX. Annal. pag. 193. ad annum 1399.

CASTELLANIUS Julius „ Faventinus Cano„ nicus, Cariatensis inde Antistes, rei phi„ losophicae & oratoriae scientia multos sua „ aetate vicit. Scripsit super Logicam Ari„ stotelis; de Humano intellectu ad mentem „ Platonis; super Ciceronis Academicas quae„ stiones; In maxima celebritate vixit anno „ 1580. “ Haec paucis verbis, citato Cavinae loco, pagina scilicet xiv. Introductionis ad Historiam Faventinam Tonduccii, Georgius-vivianus Marchesius in Monumentis Virorum Illustrium Galliae Togatae pag. 79. Quae placet pluribus illustrare in perennem memoriam insignis hujus viri.

Julius Castellanius, nepos Petri-nicolai ex Castellaniis, de quo infra, Faventiae natus, patruum, nisi superavit, saltem in Philosophicis aequavit; in arte vero Oratoria, & in Poetica facultate vicit. Discipulum se testatur fuisse Sebastiani Reguli Brisichellensis celeberrimi sui temporis Oratoris; in Philosophia autem Vincentii Madii legentis in

ti aliæ duæ , une in ingressu Henuibalis
Grassi ed Episcopatum Feventinum anno
1575.; altera de puerorum Seminarii utilita
te. Libenter syllebum eorum , ad quos datæ
sunt Julii epistolæ , subjicimus, ut neminem
lateat , cum quibus quanitisque viris episto-
licum commercium servavetir . Datæ itaque
sunt: Ad Aloysium Cornelium , ed Beruar
dum Navagerium, ad Carolum Borromæum,
ad Christophorum Madrutium , ad Franci- A
scum Gonzagem, ad Franciscum Alciatum ,
ad Fulvium Corneum, ad Gabrielem Paleot-
rum , ed Guidouem Fetrerium , ad Julium
Felttium, ad Marcum-antonium Amulium ,
ad Ptolomæum Gallium, ad Rodulphum Pium
Catporum principem & Faventinum Episco-
pum, ad Scipionem Rebibam; omnes S. R. E.
Cardinalitio pileo ornetos . Extant ipsius &
ad Pium V. & ad Gregorium XIII. Roma-
nos Pontifices epistolæ , Ceteti , quibus epi-
stolas scripsit, fuere: Benedictus Mauzolius ,
Cæset Gonzaga Melphitensium Princeps, Fri
dericus Pendasius Philosophus, Flaminius No- B
bilius , Flaminius Pappazonius , Fabius Ca-
randinius , Honuphrius Monius , Johannes.
baptista Seghicellius, Johennes-evangelista Ni-
coluccius, Johannes-evaugelista Valerianus ,
Johannes-vincentius Gouaaga Baroli Prior ,
Julius Masettius , Julius-cæsar Gotharellius ,
Johannes-andreas Calderonius, Ludovicus Mu-
ratorius, Mercus-antonius Hereulanius , Phi
lomenus Buccatius, Scipio Cittadinius, Ulys
ses Aldovrandus. inter eas hebentur & Fla
minii Nobilii, & Francisci Alciati , & Gui-
donis Ferrerii, & Honuphrii Monii , & Ju-
lii-cæsaris Gotharellii epistolæ datæ ad Cestel- Ç
lenium. Memorat Julius in iis epistolis com-
mentarium suum de Dignitate & præstantia
Deiperæ Virginis, alterumqua de Veneratio-
ne & petrocinio Sanctorum , & de Imagini-
bus & miraculis Sanctorum . Cecinit præte-
rea in morte Herculis Gouzagæ Cerdinalis
Mantuani cermine , vitamque ipsius edidit ,
quæ impressa fuere Mantuæ anno 1564. in
Collectione Latina & Itelice variorum aucto-
rum, qui obitum præstentissimi Cardinalis de-
flevere . Dicebatur Julius L' *Asciutta Accade-
mica Invaghita*.

CASTELLANIUS Petrus nicola, Julii mox D
dicti patruus, Philosophus, Medicus & Poe-
ta celebetrimus , vixit desinente seculo xv.
& ad plures annos seculo sequenti : Ipsius
opera, servato ordine temporum exhibemus ,
atque illustramus.

„ Traductio sapientissimi philosophi Aristo-
„ telis Stagiritæ Theologiæ seu Mysticæ Phi-
„ losophiæ secundum Ægyptios noviter re-
„ pertæ; ” cujus operis rationem reddit in
monito ad Lectorem . „ Franciscus Roscus
„ Ravennas (inquit) , lector studiosa , ex
„ inclyta Damesci bibliotheca in Iteliam nu- E
„ per advexit fidæ vetustatis codicem , cui
„ titulus : *Theologia Aristotelis a Græca lin-*
„ *gua pridem per Abenamam Saracenum in*
„ *Arabam translatum* . Quod opus cum mi-
„ hi dijudicandum exhibitum fuisset , Mose
„ Rove interprete, oratione juxta Arabicum
„ stylum indigesta , ec ob imperitiam Lati
„ nitatis illiterata , quendo quidem maxime
„ placuit ob sublimia theoremeta , præser-
„ tim autem quamplurimas sententias reli-
„ gionis Christianæ unanimes , adversus im-
„ pios apprime conducibiles , subiit animum
„ Romanæ ecphraseos toga donare , ne diu
„ tius tam pretiosus liber tanquam a pyra-
„ tis Græco pallio exutus , sagoque barbaro
„ indutus , verecundia publicum sugeret , ”
Franciscus Roseus librum a Cestellanio trans-
letum dicavit Leoni X. Romano Pontifici ex
Ravenna Kalendis jenuarii anni M. D. XIX,
quem nimirum ante triennium Demasci agens
repererat , & in Cyprum se recipiens per
Mosem Rovam Physicum Arabicæ linguæ
peritissimum Philosophum in sermonem Ita-
licum communem qualemcumque verti fece-
ret , sed in Iteliam reversus eidem Castel-
lanio , ut diximus, recensendum tradideret ,
qui Latino sermone opus donavit . Excusum
autem ipsum fuit in Alma Urbium principe
Roma apud Jacobum Mazocchium Romanæ
Academiæ Bibliopolem anno Incarnationis
Dominicæ M. D. XIX. Kalendis junii Pontifi-
catus SS. D. N. D. Leonis X. Pontificis an-
no ejus septimo . Male habet hanc Castella-
nii versionem Jecobus Carpenterius , quam
dicit insulsem, sed Franciscus Patritius, qui
libros de Mystica Theologia Aristotelis recu-
di fecit in sua de Universis Philosophia, edi-
te Ferrariæ anno 1591. & Venetiis 1593.
prætulit Carpentarianæ Castellanianam tradu-
ctionem, licet barbariusculem , „ quoniem ,
„ inquit, non tam sumus deliceti, ut verba
„ sententiis præferamus . ” Vide Febririum
in Bibl. Græca T. II. pag. 162. qui insuper
pag. 167. Epistolam Aristoteli tributam. „ De
„ conservatione humani corporis “ versam per
nescio quem Nicolaum , quem Cestellanium
opinatur , ceteris ejusdem versionibus adjun-
git, ut etiam nos opinamur.

„ Aristotelis libri Analytici posteriores
„ emendati & elucideti per novam interpre-
„ tationem a clarissimo Philosopho & Medi-
„ co Petro-nicolao ex Castellanis Faventino. ”
Ad hos hæc præmittit calchographus Johan-
nes-maria ex Simonettis Cremonensis; „ Ac-
„ cipe lector, quisquis es , veræ Philosophiæ
„ studiosus , novam in libros Aristotelis A-
„ nalyticos posteriores interpretationem , &
„ a me impressem , factam ab excellentissi-
„ mo doctore Petro-nicolao Feventino nostri
„ temporis polihystora , cum capitibus sen-
„ tentiarum , imitetu Græcorum aliquot ,
„ teste Themistio , & cum titulis capitum
„ ac indicibus titulorum , sed & dictorum ,
„ ad meliorem intelligentiam ac memoriam;
„ & expecta brevi a me similes in aliquos
„ Aristotelis libros ejusdem auctoris transla-
„ tiones impressas ; ad hæc & opus nuum
„ de Immortaliteta Animorum , atque elee-
„ rum totius Logicæ Peripateticæ compen-
„ dium , postremo etiem Philosophiæ secun-
„ dum Peripateticos dilucidarium . Bene vale
„ lector optime , & lingua atque animo ,
„ immo & manu auxiliari nobis fave . Fe-
„ ventiæ M. D. XXVIII. VI. Kal. junii ; ” Hoc-
ce opus in libros Aristotelis Analyticos po-
steriores nuncopevit Petrus Nicolaus reve-
rendissimo eutistiti ac illustrissimo Principi
Herculi Gonaagæ Episcopo Mantuæ designa-
to meritissimo , dominoque observandissimo
quem laudat , quod „ philosophica studia
„ bu-

„ hujusmodi tanto studio & discens & fovens amplecteris, ut nihil alterum mediteris, nihil aliud moliaris; unde & Bononiæ confidens, procul ab otio patriæ amplissimo, Pomponatium civem tuum Philosophum celebrem docentem sedulo adis, atque eruditos domi subinde audis, eloquentiæ sapientiæque omnifariæ præceptores, in quos etiam, & in omnes alios viros doctos tam liberalis extas & pronus, ut in eis promerendis nulli sumptui, nulli curæ parcas. Jure igitur omni tibi literarum cultori & fautori maximo, optimoque literatinm hocce meum nuncupo opus. Faventiæ M. DXXXIII. VIII. Kalendas junii. “ Sunt libri duo cum copioso indice; post ipsum sequitur epigramma seu excusatio auctoris apud lectorem probum adversus obtrectatores: A

„ Æmulus hinc carpet, reor, & Græ-
„ ce inscius illine,
„ Esto, horum potius damnet uter-
„ que velim. B
„ Ut canis e Nilo bibit & fugit, au-
„ guror idem.
„ Cedet & a scriptis crassa Miner-
„ va meis.
„ Hoc & amo, Arabicos ita Stagi-
„ rita legentes
„ Jam procul a libris jussit abesse
„ suis.
„ Ergo mihi raris gratum est satis,
„ auribus .....
„ Et Gonzaga unus sit Plato pro po-
„ pulo. C

„ Aristotelis Elenchi, translati, emendati, divisi, expositi, instructique, auctore Petro Nicolao Faventino Philosopho ac Medico. “ Præit sequens carmen interpretis ad lectorem ingenuum:

„ Has Sophiæ argutas lege candide le-
„ ctor Elenchos
„ Nunc quod Aristotelis jure putabis
„ opus.
„ Et spreta, critico jam vescere, glan-
„ de, reperto
„ Ni magis Heraclito hanc judice D
„ forte velis.
„ Jamque Sophistarum tot dogmata stul-
„ ta novorum
„ Ac Logicæ valeant barbara scripta
„ rudis. “

Castellanus dicat Elenchorum libros magnifico ac insigni viro Domino Francisco Guicciardino Patritio Florentino, Jurisconsulto amplissimo, Æmiliæque Prolegato ac Præsidi integerrimo. Libenter vero in medium proferimus hujus viri laudes, quas prosequitur multis Castellanus, qui in hunc modum præfatur: „ Cum inter loquendum de literis (ut sæpe facis post negotia peracta) Clarissime Præses Francisce Guizzardine, me E quandoque adhortatus sis ad prosequendam lucubrationum mearum editionem, ut sum parendi tibi cupidus, statim animum ad opus injunctum converti; quare præsertim libros Logicæ cepi primo emittare, quoniam ea ars est doctrina prior, & ad ve-

Tune Castallanius de ordine, quem servavit in euranda varsiona sua post illas Boechii aliorumqua, dissarit, elauditqua opus eumhoc Epigrammate ad eumdem Guicciardinium.

„ Qui varum observans, horres men-
„ dacia, utrumque
„ Inspiciens, Sophiam eultor utram
„ que fovas,
„ Accipe mendaces contra Ignavosqua
„ Sophistas
„ Istud alenchorum, maxime Præses,
„ opus.
„ Utila thema facit, parvum anctur,
„ nobile munus
„ Mans etiam gratum prona dicantis
„ agat.

„ Favantiæ M. D. XXXIIS. XXII. Kalendas
„ octobris. "

Ad calcem: Johannas-maria ax Simonattis „ Cremonensis Faventiæ imprimebat anno „ M. D. XXV. nonis Januarii. " Sequitur epigramma Latinum Johannis-baptistæ Quarantini, de quo suo loco. Demum ad lectorem ingenuum axcusatio Interpretis, post copiosum indicem.

„ Insignis, quæ sit summa & sentantia
„ libri,
„ Pagina eum numeris Indicat asse
„ suis.
„ Lector ad acphrasim nihil argo can-
„ dide desit
„ Tu nisi mentis ope, sis quoque
„ mente carens
„ Sed puto mox sagmenta operis colle-
„ cta requires,
„ At modo nec desunt (si memor)
„ ista tibi.
„ Forsan & axoptas glossemata singu-
„ la varbis,
„ Hæc quoqua sed constat (si sapis)
„ ampla meis.

Demum sequitur Præmonitio ajusdem Castellanii ad lectorem barbarum.

„ Quod Sophiam facili ae Latio sarmo-
„ ne latentem
„ Et referam sensu composito atque
„ brevi,
„ Quisquis as alterius voti, ne scripta
„ lacessas;
„ Non sunt facta tibi hæc, sed tibi
„ dissimili.
„ Non aurum doctrinæ asino, vel jas-
„ pida gallo,
„ Margaritasqua sui, nescius ipse dedi.

Meminit & Fabritius T. II. pag. 516. Biblioth. Græcæ hujus versionis Elenchorum factæ a Castellanio.

„ Petri-Nicolai Castellanii Faventini ad „ Clementem VII. opus de Immortalitate „ Animorum secundum Platonem & Aristotelem. Johannas-maria ax Simonettis Cre- „ monansis imprimebat Favantiæ anno Do- „ mini M. D. XXV. XIII. Kalendas novembris. " Nuncupatoriam epistolam dedimus col. 846. Accessionum historicarum Favantinarum. Ne actum agera videamur, historica dumtaxat ex apistola animadvertimus, quæ sunt: Legatum in Æmilia eo anno fuisse Cardinalem Innocentium Cibo, Gorom Gorium Episcopum Fani Gubernatorem Bononiæ, Præsidam antam Romandiolæ supradictum Franciscum Guicciardinium; Clamentem VII. Academiam Romanam sub Hadriano intarmissam statim instaurasse, & Injunxisse translationes Græcorum auctorum & impressionas translatorum; Annalas sui ævi conscribendos mandasse Paulo Jovio physico excellenti & oratori aloquanti &c. Illud taman minime dissimulamus, Julium Castellanium ejus nepotem, postquam in libris de Intellectu humano pag. a. veterum & racentiorum philosophorum, Pomponatii atiam & Augustini Suessani opiniones de natura mantis humanæ exposuit, sententiam quoqua collagæ Suessani, Petri nimirum Nicolai patrui sui exposuissa, & quamquam aum laudet „ ax pietate summa præ- „ claraqua eruditiona & doctrina, & quod „ fuerit inter Philosophos sui temporis valde „ clarus & nobilis, adeoque admodum ale- „ gans & doctum opus da Immortalitate A- „ nimorum ad Clementem VII. Pont. Max. „ scripserit, in ecqua singulorum hominum „ immortales asse animos, istosqua aliquando „ in hunc mundum revarti, rursusque jun- „ gi corporibus ex Aristotelis sartentia de- „ monstravarit; hanc taman opinionem mi- „ ram profecto, & cujusvis Peripatetici auri- „ bus inauditam, ait, præsertim excapisse e quo- „ dam libro, qui Theologia siva Mystica A- „ ristotelis Philosophia inscriptus ast, & ab „ eo Latinitate donatus, eum prius a quo- „ dam Mose Rova in barbarum potius quam „ Latinum sermonem ax Arabica lingua tra- „ ductus fuissat. Ego vaio, subdit, si ob „ varitatis amorem & cultum liceat mihi a „ præstantissimi patrui mei opiniona discedera, „ aum librum aut falso Aristoteli adscriptum „ fuisse arbitror, aut si illum scripserit Ari- „ stoteles, omnia fere in eo secundum Ægy- „ ptiorum & Pythagoricorum opinionem, „ non autam ex propria manta Philosophum „ censeo pronunciassa. "

Fuit Castellanius & non incelebris Poeta Latinus, & præter specimina, quæ attulimus, edita ab ipso in præfationibus & ad calcem librorum suorum, sequens carmen axscripsit Borsettus T. II. Hist. Gymn. Pasrar. pag. 105. ax ms. Finiano codice ad pag. 34.

„ Excellens doctor ae poeta D. M. Nicolaus
„ Castellanius Favantinus Danieli Fino.

„ Pieridum consors Danial carissime,
„ cujus
„ Res academicas scribera munus adest,
„ Pro tot in hanc urbem maritis, pro
„ culmine amoris
„ Erga te nostri, pro sociis studiis
„ Commenda precor ore potes quo mul-
„ ta, clientam
„ Costabili fidum Nicoleum Domino.
„ Et Mæcenati si commandare poetam
„ Dedecet, ad mentem, quod decet,
„ ipsa refer.
„ Te studiis natum patibus, te fecit
„ amicum
„ Par studium, fautor sis modo,
„ præstat amor.
„ Utque potes, sic jure velis apud ore
„ tribunum

„ Nicoleum Dauiel , meque juvare
„ toum.
„ Etsi adamem , nec ob id Daniel , sed
„ jure canendas
„ In landes omnis provehor ipse tuas.
„ Et licet esse oeges te varem carmi-
„ ne, vatem
„ Te tamen ostentas carminia ane tui.
„ Versibus insuetum per crebra negotia
„ quamquam
„ Scribis , & assuetum versibus esse A
„ probas.
„ Iugens præcurrit , Daniel , tua car-
„ mina nomen
„ Sed majora mihi nomine lecta pa-
„ tent.
„ Hactenus ex solo & cum te rumore
„ putarim
„ Nunc scio te Vatem versibus esse
„ tuis.

De Petro nicolao Castellaoio hæc scribit io
sæpina allata epistola Flaminius: „ Sunt qui
„ adhuc vivuot , quique ab antedictis mini- B
„ me degenerant , e quotum numem Petrus
„ est Nicolaus ex nobili Castellaooaum fa-
„ milia , vir quidem Philosophia simul &
„ Medicioa Insignis , qui quantus fit Philo-
„ sophus , luculentum illud de Immortalita
„ te animorum jamdiu editum opus restari
„ potest , & ea quæ ouoc scribit , Scientiæ
„ illius Medicinalis excellentiam, non multo
„ post testabuotur . “ Factum tamen oobis
non fuit , typis impressa ipsius Medicinalia
scripta reperire; fortasse latent apud ejus hæ-
redes . Bernardinus de Guidoctis Vicentinu
Artium Professor lo receosiooe Mysticæ The C
logiæ versæ a Castellanio , ipsum appellat
Philosophum , atque humani corporis modera
torem non obscurum . Ex Julii nepotis nun
cupatoria epistola ad Cosmum Medicenm Du
cem addiscimus, Petrum-nicolanm cum lau-
de & gloria in Pisana Universitate Philoso-
phiam publice professum fuisse ; quod tamen
ignoravit Fabbruccius, qui de eo mentionem
non facit . Qun anno vero in viris esse de
sierit , defectu monumentorum ad manum ,
quæ Favnotinis facile obvia erunt , onbis est
incompertum.

CASTELLINIUS Johannes Paulus , pater D
Johannis Castellinii Zaratini . Vide Castelli-
nius Zaratinus Johannes.

CASTELLINIUS Zaratiuus Johaones Co
tininlensis , cujus parentis natale solum fuit
urbs Faveotiæ. Exscribere placer pro ootitia
ejus vitæ & operum Jaoum Nicium Ery-
thræum , qui tomo I. suæ Pinacothecæ pag.
50. hæc habet . „ Johannes Castellinius Za-
„ ratious Johannis Pauli Castellinii filius fuit,
„ viri io Romana Pontificia aula spectatissi-
„ mi , quod omnium ferme Germanorum
„ Principum negotia magna cum fidei & E
„ integritatis laude gerebat . Sed Johaones
„ filius statim a prima adolescentia mire se
„ ad humanitatis studia propensum ostendit;
„ hinc omoes, quos norat , harum politissi-
„ matum artium cupidos , adire , amicitia
„ compreheodere, colere; tum patre amisso,
„ a qun ad jos civile perdiscendum invitus
„ compellebatur , a curis omnibus vacuos ,
„ illuc conteodit, quo natura eum ferebat ,

CASTELLINIUS frater Lucas. „ Æmilius Faventiæ nobili loco natus, & ibidem Ordini adscriptus (fratrum scilicet Prædicatorum) vir magnarum partium, theologus celabris, nec minus in jure canonico præstaus, in consiliis daudis promptus, iu agendis æqua expeditus, ideoque ad superiora Ordinis munia evectus, Procurstoris simul & Vicarii generalis Ordinis, fratris Seraphiui Sicci socius jam erat anno M. D.CXI. quo ejus magisterium iu actis Capituli genereiis Parisiis sub magistro generali fratre Augustino Galamiuio coacti, fuit approbatum; anuo vero sequenti M. DC.XII. Sicco ad elavum navieulæ Dominicanæ admoto, eidem in munera Procurstoris generalis suffectus est, quod septemdecim anuis cum lauda substinuit, summis Pontificibus & Senatui purpurato gratus & acceptus, interea etiam in Sapieutia Romana primarius Theologiæ professor, & sanctæ Iuquisitionis univarsalis Qualificator, ut ajunt, & collaga. Vicarius generalis Ordinis ab eodem Sicco visitstioues suas obeunte, non semel Romæ constitutus est, quod etiam officium a morte Sicci XXIV. septembris M. DC.XXVIII. defuncti, jubente Urbano VIII. gessit ad sequens generale Capitulum M. DC. XXIX. tuncque eodem Pontifice volente, etiamsi reluctans, Catacensem iufulam iuduere coactus ast. Catatium urbs parva ast Calabriæ ad Albim amnem iu edito moute sita, quam, consecratione ab Antonio Barberino Cardinale S. Honuphrii ex O. Miu. Cappuccinorum assumpta, accepta Romæ VII. novembris M. DC. XXIX. continuo invisit, dumque sponsam suam omni cura se sollicitudine ornare satagit, decimo quarto post meule, scilicet januario M. DC. XXXI. superis animam reddidit, corpore in sua cathedrali sepulto. Ejus opera suut sequentie, quæ etiam Leo Allatius enumerat in Apibus Urbanis: De Electione & Confirmatione canonica Prælatorum quorumcumque, præsertim Regularium, tractatus, iu quo difficultates enatæ, quæve oriri possunt circa electiouem, postulationem, confirmationem, provisionem, institutionem eorumdem, SS. Canonum, SS. Patrum, Conciliorum thesauris, Decisionum Urbis Tribunalium monumentis, Theologorum, Jurisperitorum placitis, compendiosa diluci daque bravitate illustrantur. Romæ apud hæredes Bartholomæi Zanetti 1625. iu fol. pagg. 504. Ad paginam 339. hujus operis Volumen alterum quæstionum selectarum regularium quamprimum typis committendum promittebat; an promissis steterit, hacteuus mihi incompertum.

„ Tractatus de Certitudine gloriæ Sanctorum Canonizatorum. Romæ Gulielmi Facciotti & Octarii Iugrillsuti typis 1628. in fol. pagg. 497.

„ De Inquisitione miraculorum in SS. Martyrum Canonizatioue. Romæ apud Johannem Mascardum, impensis Johannis-pauli Castallinii J. V. D. & Protonotarii Apostolici. 1629. iu 4. pagg. 322.

„ De Dilatione ie louga annorum tempora magni arduique negotii Canonizationis Sanctorum Elucidatorium theologicum. „ Neapoli apud Octavium Beltranum 1630. in 4.

„ Disputationes theologicæ, in quibus selectæ difficultates da Sacramentis, præsertim de certa qualitate verborum formæ Sacramenti Pœnitentiæ, ejusdemque fructu & administratione. Prælo parstas habebat, quas an ediderit, nos latet. "

Hæc de Luca Castellinio iisdem verbis exscripsimus ex Scriptoribus O. Prædicatorum Jacobi Eccardii ad annum 1631. Tomo II. pag. 471. Pauca de ipso profert Cavina pag. 31. iu Præludio ad Touduccium; illud tamen anuntiat Lucam ab Urbano VIII. creatum fuisse Archiepiscopum Cantazarensem in Regno; quod corrige, cum Cantasatum, sive alio modo Catarium, sit urba tantummodo Episcopalis, & quidem parva. Ughellius quoque Lucæ meminit Tomo IX. Italiæ Sacræ pag. 378. cujus innumera marita eximiamque vitam laudibus celebrat, & insuper affirmat, illum sibi promotorem fuisse ad subeundum onus colligendi monumenta, quæ illustrata possent Episcopatus & Episcopos italiæ, quod fecit, Italiæ Sacræ edendo amplissimum laudatissimumque opus.

CASTELLINIUS Johannes-paulus J. V. D. & Protonotarius Apostolicus, qui impensas fecit, pro edendis aliquot operibus supradicti Lucæ Castellinii, videtur fuisse ajusdem Lucæ frater, distinguendus proinde a seniore Johanne-paulo, patre Johannis Zaratini Castellinii.

CASTILLIONÆUS Sabbas, Eques & Commendator S. Militiæ Rhodiensis seu Melitensis. Ipsius patria fuit urbs Mediolanensis, sed incolatu dilaxit Faventiam, ubi iu sua Præceptoria de nomine S. Mariæ Magdaleuæ, sita in suburbio Portæ pontis, cujus commendam obtinebat, dies suos pertransiit, scripsit, mortem obiit, & honore sepulcri garisus est, relinquens ibidem libros, tum a se compositos, tum acquisitos, picturas iusuper & statuas. Anno 1525. sub præsidatu Francisci Guicciardinii eximii Historici, & Provinciæ Romandiolæ Præfecti, cum absens esset featus ex Antianis urbis Faventiæ, adjunctus est ceteris Sabbas Castillionæus in gestatione Baldachini in solemnitate Corporis Christi, taste Cavina pag. 620. Optima præterea meritus ast da urbe Faventia, institutione Scholæ pauperum puerorum iu domibus Præceptoriæ suæ, volens testamentariis tabulis, ut magister ipsorum examen subiru deberet a Prioribus Conventuum S. Dominici & S. Augustini ejusdem urbis, qui pro tempore fuerint. Sexagenarius in pace decessit anno 1554. Opera ipsius sunt: *Ricordi di Cristiana civiltà*. Edita fuere hæc documenta Mediolani 1561. Vanetiis 1592. iu 4. *Ammaestramenti cavallereschi*. Vauetiis 1562. in 4. *Ammaestramenti matrimoniali*; aliaqua, quæ autographa ad multum temporis servata furre in Bibliotheca, quam paraverat in Studentium usum & commodum in eadem Præceptoria, sed ipsorum præcipua injuriam nimiæ antiquitatis senserunt, atque marcida computruerunt. Inter ceteras editiones habemus illas, quæ cum titulo: *Ricordi ed am-*

macstramenti prodiere Vaaetiis aoois 1583.
1584. 1587. Documanta hæc e Sabba propc-
sita fuara Bartholomæo nepoti suo equiti Hie-
rosolymitaoo.

CAVINA Johannas-baptista. Eugenius Gam-
murtioius in Ganealogia familiæ Favantinæ
Negusantiæ T. III. pag. 83. laudat ajus Ao-
nales, quorum auctoritate nititur.

CAVINA Ostasius. Capellæ S. Stephani A
Faventiæ civis egragius & juris civilis stre-
nuus professor, unus fuit ex qoatuor dele-
ctis ad reformanda Staruta Faventinæ urbis
aonis 1410. & 1414. Apud Tonduccinm
pag. 468.

CAVINA Petrus-maria. Illustrator, siquis
alius, egregius & ingeniosus patriæ Histo-
riæ, & insignis Astronomus plura in lucem
dedit, ob quæ magnum sibi nomen compa-
ravit, etiam apud exteras gentas. Elenchum
ajus operum subjicimus ordioa, qoo ab au-
ctore suo prodiernnt. „ Da legitimo tempo- B
„ re Paschatis Hebræorom & Christianorum
„ in 4. editum opus Vanatiis aono 1657. "
Hoc rasartar in Catalogo librorum Theolo-
gieorum Genevæ venalium.

In Auctario ad Bibliothecam volaatem Ci-
nellii Tom. II. pag. 118. „ Cycli Paschalis
„ Gregoriaoi assertio adversus anonymum
„ quemdam ad Johannam Buxinm oobilem
„ Romanum Faventiæ Gubernatorem. Fa-
„ vantiæ typis Zarafallii 1666. in 8."

*Congetture fisico-astronomiche della natura
dell' universo sopra alcune osservazioni celesti
nelle fisse, avute in Faenza. Faenza* 1669. C
in 4. Opus dieatum est Hieronymo ex Mar-
chionibus Catanaia nobilibus Mediolaoensibus,
Gubernatori Favantiæ.

„ Faventia antiquissima regio rediviva co-
„ natu historico-geographico. Faventiæ io 4.
„ ax calchographia Josephi Zarafallii 1670 "
locumque habet in Antiquitatum & historia-
rum thesauro Italiæ Grævii & Burmannii
Tomo VII. parte II. nom. 1.

*Repliche volgari in difesa della sua Fa-
ventia rediviva* 1672. Conatum suum de Fa-
ventia rediviva ouncupavia Cavina genere &
virtute nobilissimo atque amplissimo viro Mar- D
chiooi Rodulpho Spadæ, Comitatus S. Johan-
nis & Montis episcopi, nec non Marchiona-
tus Roncofrigidi & Mootis-Jani ac annexo-
rum Domino. Visitur in nuncupatoria epi-
stola oomisma Dlvæ Spadæ. Anao 1673. hi-
storiam Faventinam, quam Jolius-Cæsar Ton-
duccius collegerat, ac dicaverat Cardinali
Rossetto Episcopo Faventino, publicatam a
Hieronymo Minaccio napota & hærede au-
ctoris, imperfectam antem relictam ad par-
tem III. & ad paginam 485. ob mortem
Tonduccii, supplavit Cavina usqua ad annnm
1600. præmisso atiam Indice chronologico E
Episcoporum Favaatiootom, altera quoque
serie Potastatum, Consulum, & Gubernato-
rum Faventiæ, quam ex Tonduccio aliisque
Scriptoribus concinnavit, & ad calcem utili
& historico adjecto rerum & familiarum Fa-
ventinarum Indice altero.

„ Fax seu lampas volans. Magoum me-
„ teorom visum post occasum solis die 31.
„ maji 1676. epistolica dissertatio. Faventiæ

„ II. Civitatum & Castrorum, locorumque „ nobilium neigines & brave Chronicon.

„ III. Regimen politicum & artes.

„ IV. Religio antiqua Christiana.

„ V. Terræ qualitates, abi de arboribus, „ herbis, animalibus, annona, montibus, „ mineralibus &c.

„ VI. Aqua, ubi de mari Adriatico, flu„ minibus, paludibus, balneis, piscibus & „ salinis.

„ VII. Aer, ubi de ventis, de volucribus.

„ VIII. Cœlum, ubi de quantitate die„ rum & noctium in singulis Civitatibus „ ejusdem regionis Cathedrali sede insignitis „ ad horarum canonicarum regulam, de stel„ lis verticalibus &c.

„ IX. Chronologia rerum memorabilium „ & Episcoporum, & si quæ alia studium „ meum, vel aliorum suppeditet humani„ tas. “ Hucusque Cavina.

„ Verum Cavina vel morbo implicitus, „ vel morte præventus, vel aliam ob cau„ sam, institutum suum propositum, quod „ pollicitus fuerat anno 1670. non perfecit, „ nec fidem liberavit; nam ad hunc usque „ diem descriptio illa, quam moliebatur, non „ prodiit, nec forte unquam exitura est. “ Hæc editores Thesauri Antiquitatum Italiæ Tom. VII. parte VII. qui ingenue fatentur in Præfatione ejusdem Tomi P. I. pag. 18., docta quidem & ingeniose Cavinam materiam suam tractare, sed sæpius specie veri, quam veritate, abripi in conjecturas haud probabiles. Scripsit contra Cavinæ systema Bartholomæus Riceputus edito libro, cui titulus. „ Veritatis redivivæ, sive apologiæ civitatis „ Foro-liviensis, cui lumen obstruere cona„ tus est Cavina. Foro-livii 1673. “

CAVINA Virgilius. Abbas secularis vivens, biennio Matheseos Professor fuit Calaris in Sardinia, postea Parmæ variis annis. Publicavit brevem, sed optimam chronologicam dissertationem, quæ inserta legitur historiæ Francisci Zachariæ. Extant ad ipsum mathematicæ observationes, & XIX. epistolæ super principia Mechanicæ editæ Venetiis anno 1772. in 4. quas ad eum dedit Vincentius abbas & comes Tarvisinus Riccati. Ad extinctam Societatem Jesu spectabant illustres tres hi viri Cavina, Riccatus, Zacharia.

CENNI Johannes-baptista. Vide *de Indovinis Johannes-baptista Cennis*, sub quo nomine magis est cognitus.

CENNI Nicolaus filius ejusdem Johannis-baptistæ. Laudatur una cum patre a Flaminio tanquam „ juris utriusque scientia præ„ ditus, & simul equestri dignitate insignitus. “

CENNI Petrus. Ab eodem Flaminio dicitur: „ Eques creatus a Julio pp. II. apud „ quem tanto in honore fuit, & adeo ab „ eo dilectus, ut non solum Romæ fecerit „ Senatorem, sed etiam proventus omnes „ Faventinæ civitatis esse illius voluerit, „ nihil omissurus, si diutius vixisset, quod „ ad illum amplificandum & illustrandum „ pertinere posset. “

CENNINUS Franciscus Episcopus & S. R. E. Cardinalis. Senensis patria ad Faventinam Ecclesiam regendam assumptus fuit anno 1623. quam viginti annis gubernavit, cuique senio confectus vale dixit anno 1643. duobus annis ante obitum suum. Extant typis impressæ Faventiæ anno 1630. Synodales Constitutiones, quas edidit anno 1629. die XXVI. aprilis, quibus præfatur parænetica oratione ad congregatos Synodi patres & parochos Faventinos.

A CEPERANUS Alexander. Idem facile est, quem Crescimbenius Caperanum appellat. Is dicitur a Cavina & a Magnano conscripsisse historiam Faventinam, quæ tamen modo deperdita est, vel in aliqua latet Faventina Bibliotheca. Vixit desinente Seculo XV. Fuit & Thomas de Ceperano longe antiquior & Ordinis FF. Minorum, cui Vossius ex S. Antonini P. III. Historiæ Tit. 24. cap. 9. tribuit veterem Legendam S. Francisci. Hic vixit post annum 1245. Vide etiam Fabricium T. VI. pag. 249. Bibl. Med. & Inf. Ætatis.

B CERVIONI Thomas, Exgeneralis cum esset O. S. Augustini, successit in Episcopatu Faventino Julio Cardinali & Episcopo Piazza die Natalitio D. N. J. C. 1726. Translatus fuit ad Archiepiscopalem Lucensem ecclesiam anno 1729. quam tamen adire non potuit; quare Sacrario Pontificio Præfectus electus fuit eodem anno a Benedicto pp. XIII. in qua dignitate & officio decessit anno 1742. Prætereundum non esse Cervionum in hoc catalogo arbitrati sumus, cujus Italica sacra carmina vidimus edita Bononiæ anno 1698., vigesimo-quinto ætatis illius anno in lucem

C prolata. Nicolaus Lomellinus Genuensis ex Cler. Reg. Somaschensibus ipso anno 1729. suffectus fuit Cerviono.

CHIODAROLUS Johannes-antonius, ut eum appellat Cavina. Vide *Braschini Johannes Antonius*.

CHIRIMON Matthæus floruit circa annum 1461. Commentarium composuit typis etiam editum super Divinam Dantis Comœdiam. Tonduccius & Magnanus addunt ipsum quoque compilasse Historiam patriam, quæ similiter in tenebris jacet, vel affatim periit.

D CHRONICON Faventinum Cantinellii. Vide *Cantinellius Petrus*.

CHRONICON Tolosani. Vide *Tolosanus canonicus*.

CHRONICON vetus Faventinum existens in Bibliotheca PP. Prædicatorum Conventus S. Andreæ de Faventia, quod in partem transcripsit Bernardinus Azzurlnus in suis mss. memorabilibus, vel etiam derivavit in librum suum Rubrum fol. 148. ex quo profecere pariter Tonduccius & Cavina, exara-

E tum creditur a Recuperato de Recuperatis nobili Faventino, & transcriptum a Petro-maria Zannoni itidem Faventino, utroque O. Prædicatorum. Vide *de Recuperatis Recuperatus*.

CHRONICON aliud vetus ejusdem Conventus S. Andreæ. Continet historiam S. Dominici & primorum ipsius discipulorum ex Faventinis civibus, fundationem ejus Conventus, historiam demum & miracula B. Mariæ

Vir-

Virginis, imaginis scilicet dictæ Grstiarum, quod cum aliis Chronicis veteribus publicum fecimus in Accassionibus historicis Faventinis col. 362.

CHRONICON Zuccolii. Vida *Zuccolins Gregorius*.

CIRI Johannes-maria. Inter primos Arcades coloniæ Lamoniæ, dictus Eschildus.

CITTADINIUS Antonius Faventinus; A
Medandi scientiam Ferrariæ, Pisis, Patavii &
Parisiis docuit & professus est, sublir i Ita-
licæ narionis gloria. Singillatim attingimus,
quæ de eo expiscari nobis licuit. Quod Fer-
rariæ docueiir, hanc memoriam profert To-
mo I. pag. 95. Hist. Almi Gymn. Ferrar.
Borsertus. *A messer Antonio da Faenza per
la lettura predetta & Physica Extraordinaria
lire censo trenta*. Ita legitur ad annum 1474.
in cedola inscripta: *Spexa de Salariati*: Im-
pletis aliquot annis in Ferrariensi Universi-
tate accitus fuit Pisas. Tempus signat, mul- B
taque de Cittadinio profert Stephanus Fab
bruccius in Historia Professorum Pisani Gy-
mnasii, per partes producta in Calogeriana
collectione Opusculorum Scientificorum &
Philologicorum, & ita de eo differit Tomo
XLIV. pag. 44. ejus collectionis: „ Magister
„ Antonius de Faventia, a prædicta ejus pa-
„ rria Antonius Faventinus vulgo nuncupa-
„ tus, inter celebriores ejus ætatis professo-
„ res enumeratur. Constat ex nobili ejusdem
„ urbis familia *del Cittadino* fuisse, ex qua
„ illustres alii viri nullo non tempore pro-
„ diere, & recenter, seculo proxime revo- C
„ luto, Paulus-maria Citradinius, Dominica-
„ næ familiæ grande decus & ornamentum,
„ Archiepiscopus Myrensis. Diversas Italiæ
„ Academias Philosophiæ & Medicinæ docen-
„ dæ faciendæqua gratia circumiisse, Ferra-
„ riam, Patavium, Bononiam a gravissimis
„ Scriptoribus, & signantar a Laandro Al-
„ bertio coævo teste memoriæ proditum est,
„ immo & Lutetiam Parisiorum, ubi Magni
„ Itali nomen adeptus est. In hoc nostrum
„ Athenæum non prius advenisse indubitatum
„ est, quam anno 1482. ad moderandam
„ Ordinarii Philosophi cathedram cum de- D
„ centi honorario florenorum ducentorum,
„ eodem tempore, quo ad Physicam Extra
„ ordinem profitendam conductus apparet Ma-
„ gister Nicolaus Barianus Placentinus. Sub
„ idem tempus in lucem litarariam scholasti-
„ ca insignia præbendo inter ceteros protulit
„ Carolum-antonium de Vechiano; nec antea
„ discessisse quam anno 1487. quo sub die VII.
„ augusti ipsimet Cittadinio honesta missio
„ decreta est. Neque voce tenus publico pro-
„ fuit, sed scriptis quoque nitidissimis, ut
„ ea nuncupat Johannes-baptista Casalius ejus
„ civis; & fare hæc sunt: Auscultationes in E
„ parvam Galeni artem in tres libros distri-
„ butæ. In prioram Avicenoæ partem, &
„ breves Hippocratis sententias. Commenta-
„ rium in Aristotalis librum de Naturali
„ Auscultatione, & in librum de Anima,
„ & Posteriorum Analyticorum quæstiones
„ miscellaneæ. His addere juvat, vel ex his
„ præcipua commemorare juvat plures epi-
„ stolas, quæ ipsum in Metaphysicis etiam

„ Poeta & orator fuit admodum faecundus. „ Hujus præsentia, & professione ornata „ plurimum fuere Italica Gymnasia, cum „ modo Ferrariæ, modo Pisis & Bononiæ, „ modo Patavii certatim publice vocatus pro- „ fiteretur. Scripsit hic quoque multas ora- „ tiones & epistolas; metrice magna cum „ eloquentia non pauca, inter quæ Aphoris- „ mos Hippocratis versibus complexus est, „ Item paraphrasim in Pauli Veneti Micro- „ logicam, civem suum imitatus Mangum. „ In Aristotelis etiam de Interpretatione, „ nec non in Posteriorum Resolutionum, & „ Physicos ejusdem libros commentaria. In „ Canonem quoque Avicennæ primum. Lu- „ culentam prætarea disputationem illam de „ Ente & Uno, quam habuit cum Johanne „ Pico Mirandulano, qui quantus vir in „ omnibus disciplinis hoc nostro tempore fue- „ rit, nemo est, qui nesciat; & alia, quæ, „ ne nimium crescat oratio, consulto præ- „ tereo. Ex quibus quidem quales hi viri „ & quanti extiterint (Mengus nimirum „ Blanchellus, & Antonius Cittadinius) & „ quantum non dico familiæ suæ ac patriæ, „ sed etiam toti Italiæ ornamentum attule- „ rint, judicent, qui recte sentire de sum- „ mis viris norunt. " Hactenus Flaminius. Liber de Auscultatione in parvam Galeni artem cum præfatione Johannis-baptistæ Casalii Faventini, vidit lucem Faventiæ anno 1523.

Commentarium in Posteriora Aristotelis Analytica prodiit ibidem in folio anno 1528.

Ceterum ex Flaminii testimonio exploratum est Cittadinium metricis carminibus reddidisse Aphorismos Hippocratis, quidquid alii negent. Credimus Antonium Faventinum Medicum, quem Gesnerus & Paschalis Gallus auctorem faciunt hujus versionis, alium non esse ab Antonio Cittadinio. Sed quod rem conficit, extat etiamnum epistola XVII. libri IX. Marsilii Ficini inscripta: „ De Sty- „ lo Poetico in Aphorismis Hippocratis, An- „ tonio Faventino nobili Physico, data XV. „ augusti anni 1489. " qui ex Ferraria eos versus se composuisse nunciaverat Ficino eo anno. „ Recte admodum, ait Ficinus, A- „ phorismos in carmina traduxisti. Mœcena- „ tem parati quæris, ullia jam, mi Anto- „ ni, inter Mœcenates electio, vix enim unus „ est, quem nominas; istis ergo carminibus „ tuis patronus esto. Pergratum mihi erit „ tuos legere versus; gratissimum jam est „ abs te amari. Quid enim amabilius, quam „ amari ab eo, qui judicio unus & ipse ve- „ neratione sit dignus? "

Quoad vero controversiam cum Johanne Pico Mirandulæ & Concordiæ Domino compatre suo, cum in manus suas venisset Pici opusculum de Ente & Uno, objectiones primas contra ipsum ex Ferraria scripsit Cittadinius, quibus respondit Picus. Secundas objectiones reposuit ex eadem urbe 12. Kalendas junii anni 1491. tertias subdidit; quartas vero ipsius nepoti Johanni-francisco, quibus hic fecit satis, quia patruus defunctus anno 1494. respondere nequiverat. His nepotis responsis Cittadinius putavit nil amplius reponere, protrahendo disputationem, sed inclyto Comiti epistolam dedit ex Ferraria die XVI. decembris anni 1495. quibus declaravit magnum amorem ejus admirari, sed tam se quam patruum intendisse finem mittere disputationi. Respondit Picus die IV. januarii anni 1496. & cum Cittadinio, quem nonnisi nomine notum habebat hactenus, amicitiæ fœdus strinxit. Hæc omnia prostant in editionibus operum Pici, præsertim in Basileensi anni 1557. a pag. 241. ad 312. Videtur Fabricius lib. IX. Bibl. Med. & Inf. Ætat. pag. 218. præter Antonium Cittadinium Faventinum Philosophum admittere alium Johannem-franciscum-antonium Comitem Faventinum, cui Johannes Franciscus Picus transmiserit defensionem libri Johannis Pici patrui sui de Uno & Ente; quem tamen Comitem Faventinum nullum fuisse credimus, atque putamus Fabricium confudisse nomen Johannis francisci Comitis Mirandulani, cum Johanne-francisco Comite Faventino. Præter allatos scriptores ipsius cum laude meminere Marchesius in Monum. Vir. Illustr. pag. 83. citato Angelo-maria Torsano in Oratione pro Faventia pag. 92. Borsettus pag. 67. qui addit Johannem-jacobum Mangetti in Biblioth. Medica, Tonduccius, Cavina, Magnanus, & quotquot Bibliothecas Medicas instruxere.

CITTADINIUS Franciscus frater Antonii, de quo elogium mox texuimus. Enumeratur etiam ipse inter celebres Jurisconsultos Faventiæ a Flaminio. Vivebat eodem tempore, anno 1493. & Jacobus Cittadinius, alter forte Antonii & Francisci frater, quo utebatur ad Statuta formanda Astorgius III.

CITTADINIUS Paulus-maria Faventinus. „ A patria Æmiliæ vulgo *Faenza* cognomen „ sortitus, ab Ordinis Magistro fratre Sera- „ phino Sicco in Armeniam circa annum „ M. DC. XV. missus est Visitator & Vicarius „ generalis, cui auctoritatem Apostolicam „ contulit etiam summus Pontifex, quem „ propterea Persarum Rex magno apparatu „ honore, benevolentiæque singularis officiis „ est prosequutus. Porro in ea expeditione „ plurima præstitit Paulus noster in dilata- „ tionem fidei & cultum egregia, multosque „ ad Sedis Apostolicæ gremium revoca- „ vit, in quibus nobilem quemdam e Teu- „ tonia Lutheri dogmatibus, & Religioni „ Protestantium addictissimum Evangelica lu- „ ce toto semestri perfusum ab errore revo- „ cavit; ecclesiarum vasa apud schismaticos „ aut Infideles oppignerata numerato rede- „ mit ære, iis etiam, quibus aliqua deerant „ ad Dei cultum necessaria, contulit & pro- „ curavit. Scripsit, edidditque in usum Ca- „ thecumenorum & rudium Doctrinam Chri- „ stianam sive Catechismum. Miracula etiam „ peracta virtute sanctissimæ Eucharistiæ & „ Rosarii beatæ Mariæ Virginis. Regularem „ ordinis disciplinam, quoad harum patiun- „ tur difficultates regionum, & occupationes, „ in ejusce ditionis domibus prudentissime re- „ stituit. Demum & necessarios probe videns „ hujus excolendæ Domini vineæ deesse fida- „ les & idoneos, quique literis & eruditione „ præsertim atque pietate singulari præsta- „ rent, operarios, zelo succensus animarum, „ Romam repetiit anno M. DC. XX. apud Se- „ dem

„ dem Apostolicam Ordinisque Magistrum „ pro Missionariorum hujusmodi supplemen „ to interpellatorus. Sic refert Lopez noster „ Parte V. lib. III. cap. 60. fol. 412. qui „ subdit, scripsisse propterea Paulum: *Rela-* „ *zione del suo viaggio, e della visitazione* „ *da se fatta nelle parti dell' Armenia*; quam „ & Summo Pontifici, & Generali Ordinis „ Magistro obtulit. " Exhibuimus integrum elogium, quo ejus gesta describit Eccardius in Bibl. Scriptor. Ord. Prædicatorum T. II. pag. 420. ad annum 1640. Magnanus T. I. pag. 334. dictis illud adjungit „ Paulum „ Cittadinium Dominicanum fuisse Missiona- „ rium in Perside, transitum deinde fecisse „ ad monachos Cartusienses, iterumque po „ stea reversum fuisse ad pristinum suum „ Prædicatorum Ordinem, electum quoque a „ Romano Pontifice Archiepiscopum Mytæ „ & Patriarcham in Provinciis Persica & „ Armeniaca. " Etiam Bonfettus pag. 438. mentionem de ipso ingerit Tomo II. „ Sin- „ cera relatio reverendi patris fratris Pauli „ mariæ Cittadinii Faventini O. Prædicato- „ rum, in omnibus regnis Persarum & „ utriusque Armeniæ Vicarii generalis lu- „ cem vidit Maceratæ in 4. apud Sebastia- „ num Martellinum & Johannem-baptistam „ Bonihominis anno 1632. " Traducta vero fuit Latina relatio in Italicum idioma eodem anno Neapoli, typis Johannis-dominici Roncagliolo. Vitam Pauli scripsit Jacobus Regolli Cæsenas ejusdem Prædicatorum Ordinis, & socius ipsius in missione prædicta, quæ reperitur in archivo Cathedralis ecclesiæ Faventinæ, teste laudato Magnano.

CLAUDIUS Balneo-caballensis, Lector in Abbatia Classensi urbis Ravennæ, Ordinis Camaldulensis. Anno 1580. lectiones confecit super librum primum Posteriorum Aristotelis, quas ex ejus ore collegit Vitalis Zuccolius Patavinus, monachus iisdem Camaldulensis ejus auditor. Hæ extant in codice chartaceo in fol. Sæc. xvi. sub num. 766. Bibliothecæ nostræ MSS. S. Michaelis de Muriano.

CLAVERIUS Johannes antonius Faventinus O. Min. Conv. Affertur tanquam Theologus Concilii Tridentini a Franchino in Bibliosophia, de ipso verba faciente pag. 245. ad vitam Francisci Pontelongi ejusdem Ordinis & patriæ.

COLETUS Johannes-dominicus Venetus ex S. J. presbytero Abbas Secularis, bene fuit meritus de illustri Balneocaballi oppido; Collegit *Notizie Istoriche della chiesa Arcipretale di S. Pietro in Silvis di Bagnacavallo, tratte dalle Memorie mss. d' Ignazio Guglielmo Graziani Canonico dell' insigne Collegiata di S. Michele; In Venezia nella Stamperia Coleti* M. DCC. LXXII. Monumenta Graziani Coletus ordinavit, auxit & illustravit, adhibito nomine anagrammatico Ielci Medonici A. P. & addita epistola doctoris Dionysii-andreæ Sancassani M. F. ad Cl. Franciscum Arisium JCtum Cremonensem. Lucubrationem suam dicavit Coletus Antianis & Consiliariis Communitatis Balneocaballi; in eaque situm ecclesiæ, mutationes, statumque

vit, nuncupavitque Camiti, nunc Equiti Regii Ordinis S. Stephani Hannibali Ferniano, insigni Patritio Faventino, cujus mentionem honoris gratia libenter hic facimus, utpote multis nominibus de nobis optime meriti, bonarum Artium & Scientiarum egregii cultoris, literatorumque fautoris, qui inter cetera animi sui ornamenta, nulli parcit expensæ, nullumque omittit studium, ut vasorum hujusmodi opificium, quod aliquid detrimenti passum fuerat, pristinum nomen, nitorem, primævamque æstimationem recipiat, tum apud suam, tum apud exteras gentes. Ceterum Contolus, de quo dicimus, tum Rhetorices tum Poetices laude celebre sibi nomen facit.

CORELLIUS Archangelus e Fusiniano. Nolumus prætermittere insignem hunc virum, in cujus honorem fuit typis impressa sequens inscriptio una cum ipsius protome:

D. O. M.

„ Archangelo Corellio e Fusignano,
„ Quod eximiis animi dotibus
„ Et incomparabili in Musicis modulis
„ Peritia, Summis Pontificibus apprime
„ Charus, Italiæ atque exteris
„ Nationibus admirationi fuerit,
„ Indulgente Clemente XI. P. O. M.
„ Petrus cardinalis Othobonus S. R. E.
„ Vicecancellarius
„ Et Galliarum Protector
„ Lyristi celeberrimo, inter familiares
„ Suos jamdiu adscito, ejus nomen
„ Immortalitati commendaturus
„ M. P. P.
„ Vixit annos LIX. menses X. dies XX.
„ Obiit VIII. idus januarii anno Sal, M.DCC.XIII.

De Corellio ejusque operibus excusis, in historia Gymnasii Ferrariensis T. II. pagg. 465. & 467. sequentia profert Borsettus. „ Edidit: *Sinfonie a due violini e basso*. O„ *pera prima, seconda, terza, quarta, e quin„ ta a violino solo e basso*. Post ejus obitum „ lucem aspexit: *Opera sesta consistente in „ concerti e concertini di più istromenti*; „ alia reliquit, quæ lucem non viderunt. „ Summa ipsius laus, subjungit idem Bor„ settus, quod quicumque in Musicis nostra „ ætate proficere velint, in Corellii operibus „ revolvendis ac sedulo considerandis stu„ dium impendat; ita ut Musicorum omnium „ ævi hujus Magister vere dici possit. Nulli „ Musicam artem magis unquam debuisse, „ quam Corellio nostro omnibus in confesso „ est; illam etenim ad eum perfectionis api„ cem sua virtute laboribusque evexit, ut „ nil imposterum nobilius, suavius, limatius„ que sperari possit. “

CORTESIUS fet Johannis Capellæ S. Mariæ in Broilo urbis Faventiæ. Unus fuit ex quatuor deputatis anno 1410. a Johanne-galeatio de Manfredis Faventiæ Domino ad condenda nova Statuta ejus urbis. Quidam Cortesius q. Johannis civis & notarius Faventiæ legitur ad annum 1391. in chartis Annuiniis Sæc. VII. Vide Accessiones &c. col. 569.

Liter. Favent.

CORTESIUS Johannes-baptista a Balneocaballo Poeta illustris. Edidit anno 1535. *Il Selvaggio Romanzo ò sia Poema in ottava rima. In Venezia per Gian-antonio de Nicolini di Sabbio in 4.* Leguntur ipsius Cortesii specimina Italicorum carminum *nei versi sciolti de Poeti Ferraresi pag. 6n.* De ipso Borsettus T. II. pag. 345. & novissime Johannes-dominicus Coleti in libro: *Notizie Storiche di S. Pietro in Sylvis pag. 81.*

CRESPOLUS Attendulus Darius. Vide Attendulus Crespolus Darius.

CURULUS Mariottus civis Faventinus. Habemus epigramma Latinum ipsius ad librum excellentis Theologi fratris Hieronymi Armellini Faventini O. Prædicatorum, quod utpote breve referimus.

„ Quem modo non pauca Hieronymus
„ edidit arte,
„ Magna Faventinis gloria, vade liber.
„ Hæresis & pravæ Calabrique sophis„ mata tutus
„ Deprime, & auctoris persice jussa
„ tui.
„ Deque tui patris cognomine candi„ dus esto,
„ Cui sua ne turpet corpora, dulce
„ mori.
„ Omnibus & dicas, me clara Faven„ tia cudit
„ Christicolam genitrix usque secuta
„ fidem. “

Item ejusdem Curuli pro auctore in garrulum lectorem endecasyllabum carmen.

„ Quisquis lividulus, superbus, acer
„ Lector despiciet meos labores,
„ Extollet Calabrumque nugivendum,
„ Plusquam dogmata nostra; talis hercle
„ Est alter Calaber, malignus, atrox,
„ Contemptor fidei, parum disertus,
„ Cui lucem tenebræ levant Plutonis,
„ Et mentis furor hæresim ministrat.

Alibi observavimus ex adducto Curuli epigrammate recte deduci cognomen Hieronymi non fuisse Armenini, sed Armellini, vel Brmellini, quæ familia propterea inter illustres Faventinas veteres erit reponenda, distincta ab Armenina.

D

DAMIANUS de Faventia. A Petro Ricordato in Historia Monastica sub die quarta pag. 468. ad annum circiter 1575. celebratur tanquam Doctor & Magister in Theologia, inter viros doctrina pollentes, & tunc viventes in Congregatione monachorum Cœlestinorum.

DANIELI Augustinus Maradiensis. *Lettera scritta all' Eccellentissimo Signor Dottore Lodovico Castiglione Fabbroni Medico di Modigliana.* Adversus hanc epistolam insurrexit Hilarius Spada Faventinus Doctor, criticasque suas observationes opposuit. Vide *Spada*

Hilarius. Agebatur de quadam operatione Medica, quam per incisiooem faciendam in oculo ;cujusdam sanctimonialis mandaverat Daniellius, quæque re•era infelicem exitum sortita est, sequuta morte ejusdem monialis.

DEUSDEDIT. Hunc Episcopum aliqui dant Ravennati ecclesiæ; novissime Johannesdominicus Coleti vindicat ecclesiæ Imolensi; nos potius assentimur iis, qui Episcopum fuisse Faventinum existimaot. Quando in ea ecclesia sederit, non est exploratum; erat Episcopus Indictione v. ex inscriptiooe extante in ecclesia plebis S. Petri in Sylvis Balneocaballi, quam exhibemus: „ De Donis Dei et „ Sancti Petri Apostoli. Temporibus Domni „ Deusdedi Venerabilis Episcopi, Johanne „ Humilis Presbyter Fecit Per Indictionem V." Indictio v. per ea secula conjungitur cum annis 767. 783. 797. 812. 827. 842. 857. 872. 887. 902. 917. Tempus Deusdedit non videtur conjungendum cum indictione anni 767. quia anno 769. Episcopus Faventinus erat Johannes; non cum indictione anni 827. quia anno 826. sedebat in ecclesia Faventina Leo; non cum indictione annorum 857. & 872. quia Romanus vivebat Episcopus Faventinus annis 848. & 861, defunctus vero videtur anno 881. non cum indictione anni 902. eo quod Romanus II. tum anno 898. tum 903. eam ecclesiam regebat; non demum cum anno 917. quia Paulus circa annum 920. Faventinæ ecclesiæ præerat. Superest ergo, quod Deusdedit tempora ad annos 782. 797. 812. 842. 887. assignemus. In indice Chronologico, in quo exhibetur series Episcoporum Faventinorum, Deusdedit fuisse facile Episcopum Faventinum anno 819. scripsimus col. 686. Access. Faventio., quod emendandum est, substituendusque vel annus 812. vel ceteri, sub quibus indictio quinta recurrit.

DIDYMUS Faventinus ponitur a Gesnero in Elencho Scriptorum pag. 234. Refert Gesnerus ipsum scripsisse adversus Thomam Placentinum pro Martino Luthero orationem diserte & eleganter exaratam, impressam in Germania anno 1521. Capita defensionis Didymianæ sunt hæc: „ Philosophia, item Scholastica Theologia reprobantur. Quatenus „ liceat subdito magistratum corripere. De „ Indulgentiis. De Pœnitentiæ partibus. De „ Turcicis bellis. De Romani Pontificis monarchia." Libellum Didymi non licuit visere, sed ex iis capitibus a Gesnero relatis pronum est credere ipsum e castris ecclesiæ transfugam se recepisse in Germaniam, ubi pullulantibus Lutheri erroribus, ei adhæserit, & ad ejus favorem scripserit allatam orationem.

DIVERSUS Salius Petrus, Faventinus Medicus & Patritius. Floruit circa annum 1563. quo fuit, teste Cavina pag. 647. unus ex Prioribus seu Antianis suæ urbis; iterum fuit Prior anno 1577. In Bibliotheca Patavina Vulpiorum pag. 353. hæc Diversi enunciantur opera: „ Opus de febre pestilenti editum „ Francofurti 1586. in 8. & Hardevici 1656. „ in 8. Opus de affectibus particularibus, & „ in Donatum-antonium ab Altomari de me-

E

EMILIANI Emiliano. Vide *Æmiliani Æmilianus.*

EPOANDRO Napili. Vide *Napili Epoandro*, idest *Papinus Leonardus.*

ERCULANIUS Andrea[3]. En quid de ipso, & quidem ut de Faventino cive, pnfert Flaminius in epistola. „ Nec Andream Erculanum tacebo, qui quanta cum laude jus civile Bononiæ docuerit, fama, quam de se reliquit, latere non finit. A quo sane Erculanorum familiam Bononiæ inter primarias nobilitate ac opibus numerandam traxisse originem credimus. “

ERCULANIUS Bartholomæus, „ Faventinus Nicolai Jurisconsulti filius, Legum sectator & ipse fuit, quibus amplissimam famam est adeptus. Ex Bombaccii Bononiensis historia Bartholomæum in Ferrariensi Gymnasio legisse deprehenditur, quod Nicolai Estensis constanti imperio accidisse existimamus; scribit enim citatus auctor Bartholomæum Bononiam reversum a Borsio Marchione Estense ad docendum Ferrariæ iterum fuisse invitatum, sed a Bononiensibus sub confiscationis bonorum pœna, quominus ad nos reverteretur, impeditum. Ita Bombaccius ad annum 1459. Sed Erculanius ipse se Ferrariæ docuisse aperte fatetur in subscriptione Consilii xxv. impressi Tomo III. Consiliorum Criminalium, per Johannem baptistam Zilecti collectorum, ubi: *Et ita dico & consulo ego Bartholomæus Herculanius J. V. D. & ad præsens jura civilia legens Ferrariæ.* “ Hæc in Hist. Gymn. Ferrar. Borsetius T. II. pag. 15. Orlandius in Scriptoribus Bononiensibus pag. 68. ait, Bartholomæum scripsisse super primum librum Digesti Veteris, & asservari mss. ejus opera. Citat autem Alidosium fol. 49. & Bumaldum fol. 34. Guarinus autem Ferrariensis in Supplemento & Animadversionibus ad Gymnasium Borsetti P. II. pag. 12. sequentia de Erculanio supplet: „ Immo tradunt nonnulli scriptores ex relatione Alidosii JC. fol. 49. Bartholomæum veneno sublatum obiisse, ex quo mandatis Ducis Borsii, qui eum Ferrariam secundo acciverat, obtemperare recusaverit. Dies ejus emortualis fuit xx. maji anni 1469. Ejus ossa deposita fuere in D. Dominici Bononiæ, non obstante sequenti epitaphio in ecclesia S. Johannis de Monte ejusdem civitatis exsculpto: *D. Barth. Herc. Jur. Cons. Nicolai filio, qui Bononiæ magna auditorum frequentia, ac deinde Ferrariæ Borsio Duce primas tenens sedes*, summaque animi sui celebritate jus civile docuit. Vita excessit M. cccc. LXVIIII. “ Deinde subjungit idem Guarinus: „ Fuisse hunc Herculanium Faventinum non plane constat; certe ex Ghirardaccii ms. habemus sub anno 1454. eumdem Bartholomæum caput Tribunorum plebis electum. “ Verum contra Guarinum enucleatius heic loci demonstrandum assumimus, familiam Herculaniam, origine certe Faventinam, tempore Bartholomæi perdurasse in eadem Faventiæ urbe, licet eodem tempore lares quoque suos extendisset in Bononiensem civitatem. Et primo, quoad originem habemus ex chartis Azzuriniis Sæc. IV. Girardum Arculanum, judicem fuisse Communis Faventiæ anno 1221. ejusque nomen perdurasse ad annum 1236. Videantur Monumenta Faventina coll. 474. & 488. sicut etiam ad col. 505. nomen apparet ex eodem Azzuriniano tabulario, Fenocli Ercolani ad annum 1266. Tonduccius pag. 213. ad annum 1281. meminit Francisci Erculanii Faventini, qui violenta morte interiit. Ad annum 1360. memoratur Erculanus Erculanius, qui etiam ad annum 1380. dicitur pater fuisse Andreæ & Petrizoli; ex Andrea vero progenitos fuisse Johannem, Nicolaum, & Franciscum; quorum Johannes fuit Comes-stabuli Johannæ Reginæ Neapolis circa annum 1420. & vir non solum egregius in bello, sed prudens in consiliis, cujus etiam sententia attentatum fuit facinus, quod a ceteris impossibile credebatur, & relata fuit victoria; quare de eo scripsit Blondus: „ Ceteris salute desperata abeundum credentibus, Johannes Herculanus Faventinus, vir celebratæ in eo regno prudentiæ, paratam esse victoriam, si Sfortia annueret, ostendit. “ Franciscus alter filius Andreæ & Johannis frater fuit Abbas S. Johannis de Acereta Ordinis Fontis-avellanæ, de quo fit mentio in tabulario Capitulari Faventino ad annum 1420. in quadam conventione Dalfini de Gozaadinis Bononiensis, Abbatis S. Mariæ de Casanova, cum Canonicis Faventinis: „ Actum in monasterio S. Mariæ foris portam, præsentibus . . . . . & Francisco Arcolani Aceretano Abbate; “ & ad annum 1426. quo ipse Erculanus, de mandato Abbatis Fonteavellanensis tradidit ecclesiam S. Luciæ, & domus, quæ erant de jure Avellanensi, incolendas sanctimonialibus Cisterciensibus, quæ habitabant ad S. Eutropii. Videantur Annales nostri Camaldulenses sub prædictis annis, necnon Indices Chronologici ad Accessiones Faventinas col. 576. Nicolaus demum tertius Andreæ filius & frater Johannis & Francisci mox dictorum, fuit pater Bartholomæi celeberrimi Jurisconsulti, de quo est sermo, qui Nicolaus circa hæc eadem tempora, hoc est primis Seculi xv. annis præstans & ipse jurisperitus fuit, & consiliarius ejusdem Johannæ Reginæ Neapolitanæ. An Andreas, qui pater fuit dictorum Johannis, Francisci & Nicolai is fuerit, qui juxta Flaminii verba transtulerit coloniam familiæ suæ Bononiam, an alius Andreas, non est omnino compertum. Vidimus paulo ante, Johannem Andreæ filium appellatum fuisse *Faventinum* a Blondo, qui iisdem temporibus vivebat, vel scribebat; Franciscum quoque, Abbatem fuisse Aceretani monasterii, quod erat in diœcesi Faventina; quare potius videtur alter Andreas fuisse ille, qui Bononiam lares fixit, vel si fuit ipse, non destitisse esse simul Faventinus; neque destitere ejus progenati & descendentes, inter quos nepos ipsius Bartholomæus, de quo loquimur, præsertim cum tempore Bartholomæi viveret Fa-

ventiæ Andreas alter, qui anno 1470. fuit electus unus ex Consiliariis Communis Faventiæ, & anno 1476. unus fuit ex Antianis seu Prioribus, ac anno 1479. viveret Petrizolus Herculanius creatus similiter unus ex Antianis. In choro ecclesiæ Sanctissimæ Trinitatis monachorum Cœlestinorum Faventiæ super fornicem visuntur insignia familiæ Erculaniæ, & super arcum aræ principis, nunc picturis coopertum, legebatur olim sequens sepulcralis inscriptio: „ Sepulcrum cla- A
„ rissimæ mulieris D. Johannæ de Hercula-
„ nis, pulcberrimæ corpore, gravis aspectu,
„ honestate, pudicitia, & omnium virtutum
„ fulgentissimæ. Obiit anno 1457. " Perseveravit hæc familia in urbe Faventia etiam seculo sequenti; inter ceteros Marcus-antonius Erculanius vivebat circa annum 1575, ad quem extat Julii Castellanii Canonici Faventini epistola. Hæc pro vindicanda origine Faventina, vel saltem intima relatione, quam Bartholomæus habuit cum eadem civitate Faventina, ex qua jure merito Faventinus dici debet, B simulque pro illustranda nobilissima & antiquissima Herculaniorum familia.

ERCULANIUS Nicolaus celebris & ipse Jurisconsultus, & a consiliis Johannæ Reginæ, pater Bartholomæi mox laudati.

ESSANUS Franciscus-antonius Ord. Min. Conv. In vita Francisci Pontelongi laudatur e Franchino in Bibliosophia pag. 245.

EUPHEMIUS Antonius Faventinus; „ Qui
„ multos annos Rhodi Medicina clarus vi-
„ xit, ubi & diem suum obiit; " In medium C profertur a Flaminio in epistola, ubi clarorum Medicorum Faventiæ nomina & opera laudat.

EUTICHIUS sive Ethicus Episcopus Faventinus, cujus monumenta extant saltem ab anno 1032. ad 1056. Optime meritus fuit de suis Faventinis. Conflagraverat siquidem civitas, simulque igne consumptæ ferme fuerant antiquæ chartulæ tabularii ecclesiæ Cathedralis. Memoriam itaque suscitavit sacrorum veterum monumentorum, & servavit ab oblivione textum antiquarum paginarum, edicto suo confirmans superiora edicta Pauli, D Gerardi & Ildebrandi prædecessorum suorum Episcoporum, confecta antiquitus pro Canonicis Ecclesiæ & pro Collegio Presbyterorum & Parochorum urbis Faventinæ. Lectu digna est pagina Eutichii, quam ex archivo Capitulari Canonicorum eduxit in lucem Tonduccius pag. 153. suæ Historiæ ad annum 1045. in qua etiam exarata sunt nomina plurium judicum, legisque peritorum, quibus abundabat, illustrabaturque tunc temporis urbs Faventina; quamque nos inter Accessiones Faventinas iterum produximus.

E

„ Cardinali Francifco Berberino in fol. “

„ De Primatu Petri & Romani pontificis „ adverfus Marcum-antonium de Dominis. “ Opus in lucem emiffum ab eodem Ferchio poft obitum Fabri.

„ De auxiliis & concurfu caufæ primæ „ cum fecunda. “

Idem Mathias Ferchius Vegienfis, & ejufdem Ordinis alumnus vitam Fabri pofteris tradidit. Cum laude agunt de Fabro Ghilinus, Wedingus, Tomafinus Epifcopus Æmonienfis, Portiuerius aliique.

Ipfius epitaphium confpicitur in Ecclefia S. Antonii Patavinæ urbis, & eft hujufmodi: „ *Philippo Fabro Faventino Conventualium Ordinem facra vita, regimine ftudiorum, & Provincialatu Bononienfe, Peripateticam, & Scoticam palæftram libris Logicæ, Phyficæ, Metaphyficæ, Scholafticæ, Theologicæ Chriftianæ, Fidem, fcriptis in Atheos & Hæreticos acerrimis, Patavinam Univerfitatem ftudio Philofophiæ & Theologiæ annis XXVIII. vitam mortalem LXVI. immortalem anno M.DC.XXX. virtutibus illuftranti, Patavini Patres amantes amanti jufta folvebant.* “ Hæc funt excripta ex Bibliofophie P. Franchini pag. 204. Nolumus omittere nobile elogium, quod apud eumdem Franchinum pag. 583. Fabro contexuit Paulus Freherus in Virorum eruditione clarorum Theatro P. IV. pag. 1525. edito Norimbergæ anno 1688. „ Philippus Faber, inquit, „ Faventinus doctrinam Scoticam alternis „ impugnantium fluctibus prope obrutam ad „ priftinum robur ingenii fui validitate refti-
C „ tuit, quo poftea merito, ejus fectæ lucerne & propugnaculum fummo eruditorum „ confenfu vocatus eft. Et quidem hujus „ viri phrafis Scholafticorum more haud in- „ fulfa & inepta, fed in fui fimplicitate, „ plana diftincta fententiis, atque optima „ ordinis ratione fuffulta, difputando permo- „ vet, decernendo perfuadet; æquat cupiam „ opinionum firmitas, fubtilitatem facilitas „ temperat. “

Non abs re quoque erit breve carmen fubnectere Jofephi-mariæ Ciriæ Poetæ Cremonenfis in ejus laudem:

D
„ Ardua cum fummi penetres arcem „ Tonantis,
„ Ingenio fubeas fydereafque domos,
„ Ipfe tuæ Scotus miratur mentis acu- „ men,
„ Tu Sophus argutus Theologufque „ ftupet.
„ Docta theatralis miratur & exedra „ circi,
„ Palladiique fimul gymnica arena „ fori.
E „ Jura Faventinum venerentur quæque „ Lycea
„ Namque novus celebri promicat ar- „ te Faber. “

Extant hi verfus in Carminibus Illuftrium Poetarum Italorum editorum Florentiæ anno 1719. Tomo III. pag. 406.

De Fabro præterea aliqua dicunt Georgius Vivianus Marchefius in Monum. Vir. Illuftr. pag. 65. & Poffevinus ante eum T. II. Appar. Sacri pag. 172. ubi Fabrum Artium & S. Theologiæ Doctorem in Parmenfi Gymnafio regentem, ac in Cœnobio S. Johannis-evangeliftæ Lectorem nominat, & aliaque ejus opera recenfet. Hieronymus Scarparius Ferrarienfis O. Servorum S. Mariæ edita oratione anno 1631. ei parentavit Ferrariæ in templo D. Francifci.

A FABRONIUS Angelus. Notior eft, quam ut illuftrari indigeat; Ex Maradienfi fuit familia, quæ eadem eft cum nobiliffima Piftorienfi, & fequentia habet fui excultiffimi ingenii monumenta, quæ recenfemus.

„ De Vita & rebus geftis Clementis XII. „ Pont. Max. Commentarius. Romæ M.DCC. „ LX. “ quem dicavit, cum Prior effet infignis Bafilicæ Laurentianæ Florentiæ, Cardinali Nerio Corfinio, fummi Pontificis nepoti; in quo tribus libris primum Corfinianæ familiæ illuftres viros & egregia facta, tum vitam Laurentii Corfinii, antequam ad
B Pontificatum eveheretur, poftremo ejufdem acta poft affumptionem ad eam fupremam dignitatem ad obitum ufque enuntiat, una cum infcriptionibus in ejus memoriam erectis, & numifmatibus cufis, ac cum catalogo Cardinalium ab eodem R. P. creatorum in quatuordecim promotionibus. Hanc tamen vitam in epiftola ad Fogginium Decade IV. Vitarum, fequentibus annis non omnino probavit, judiciumque tulit, quænam in ea elucubratione non placerent. Tranftulit ex Gallico idiomate; *Le Maffime di Madama di Sablè*, *I Dialoghi di Focione*. Hæ verfiones
C lucem viderunt Romæ. Publico quoque confpectui donavit Florentiæ; *Le lettere famigliari di Lorenzo Magalotti in due volumi.*

Poftremis temporibus ex Priore S. Laurentii, electus a Petro Leopoldo M. Ethruriæ Duca Prior & Prælatus ecclefiæ & bafilicæ Conventualis Equitum S. Stephani in urbe Pifana, cui dignitati competunt Pontificalia infignia, Diarium cum fociis contexuit, quo exacta & erudita feruntur judicia de celebrioribus libris, qui a literatis viris in lucem emittuntur; cujus Diarii quatuordecim habemus volumina.

D Cum adhuc Romæ effet, Vitas confcribere aggreffus eft virorum Italorum doctrina excellentium, qui præfenti Seculo XVIII. floruerunt & occubuerunt, exactas ad veritatem & fidem, fcriptas vero fimplicitate, claritate & elegantia Cæfariana & Corneliana. Prima Decas prodiit Romæ anno 1766. Secunda anno 1769. utraque fuo Magno Mæcenati Petro Leopoldo dicata. Tertia decas anno 1770. Quarta anno 1774. lucem viderunt.

Ex archivo fecreto Magni Ducis eduxit
E epiftolas, five literarium commercium Academicorum, vulgo *Del Cimento*, ad Leopoldum, & ad Francifcum, Magnos Ethruriæ Principes, & Academiæ munificentiffimos patronos. Impreffæ fuere Florentiæ anno 1773. in 8. In iis, præter quatuor epiftolas Principis, inde Cardinalis Leopoldi, leguntur epiftolæ Galilei, Borellii, Montanarii, Micheliuii, Bullialdi, & Comitis Magalotti; aliquæ etiam celebrium virorum Ranierii, Caftellii, de Angelis, Febrii, Johannis-dominici

nici Caſſini, Del Buono, Rinaldinii, Redii, Huygens, Campani, Viviani, Finchii, Bellini, Wallisii, & Alexandri Marchettii. Lucæ Holſtenii præterea, Caroli Dati, Coſmi Brunettii, Abrahami Echellenſis, Octavii Falconerii, & Alexandri Segnii. Brevibus autem, ſed eruditis notis epiſtolas haſce illuſtrat Fabronius, dicatque literatorum Mæcenati Comiti Firmiano, in ſpem nos adducens plures alias hujus generis epiſtolas ſe daturum. Exſcripſimus Tomum XI. Diarii Piſani in Notitiis Literariis pag. 304.

Scimus Fabronium pro merito deſtinatum præceptorem ad imbuendos regios impuberes natos ejuſdem Petri Leopoldi Magni Ethruriæ Ducis.

FABRONI Hiacyntha Sanctimonialis Ordinis S. Dominici, Maradienſis. Scripſit ante annum 1647. aliquot Opuſcula ſpiritualia, quæ typis evulgari voluit ſub nomine fratris Angeli eremitæ. Ea porro ſunt: *Le venti-quattro ore della Paſſione di noſtro Signore. Meditazione ſtampata delle tre ore, che Gesù ſtette in Croce, con un'aſpirazione di beata morte, aggiunta alla Corona delle Meditazioni di noſtro Signore, ſtampata per bene delle Anime.* Nata Hiacyntha anno 1578. habitum S. Dominici induit anno 1595. die xx. augusti in aſceterio S. Jacobi de Ripoliis extra Florentiam; ad cœlum vero evolavit anno 1647. Ipſius vitam brevi calamo deſcripſit Magnanus Tomo II. pag. 113. ex antiquiore vita, quæ aſſervatur in dicto pathenone, & ex memoriis apud Vincentium Nardinum Dominicani Ordinis hiſtoriographum, nec non ex actis capituli generalis anni 1670. ad paginam 1385.

FAENZA *liberata dalla peſte. Dramma.* Anno 1769. die ſolemni S. Mariæ Gratiarum in Baſilica majori, muſico modulamine exhibitum fuit civium & advenarum frequentiæ. Poeſis eſt Franciſci Maccabelli e Rullio, Magiſtri Grammaticæ Superioris in Faventino Seminario. Vide *Macabelli Franciſcus*.

FAGNOLUS Alexander. Ab epiſtolis Antonii Cantoni Epiſcopi Faventini, & illuſtris Poeta, plures reliquit fœcundi ingenii ſui fœtus in Poetica facultate, præſertim Lyrica, quorum aliquot carmina leguntur in ſecunda parte collectionis Abbatis Budrioli pag 16. Elegia quoque ſtylo Catulliano extat in Operibus Vulpiorum. Videantur etiam Memoriæ Philergitarum pag. 314. Volumen poeticarum compoſitionum tam Latinarum quam Italicarum reliquit ſuis hæredibus, meritoque de ipſo judicatur, quod in utraque Poeſi ad excellentiam acceſſerit.

FALEGNAMI (*de*). « *Capitoli & Ordini per la matricola de Falegnami della Città di Faenza riſformati da ſer Franceſco Donelli notario dell'Arte l'anno 1586. con l'aſſiſtenza e intervento e conſenſo di M. Rizzo de Bertoli, e M. Franceſco Buzzi Conſoli di quel tempo, e di M. Vergilio Chiodaroli, M. Giambattiſta Palantieri, M. Antonio Ridolfini e M. Pietro Boni à ciò deputati, & a ſpeſe proprie di M. Maria Raccagni maſſaro della medeſima arte fatti ſtampare.* In Faenza 1620. *in* 4. «

encyclica in commendationem Zacheriæ Ferrerii Vicetini, Pontificis Gardiensis, qui fueret Faventiæ & Vallis-Lamonis gubernator, data anno 1523. die xii. martii. Edita fuit hæc epistola in urbe Venetiarum per Johannem-antonium & fratres de Sabio impressores eodem anno.

FAVENTINORUM Capitula cum Veneta Republica anno 1504. Alia cum Julio II. Romano pontifice sub anno 1510. Extant per extensum in Hist. Tonduccii pagg. 569. & 587.

FAVENTINORUM epistola ad Bononienses anno 1256. Eruta est ex libro Bononiensi inscripto P. 1329. fol. 102. & producta col. 624. Access. Histor. Faventinorum.

FAVENTINUM decretum Astorgii II. Manfredi anno 1453. Ext. Ibid. col. 790. Alterum Galeotti anno 1487. Ibid. col. 792. Tertium Astorgii III. anno 1497. In eadem collectione col. 792.

FAVENTINA „ Statuta sub Urbano IV. „ Bonifacio VIII. Johanne XXII. Benedicto „ XII. Innocentio VI. Gregorio XI. Sixto „ IV. Romanis Pontificibus, condita e Legatis „ Apostolicæ Sedis in Romandiola, præsertim „ ab Ægidio Sabinense, Bertrando, Neapo- „ leone & Anglico S. R. E. Cardinalibus. “ Reperiuntur in Statutis eorum Cardinalium typis impressis Seculo xvi.

FAVENTINA „ Statuta sive ordinamenta „ magnificæ Communitatis Faventiæ, sub „ censura & examine celeberrimorum Pon- „ tificii & Cæsarei juris Professorum, Ga- „ brielii Calderonii, Andreæ Severoli, Petri- „ gentilis Laderchii, Vincentii Tondutii Ad- „ vocatorum, & acutissimorum Jurisperito- „ rum Bartholomæi Taurelli & Nicolai Vie- „ raoæ causarum patronorum, diligentissime „ recognita & digesta. “ Lucem aspexerunt in eadem civitate Faventiæ anno 1527. die xxiv. septembris imperante Clemente VII. Pontifice maximo, Pontificatus sui anno quarto, typis Johannis-mariæ de Simonettis Cremonensis calchographi.

FENCIOLIS (*de*) Uguccio. „ Vir prin- „ cipum negotiis & usibus reipublicæ idoneus „ atque perutilis ex familia Faventina tum „ veteri tum & non ignobili “ appellatur in præfatione ad collectionem Statutorum novorum pro custodia urbis sub Astorgio III. anno 1492. quorum Statutorum Uguccio fuit unus ex compilatoribus.

FENZONIUS Johannes-baptista Faventinus vel Brisichellensis sequens elogium meruit e Jano Nicio Erythræo Pinacothecæ T. I. pag. 92. „ Urbis Faventiæ mentio fecit, ut no- „ bis veniret in mentem Johannis-baptistæ „ Fenzonii JC. civis ejusdem clarissimi, „ quamquam ille se Brasichellæ ortum di- „ cat, quod est Æmiliæ oppidum non igno- „ bile, quodque semper multos misit Ro- „ mam in omni virtutum genere præstantes „ viros, & nos eodem tempore in augustis- „ simo Cardinalium collegio duos ex eodem „ oppido vidimus eo loco & munere dignis- „ simos. Sed Faventia civem etiam suum „ agnoscit, qui non comitate & hilaritate, „ ut alii, sed tristitia & severitate commen- „ datus, omnibus iis honoribus functus est, „ qui uxores habentibus patent. Nam pri- „ mum Octavio Paravicino Cardinali, Ger- „ maniæ patrono, tum Scipioni Cardinali „ Burghesio, qui, illo mortuo, Germaniæ „ ejusdem patrocinium susceperat, a cogni- „ tionibus fuit, quo postea suffragante, ad „ urbanos magistratus ascendit, ac princeps „ Appellationum primo, nec ita multo post „ Urbis Senator fuit, quem magistratum „ magnificentissimo apparatu adiit & pom- „ pa, tota fere civitate in ejus spectaculum „ effusa. Sed tam propensæ in eum volun- „ tatis bene illi gratiam retulit, quod leges „ ejusdem municipales doctissimis commen- „ tariis illustravit; quem librum nemo est „ advocatus, nemo causarum patronus, ne- „ mo leguleius, quin habeat, legat, quin „ in reorum defensionibus utatur. In quo „ illud mirum accidit, quod sumptibus, qui „ in eo opere imprimendo fiebant, suppedi- „ tandis, insignem bibliothecam optimorum „ librorum copia refertam, tot annorum „ opere, studio, labore, sumptuque compa- „ ratam, quæque uni etiam oppido splendo- „ ri ornamentoque posset esse, divendidit; „ tam multis libris itaque præclaris ille „ liber constitit. Fuit homo tetricus, ambi- „ tiosus, honoris appetens, iracundus, ma- „ gnus sui æstimator, quidquid diceret, ve- „ luti Apollinis oraculo profectum, videri „ volebat. Sed homo cetus, qui recte nosset „ aliis cavere, in suis negotiis hebes ac tar- „ dus inveniebatur; quo factum est, ut ex- „ tremo vitæ suæ tempore arduis & contor- „ tis litibus sua incuria & indiligentia ex- „ citatis implicitus, ex ægritudine & ar- „ ticulari morbo decesserit. “ De Fenzonio etiam Marchesius in Monum. Vir. Ill. pag. 75. pauca hæc habet: „ Fenzonius Johan- „ nes-baptista a Brisichella JC. doctissimus & „ Senator Almæ Urbis commentaria Legum „ Romæ Municipalium edidit, quibus Deci- „ siones Rotæ inseruit ad Statutorum mate- „ riam pertinentes. Fuit apud Urbanum „ VIII. gratiosus, & apud omnes celeber. “ Meminit & Mandosius T. II. pag. x.

FERIERIUS vel Ferrerius Zacharias. Vicetinus quidem patria, sed qui maxime Faventiam urbem dilexit, ut fidem facit ipsius epistola missa ad Hadrianum pp VI. quam in Access. Fav. produximus col. 842. Theologus & Abbas Subasiensis, postea Episcopus Sebastensis, deinde Gardiensis, & electus Faventiæ & Vallis-Lamonis Gubernator, „ Lug- „ dunense somnium edidit de divi Leonis X. „ ad summum Apostolatus apicem Divina de- „ lectione. “ Præmittitur epistola Alexandri Lælii Artium & Medicinæ doctoris ad eumdem Zachariam. In fine leguntur epigramma Faustii Philomusi Poetæ Novocomensis Laureati, in somnium Lugdunense, & ejusdem Zachariæ ad Ludovicum XII. Francorum Regem epistolæ. Omnia impressa Lugduni in membranis anno 1513. Extat etiam hocce somnium in Bibliotheca Laurentio-Medicea pluteo xxxiii. num. 26. teste Montf. Bibl. Bibl. pag. 308. ex qua ediruntur

iterum

iterum fuit Tomo IV. Carminum Illoſtriom Poetarum Italorum pag. 270. quæ lucem viderunt Plorentiæ anno 1719. Somnium ſuum Zacharias ſive Sylvam dicavit Franciſco Soderinio Volaterrano Epiſcopo S. R. E. Cardinali. Videatur pariter Johannes-albertus Fabricius T. VI. pag. 332. Bibl. Med. & Inf. Ætat. ubi Zachariæ tribuit vitam etiam S. Caſimiri, typis impreſſam Thorunii anno 1511. quo tempore Nuntius & Orator miſſus fuerat in Poloniam, ut pacem conciliaret inter Sigiſmundum Regem Poloniæ, & inter Magoum Pruſſiæ Magiſtrum Albertom Brandeburgi Marchionem, ſororis ejus filiom.

IDEM. Orationem habuit anoo 1511. ad Patres coogregatos in ſeconda Synodo Piſana quæ ſimiliter edita eſt io actis ejus Synodi. Epiſtolam etiam ſuaſoriam ad Hadrianum pp. VI. de Reformatione eccleſiæ anno 1522. Vide Poſſevioum T. II. Appar. Sacr. pag. 378. Producta hæc foit Veoetiis eodem aono a fratribus de Sabio.

IDEM. Hymnos compoſuit, quorum oſum Clemens VII. Pont. Max. ſoo tempore approbavit. Prodierunt hi Romæ anno 1549. apud Ludovicum Vicetioum. Dicitur etiam Additiones feciſse operibus caoonicis Nicolai Panormitani. In Tabulario S. Mariæ foris portam Faventiæ faſc. XII. extat Zachariæ ſcoteotia io favorem ejus monaſterii anno 1523. Digna demum, quæ legatur, eſt epiſtola Faveotini generalis Conſilii, Antianorum ſcilicet Præſidentium in laudem Ferrerii, quæ lucem vidit Venetiis aono 1523.

PERRI Antonios. Auctor eſt genealogiæ Mazzonaoæ familiæ Faventinæ; teſte Magnano T. II. pag. VIII. familiæ pariter Azzaliæ pag. 15. ejuſdem voluminis.

PERRI Hieronymus. Lonzaoeoſis, ſed qui floreotiorem ætatem ſuam annis quatuor & vigioti io urbe Faventina impendit, in qoa celebres alumnos in Oratoria, Rhetorica & Poetica facultatibus inſtituit; „ an„ nom, (dixit ipſe alicubi), ſupravigeſi„ mum apud vos docui., ut ſi Lonzanenſis „ deſinere eſſe poſſim, noo alius cenſeri ve„ lim, quam Faveotinus; “ plura habet ingenii ſui mooomenta; & præter orationes & carmina, tum Latina, tum Italica, omoibus ferme ſui temporis collectionibus interſperſa; præter opellam de Tabulario Aaaorinio Faventino, oovisſime doctiſſimas epiſtolas Alambertianas elaboravit, quibus contra Alambertium & Latine ſcite, & ſcribere nos poſſe ad oculum demonſtrat. Præmiſit epiſtolis, vitam & glorioſa monimeota Hadriaoi S.R.E. tituli S. Chryſogoni Presbyteri Cardinalis, inter primos Latini ſermonis reſtauratoris, quam vitam ſumma diligentia, eruditione & fide mirifice illuſtravit, dicatamque una cum Alambertianis voluit SS. Patri D.D. Clementi pp. XIV. feliciter regnaoti. Vivit amantiſſimus oostri, locomqoe cathedræ Eloquentiæ & Antiquitatum tum Græcarum tum Latioarum implet nunc io Uoiverſitate Ferrarienſi; & utinam vivat ad multos aooos, quo poſſit extremam manum imponere ceteris lucobrationibus ſuis, quas paratas habet

Quær. „ Quisnam radicem valeat con-
„ vellere Moly?
Resp. „ Extraher assiduus non siue
„ fruge labor.
Quær. „ Fors amor utque labor solio
„ statuuutur in unn?
Resp. „ In radice labor, flore quiescit
„ amor.
Quær. „ Quid magis est horum cordi?
„ Quid fortius urget?
Resp. „ Nos labor instimulat, quo ma- A
„ gis ardet amor.
Quær. „ Quantum pollet amor? quæ
„ sunt effecta laboris?
Resp. „ Omuia vincit amor, fertque
„ trophæa labor. „

FILOPONI Accademici. *Prosa e Rime in morte dell' Arciprete Emiliano Emiliani loro Accademico. In Faenza M.D.CCXV. per l' Archi e Zannoni.* Leonida-maria Spada princeps Academiæ collectionem dicavit ipsis Academicis. Sequitur monitum alterius Academici *L' Industrioso*. (B) Tum oratio Italica Laurentii Zannoti in laudem Æmiliani, demum carmina Alexandri Burghii, Alexandri Burgos Min. Conv., Andreæ Zambelli, Archangeli Resani, Bernardi Spadæ, Britonia Dionysiopolitæ Pastoris Arcadia, Bruti Raspoui Canonici, Camilli Doctoris Brunorii, Caroli-andreæ Sinibaldi Equitis S. Jacobi, Caroli Abbatis Severoli, Caroli Abbatis Silvani, Dionysii-andreæ Saucassani Magati, Herculis-mariæ Zannoti, Fabritii Comitis Monsignaui, Felicis antouii Benini, Francisci-antouii Liverani, (C) Francisci-mariæ Manzi, Francisci-mariæ Zannotti, Iohannis-baptistæ Doctoris Zappatæ, Johannis-felicis Monaldi, Johannis-mariæ Ciri Equitis, Johannis-petri Zanotti, Johannis Gerontii, Josephi-antonii Torriani, Hieronymi Doctoris Baruffaldi, Leonidæ Marchionis Spadæ, Laurentii Zanonti, Aloysii-antonii Faesni, Marci-antonii Aazallii, Nicolai Burghii, Nicolai-vincentii Aquaderni Augustiniaui, Horatii Batteglini Præpositi Faventinæ Cathedralis, Pauli-antonii Saui Min. Conv., Romani-augustini Roberti O. S. Augustini, Romani Merighii Abbatis Camaldulensis, Romualdi Maguaui, (D) Ruggerii Doctoris Calbi, Sanctia Bucchii, Viucentii Baldini, Viucentii Gabellotti; quorum poetarum maxima pars fuere Faventini, omues vero Acadamici Philoponi. Qua data occasione, ceteros eos omnes subjungimus, quos vel defunctos vel viventes, seculo tum præterito, tum præsenti, inseruisse carmina sua tam Latina quam Italica reperimus in iis collectionibus Faventinis, quæ ad manus nostras devenerunt. Ii sunt ordine per alphabetum dispositi.

Albergus Alexander. E
Asaalii Balthassar & Marcus antonius.
Baldus Cajetanus antonius.
Battalea Antonius.
Benedetti Johannes antonius.
Berardus Camillus Balneocaballensis.
Bianchedi Carolus-antonius.
Biancoli Alexander, Johannes baptista, & Paulus.
Bosius Cæsar-matthæus.
Burghii Nicola & Pompejus.

Calderonius Franciscus.
Caroli Octavianus Canonicus, & Valerius senior ad annum 5690.
Cavina Philippus.
Contolus Franciscus.
Corellius a secretis S. P. Q. Faventini.
Costa Nicolaus.
Fagnoli Alexander, & Jacobus-antonius..
Galassius Octavius.
Gratianus Iguatius-guillielmus.
Guccius Achilles Canonicus.
Johannardius Johannes.
Laghius Antonius.
Lega Laurentius.
Liveranus Franciscus-antonius.
Maccabellius Franciscus Russiensis.
Maradi Cajetanus & Vincentius.
Montanarius Innocentius-franciscus.
Naldus Cæsar.
Orioli Marcus-antonius & Sebastianus.
Pasius Nicolaus.
Pasolini Nicolaus & Petrus.
Poggii Antonius & Johannes.
Quarrolus Andreas, Græce, Latineque doctus.
Ricciardellus Scipio.
Sacchius Jacobus Russiensis.
Savinus Jacobus.
Serrius Franciscus-maria.
Solainus Johannes-hieronymus.
Sylva Hiacynthus Canonicus.
Tarlatii Carolus-augustinus senior & junior, Fabius item, Cotininienses.
Taronus Carolus.
Tavius Johannes-baptista.
Tondini Johannes baptista.
Tonius Johannes-baptista.
Tusettios Nicolaus.
Zambelli Andreas-maria, & Jacobus-philippus.
Zannonius Andreas.
Zarrabinius Carolus a Cotiniola.
Zucchinii Ludovicus & Petrus-paulus.

Alii sunt permulti, prætereos, quos etiam singillatim una cum eorum operibus in hoc catalogo Scriptorum recensuimus. Si vero aliquos ob notitiæ defectum contingat a nobis prætermitti, id ne indiligentiæ vel oscitantiæ nostræ imputare vuliut, ipsos rogamus.

FILOPONI Accademici. *Prosa e Rime in morte del Cavalier Carl' andrea Sinibaldi Cavaliere di S. Giacomo e Patrizio Faentino. In Faenza 5757.* Oratio Italica est Caroli Abbatis Severoli.

FILOPONI Accademici. *Iscrizioni Latine e Rime Italiane ad eterna memoria del felicissimo ingresso fatto in Faenza, e del riposo ivi preso dalla S. R. M. di Maria Amalia Walburga Regina delle due Sicilie e di Gerusalemme, unitamente con una distinta relazione, che alle stesse si è aggiunta, di quanto ivi medesimo in tal fortunata occasione è avvenuto. Dedicate all' Eminentissimo e reverendissimo Signor Cardinale Giulio Alberoni Legato di Romagna ed Esarcato di Ravenna e Visitatore Apostolico. In Faenza presso l' Archi 5738. in fol.* Epigrammata sunt Laurentii Zannoti super Inscriptiones, Alexandri Doctoris Fagnoli, Philippi Cavinæ, Iguatii-

guilielmi Gratiani, Romualdi Magnani, Ludovici Zucchinii, Marci-antonii Severoli, olim Azzallii, Francisci Serrii, Cajetani Baldi, Floriani-mariæ Amigonii.

FILOPONI Accademici, *Rime in morte del Cardinale Giulio Piazza Vescovo di Faenza. In Faenza 1726.* Defunctus est Cardinalis Piazza die xxvi. aprilis ejusdem anni.

FILOPONI Accademici. *Rime per l'esal- A
tazione al Vescovato della Patria di Monsignor Antonio maria Cantoni. In Faenza 1743.*

FLAMINIUS Johannes-antonius. Origine est Cotiniolensis ex pervetusta Zarabbiniorum familia, Foro-cornelii tamen carne genitus, ut ipse testatur in epistola ad Cardinalem Antonium Puccium, sed quem ratione dilectionis & affectus, nec non domicilii, disputare inter se possunt, suis civibus assignando, tam Serravallenses, in Marchia Tarvisina illustres oppidani, non longe a Cenetensi urbe positi, quam Faventini in Æmilia. Quidquid
sit de Serravallensibus, pro quibus recenter B
prodiit erudita dissertatio Cl. V. nobisque multis nominibus optime affecti & cum honore nominandi, illustrissimi Johannis augustini Gradonici Episcopi Cenetensis & Patritii Veneti, quem, dum hæc scribimus, dolemus heu immatura nimis morte ereptum; Faventini profecto tanquam civem suum habere gloriantur, tum quia Ludovico Cotiniolense patre natum, tum quia ex Venetis locis, in quibus annos plusquam triginta vixit & docuit, in Æmiliam redux, soleret se recipere in eorum urbem quolibet æstivo anni tempore;
quam urbem apprime dilexit; in qua, amissa C
Vecturia charissima sibi conjuge, cultui divino per sacros ordines se addixit, insignemque, Sacerdotio initiatus, Prioratum S. Prosperi, offerente S. R. E. Cardinale Antonio Puccio, obtinuit, cuique etiam epistolam de Laudibus Faventiæ inscriptam obtulit; præter vitas Sanctorum quatuor Faventiæ Protectorum, nimirum S. Sabini Episcopi & Martyris, S. Terentii Confessoris, S. Æmiliani Episcopi, & S. Petri Damiani S. R. E. Cardinalis, quas, ut se gratum urbi Faventinæ exhiberet, luculento sermone conscripsit. His
itaque titulis non formidamus Flaminium ac- D
censere literatorum virorum Faventinorum catalogo. Clarissima hæc Flaminiorum gens, Johannis-antonii, Marci-antonii ejus filii, ceterorumque celeberrimorum scriptorum copia & dignitate operum præstantissimorum, desiit in unica, quæ supererat, nobili muliere Helena Flaminia, vidua Bellia, Faventiæ commorante, quæ iis diebus ad immortalem vitam transiit.

FLORONUS Lucas de Solarolo J. V. D. prope civitatem Faventiæ parœcialis ecclesiæ S.
Martini de Formellino, inde SS. Salvatoris E
Rector, & Academicus Philoponus. „ Tractatus de prohibitione Duelli. Ad Illustr. „ & Reverend. D. D. Erminium de Valentibus S. R. E. Cardinalem & Faventinum „ Episcopum meritissimum. " Editus fuit Venetiis anno 1610. apud hæredem Hieronymi Scoti in 4.

IDEM. „ Tractatus de Casibus reservatis. "

„ Oraclum mortem condidit ante
„ suam,
„ Qui fastum fugiens terræ sue mem-
„ bre dicaret,
„ Sed Zanonus eum condidit hoc
„ tumulo.
„ M. cccc. lxv. Ob. in Domino.

FRANCISCUS a Faventie. Bononiensis Provinciæ pius secerdos ex O. FF. Ceppuccinorum sequentem edidit sectam opellam, quæ refertur in Bibliothece Scriptorum ejusdem Ordinis, concinnete e fr. Bernerdo e Bononia enno 1747. pag. 93. Titulus ipsius est. A
Modo di apparecchiarsi alla celebrazione della Santa Messa, con alcune Meditazioni e rendimenti di grazie; stampato in Ravenna in 24. 1622, presso l' Impressore Camerale.

FRANCISCUS a Faventia Ordinis Minor. Observantium. Missionerius in Indierum provincils, & speciatim in tegno Perueno scripsit epistoles bene multas in Italiam, quæ trectant de conversionibus eorum populorum B ad fidem. Has epistolas postea in Letinum transtulit Johannes antonius Flaminius, & nuncupatas voluit suo Mœcenati Antonio Puccio, atque lucem espexerunt in urbe Bononiensi eppofito titulo: „ De quibusdam „ memorabilibus novi orbis ad Cardinalem „ Antonium Puccium. " Defunctus est in pece plus freter Franciscus desinente Seculo quintodecimo. Videatur Magnenus T. II. peg. 174. SS. & BB. Faventin.

FRANCISCUS de Foniano Bononiensis provinciæ, ex primis patribus O. FF. Cappuccinorum, „ Verus Israelite, eit Boverius, C „ in quo non est inventus dolus, qnippe qui „ toto vitæ suæ tempore integerrimæ con„ scientiæ candorem, mentisque & corporis „ puritatem servavit. Saeris in literis, Phi„ losophicis quoque & Theologicis grande „ nomen hebuit, & celeberrimus omnium „ sui temporis Concionetor est æstimatus; „ præsertim Conciones Quadragesimeles ha„ buit Bononiæ in æde S. Petronii. Meritis „ clarue obivit Faventiæ enno 1579. Multe „ fuerunt eb eo scripte ed Conciones perti„ nentie. Volumen unicum Concionum & D „ Sermonum de Virtutibus & Vitiis ms. „ servetur in Ariminensi Bibliothece. Luna„ rium spirituele ex diversis syderibus cœle„ stis patriæ contextum; est opus construens „ materiam Concionum, quod extat scriptum „ manu in Bibliotheca Bononiense. Ejus „ præclera cetereque gesta describit Boverius „ in Annalibus Cappuccinorum T. I. parag. „ 6. " Hæc vero nos delibavimus ex Bibl. Fr. Bernerdi e Bononie pag. 94.

FRIDERICUS (*de*) Menfredis, Episcopus Faventinus. Vide *Manfredus Fridericus.*

E FUSCUS Hieronymus. Cooptetus in familiem Servorum B. Meriæ floruit circe ennum 1533. qui fuit ejus emortualis. De eo multe Magnenus T. I. SS. & BB. Fav. peg. 283., ubi refert, Hieronymum post lauream magistralem brevi tempore didicisse lingues Latinam, Hebraicam, Græcam, Gellicem, Hispanicem, Lusitenam & Germenicam, & in iis omnibus linguis egtegie conciones ed populos habuisse, quandoquidem totam fere Europam peragrevit, concionando in provinciis, per quas treusibat, & insuper secra Palæstinæ loca perlustravit. Reversus in Italiam, sollicitante Cerdinale Bernerdino Sanctacrucio Ordinis Servorum Protectore, edhæsit eliquanto tempore Conciliabulo Pisano indicto edversus Julium II. Romanum Pontificem, & cum eodem Cerdinele profectus est Mediolanum, ad quem urbem se recepe. A rant ceteri Cardineles schismatici. Verum egnoscens post breve tempus Hieronymus errorem suum, & detestatus, rediit ed obedientiem ecclesiæ & sui legitimi pestoris. Inde eeln enimerum magis inflemmetus, quo etiam lapsum suum emendaret, in Asiem, Africem, Indiasque Orientales & Occidentales permeavit, sidemque Christi disseminavit, donec laboribus, itineribus & pœnitentiis etritus, reversus in patriem, & fundetis prius duobus cœnobiis sui Ordinis, pie sanctequa obiit. Præter Magnenum, de Fusco egerunt B Gianius, Bonfrizerius, Poccientlue & Tonduccius.

FUSCUS Nicoleus, teste Fleminio in sæpius citata epistola, „ Collectorium medicc„ minum ad morbos præcipuos scripsit; " unde megnam sibi laudem comparavit.

FUSCUS Sigismundus. Ab eodem recensetur inter egregios pictores suæ patriæ; neque enim inter ultimas Faventiæ laudes sletuendum ducit Flaminius, quod eximios in ee liberali erte viros tulerit. Memorat etiam Bernerdinum Fuscum, humili quidem loco C natum, sed ingenio ec virtute cum summis viris comparendum, quem subjungit, Faventiæ principetum obtinuisse; verum quo tempore, quave ratione Bernerdinus patriæ principatum ecquisierit, expisceri nequimus ex veterihus Faventiæ monumentis. Ex Fuscorum gente viros aliquos Cenonicatum in ecclesie majori obtinuisse, & præsertim ad ennum 1328. novimus ex erchivo Capitulari ejus ecclesiæ.

G

D GABELLOTTUS Vincentius-meria, Arcadico nomine Odalmus Apesantius; Enuntietur e Crescimbenio inter primos Pestores Coloniæ Lemoniæ. Ipsius habentur aliquot Italica epigrammete in collectionibus, quæ ejus tempore prodierunt.

GABRIEL Balneocaballensis. Laudetur tanquam. „ Philosophus, scientiisque ornetus, „ quas Pisis ecquisivit, " e Petro Ricordeto moneche Casinense in Historie Monastica, quam anno 1575. in lucem protulit, E sub die querte pag. 467.

GABRIEL e Mutiliene O. FF. Cappuccinorum, ex Provincie Bononiæ, cujus fuit Annelista & Provincielis. *Narrazione sincera e generale di tutta la Serafica Religione Cappuccina. In Venezia presso Niccolò Pezzana in 8. 1756.* Est tanquam Prodromus Legendarii vulgeris & Menologii Latini FF. Cappuccinorum, sanctitate vitæ & doctrina illustrium.

IDEM. *Riapellazione degli Scrittori della Minoritica Regolar osservanza. In Bologna 1765. in 8.*

IDEM. *Vita del B. Bernardo da Corlione Laico Professo Cappuccino Siciliano. In Roma 1768. in 4. Dedicata da Girolamo-maria da Caltanissetta a S. E. D. Giovanni Fogliani.*

GALAMINIUS Augustinos. ,, A Fugnano
,, vel Funiano Prædicatorum familiam, cui
,, nomen dedit, euique Generalis Magister
,, præfuit, eminentia doctrinæ, sanctimoniæ
,, & dignitatis illustravit. A Paulo V. inter
,, Presbyteros Cardinales cooptatus est anno
,, 1611. Episcopatus Recinetensem & Auxi-
,, manum rexit, demum ab humanis digre-
,, dieos VI. septembris anni 1639. Roma-
,, nam ecclesiam virtutum suarum lumine
,, & præsidio privavit. " Ita Georgius-vivia-
nus Marchesius in Monum. Vir. ILL. pag.
53. ex Ciacconii T. IV. col. 428. Fusius
Jacobus Eccardius T. II. Script. O. Prædic.
pag. 354. ad annum 1608. qui Brisichellen-
sem patria facit, natumque anno 1552. vi-
rumque asserit fuisse supra omnem laudem,
sen doctrina & pietas, seu disciplinæ regu-
laris studium spectetur. ,, Adolescens, sub-
,, dit, institutum Prædicatorum amplexus,
,, per omnes Ordinis gradus ad supremum
,, ascendit. Cum enim Inquisitoris munere
,, variis in locis, Brixiæ, Placentiæ, Januæ,
,, Mediolaoi egregie persunctus esset, a Cle-
,, mente VIII. Commissarius generalis pri-
,, mum in Urbe, tum sacri Palatii Magister
,, adiectus est, demum toti Ordini præfectus
,, in Capitulo generali Romæ aono 1608.
,, Altesum deinde Parisiis habuit anno 1611.
,, quod ex Patrum doctissimorum concorsu
,, fuit celebratissimum. Dum in ea urbe sta-
,, ret adhuc augusto mense, de sua ad pur-
,, puram promotione XVII. ejus mensis a
,, Pauln V. facta nuncium accepit, & pi-
,, leolum inaugurationis insigne, unaque
,, Breve summi Pontificis, quo, & si Cardi-
,, nalis, regimen nihilominus Ordinis exer-
,, cere jubebatur, ad successoris electioneem.
,, Hine recta via festine Romam profectus
,, est, qua ubi pervenit, titulo S. Mariæ de
,, Aracœli condecoratus, Lauretanus seu Re-
,, canateosis electus est Episcopus, deinde ad
,, Auximensem traoslarua, quam utramque
,, ecclesiam vicissim sic sedule administravit,
,, ut a diœcesis suæ limitibus nunquam exie-
,, rit, nisi ut SS. PP. Gregorii XV. & Ur-
,, bani VIII. electioni Romæ adesset, prima
,, illa sede a pluribus etiam dignus habitus.
,, Obiit fere nonagenarius Auximi aono 1639.
,, VI. septembris. Faventini Conventus alu-
mnum asserit Rovetta, Oldoinus vero Con-
ventus Meldulensis B. Mariæ de Oliva;
quod ultimum magis placet Eccardio, si ve-
rum est, quod idem addit, Galaminium huic
Conventui de Oliva pro missa quotidiana
perpetua decem loca montium testamento
legasse. Quædam ab eo edita Rovetta recenset:

,, Acta synodalia. "

,, Institutiones pro cleto Aoximensi. "

,, Epistolæ, seu encyclicæ, quas Magister
,, Ordiois scripsit, quarum collectio Romæ
,, habetur. "

Testamento del Cardinale di Araceli; quod

„ versatus plura scripsit, sed quæ legi possunt, „ hæc sunt: Vitæ illustrium mulierum utriusque Testamenti. Cœnaculum desiderabile „ super Canticum Canticorum. Platea vero „ universalis, Italice conscripta, inquinata „ est, ut in Bibliotheca nostra Selecta Ro- „ manæ editionis ostendimus; varia enim in- „ spersit, neque a legitimis historiis, neque „ pietatem, sed obscænitatem sapientia; qua- „ mobrem omnino esset expurganda. Mitto „ reliquos hujusmodi libros illius Italicos. „ Vivebat anno 1588. “

Ceterum Thomæ Garzonii ejusque operum sequentes editiones vidimus & lustravimus, quas proferimus.

La Piazza universale di tutte le Professioni del mondo, dedicata ad Alfonso II. duca di Ferrara. In Venezia 1587. 1589. *In Seravalle di Venezia. Negli anni* 1605. 1638. 1651.

L'Ospitale de Pazzi con tre capitoli in fine sopra la Pazzia. In Venezia 1589. 1601. *in* 4. *In Vicenza* 1603.

La Sinagoga degli Ignoranti. In Venezia 1589. 1605.

Stupori del Mondo, dedicati ad Alfonso Ereva Vescovo di Ariano 1613.

Le Vite delle Donne illustri della Scrittura Sagra, con l'aggiunta delle vite delle Donne oscure e laide dell'uno e dell'altro Testamento, e in fine un discorso sopra la Nobiltà delle Donne. In Venezia 1581. *presso Giamdomenico Imberti in* 4. *&* 1588. *dedicato alla serenissima Signora Duchessa Madama Margherita Estense Gonzaga, moglie di Alfonso duca, con lettera da Trevigi* 1586.

Il Teatro de varj cervelli mondani. Dedicato a Vincenzo Garzoni, aggiuntovi il cervello dell'Autore. In Ferrara 1586. *in* 8. *In Venezia* 1588. 1591.

I due Garzoni, cioè l'Uomo Astratto.

Cornucopia consolatorio discorso nuovo.

La Traduzione de Novissimi di Dionisio Cartusiano; traduzione del giudizio particolare delle Anime, e del modo di ajutare gli agonizanti. In Venezia 1589. *in* 8. Aliam versionem hujus postremi dialogi vidimus anteriorem, editam nimirum Venetiis apud Franciscum Ziletti M.D.LXXXIII. cum sequenti titulo: *Colloquio o vero dialogo del Giudizio particolare dell'anime dopo la morte, di Dionigio Cartusiano, il quale siegue doppoi quattro avvenimenti dell'Uomo, del medesimo Dionigio, tradotto dal reverendo D. Tommaso Garzoni &c.* Post dialogum vero: *Aggiunta di Letanie, d'Orazioni e di raccomondazioni, con le quali i Cartusiani sono soliti di ajutare i suoi morienti, premessi i sette Salmi penitenziali, e certi esercizj, Messe & orazioni pie, con le quali si possono ajutare le anime commodamente dopo la morte.* „ Hugonis a S. Victore opera cum postillis, „ adnotationibus & scholiis Thomæ Garzo- „ nii. “ Venetiis prodiere anno 1588. in folio.

Obiit Thomaz in patria Balneocaballi die VII. junii anni 1589. quadragesimo suæ ætatis. Oravit in ejus funere frater Franciscus a Tussiniano ex Minor. Convent. Præterea de Garzonio mentionem faciunt Celsus Rosinus in Lyceo Lateranensi T. II. pag. 320. Ghilinus in Theatro Lib. I. pag. 216. Libanorius P. III. pag. 139. *nella sua Ferrara d'oro*, Crescimbenius T. V. pag. 70. Cum laude pariter Philippus Labbæus, & novissime Johannes-dominicus Coleti in Catalogo Scriptorum Balneocaballi pag. 81. qui etiam epitaphium producit ipsi erectum in ecclesia S. Francisci ejusdem loci. Specimen carminum Garzonii legitur pag. 173. *Delle Rime scelte de Poeti Ferraresi.*

GASPARETTUS Joseph Faventinus. Ad annum 1674. affertur a Borsetto T. II. pag. 485. Gymnasii Ferrariensis inter Laureatos S. Theologiæ.

GASPARINUS Bartholomæus Clericus Bononiensis; sed ex rectore ecclesiæ S. Vitalis, cathedralis ecclesiæ Faventinæ Canonicus Theologus & Academicus Philoponus. „ De legitimo & naturali rerum venalium pretio, præsertim circa frumenta, de annona, „ de Clericorum immunitate, de gabella super pane, de extractione & emptione frumentorum & bladorum mercimonii causa, Tractatus in utroque foro necessarius. „ Forolivii 1634. apud Cimatios sub signo „ Liviæ in 4. “ Erat Gasparinus unus ex Examinatoribus Synodalibus pro Capitulo Canonicorum anno 1629. tempore Synodi ejus anni sub Cennino Cardinale Episcopo Faventino celebratæ. Habetur etiam ejusdem Gasparini epigramma Latinum in laudem tractatus Lucæ Flaroni de Casibus reservatis, quod legitur in eodem opere; aliaque duo in librum ejusdem de Prohibitione Duelli.

GERARDUS Episcopus Faventinus. Floruit circa annum 954. quo interfuit Concilio Provinciali Petri Archiepiscopi Ravennatis. Confirmavit decreta Pauli Episcopi prædecessoris sui proprio edicto, & compositione chartulæ suæ pro triginta Canonicis ecclesiæ Faventinæ. Memorat Gerardi edictum Ethicus ejus successor in Episcopatu post centum fere annos, anno scilicet 1045. apud Tonduccium pag. 154.

GHIBULUS Franciscus Faventinus O. Servorum B. Mariæ. Recensetur inter S. Theologiæ candidatos Laureatos a Borsetto ad annum 1585. pag. 481. Tom. II.

GIANGRANDIUS Johannes-georgius. Civis origine Faventinus, licet Parmæ natus, docuit Philosophiam in collegio Philosophorum Seminarii Faventini, sed præsertim fuit diligentissimus moderator conscientiæ alumnorum ejusdem Seminarii: Asservantur in Bibliotheca dicti loci epistolæ complures, quas conscripsit, & ex quidem refertæ christianis & optimis sensibus altissimæ perfectionis, cui pro se & pro aliis sedulo vacabat. Obiit piissime anno 1741. die decima decembris Faventiæ, in qua urbe novem & quadraginta annos moratur est, magna semper cum exemplaritate, zelo & fructo animarum. Ipsius vitam fuse evulgavit Romualdus Magnanus, & inseruit T. II. SS. & BB. diœcesis Faventinæ pag. 193.

GIOVANNI Batista (S.) *Nel celebrarsi la Nascita del medesimo dai Confratelli della Compagnia di esso Santo in Faenza l'anno* 1704.

1704. *Tributi Pastarali dedicati al reverendissima Padre D. Roberto Dossi Abbate generale dell' Ordine Camaldolese. In Forli.* Sunt binæ Eclogæ Italicæ.

GORIUS Aloysius Balneocaballensis, Abbas generalis Camaldulensium monachorum: „ Itinerarium, Acta & Decreta, dum suprema Generalatus dignitate fungeretur, a „ Jacobo Torricellio Faventino, monacho itidem Camaldulense & Cancellario suo de A „ scripta. “ Extant in Codice 744. in 4 Bibliothecæ nostræ MSS. S. Michaelis de Musiano. Obiit Aloysius anno 1620. vix electus secunda vice ad supremam Ordinis præfecturam. Parentavit ei supradictus Torricellius; vitam vero conscripsit alter monachus Camaldulensis & Faventinus Donatus Mitcettius.

GORUS Franciscus Caballensis Canonicus Regularis O. S. Augustini. Ex monasterio S. Johannis in Viridario Patavii anno 1543. epistolam dedit doctissimo venerabilique viro B D. Raphaeli Venosto Novocomensi Canonico Regulari ejusdem Ordinis in laudem tractatuum, quos hic conscripsit contra hæreses fratris Bernardini Ochini Senensis de Justificatione, Confessione & Satisfactione, & contra blasphemias Lutheranorum, quosque edidit Venetiis eodem anno 1543. per Venturinum Ruffinellum.

GRANDIGRANDUS Canonicus & Magister ecclesiæ Faventinæ ad annum 1270., anno vero sequenti appellatur Gindigardus, quem eumdem putamus vocatum Sinigardum, & laudatum a Sartio in suo Opere de Cla- C ris Professoribus Studii Bononiensis. Grandigrandus memoratur in tabulario Capitular. Canonicorum Faventiæ. Vide *Sinigardus*.

GRASSIS ((*de*) Hannibal Bononiensis familia, sed ad sedem Faventinam evectus ab anno 1575. ad 1585. quo nepoti Johanni-antonio eam ecclesiam resignavit. Edidit egregium opus: „ De jurisdictione universali „ Romani pontificis in temporalibus; “ quod Sixto pp. V. dicatum voluit. Extat ipsum opus in Bibliotheca Vaticana sub num. 5482. referente Montfauconio Bibl. Bibl. Tom. I. D pag. 120. verum editum fuit T. IV. pag. 21. Biblioth. Max. Pontif. Johannis-thomæ de Roccaberti.

GRASSIS (*de*) Johannes antonius. Resignante, ut mox diximus, patruo Hannibale, ecclesiam Faventinam administrandam suscepit anno 1585. Tempore sui regiminis plures diœcesanas synodos celebravit, ad utilitatem Clericorum & animarum sui Episcopatus, ut refert Ughellius T. II. in Episcopis Faventinis. Decessit benemeritus de sua ecclesia anno 1602. die xxx. julii. E

GRATIANUS Bartholomæus. Gratianorum familiæ illustris Cotiniolæ & Balneocaballi plures præstantes viros heic loci referimus. Bartholomæus fuit celebris pictor suæ ætatis, quem commemorat Coletus pag. 13. suarum notitiarum Balneocaballensium.

GRATIANUS Ignatius-Guillielmus Canonicus Tiberiacensis, quo altero Tiberiaci nomine appellatur Balneocaballum. Scripsit

ra typis evulgata declarant, floruit medietate feculi elapsi. Ex Wadingo T. IV. pag. 385. ad annum 1233. ubi occasione fundationis ejus Conventus, recenset illostres viros, qui ex eo per sequota tempora prodierunt, & patriæ suæ ac ipsi cœnobio ornamentum addiderunt. Cœnobium autem istud fundatum asserit eodem anno 1273. per Bulgarellum de Bulgarellis & Donum de Penna, consecrata ecclesia a Jacobo Faventino A
Episcopo, in quam per Baptistam Zanum Bagnacaballensem fratrem illata fuit imago B. Virginis, Hierosolymis abducta.

GREGORIUS frater ex O. Prædicatorum Conventus S. Andreæ de Faventia. In hac urbe natus, creatus fuit Episcopus Fanensis Seculo XIII. Magnus Philosophus & Theologus evasit, appellatus, dum viveret, *Arca scientiarum*; Concilio Lugdunensi primo interfuit. Adhibitus quoque fuit tanquam testis oculatus in processu pro referendo in Sanctorum canonem B. Dominico. Magnanus T. I. B
pag. 90. laodat S. Antoninum, Andream Rovettam, Fontanam, Johannem.michaelem Cavallerium aliosque, qui de Gregorio honorifice loquuti fuere, Addit Jo: albertus Fabritius in Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis, ipsum scripsisse varia opuscula, & grande volumen adversus sui temporis hæreses. Jacobus Quetif non recte Florentinum pro Faventino facit.

GUANZELLIS (*de*) frater Johannes-maria, „ sive Johannes, Brasichellensis dictus
„ a patria Brisichella, oppido Faventinæ diœ-
„ cesis, provinciæ utriusque Lombardiæ alu- C
„ mnus, vir magnarum partium, primi no-
„ minis Theologus, orator sacer Romæ ha-
„ bitus facondissimus, canonum adhæc pe-
„ ritus in primis, & in consiliis acer, ea-
„ que ratione Johanni-petro Cardinali Aldo-
„ brandino Clementis VIII. nepoti carissimus,
„ atque in expeditione Ferrariensi socius, ab
„ eodem summo Pontifice sacri Palatii Apo-
„ stolici Magister est adlectos, constitutus an-
„ no M.D.XCVIII. quod munus ad annum
„ M.DC.VII. egregie & sedulo implevit;
„ tum vero ad Polymnianensem in Apolia
„ sedem a Paulo V. evectus XXV. junii M. D
„ DCVII. ecclesiam hanc duodecim circiter
„ annis pie prudenterque administravit, ad
„ annum scilicet M.DC.XIX. quo diem obiit
„ suum, sepultus in sua Cathedrali sub tu-
„ mulo, quem sibi suisque successoribus vi-
„ vens paraverat, adjecto epitaphio, quod
„ sic refertur ab Ughellio T. VII. col. 1028.
„ Italiæ Sacræ. *D.O.M. Frater Joannes-ma-*
„ *ria Brisighellensis ex Ordine Prædicatorum*
„ *miserrimus peccator sibi & successoribus vi-*
„ *vens posuit anno* M.DC.XII. *ac nativitatis*
„ *suæ* LV. *conquisitis etiam quorumdam præ-*
„ *decessorum suorum ossibus, non minus reli-* E
„ *giose quam honorifice collocari præcepit.*
„ *Obiit anno Domini* M.DC.XIX. "
„ Ejus cum laude meminere nostri, Vin-
„ centius Baronius Apologiæ lib. II. sect. 5.
„ §. ultimo, & Johannes Cafalas Candoris
„ lilii pagg. 221. & 314. Rovetta ad annum
„ 1611. Hæc ab eo prodierunt: Indicis Li-
„ brorum expurgandorum in studiosorum
„ gratiam confecti Tomus primus, in quo
„ quinquaginta auctorum libri præ ceteris desi-
„ derari emendantur, in unum corpus reda-
„ ctus, & publicæ commoditati editus Romæ
„ typis Cameræ Apostolicæ 1607. in 8. pa-
„ ginarum 742. Item Bergomi 1608. in 8.
„ Extat in pluribus Bibliothecis. "
„ Synodus Diœcesana Polymnianensis. Ex-
„ cusa fuere ejus acta Barii. "

Hoc elogio Johannem-mariam de Guanzellis Brisichellensem ad annum 1619. ornat Ecardius Tom. II. pag. 313.

Etiam Cavina pag. 31. ipsum memorat inter celebres confratres Conventus S. Andreæ de Faventia.

GUARINI Dominicus de Balneocaballo. Universitaris Scholarium Legistarum Rector anno 1486. apud Borsettum T. II. pag. 86. ex Rotulo in Memoriali ejusdem anni.

GUIDO Magister & Canonicus Faventinus ad annum 1174. nominatur in tabulario Capitulari Canonicorum Faventinorum. Il viri, quibus adjiciebatur honorificus & non vulgaris Magistri titulus, pollebant in jure civili vel canonico, vel in aliis facultatibus.

GUIDUCCIUS Aloysius. Celeber causarum patronus in alma Urbe vivens, Græce Latineque doctus, patriæ suæ Faventiæ, nomine proprio, suorumque alumnorum, quos egregie instituit, ornamentum haud modicum affert. Carmina Italica habet in ea collectione, quæ anno 1749. prodiit Ferrariæ, in laudem Nicolai Oddii Vicelegati Ferrariensis, dicata ejus patruo Jacobo Oddio S.R.E. Cardinali Æmiliæ Legato a Dominico.maria Savernin Ravennate.

GUILELMUS de Cunio. Juris civilis consultus, Bartholo plus simplici vice laudatus, docuit Aureliani in Gallia circa annum 1310. ac deinceps, scripsitque in Digestum vetus, hoc est in libros priores Digestorum usque ad titulum III. libri XXIV. nec non in Codicem Justinianeum. Johannes-albertus Fabritius Tomo III. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætat. pag. 145. citans Trithemium, Marcum Mantuam, nec non Guidum Pancirolum lib. II. de Interp. Juris cap. 60., qui postremus de Muneribus etiam & de Secutitatibus libellos composuisse testatur. Male a quibusdam pro de Cunio, de Cumo dicitur Guilelmus. Cunium autem est oppidum Flaminiæ prope Solarolum in diœcesi Faventina, celebre ob veteres Comites, Cunii & Donigalliæ Dominos, qui post plura prælia a Faventinis victi fuere, everso etiam eorum castro. Vide Tolosani Chronicon.

GUIZZARDIUS Johannes-maria de Balneocaballo. Initio XVII. seculi nomen & famam obtinuit, & multa Italico cecinit carmine. Versus ejus locum habent inter selectiora carmina Poetarum Ferrariensium veterum & recentiorum foliis 230. & 380. De eo Crescimbenius T. II. pag. 363. & T. V. pag. 105. Vulgaris Poesis, ubi recenset duas ipsius fabulas, quarum prima: *Il sogno, favola boschereccia dedicata al Cardinale Cintio Aldobrandino. In Ferrara per Vittorio Baldini 1601. in 12.* Altera: *La Pastorella regia. In Ferrara per lo stesso 1602.*

in

ₙ 8. Addit Coletus pag. 84. *Rime nel Gu-reggiamento poetico nelle cozze di M. antonio Colonna , e Orsina Peretti .* *In Roma* 1589. *in* 4. Præterea: *Sonetti* XVI. *nella raccolta* : il Tempio . *In Bologna* 1600. *Sonetti* L. *e Madrigali* XXV. *e una Corona* . *In Ferrara* 1598. Consule Justi Fontaninii librum *della Eloquenza Italiana* pagg. 465. & 466. Magnam sibi æstimetionem Guizzardins compa-ravit occasione multorum itinerum, quæ susceepit , quibus editum sibi fecit ad illustre reddendum nomen suum, & ad claros viros egnoscendos, apud quos divertit. A

H

HERCULANIUS Andreas , Bartholomæus & Nicolaus . Vide *Erculanius* .

HERMINIUS (*de*) Veleotibus Cardinalis & Episcopus Faventinus. Vide *de Valentibus*. B

HIERONYMUS Brisichellensis . Vide *Alberici Hieronymus* .

HIERONYMUS a Faventia. Vide *Armellini Hieronymus* .

HIERONYMUS a Faventia O. FF. Servorum . Effertur a Giania T. I. pag. 572. Annalium , fuisse egregium Verbi Dei præconem, & floruisse circa annum 1482.

HIPPOLYTUS de Faveotia . Inter Laureetos in Sacra Theologia recensetur a Borsetto ad annum 1648. T. II. pag. 481. C

HUGO Episcopus Faventious ab anno 1073. ad 1084. Ex tabolario Archiepiscopali Ravennæ.

HUGOLINUS Episcopus Faventinus . Assumptus ex Ordine fratrum Minorum anno 1312. Synodum diœcesanam celebravit anno 1321. in qua plures Constitutiones edidit , inter quae „ de Celebratione festivitatum Sanctorum Patronorum urbium suffraganearum „ Archiepiscopatus Ravennatis , & de observatione festi diei SS. Terentii Confessoris, „ & Emiliani Episcopi , protectorum urbis „ Faventiæ. “ Primas quoque Constitutiones dedit pro insigni Collegio Parochorum civitatis. Statuitur ejus obitus ad annum 1337. ante quem ex tabulario Archiepiscopatus Ravennatis Capsula H. num. 3297. aliam Synodum habuit, anno nimirum 1335. D

HUGOLINUS Azonis de Ubaldinis Senii vir primarius inter Faventinos . Hic ad fugiendos tumultus militares , & seditiones civiles, quibus Faventia jactabatur seculo XIII. in Thusciam se receperat , ubi literis , & Poesi vacans, dies suos transegit, quos elausit anno 1293. De Hugolino Azonis mentionem facit Danthes in Cantu XIV. Purgatorii his verbis: E

„ Non ti maraviglier , ch' io piange , „ Tosco
„ Quando rimembro con Guido da Prete
„ Ugolin d' Azo, che vivette vosco.

nobis sermo, nullum alium reperimus Episcopum Jacobum nomine, nisi illum, qui *electum* se appellat anno 1258. cujusque memoriæ historicæ producuntur usque ad annum 1274. Jacobum hunc postremum Magnanus T. I. SS. & BB. Fav. pag. 128. appellat Jacobum Albanum, & simul ex illustri familia Faventina Pasia facit, additque ipsum „ scripsisse glossas super Decretales „ Gregorii pp. IX. atque citat Pancirolum „ de Claris Legum Interpretibus libro III. „ cap. 8. pag. 325. editionis Lipsiensis, & „ Guillielmum Durantem in proemio sui Speculi, eumque Albanum, fortasse gemino „ nomine vocatum, non Albingaunensem „ patria; " fuit enim, juxta ipsum Magnanum, consanguineus S. Humilitatis Faventinæ, & Præpositus ecclesiæ Faventinæ. Mazzuchellius ad vocem *Albano* pag. 275. citat eumdem Pancirolum, sed ad paginam 414. in qua Pancirolus scribit, Jacobum interpretatum fuisse quintam compilationem Decretalium Honorii III. verumtamen, testimonio Ughellii in serie Faventinorum Episcoporum, animadvertit idem Mazzuchellius, reperiri Jacobum Albanum, facile confusum cum Jacobo de Albenga. Pagina vero sequenti observat Jacobum de Albenga scripsisse glossas super Decretales Gregorii IX. ex Pancirolo, & floruisse existimat in Episcopatu Faventino, sive esse Episcopum illum Jacobum, qui ab anno 1258. ad 1274. rexit ecclesiam Faventinam. Præterea duos distinguit Albingaunenses; „ Johannem, quem facit „ magistrum Henrici a Susa, dicti Cardinalis Hostiensis, & qui quintam compilationem Decretalium Honorii III. exposuerit; „ & Jacobum, qui Decretalibus Gregorii „ IX. glossas apposuerit, huncque secundum „ fuisse Faventinum Episcopum ab ann. „ 1258. " Sartius noster tertio loco in insigni opere de Claris Professoribus juris canonici Archigymnasii Bononiensis, ad vocem *Jacobus Albigaunensis Episcopus Faventinus*, hæc profert: „ In quintam Decretalium collectionem, quam Honorius III. ad Tancredum Archidiaconum & Academiæ nostræ „ Præsidem misit, ut eam in scholis & judiciis recipi curaret, cum cito obsolevérit, ob Gregorianas Decretales, quæ paulo „ post vulgatæ sunt, & antiquas collectiones e gradu dejecerunt, unus Jacobus Albanus glossas scripsisse dicitur. " Hanc autem opinionem suam declarat auctoritate Johannis-Andreæ in Additionibus ad Speculum in proemio dicentis: *Ja. de Al. mag. Hosti. glossavit Honorianas*. „ Antonius Augustinius in præfatione ad Decretales antiquas hunc interpretatur fuisse Jacobum Albanum; alii Jacobum de Albasco appellant, ut Diplovataccius. Est hic, subdit „ Sartius, omnino Jacobus Albingaunensis „ sive *de Albenga*, cujus nomen librariorum „ inscitia ita depravatum est. Non defuere „ etiam, qui Johanem pro Jacobo dixerunt. „ Revera Pancirolus lib. III. cap. VIII. appellat modo Jacobum Albanum, modo Jacobum de Albenga. Sed rursus cap. XIII. „ eumdem dicit Johannem Albiganensem. „ Nec dubito, sequitur Sartius, quin patria „ Albingaunensis fuerit, ut a Johanne Andreæ & Speculatore aliisque passim appellatur. Hic floruisse in foro videtur admodum juvenis. Anno M.CC.X. advocatus „ erat in causa, quam sua Decretali ad „ eum annum edita definivit Innocentius III. „ quam Johannes Andreæ ad Decretalem illam Innocentii III. quæ juxta Pithoeum „ emanavit circa annum M.CC.X. & est c. „ *Fraternitatem* de Sepulturis, hæc habet: „ *Dicebat Abbas, quod magister suus* (scilicet Petrus de Sampsone) *dicebat se vidisse locum, & quod ipsius magister*, (scilicet Jacobus de Albenga) *fuerat advocatus in causa, dicens, quod ecclesia erat Genuæ, & monasterium extra civitatem*. „ Porro Jacobus iste assumptus est postea ad „ Præposituram Albigaunensem. Ita Johannes Andreæ in c. *Ex literis* de excessu „ prælatorum: *Dicit Hostiensis se audivisse „ a Magistro suo Jacobo Præposito Albigaunensi*. Deinde ad Faventinas infulas, ut „ scribit Guillielmus Duranti: *Jacobus de Alb. Episcopus Faventinus*. Nec vero, prosequitur Sartius, Jacobum alium Faventinum Episcopum decurrente Seculo XIII. „ fuisse non dubie accepimus, præter eum, „ qui electus anno M.CC.LVIII. sedem illam „ tenuisse dicitur usque ad annum M.CC. „ LXXIV. Attamen; objicit sibi idem Sartius, „ suspicari forte quis posset, non tam longe „ vitam produxisse Jacobum Albingaunensem, „ sed Faventinam ecclesiam aliquanto maturius administrasse; scilicet inter Albertum, „ cujus extrema mentio superest ad annum „ M.CC.XXXIV. & Zulianum, qui anno M. „ CC.XLIX. electus dicitur; Jacobum vero „ illum, qui anno M.CC.LVIII. creatus est, „ alium Albigaunense fuisse. Sed utut res se „ habet, neque Ughellius in Episcopis Faventinis, neque Tonduccius in Faventina „ historia persenserunt Episcopatum ejus civitatis gessisse Jacobum Albingaunensem „ Juris canonici professorem clarum, Henrici „ Cardinalis Hostiensis, & Petri Sampsonis „ magistrum. " Hæc Sartius, quem una cum notis ad sua dicta hactenus excripsimus de verbo ad verbum. Nos vero, ut sententiam nostram aperiamus, primo dicimus Jacobum Albigaunensem fuisse proculdubio, episcopum Faventinum; testem omni exceptione majorem producimus Guilielmum Durantis: *Jacobus de Alb. Episcopus Faventinus*. Secundo asserimus Jacobum Albigaunensem factum Episcopum Faventinum, juris canonici fuisse clarissimum professorem, & Honorianas Decretales glossis illustrasse; adeoque reponendum in hunc nostrum Literatorum Virorum catalogum, quia licet non fuerit Faventinus origine neque nativitate, fuit Faventinus dignitate. Tertio contendimus duos distinguendos esse Faventinos Episcopos, Jacobi nomine Seculo XIII. donatos, præter tertium, qui floruerat seculo antecedenti, ab anno 1118. ad annum 1130., unum ipsorum Albingaunensem, sive de Albenga, qui floruerit post annum 1234. immo 1238. & Episcopales infulas gestaverit ab anno 1238. usque ad annum 1249. ipsorum alterum electum anno 1258. defunctum vero anno 1274. Id ut asseramus, facit lacuna, quæ in Episcopis Faventinis reperitur ab

anno 1238. ad 1249. quam replendam esse arbitramur nomine & sede ejusdem Jacobi Albingaunensis, qui certe testimonio probatorum scriptorum fuit Episcopus Faventinus. Dicimus ab anno 1238. non vero ab anno 1234. ut scribit Sartius, ceterique scripsera; quia ex tabulario Ravennatis Archiepiscoparus Caps. E. num. 1696. Albertus usque ad eum annum 1238. regebat ecclesiam Faventinam; nam eo anno cum infamatus esset de pluribus criminibus, & testes plura contra eum dixissent, coram Mainardo Episcopo Imolense, & Ægidio Foropompiliense, se purgavit apud eos, innocentiam suam manifestando. Videantur Access. Favent. col. 489. Distinguendum insuper duplicem Jacobum Episcopum Faventinum seculo XIII. demonstramus, quia Jacobus, qui anno 1258. se appellat electum, ex alia patria, ut mox dicturi sumus, non ex Albingauno fuit. Jacobus enim hic fuit ex familia Petrella seu Petralia. Petrallam vocat Johannes-dominicus Coleti pag. 97. suarum notitiarum Beloncaballi, ex instrumento anni 1270. die XIII. novembris indictione XIII. Bonaventura notariu, quod servatur in archivo secreto ejus oppidi. Sed Petrus Cantinellius in Chronico appellat Jacobum Petrellam sive de Petrella. B Similiter in eodem archivo Archiepiscopatus Ravennatis Caps. M. num. 5863. nominatur Petrella his verbis: *Jacobus Petrella ex Præposito Episcopus Faventinus excommunicare fecit, per Constantium Abbatem S. Mariæ foris portam, potestatem Liviensem & eorum civitatem pro injuriis illatis ecclesiæ Ravennati*. Vide easdem Accessiones col. 500. Porro C hic Jacobus Petrella, antequam Episcopatum Faventinum iniret, fuit Præpositus in eadem ecclesia; id quod præter alia externa documenta evincunt plures paginæ chartarii Azzuriniani, & alterius Capitularis Canonicorum ecclesiæ majoris. Ulterius memoria nobis excidit, quo in archivo repererimus aliquibus ab hinc annis, Jacobum Petrellam fuisse ante Præposituram Faventinam Canonicum Ravennatem. Sed nisi Canonicatum obtinuerit in ecclesia Ravennate, (quod præfidenter non asserimus) exploratum certe est ipsum Faventinam Præpositi dignitatem gessisse, non D Præposituram Albingaunensem, quam gessit superior Jacobus. Indubitatum denique est Jacobum Petrellam obiisse anno 1274. nisi mavis dicere anno 1273. Audiatur Cantinellius in Chronico pag. 249. Accessionum: *Eo anno in die mane festivitatis S. Johannis evangelistæ, qui est immediate post festum Nativitatis Domini, inventus est mortuus in camera D. Jacobus Petrella Episcopus Faventinus, quem suffocaverunt familiares sui*. Quis autem dixerit Jacobum de Petrella defunctum anno 1274. vel 1273. eumdem fuisse Episcopum cum eo, qui dicitur Albingaunensis? Monumenta, quæ supersunt Albingaunen- E sis, incipiunt ab anno 1210. quo anno erat advocatus, atque propterea ad minus vel triginta vel saltem viginti annorum ætatem tunc æquabat, si vero ad annum 1274. pervenisset, vel plusquam nonagenarius, vel prope, ad plures abiisset, & quidem morte violenta, non naturali. Quare haud inverisimiliter disponenda videtur ita series Episcopo-

INDOVINIS (*de*) Nicolaus , Johannisbaptistæ Ceenis mox dicti filius , qui adhuc in vivis erat, cum epistolam illam scripsit Flaminius, quam similiter cum patre ornatissimum scientia civili , & juris utrinsque peritia præditum , sed & equestri dignitate insignitum prædicat.

INDOVINIS (*de*) Petrus. Vivebat tempore Julii II. , cum laude ab eodem Flaminio nominatus, sed sub nomine familiæ Cenni. Videtur Cennis fuisse pater Johannis baptistæ, & avus Nicolai, e qua familia de Indoviois dicta subinde fuerit de Cennis. Vide *Cenni*.

JOHANNARDIUS Johannes Faventinus vivens : *Canzonette del Signore Conte Lodovico Savioli Bolognese tradotte in versi Latini Elegiaci. In Faenza* M.DCC.LXXIII. *presso Gioseffantonio Archi in* 4. Johannardius carmina sua dicat præstantissimo viro Francisco Calcagninio , Patritio Ferrariensi , Romano Dynastæ , Comiti Palatino , Marchioni Fusignani , Alphonsinarum & Leonini territorii Domino. Elegantissime cantiones vertit in Latinum ; quare jure elogium illud meretur ; *che in questa tradazioni hà egli proccurato di scansare al possibile ogni durezza e spiacevole insralciamenta usato da più antichi e rancidi poeti Latini , appigliandosi a bella posta ad imitare l' aurea , piana e naturale maniera della stile Ovidiana*. In monito ad Lectorem. Alumnus est Francisci Contoli , qui auditor fuit Hieronymi Ferrii.

JOHANNES I. Episcopus Faventinus. Floruit circa annum 769. eo enim anno a Sergio Archiepiscopo Ravennate missus fuit una cum Antonino Episcopo Cæsenate ad Concilium Romanum celebratum a Stephano III. Romano Pontifice. Concilium hocce opera & studio Cl. V. Cajetani Ceoni primum in lucem editum ex antiquissimo Codice Veronensi ms. nongentorum annorum , & dicatum Clementi pp. XII. prodiit Romæ anno 1735. In ipso igitur leguntur nomina Episcoporum considentium cum Romano pontifice , & inter ceteros : *Antonino Episcopo Cesinæ & Joanne episcopo Fentiæ missis a prædicto Sergio Archiepiscopo Ravennate*. Quare tum catalogo Ughelliano , tum seriei Episcoporum Faventinorum a nobis collectæ col. 686. Accessionum Faventinarum , inserendus erit ad annum 769. Johannes I. hujus nominis , qui sit nobis notus, Episcopus.

JOHANNES alter Episcopus Faventinus . Eam sedem tenuit ab anno 1177. ad annum 1190. quo defunctus est in expeditione Hierosolymitana . Anno 1181. edictum protulit, insertum Accession. Fav. col. 452. aliudque col. 206. quo anno 1184. repressit tumultum populi Faventini . Tonduccius & Magnanus suse ejus interitum narrant , & postremus addit , Bernardum Papiensem ipsius successorem in Episcopatu, ejus vitam scriptis memoriæ posterorum mandasse.

JOHANNES tertius hujus nominis Episcopus Faventinus ab anno 1427. quo a Martino pp. V. anno ipsius undecimo electus fuit ad eam sedem, ad annum 1438. quo in pa-

ce obiit. Erat ex Ordine FF. Minorum , & in tabulario SS. Hippolyti & Laurentii de Faventia appellatur : „ Doctor eximius. “

JOHANNES Canonicus Faventinus cum titulo Magistri. Memoratur ad annum 1174. in tabulario Capitulari Canonicorum.

JOHANNES Presbyter Faventinus, imperiali auctoritate notarius , & rector ecclesiæ S. Antonii Faventiæ , confessarius S. Margaritæ Sanctimonialis Vallumbrosanæ circa annum 1330. Scripsit vitam & acta hujus sanctæ virginis ; cujus prototypum extat in archivo ascetarii S. Salvii de Florentia, ex quo derivarunt in sua Acta Sanctorum socii Bollandiani tomo V. augusti pag. 849. Ex Magnano T. I. pag. 190.

JOHANNES Faventinus „ guardianus seu „ custos Conventus Paphensis in Cypro Or„ dinis S. Francisci. Vitam & miracula col„ legit beati Petri Thomæ Patriarchæ Con„ stantinopolitani ex Ordine S. Mariæ de „ Monte-carmelo. Vivebat anno 1370. “ Ex Possevini T. II. Appar. Sacr. pag. 176. , & ex Tessierii Catalogo auctorum T. I. pag. 175. Johannes autem Molanus in Additionibus ad Martyrologium Usuardi ad diem VIII. idus januarii in adnotationibus hæc habet : „ Petri Thomæ seu Thomasii vitam „ scripserunt Philippus Maxerius Cancella„ rius Regis Cypri, & Johannes Faventinus „ nondum impressi . “ Apud Fabritium T. IV. Bibl. Latinæ Mediæ & Infimæ Ætatis pag. 63. legimus Johannem hunc a Cangio appellari Johannem Carmessonum , qui scripserit vitam S. Petri Thomæ sive Thomasii Carmelitæ Archiepiscopi Cretensis , qui ab Urbano V. creatus Patriercha CPolitanus obierit martyr anno 1366. Subdit vero Fabritius vitam hujus Thomasii, editam Antuerpiæ anno 1659. in 8. repetitam fuisse in Actis SS. cum Godefridi Henschenii notis die 29. Januarii Tomo II. pag. 995. & auctorem habere Philippum Maezerium coævum scriptorem , Cancellarium Regni Cypri. Sed quod Johannes primus scriptor vitæ fuerit ex urbe Faventiæ , colligitur ex vita & rebus gestis ejusdem B. Petri Thomæ Aquitani ex Ordine B. Mariæ V. a Monte Carmelo, Patriarchæ CP. & Sedis Apostolicæ Legati, auctore Luca Wadingo edita Lugduni anno 1637. ubi in admonitione ad Lectorem ait , vitam ejus ac gesta primum scripsisse Johannem Faventinum Franciscanum ; & ad calcem ejusdem vitæ refert : „ post mortem „ sancti viri Petri e primo depositionis die „ multis cepisse clarere miraculis, ad quorum „ famam tam ex civitate quam ex rure subur„ bano convolabant plurimi malorum reme„ dium relaturi. Præ reliquis, *frater Johan„ nes Faventinus Minorita Præfectus seu Guar„ dianus Paphensis , qui sancti viri gesta vi„ tamque descripsit*, angina aut faucium in„ flammatione ferme præfocatus accurrit , „ appositaque sancti viri dextera parti lan„ guenti, repente convaluit. “ Et in notis, quas idem Wadingus apposuit ad hæc verba : *Johannes Faventinus Minorita* , ait : „ An Faventiæ Romanulæ urbe oriundus ? „ Feventium pro Faventino aliqui nominant,

atque ex relatione scripte Mazzerii ipsum vitem sancti viri concinnasse existimant, verum Mazzerius scripsit post Minoritam, quipppe qui in vite a se concinnata, Faventiam prius eamdem scripsisse conceptis verbis commemorat. " Hæc Wadingus.

JOHANNES-antonius Faventinus, Ordinis similiter Minorum. „ Edidit pias Meditationes Italica lingua exaratas, & in viris erat anno 1577. " Ex Possevino pag. 107.

JOHANNES „ frater Prædicatorum Æmilius. Laudatur a Lusitano absque nota anni & seculi, quo claruerit; a Pio adducitur ad medietatem circiter Seculi xv. a Rovetta in duos dividitur, alterum, quem ad annum 1310., alterum, quem ad annum 1458. collocat, quod eb eo gratis factum videtur, cum ceteri unum tantum agnoscant, etiam Rivalius ex relationibus alumnorum Conventus Faventini S. Andreæ. Opera, quæ ipsi tribuuntur sunt: De præscientie & providentia Dei. Rovetta addit B tractatus de Divina gratia, de peccato originali, de Pœnitentia, istaque omnia mss. apud Faventinos patres servari asserit. " Jacobus Eccardius T. I. pag. 904. has nobis notitias affert, neque plura de ipso Johanne habet.

JOHANNES alter Faventinus, Prior in conventu F.F. Prædicatorum de Bononia & consultor S. Officii ejusdem urbis, in medium affertur ad annum 1499. e Sartio nostro sub pag. 257. in Appendice, ex Codice membranaceo archivi ejusdem S. Officii.

C

JOHANNES Faventinus Legista. „ Summa. " Is inter celebres Juriconsultos reponitur e Johanne Andreæ altero famosissimo Legum Doctore, ut asserit Tonduccius pag. 389. ad annum 1317. nam enumerans Johannes Andreæ celebres viros in jure, nomine Johannis donatos, inter ipsos recenset Johannem Faventinum, in proemio super verba: *Johannes Episcopus* &c. sed quando Faventinus Johannes floruerit, ignorare se confitetur idem Tonduccius. Laudatur etiam Johannes a Conrado Gesnero in Elencho Scriptorum pag. 544. inter canonici vel civilis D juris scriptores, nominatur & in aliis glossa. Sed Sartius noster pag. 288. insignis sui operis de Claris Professoribus Archigymnasii Bononiensis, supra ceteros Johannis Faventini memoriam illustravit. Asserit proinde Johannem ex Familia Faventina Cavaleria fuisse, ex qua etiam a Diplovataccio fit, & Canonistam summum, ac antiquioribus Gratiani interpretibus adnumerandum existimat. „ Floruit, inquit ipse, ante editas Decretalium collectiones, ac proinde paulo post medietatem, & ante finem Seculi XII. nam in suis ad Gratianum glossis nullam Decreta- E lem allegat, ut animadvertit Johannes Andreæ, qui ejus scripta legit. Multe ex ejus glossis in Johannis Teutonici commentarie, sive in glossam communem migrarunt. In impressis exemplaribus, quæ Johannem citant, ejus nomen mendose scriptum est; alicubi pro Johanne Faventino appellatus fuit Johannes Faber, aut Johannes Fantutius, qui Fantutius duobus seculis post

dendum nomen Johannis Faventini Legistæ, sive celeberrimi Juris Pontificii Interpretis, & Doctoris, post antesignanum Gratianum, facile principis.

JOSEPH Gratianus ex O. FF. Cappuccinorum. Vide *Gratianus Joseph.*

JOSEPH a Mutiliana concionator O. FF. Cappuccinorum, qui obiit Forolivii anno 1715. & ætatis annorum septuaginta & unius. Scripta ipsius sunt.

„ Pædagogia seu Pædagogus Christianus pro „ concionibus construendis. “

„ Idolorum Aaronis, sive discursus cen„ rum pro bono regimine. “

Italica vero lingua: *Motivi e considerazioni per non peccare. In Bologna 1712.*

Vita della serva di Dio suor Agnese Aquillenque in Provenza Religiosa Cappuccina.

Lo stato di un' Anima fedele, che travaglia per le virtù; opera della detta suor Agnese; divisa in tre trattati; Hæc duo opuscula in vulgarem linguam vertit ex Gallico idiomate sororis Agnetis supradictus frater Joseph.

„ Liber contra Hebræos, sed inabsolutus; „ linguam autem Hebraicam probe callebat „ Joseph, qua etiam quandoque concionaba„ tur adversus ipsos. “ Hæc retulimus ex Bibliotheca Script. Cappuc. fr. Bernardi pag. 157.

JUSTUS Episcopus Faventinus. Legitur in Actis Concilii Romani habiti anno 463. sub Hilaro Romano Pontifice.

L

LADERCHIUS Jacobus Patritius Faventinus Academicus Philoponus & Apatista. *Panegirico recitato nella Dieta 1659. in lode del reverendissimo P. D. Pietro Ferracci da Cremona eletto Abbate Generale Apostolico dell' ordine Camaldolese. In Forlì per il Saporetti in 4.*

LADERCHIUS Jacobus Faventinus presbyter Oratorii S. Philippi Nerii. „ Annales „ ecclesiastici in continuationem Annalium O„ dorici Raynaldi. Romæ volumina III. in „ folio nam. XXII. XXIII. XXIV. edita an„ nis 1727. 1728. ab anno 1566. quo de„ sit Raynaldus ad annum 1572. “

„ Vita S. Petri Damiani S. R. E. Cardi„ nalis & Episcopi Ostiensis, in sex libros „ distributa, dicata SS. P. Clementi pp. XI. „ Romæ anno 1702. “

Anno sequenti typis pariter Romanis edidit regestum omnium epistolarum, quas ad diversos scripsit super eadem vita. Eæ sunt ad Cardinalem Bandinum Panciaticum, ad Cardinalem Baiionium Episcopum Ostiensem, ad Cardinalem Duratium Episcopum Faventinum Romandiolæ Legatum, quinque ad Cardinales N. N., ad Archiepiscopum Ravennatem, ad Canonicos & Clerum Ravennatem, ad Canonicos & Clerum Faventinum, ad Presbyteros Congregationis Oratorii Neapolis, ad Abbatem & Monachos Casinenses, ad Abbatem & Monachos S. Mariæangelorum Faventiæ, ad Regiam Celsitudinem Ducis N. N. ad Regiam Celsitudinem Principis N. N. ad Ravennates, ad Faventinos. Ad eandem extat Compendium vitæ ejusdem S. Petri Damiani.

Prodierunt adversus vitam hanc Nugæ Laderchianæ, & Dialogus Sejani & Rosini, quibus excipitur & carpitur satis inurbane vitæ scriptor, Parisiis 1705.

„ De Sacris Basilicis SS. MM. Petri & „ Marcellini dissertatio historica. Romæ „ 1705. in 4. “ Cardinali Francisco Pignatello.

„ Acta Passionis SS. MM. Crescii & So„ ciorum MM. ex MSS. Codd. Bibliothecæ „ Mediceo-Laurentianæ Metropolitanæ Eccle„ siæ Florentinæ & Sapientiæ Romanæ Cos„ mo III. M. Ethruriæ Duci. Florentiæ 1707. „ in fol. “

„ Apologia pro Actis eorum SS. in fol. „ 1708. Creditur tamen fœtus alterius scri„ ptoris. Prodiit eodem anno 1707. Antonii „ francisci Felici Romani Appendix ad ea„ dem Acta edita a Laderchio, perpetui eo„ rum cultus SS. monumenta complectens. “

Lettera ad un Cavaliere Fiorentino divoto de SS. MM. Crefci e Compagni, in risposta ad alcune difficoltà e dubbiezze motivate contro gli Atti de medesimi Santi. In Firenze 1712. in 4.

„ Acta S. Cæciliæ & Transtyberina Basi„ lica illustrata. T. II. in 4. Romæ 1722. “ Ad Cardinalem Franciscum Aquaviva.

„ Vita Julii-cæsaris Carena piissimi Abbatis „ Camaldulensis. “

Acta SS. MM. Christi vindicata. T. II. in „ 4. Romæ 1728. “ Sub nomine Odoaeris Ilbachii.

Congressi Letterarj di oggidì, o sia Disamina delle Questioni, che sogliono in essi agitarsi. In 4. 1734. Editus fuit liber Venetiis per Johannem-baptistam Recurti.

„ De habitu & schemmate sacrarum pe„ regrinationum. “ In 4. sine loco, anno, & nomine impressoris; immo & auctoris, qui tamen fuit Ladeschius, invehens in vestes indecoras, adhibitas tempore Jubilæi anni 1725. a peregrinis Limina Apostolorum visitantibus, proscriptas & vetitas a Clemente pp. XII.

Discorso fatto li 4. dicembre 1732. al Magistrato della Città di Faenza nel pubblico Palazzo, nel presentare al medesimo un' antica lapide da lui ritrovata nel Cimiterio de SS. MM. Pietro e Marcellino nella via Lavicana di Roma. Seconda edizione. In Faenza presso l' Archi 1733. in 4. „ *La lapide è la se*„ *guente*: D. M. C. Silio Commodi C. Si„ lius Faventinus B. merenti. “

Obiit Laderchius anno 1738. die 25. aprilis, relinquens post se copiam pergrandem operum editorum & manuscriptorum, præter hucusque relata.

LADERCHIUS Johannes-baptista. „ Con„ silia legalia. Ferrariæ 1600. in folio. “ Alter fuit Johannes-baptista, ut existimamus, insignis ipse quoque legista, & a secretis Alphonsi II. ducis Ferrariæ, de quo verba facit Marchesius, P. I. *pag.* 250. *della Galeria di Onore.*

LADERCHIUS Johannes-baptista junior, Comes & Patritius Faventinus, princeps in Academia Philoponorum Faventiæ. In Italicum

cum idioma ex Gallico transtulit vitam Cardinalis Commendoni, & vitas antiquarum Romanarum Augustarum. Plurima etiam ingenii sui monumenta habentur Poesis Italicæ, quam in deliciis habebat. Vide Memorias Philergitarum Marchesii, & Magnanum pag. 401. Obiit piissime sicut vixit, anno 1681.

LADERCHIUS Julius-cæsar Comes Faventinus. Affertur a Borsetto T. II. pag. 485. ad annum 1676. inter Laureatos Al- A
mi collegii Ferrariensis.

LADERCHIUS Petrus-gentilis. Inter celebres Jurisconsultos Faventinos commendatur a Flaminio; revera unus fuit ex iis, qui operam dedere efformandis novis urbis Faventiæ Statutis, quæ lucem viderunt anno 1527.

LAGHIUS Antonius Faventinus, Parochus ecclesiæ S. Crucis ejusdem urbis. Cum Archipresbyter esset Montis-fortini Faventinæ dioecesis, typis Archianis anno 1764. ele- B
ganti & fideli traductione vertit duodecim cantiones, vulgo *Canzonette*, eruditissimas leporibusque vernantes Comitis Ludovici Savioli Bononiensis, quas ex Italicis Latinas elegiacas fecit, exhibuitque Comiti Bonifacio Spadæ Equiti Hierosolymitano, Cæsareo Imperiali & Regio Generali, quas paraverat nuncupandas Marchioni Leonidæ Spadæ infra id tempus extincto. Paraphrasim præterea prælo maturam habet Psalmorum, contextam variis metris Latinis una cum notis; quam Italicam reddere inceperat Franciscus Maccabellus Russiensis; nescimus tamen qua de C
causa modo interrupta fuerit prosequutio hujus versionis.

LAMA Franciscus-maria Faventinus. Locum habet ad annum 1674. inter Laureatos in sacra Theologia almi Gymnasii Ferrariensis relatus a Borsetto T. II. pag. 485.

LAMIUS Salvator celebris Jurisconsultus laudatur a Flaminio.

LAMONE fiume di Faenza. „ *Scritture*
„ *sopra la diversione del medesimo fiume*. "
Extant in Codice XLVI. Bibliothecæ Cappo- D
nianæ pag. 443. catalogi MSS.

LAMONIA colonia fundata Faventiæ in Academia Philoponorum anno 1714. die prima junii ex Arcadica Urbis. Nomina primorum Academicorum, ut referuntur T. VI. Vulgaris Poesis Crescimbenii pag. 430. sunt ista.

„ Albaotes Perseaous. Marcus-antonius
„ Azzallius.
„ Archidamus Achelianus. Æmilianus
„ Æmilianus.
„ Clorastus Eubejus. Bernardus Spada. E
„ Daletes Carnasius. Alexander Burghius.
„ Echenus Eurimedontius. Sanctes Buc-
„ chius.
„ Edellus Achelianus. Franciscus-maria
„ Liveranus.
„ Efesius Arneus. Carolus abbas Severo-
„ lus.
„ Elmirus Miceneus. Leonidas Spada.
„ Eschildus ..... Johannes-maria Ciri.
„ Floraldus Messatiens. Johannes-baptista
„ Cantonus.

LAZARUS alter Johannes-antonius. Vivebat Balneocaballi in O. FF. Min. Conv. circa annum 1735. quem citat Magnanus T. II. pag. 34.

LECA Laurentius Brisichellensis magister in patria. Prosa & versu excellenter componit, ut fidem faciunt fœtus ipsius in aliquibus collectionibus extantes.

LIBERUS Antonius. Flaminius in epistola non solo celebris Pictoris Faventini, sed etiam mirifici Architecti elogio eum laudat, qui tempore suo vivebat.

LIVERANI Franciscus-antonius Faventinus, ex Arcadicis Lamoniensibus Pastoribus, dictus Edelius Acheliaous. Extant ejus carmina, & vulgo *Sonetti*, in pluribus collectaneis; unum quoque ad pag. xxxv. Operis SS. & BB. Magnani.

LEO Episcopus Faventinus Legitur in Actis Concilii Mantuani celebrati anno 824. vel 826. ab Eugenio II. Romano Pontifice assedisse inter Patres ejus Synodi.

LEONELLUS Victorius. Vide Victorius Leonellus.

LEONTIUS Episcopus Faventinus. Sedit in Concilio Romano anni 649. quod congregavit S. Martinus I. Romanus Pontifex.

LUDOVICUS Marradiensis. Epigrammata Italica habet, quæ reconduntur in Bibliotheca Strozziana, ut asserit Crescimbenius pag. 45. T. V. Vulgaris Poesis.

LUDOVICUS de Mutiliana Faventinæ diœcesis Artium & Medicinæ Magister & Doctor egregius, Nuntius specialiter destinatus fuit a Martino pp. V. ad almam Universitatem Haidelbergensem anno M. CCCCXVII. anno primo sui pontificatus. Videatur T. II. Thesauri Novi Anecd. Martene col. 1692. Alterum Ludovicum a Mutiliana reperimus, sed non confundendum cum præcedenti. Hic enim postremus filius fuit Comitis Narii a Mutiliana ex nobilissima familia Guidiorum & Franciscæ; frater autem Jacobæ, uxoris Johannis de Nobilibus Montanis de Barbolanis, & Agnetis, conjugis Johannis Brancaleoni domini de Plovica, qui anno 1443. vestem monasticam induit in monasterio S. Mariæ Angelorum de Florentia, transiit inde ad abbatiam S. Savini Pisarum, & decessit juxta Faruliium anno 1452. vel 1455. ut vult Admiratus junior, qui scribit Ludovicum hoc ultimo anno ut procuratorem Comitissæ Jacobæ hominibus Porciani finem fecisse de dote & alimentis relictis a Comite Nerio seu Raineriо patre suo, Comitissæ Franciscæ matri suæ, & Rainerii uxori, matri quoque Jacobæ & Agnetis sororum suarum. Videatur Mannius T. V. pag. 73. *de Sigilli antichi*.

LUDOVICUS O. Servorum B. Mariæ floruit circa annum 1562. „ Hisce temporibus, ex relatione Tondoccii in Historia „ Faventina, ajunt compilatores Annalium „ ejus Ordinis T. II. pag. 199. floruit Ludovicus de dicta civitate ex Ordine Servorum, multiplici scientiarum genere insignis, rerumque gerendarum peritia præ„clarus; ideo pluries in Hispaniarum Regnum directus fuit Vicarius generalis ad „ negotia magni momenti obeunda, quæ „ feliciter obivit. “

M

A MACCHIUS Johannes-baptista. Inter JC. Faventinos celebratur a Flaminio.

MACCHUS vel Macho frater Antonius Faventinus. „ In Galliis Togatis natus, & „ Ordinem Prædicatorum amplexus, inter „ illustres sacri Verbi Dei oratores laudatur „ ad annum 1444. ab Alberto Leandro in „ Descriptione Italiæ fol. 145., & dicitur „ edidisse Sermones Quadragesimales. Leandrum excipiunt Lusitanus & sequaces, „ & addunt: Sermones de Tempore & de „ Sanctis. “ Hæc paucis verbis de Maccho Eccardius in Bibl. Script. O. Præd. T. I. pag.
B 795. De ipso etiam P. Pio in Historia S. Dominici T. I. pag. 490.

MACCOLINUS Ludovicus Brisichellensis, Archipresbyter Collegiatæ Ecclesiæ ejus loci. Concinnavit vitam & diarium Mariæ Selesti Brisichellensis Sanctimonialis, quæ ad Sponsum avolavit anno 1654. Ex Magnano T. II. pag. 107. SS. & BB. Favent.

MACINUS Faventinus Presbyter & Rhetor. „ Eulogium Petri-nicolai Castellani. “ Extat ad calcem Theologiæ mysticæ secundum Ægyptios, quam Castellanus in Lati-
C num vertit, & edidit Romæ anno 1519. ubi etiam repetitur carmen Johannis-petri Ferretti J. V. D. & Canonici Ravennatis in laudem ejusdem operis & auctoris.

MAGNANUS Romualdus pius & doctus Sacerdos Faventinus, inter Arcades Laddaeus Teledamius; Pluribus operibus illustravit historiam sacram & profanam suæ patriæ. Anno 1733. vitam conscripsit fratris Caroli Severoli Faventini Ordinis FF. Cappuccinorum, quam Faventiæ impressit. Anno 1739. relationem contexuit translationis cor-
D poris B. Jacobi-philippi Bertoni. Anno 1742. Vitas Sanctorum & Beatorum ac Venerabilium Servorum Dei urbis Faventiæ, una cum vitis SS. quatuor urbis Protectorum, & cum relatione ac descriptione celebriorum imaginum B. Mariæ Virginis, quæ Faventiæ venerationem habent, typis Archiaiis in lucem protulit; anno vero sequenti adjecit alterum volumina Vitas SS. & BB. diœcesis Faventinæ, cum brevi & distincta narratione proemiali terrarum & Oppidorum ejusdem diœcesis. Genealogicam insuper arborem confecit familiæ Frenianæ, & suorum Comitum
E Vallis-oppii, Patritiorum Faventinorum. Disposuerat etiam ex authenticis documentis genealogiam alterius Faventinæ nobilis familiæ Manzolanorum, Comitum S. Spiri. Obiit anno 1769. Ipsius carmina leguntur in variis collectionibus, & præter Academiam Philoponorum, alias illustravit, Philergitarum Forolivii, & Incultorum Augustæ Taurinorum. Partem maximam habuit in collectione Poetarum viventium, edita Faventiæ anni

annis 1723. & 1724. sub nomine Abbatis Budrioli. Anno 1743. curavit alteram editionem carminum Gasparis Costæ, oriundi e castro Bononiensi, poetæ sui amicissimi, in qua, præter nuncupatoriam ad Lauram Mo ronam Gymnasiam, & elogium utriusque familiæ, ad lectorem præfator in laudem Costæ. Secunda pars horum carminum prodiit similiter Faventiæ anno 1747. dicata Comiti Hannibali Ferniano Patricio Faventino. A

MAJOLUS Johannes-baptista Archipresbyter Cathedralis Ecclesiæ Faventinæ. *Intreccio di Pindarico alloro agli allori guerrieri del Serenissimo ed invitissimo figlio di S. R. Maestà di Giovanni Subiescki gloriosissimo Re di Polonia nella famosa vittoria e liberazione di Vienna seguita l' anno 1683. Ode Pindarica dedicata alla suddetta Serenissima Altezza dall' Autore. In Faenza per Giuseppe Maranti Stampatore Episcopale in 4.*

MAJOLUS Johannes-petrus Faventinus ex O. Servorum. Laudatur ad annum 1651. B a Borsetto inter Laureatos in sacra Theologia T. II. pag. 484.

MAJOLUS Joseph nobilis Faventinus & Ravennas, Pontificius in Flaminia Exquæstor. Oratione funebri honestatus fuit a Hieronymo Fabro Ravennate anno 1657. Vide *Fabri Hieronymus*.

MALPELUS Hieronymus alumnus Conventus Balneocaballensis O. FF. Min. Convent. In scholastica disciplina exercitatissimus, decessit Parisiis anno 1502. ut ad annum 1273. Tomo IV. suorum Annalium C pag. 385. enuntiat Lucas Wadingus.

MALPELUS Michael Legum doctor & Poeta Sec. XVI. qui die VII. julii anni 1591. defunctus est in sua Balneocaballi patria, humatus in Ecclesia S. Francisci. Leguntur aliqua ingenii specimina in variis Collectionibus, carmenque adjectum ad Arithmeticam Francisci Pagani. De eo Coletus pag. 84. in Catalogo Scriptorum &c.

MALPELUS Thomas Rector Ecclesiæ S. Michaelis Balneocaballi: Vivebat sub finem seculi elapsi. In jure versatus edidit: D

Discorso Apologetico, overo la nuova Parrochialità della Chiesa di S. Michele di Bagnacavallo, illustrata e difesa. In Forlì per Gioseffo Selva 1698. in fol.

„ Brevis & compendiosa Informatio super „ una Favent. quæ revidetur, Jurium pa„ rochialium. Forolivii 1698. in fol. " Coletus Ibidem.

MALUSARDUS Frigdianus Balneocaballensis Camaldulensis monachus, & Abbas tribus vicibus monasterii Classensis. Scripsit E cursum Philosophicum. Itidem habetur ipsius. „ Disputatio de potestate Abbatis Generalis „ Camald. ad præcipienda sub mortali culpa „ ea, quæ quamvis fiant secundum Regulam „ & Constitutiones, non sunt tamen alias „ præcepta, seu materia voti; ad Gregorium „ Cicolinum Pisaurensem, Abbatem genera„ lem Camald. " Extat ms. in Bibliotheca „ Classis. Obiit Frigdianus anno 1637. Fa-

„ lina domo generosa natus, vir quidem „ suo, & D. Gregorii olim patris sui splendidissimi Equitis aurati & Jurisconsulti, „ magno splendore majorumque suorum auctoritate conspicuus; nec non Uguccio ex „ Fenciulis familia in urbe tum veteri, tum „ & non ignobili, qui & ipse vir est principum negotiis, & usibus reipublicæ idoneus atque perutilis. Accedit his triumviris scriba & notarius ser Johannes Zuchulus vir quoque non vulgaris, & ingenii benitate, & familiæ titulis decorus. Inierunt triumviratum anno a natali Christiano M. cccc. LXXXXII. Kalendis Januarii. “

IDEM. „ Decretum ad reprimendas meretrices, ordinatum & factum, tempore „ nobiliorum & generusiorum virorum, domini Vaudini eximii doctoris & militia aurati, & ser Paduani de Seguritiis, & ser „ Jacobi Cittadini de Cittadinis anno 1497. “ Ext. in Access. Fav. col. 792.

IDEM. „ Epistola ad Gabrielem Calderonium Oratorem suum in Urbe; “ atque ipsius „ Calderonii instrumentum de censu „ solvendo Cameræ Apostolicæ pro dicto Domino suo Astorgio III. “ Ext. apud Tonduccium pag. 550.

Magister Astorgii III. fuit Sebastianus Zacharias Canonicus Faventinus. Ejusdem Astorgii numisma illustravit amicissimus noster Guido Zaunettius Bononiensis, Antiquariæ rei & nummariæ valde peritus, dicavitque dissertationem suam Jacobo Zaulio nobilissimo Comiti Faventino anno 1768.

MANFREDUS Carolus, filius Astorgii II. Princeps ab anno 1468. ad 1477. quo una cum Friderico Episcopo fratre pulsus fuit ab urbe & a dominio Faventino. Tonduccius pag. 21. refert inscriptionem illi positam super xystum publici palatii: „ Quam cernis auro „ nitentem plurimo porticum, Karolus secundus Manfredus ad patriæ ornamentum „ construxit. “ Cum tamen Carolus totam porticum non potuisset perficere, ea absoluta fuit anno 1614. „ Regiam Palatinæ porticus „ structuram a Karolo II. Manfredo olim „ Faventiæ Regulo ad celeberrimæ Athenarum Poeciles æmulationem inchoatam, rerum ac temporum vicissitudine interruptam, „ Dominicus Rivarola S. R. E. Cardinalis „ Æmiliæ Legatus, de patriæ nostræ splendore sollicitus Princeps, perficiendam curavit anno D. M. DC. XIV. Auriani ex S. C. “ Leguntur pariter in eodem loco sequentes versus:

„ Karolus hanc speculam Manfreda a
„ gente secundus
„ Erexit laudis pignora clara suæ.
„ Martia ut hinc festi ludo simulacra-
„ que pugnæ
„ Despectet populus, cunctaque gesta
„ fori.

MANFREDUS Franciscus de Faventia. Reponitur inter Scholares Studii Bononiensis ad annum 1293. apud Sartium pag. 249. in Appendice ex Codicibus Memorialium archivi publici Bononiensis. Franciscus primus fuit,

qui libere tyrannidem sive dominatum obtinuit in urbe Faventina initio Seculi XIV. & defunctus est anno 1343.

MANFREDUS Fridericus Astorgii II. filius, Caroli, Galeotti &c. frater, creatus Episcopus patriæ anno 1469. „ Epistola ad „ Galeottum fratrem Principem Faventinum; “ qua ei mittit opusculum Ambrosii Abbatis generalis Camaldulensis de Sacerdotio Christi. Typis impressa postea fuit ea epistola una cum dicto Opusculo eodem seculo XV. Bononiæ, anno scilicet 1496. per Hugonem de Rugeriis sub die XXII. madii in 4. apposito titulo: „ De Sacerdotio D. N. J. C. per sanctum virum Ambrosium Camaldulensium „ Generalem patrem. “

MANFREDUS Galeottus, pulso Carolo fratre, Faventiæ declaratus Princeps ab anno 1477. ad 1488. „ Regestum epistolarum. “ Hoc reperiebatur olim apud Azzurinios Comites, testimonio Tonduccii, quarum etiam plures ipse per extensum inserit Historiæ suæ Faventinæ, illas scilicet ad Oratores Lighæ, ad Ducem Mediolani annis 1482. & 1483. ad Andream Recuperatum procuratorem suum anno 1480. pag. 520. 524. 525.

IDEM. „ Decretum circa Officiales custo„ diæ urbis. “ Ext. in Access. Favent. col. 792.

Sub fornice contiguo testudini templi majoris Faventiæ ad annum 1477. legitur: „ Regnante Galeotto de Manfredis Faventiæ „ Domino. “ Continuavit nimirum ædificium Cathedralis Ecclesiæ, inceptum a Friderico Episcopo ejus fratre. Fridericus Galeottum fratrem in epistola supradicta multis nominibus laudat: „ Quis enim, inquit, vel alie„ nissimus non vehementer admiretur, & „ amet ingenium illud tuum agile, atque „ profecto aureum ad omnem virtutis spe„ ciem aptissimum? Nam ut modulandi, „ militandi, delicatiorisque Musæ peritiam „ omittam, dici non potest, quantum mihi „ placeat, quod tanquam religiosissimus prin„ ceps sacrarum quoque literarum lectione „ delecteris, quæ sectatores suos æternos at„ que immortales reddunt. Neque possum „ tanta suavitate, tanta fragrantia virtutum „ non dulciter affici, quod familiam nostram „ tam honestissimis ornes titulis &c. Studio discendi percitus Galeottus ornatissimam librorum struem sibi comparaverat. Audiatur etiam elogium, quod illius texuit Johannes-antonius Flaminius. „ Non tamen inferior „ virtute armorum, & aliis dotibus insignis „ Galeottus extitit, literis etiam præditus, „ & literatorum hominum mirificus fautor „ & cultor. Hic pulcherrimam & pretiosis„ simam habuit Bibliothecam librorum miri„ fice ornatorum &c. “ Divendita hæc postea fuit, curante præsertim Bartholomæo Fontio, Oratori Mathiæ invictissimi Hungariæ Regis. Quod literatis faverit, colligitur ex amicitia, quam cum ipsis habuit. Extat ad ipsum Angeli Politiani distichon in libro Epigrammatum ipsius. Ad Galeottum Faventinorum Principem Antonius Constantius de Fano epistolam ex ea urbe dedit de Camelopardali anno 1487. ex qua plura ex-

scripsit Samuel Bochartus libro III. sui Hierozoici cap. 21. „ Infelicem tamen exitum „ subdit Flaminius, Galeottus sortitus est „ siquidem a domesticis suis, odio & fian„ do, ut creditum est, Franciscæ uxori „ suæ, Johannis Bentivoli secundi filiæ, u „ nescio quas ulcisceretur injurias, peremptu: „ est, “ cujus miserabilem & violentum obitum descripsit Alexander Zuccolus in epistola ad Gregorium filium, & carmine deflevit Marcus-antonius Aldagerus Mantuanus vates, quod ex codice nostro num. 1130. aliquando, si per vitam licebit, in lucem edemus, cum MSS. Codd. nostros illustrabimus.

MANFREDUS Johannes-galeatius Astorgii I. filius. Condidit Statuta municipalia terræ Brasighellæ & districtus Vallis-Lamonis, quorum initium profert Tonduccius pag. 463. nimirum: „ Levavi oculos meos in montes, „ unde veniet auxilium mihi. Quibus verbis „ ego Johannes Galeaz de Manfredis, geni„ tus olim bonæ memoriæ magnifici domini „ Astorgii q. domini Johannis, domini Ri„ zardi, primævus Apostolicus Comes, vos „ Hamonicos colles & collium vallem con„ venio prædilectam, quos mei suggestione „ sagena ætherei piscatoria a vestra quondam „ genitrice secrevit, tanquam pullulans late „ germen „ &c. “ Condita fuere hæc Sta„ tuta a Johanne galeatio anno 1410.

IDEM. „ Statuta urbis Faventiæ. “ Formata quidem fuere eodem anno 1410. sed nondum approbata; ea dumtaxat anno 1414. confirmavit Gregorius papa XII. cum ei Vicariatum contulit. Proemium horum Statutorum civitatis Faventiæ est istud. „ Rubrica „ prima. Legum sanctio Jurisconsultorum & „ Principum voluminibus per digesta mor„ talium actus dirigens &c. “ Apud Tonduccium pag. 468.

IDEM. „ Epistola ad Cardinalem de Fli„ sco. Apud eumdem pag. 464.

MARADIUS Cajetanus Canonicus & Patritius Faventinus. *Compendio della Rettorica, nella quale si dà nuovo, facile ed utilissimo metodo d'insegnare l'arte Oratoria, e nel quale si ritrovano raccolti e compilati i più principali e i più prattici insegnamenti di quest'arte, dato alle stampe per uso delle scuole. Trattati ancora dell'Invenzione e della Disposizione. In Faenza presso l'Archi* 1737. Compendium hocce elucubravit Johannes-angelus Serra Patritius Cæsenas, Ordinem fratrum Cappuccinorum professus. Maradii vero est epistola nuncupatoria ad Franciscum Cardinalem Barberinum, & simul præfatio ad Lectorem in Serræ auctoris opus.

MARADIUS Vincentius Patritius Faventinus. Resolutiones forenses Antonii Gabrielis Calderonii Faventini, absente earum auctore, qui tunc erat Rotæ Auditor in urbe Januensi, edidit Bononiæ anno 1709. præmissa quoque epistola, in qua differit de nobilitate & antiquitate familiæ Calderoniæ, & de laudibus potissimum Antonii Gabrielis, adjectis pariter summariis & indicibus necessariis. Subjicimus integrum titulum, quem Maradius fecit Calderonii libro, „ Antonii „ Gabrielis Calderonii JC. Faventini, inter

„ Ut meæ non mea sunt, sic tua non tua sunt.

Tractat autem in suo libro De Cœlo super cœlesti, de Cœlo empireo, de Astrologia, de Cœlo novo, quod & Chrystallinum dicitur, de Cœlo stellato, de duodecim signis zodieci, de Planetis. De iis omnibus autem moraliter, sumptis argumentis ab Astrologia vel Astronomia.

MARCHESIUS Georgius-Vivianus Boneccursius Patritius Foro-liviensis & Faventinus, Eques Ordinis S. Stephani. Ipsius opera, quæ lucem viderunt, sunt sequentia.

„ Compendium historicum civitatis Foro„ livii; " opus insertum etiam thesauro Antiquitatum Italiæ Tomo IX. P. VIII. dicatum a Georgio amplissimis & clarissimis viris Conservatoribus & Consiliariis Senatus Foro-liviensis Kalendis augusti anni 1722. Præcedit epistola ejusdem Marchesii celebri viro D. Petro Wander-Aa, idibus octobris ejusdem anni, aliaque ad eumdem Kalendis januarii 1723. Titulus est. Georgii Marchesii Equitis „ Foro-livii civitatis celeberrimæ compendium „ historicum, in quo conditores, restauratores, „ res, vices bellorum & temporum, fines, „ Incolarum indoles, situs, ager, fluvii, „ ædificia sacra & profana, atque ejusdem ci„ vitatis Episcopi proponuntur. Lugduni Ba„ tavorum sumptibus Petri Vander-Aa. "

IDEM. „ Vitæ Virorum illustrium Foro„ liviensium. Forolivii 1726. "

IDEM. „ Monumenta Virorum illustrium „ Galliæ Togatæ. Forolivii 1727. "

IDEM. *La Galeria dell'onore, ove sono descritte le segnalate memorie del sagro Ordine militare di S. Steffano P. e M. In Forlì 1735. Parti due in foglio.*

IDEM. *Memorie Storiche dell' antica ed insigne Academia de Filergiti della Città di Forlì. In Forlì 1741. in 4.*

IDEM. *Antichità ed Eccellenza del Protonotariato Apostolico Partecipante, colle più scielte notizie de Santi, Sommi Pontefici, Cardinali e Prelati, che ne sono stati insigniti fino al presente. In Faenza pel Benedetti Impressore Vescovile 1752.*

Præterea: „ Equitis Bajulivi Georgii Vi„ viani Marchesii Bonaccursii patritii Foro„ liviensis & Faventini Eclogæ & Elegiæ. „ Forolivii 1743. in 4. " Demum ipsius Marchesii est: *Lettera al P. N. N. in cui si scuoprono alcuni errori, che si ritrovano nelle Addizioni all' Italia Sacra di Ferdinando Ughelli intorno alla persona di Monsignore Bernardino Marchesi Vescovo di Sarsina*; In Tomo XIII. Collectionis Calogerianæ Opusculorum &c.

MARCHESIUS Hieronymus a Cotiniola. Insignis pictor, qui circa annum 1480. florebat, ac Neapoli ac Bononiæ, Pisauri quoque multa penicillo expressit egregie. Borsettus T. II. pag 451. citatis Valerio P. III. Vol. I. in vita Bartholomæi Balneocaballensis, & Malvesia P. II. Felsinæ Pictricis, & Orlandio in Abecedario Pictorico. Bonolus pag. 102. Historiæ Cotiniolensis addit Hieronymo etiam Marchesium alterum egregium Pictorem, quem laudatum afferit a Hieronymo Fabrio.

MARCHESINUS Nicolaus Presbyter Faventinus. In Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo XVIII. apud Montfauc. Bibl. Bibl. pag. 381. extat codex qui profert hunc titulum: „ S. Gregorii Moralium in Job pars „ prima & pars secunda. " Ad calcem legitur: „ Nicolaus Marchesinus presbyter Fa„ ventinus scripsit. " Licet Nicolaum calligraphum dumtaxat & amanuensem fuisse arbitremur, ipsius tamen memoriam vel saltem suscitare non piget.

MARCIANUS Johannes-baptista. Locum habet inter Jurisconsultos Faventinos productos ab Johanne-antonio Flaminio.

MARCUS Faventinus pictor. Floruit Seculo XVI. Mentionem honorificam ipsius facit Philippus Bonannus S. J. in Templi Vaticani historia pagg. 226. & 227. his verbis: „ Porticus delineata a Raphaele Urbinate sub „ Leone X. Illius fornices variis picturis „ exornarunt cum ipso Raphaele multi Pi„ ctores præclari, qui ea ætate, quam au„ ream vocavit Vasarius, floruerunt, inter „ quos Johannes franciscus, vulgo *il Fatto„ re*, illius discipulus, Julius quoque Roma„ nus, Marcus Faventinus, qui volucres, „ animalia cæterasque icunculas expressit, „ quales videret in ruderibus palatii Titi „ Imperatoris prope templum Divi Petri ad „ Vincula detecti. " Et agens de Aula, quam Ducum appellant: „ Hanc, idem sub„ dit, Gregorius XIII. cum proximis cubiculis „ picturis exornari jussit. In illis zonas de„ pinxerunt Raphael Regiensis, Marcus Fa„ ventinus, Johannes-baptista Picenus & Pa„ ris Romanus. " Videtur Marcus discipulus fuisse Raphaelis Urbinetis, cujus autem familiæ, nobis ignotum.

MARESCOTTUS Bartholomæus. *Li sette Salmi Penitenziali del Santissimo Poeta Davitte, dichiarati in lingua volgare.* Incipiunt: *A grandissima ragione &c.* Asservantur in Bibliotheca MSS. Thomæ Farsetii cultissimi & nobilissimi Veneti Patricii in Codice I. ex numero Codicum linguæ Italicæ; quorum codicum illustrator putat opus hocce ineditum, atque scriptum a Marescotto circa medietatem Seculi XVI. Reipsa vero Bartholomæus Marescottus fuit ab Episcopo Faventino, Johanne-baptista Seghicello, cui ipse subjiciebatur, quia Mariscotta gens erat ab oppido Maradii, deputatus ad proferendam orationem in Synodo Faventina anni 1565. de *Utilitate Concilii Tridentini*; quæ oratio impressa fuit Florentiæ in 4. eodem anno apud Junctas, & a suo auctore dicata fuit Silvano Ractio itidem Maradiensi, monacho Camaldulensi. Marescottorum tamen familia reperitur etiam inter Faventinas jam inde ab anno 1295. & facile ex Faventia transmigraverit Maradium.

MARESCOTTUS Johannes-antonius. Cum laude recensetur a Flaminio inter præstantes urbis Faventinæ Jurisconsultos.

MARSILIUS Antonius Doctor & Medicus in oppido Brisichellensi. *Risposta a quanto si*

contiene nella lettera del Cavalier Saguatino, stampata in Pesaro nell' anno 1756. e diretta sotto ammanto di difesa allo stesso Marsili. In Faenza pel Ballanti impressore del Santo Ufizio. Refertur in Notitiis Literariis Lamii anni 1757. ad pag. 518. & in aliis Monumentis, sive *Memorie per servire alla Storia Letteraria.*

MARTINUS Canonicus & Magister Faventinus. Nominatur in tabulario Capitulari A
Canonicorum ad annum 1228. quo commissa ipsi fuit a Gregorio pp. IX. causa inter Thedericum Archiepiscopum Ravennatem, & inter Monasterium S. Adalbetti in Peteo. Vide Annales Camald. T. IV. pag. 339. ad annum 1237.

MARTINUS alter Magister, S. Rentii, hoc est Terentii ecclesiæ Faventinæ Capellanus. Nominatur in eudem Canonicorum Faventinorum archivo ad annum 1203.

MARTIUS Vitalis monachus Camaldulensis ex Favenria, Sub ejus nomine prodiere B
plura scripta contra Quæstiones Vallumbrosanas Fidelis Soldanii; re tamen vera auctor eorum operum fuit Guido Grandius Abbas Camaldulensis, dum Visitatoris officio fungebatur per eos annos in urbe Faventina.

MARZARIUS Lælius. Ipsum memorat Franchinus in sua Bibliosophia inter illustres concellitas conventus Faventini O. FF. Min. Convent. quem insuper fuisse Theologum cujusdam Nuntii Apostolici in Reguo Poloniæ, & decessisse anno 1618. scribit.

MASOTTI Dominicus Faventinus, actualis lector Chirurgiæ, & Lithotomiæ magi- C
ster in regio hospitali S. Mariæ-novæ de Florentia & penes Magnum Ethturiæ Ducem. *La Litotomia delle Donne perfezionata. In Faenza 1764. in 4. con figure in Rame presso l' Archi.* Præcedunt binæ attestationes regiæ Chirurgicæ Academiæ Parisiensis, cujus judicio opus suum, antequam ederet, supposuit Masottus. Sequitur nuncupatoria epistola viro nobili, & Equiti ordinis S. Michaelis Morandio, membro Academiæ regalis Scientiarum societatis Londinensis; inde monitum ad lectorem. Anno 1756. Florentiæ D
vulgaverat epistolam de eadem operatione in mulieribus, absque necessitate incisionis; In hoc vero opere objectiones omnes solvit, & perfectionem instrumentorum ad eam peragendam declarat, additis felicibus experimentis a se tentatis. De hoc Masotti opere dignum elogium legitur in novo Diario Literatorum Italiæ sub num. XLII. articulo XIV. Laterali autem incisione utitur pro extrahendo lapide in masculis. Alia plura invenit & edidit vel parata habet ad perfectionem artis suæ egregius vir, ut recenter edidit: *Dissertazione sull' Aneurisma del Poplite ec.* E

MATTHÆUS Canonicus Subdiaconus ecclesiæ Faventinæ & Magister. Recensetur ad annos 1237. & 1247. in chartis Canonicorum ejusdem ecclesiæ.

MATTHÆUS Eschinus a Spoleto O. S. Augustini. Fuit Episcopus Faventinus ab anno 1300. ad 1311.

anna 1657. In Venezia per Camillo Bortoli 1657. in 4.

Lettere di vario stile, In Ravenna per Pietro de Paoli 1652.

La Clio, Poesie. In Padova per Giambattista Pasquati 1662.

Ruth Moabitide. Dramma sagro. In Padova per Giacomo Cadorini 1670.

Lettere di antichi Eroi. In Padova per lo stesso 1670.

In Bibliotheca nostrorum mss. Codicum cetera habemus hujus scriptoris; nimirum.

Lettere dall' anno 1643. al 1656. dall' anno 1656. all' anno 1660., dal 1660. all' anno 1666. dall' anno 1666. al 1673. Tomi quatro in foglio in Codicibus 526. 527. 528. 529.

Tragedie e Drammi: La Cleopetra, Ergindo, il Cavaliere Desterrado, Ragiro di fortuna, e di amore, L' ombra placata pastorale dramma di Filopono Emoli Lamonese; sub quo nomine se occultavit. *Il Limbo afflitto per la Passione di N. S. J. C. L' ira ulrice di Cinthia offesa. La pietosa Esorisba. Il Fato. Theuperomachia.* In Codicibus 524. & 560.

Lettere di vario stile, e di antichi eroi con la cronologia pontificia. In Codice 513.

Discorsi per Santi. In Codice 559.

Prediche per l' anno 1654. Codex spissus in 4. sub num. 561.

Rime volgari. Codex 562.

Il Brittano, o siano le sagre gesta di S. Maglorio Vescovo di Doul, con lettere e discorsi. Codex 563.

Dodici Generali Camaldolesi. Codex 563.

Volgarizzamenta dei primi dieci libri della Città di Dio di S. Agostino. Codex 522.

Quaresimale ms. Extat in Biblintheca S. Mariæ-angelorom de Florantia.

Traditur Milçettium instituisse in literis celebrem Helenam Corneliam Episcopiam nobilissimam Virginem Venetam. Plores ipse linguas callebar. Totn vitæ iuæ tempore scripsit, Apolline remen, Minerva, Musisque invitis atque repugnantibus. Post morrem Severi Senesii Vangaticiensis monachi Historiam Camaldulensem ad eanum asque 1661. prosequutus est, Sceutom in multis umendavit, sed uterque optimæ volunteris, at non ingenii epti, licet ambo de re Camaldulensi meritissimi. Obiit Milcettios anno 1674.

MILCETTIUS Hiacynthus, patruelis Donati mox dicti. „ Oratio Latina in honorem „ S. Thomæ Aquinatis recitata in ecclesia „ S. Augostini Faventiæ anno 1635. „ Laudator ab eodem Donato epistole xx. inter illas varii Styli pag. 31.

MILCETTIUS Peulus-antonios. Inter celebres Medicos Faventiæ reponitue a Flaminio in epistola de Laudibus hujus urbis. Donatas tamen noster binos Paulos-antonios Milcettios notissimæ famæ distingoit. Extat ipsius sepulcralis inscriptio in ecclesia Feventina S. Augustini in hæc verba. „ Peulo-entonio „ Philosopho ac Medico excellentissimu, qui „ ob singularem ejus in omni genere doctri- „ nam & multas rem privetarum hominum „ quem Reipublicæ sublatas ægritudines, to- „ ta patria, nedom Milcetta familix elaruit, „ Petrus Paulus non ignarus quid paternæ „ virtoti debeatur, posuit M.D.LVIII. Jacobus Petrarios Pictor Ferrariensis. " Schraderus ipsam inscriptionem refert pag. 405. Monomentorum Italiæ; sed pro Paulo-antonio habet Paulo-anio.

MILCETTIUS Petrus-paulus Medicus præstens. Vivebat ætate ejusdem Donati, de quo mentionem facit in suis epistolis; in quibus etiam ex Faventinis laudat Jacobom Badium, Virgilium Rondinini, Johannem-baptistam Catolum, Johannem Zarattinum Castellinium, Robertum Cenīnum suo tempore viventes. Epistola vero xxiii. pag. 108. ad annum 1651. celebrat nomen Terentii Laderchii, a qon scribit se notitias reqoisivisse pro concinnanda Historie Faventina, cujus compilandæ onus susceperat, cujusque epilogum animo conceperat. Inter schedas tamen ipsios nil reperimus, quod illustret Faventinam Historiam.

MILCETTIUS Vincentius sive Melcettius ad annum 1598. Prafertur a Borsetta T. II. Gymnasii Ferrariensis pag. 482. inter Laureatos in Sacra Theologia.

MINUS Magister Scriptor de Feventie notarius, facile calligraphus. Nominarut in pagina anni 1380. tabularii Azaurinii Sacc. VII. occasione Francisci Bertuccii alim Magistri Mini Scriptoris, quaru Minus ente eum annum vixerat, jamque defunctus fuarat. Com tamen præter titulum Scriptoris, elio decoretur Magistri, facile, præter peritiam elegantiamque scribendi, pollebat in aliqua scientifica facultete.

MIRABINUS vel Mirabilius Angelus Faventinus ex O. FF. Prædicatorum. Totius dominii Ducis Ferrariensis generelis Inqoisitor fuit anno 1578. Id habet Borsettus T. II. pag. 479. Sed Jacobus Eccerdius T. II. Script. O. FF. Prædicat. pag. 296. ad annum 1590. sequentie addit de Mirabino: „ Frater Angelus Mirabinos Italus Faventinus „ anno circiter M.D.XC. Inquisitorem gene- „ ralem agebat Venetiis, teste Ractio pag. „ 314. a qno etiam laudatur, ceu vir do- „ ctissimus erqoe humanissimus, sibique no- „ tus. Hanc Rovetta etiam inter Scriptores „ recenset ad annum 1583. nullo raste ad- „ hibito, hæeque eb eo relicta opera scribit, „ ubi serventur, vel impressa, vel manuscri- „ pta, non indicans, de quibus penas eom „ fides.

„ Tractatus rerum sui temporis memora- „ bilium. "

„ Commentarium super librum Aristotelis „ de Anima. "

MONIUS Hunaphrius Canonicus Faventinus Seculi XVI. „ Epistolæ ad Juliom Ca- „ stellenium Canonicom Faventinum. " Reperiuntur inter illas Castellanii, quarum editionem ipse procuravit Bononiæ anno 1575. Monii epistolæ Latinitatem elegantem sapiunt.

MONSIGNANI Angelica-Therese Foro-liviensis, Sanctimonialis O. S. Domioici in parthenone S. Franciscæ Romanæ in Brisichella. Non alia ratione ejus nomen inserimus huic catalogo, nisi qoia impulsu sui confessarii scripsit vitam suam, quam scriptionem inter-

intermittare coacta fuit ob supervenientem cæcitatem, ut fatetur P. Antonius Bombarda S. J. in vita, quam ipsius Angelicæ conscripsit, & edidit Foro-livii anno 1742. dicavitque Nicolao-mariæ Lomellino Episcopo Faventino. Nata Forolivii anno 1657. obiit septuagesimo & octavo anno ætatis suæ, Christi 1735. quinquagesimo quinto religionis, quam auspicata fuerat anno 1680.

MONTANARIUS Apollinaris monachus Camaldulensis in Classe Ravennæ, Balneocaballensis. Cum Lector esset in monasterio Classensi publici Studii ejus loci edidit.

Secondo discorso accademico sul Problema, che lo schiaffo di Malco fosse più ingiurioso a Cristo del bacio di Giuda. In Firenze presso Vincenzo Vangelisti in 4. 1698. Primum non vidimus.

Vita di S. Romualdo sotto il nome di Renato Monti. In Roma 1707. in 8. e con aggiunte in Ravenna 1727. in 8. e finalmente in Fabbriano 1741. Hanc vitam agens de S. Petro Damiani memorat Albertus Fabritius in Bibliotheca Latina Med. & Inf. Ætat.

Informazione di fatto a favore dell' Abazia di Classe contro quella di S. Maria di Porto, sopra confini ec. in Ravenna 1725. in foglio.

Obiit Montanarius cum esset Abbas Classensis anno 1747. postquam pluribus annis monasterium S. Gregorii de Urbe rexerat, ipsumque & ecclesiam pene a fundamentis restauraverat. Illud gloriosum de Montanario refertur, quemdam familiarem Cardinalis Hannibalis Albani pro re certa enarasse, eumdem Cardinalem sibi retulisse, Clementem XI. Romanum Pontificem eam de Montanario æstimationem retinuisse, ut si diutius vixisset, ipsum inter S. R. E. Purpuratos Patres foret cooptaturus; monasticam enim observantiam, doctrinam, peritiam & industriam in rebus gerendis ipsius summus hierarcha suspiciebat, præmioque donandam arbitrabatur. De eo loquitur etiam Coletus in Catalogo Scriptorum Balneocaballensium.

MONTANARI Jacobus a Balneocaballo, discipulus Thomæ Garzonii Canonici Lateranensis, & alumnus Conventus S. Francisci ejusdem loci. Electus fuit anno 1617. Minister generalis sui Ordinis. Obiit autem Venetiis anno 1631. humatus in ecclesia S. Mariæ Gloriosæ ejusdem instituti. Johannes Franchinus in Bibliosophia pag. 286. enumerat, ex recensione Theuli a Velitris, & Augustini Superbi a Ferraria, Montanarii opera, quæ nos quoque ex ipso referimus.

Nuova Scala al Cielo, che per i gradi de Statuti Conciliari, SS. Padri e Dottrine Theologiche si avanza alla perfezione.

Livrea spirituale per ornato de Cavalieri di Cristo. In Venezia 1630. *in* 8.

Livrea spirituale o contrassegni del vero frate Minore Conventuale. In Bologna 1618.

Nuovo modo di ben servire a Dio. In Venezia 1632.

Seminario delle Virtù Cristiane. In Venezia 1630. *in* 8.

Babilonia vitiorum omnium.

Exercitia spiritualia. Cracoviæ 1620. & Interamnæ.

MONTANARI Joseph-antonius, armandus ex O. PP. Servorum Faventinus. *Specchio di Maria Vergine. Opera del Serafico Dottore S. Bonaventura, scritta dal sopradetto in Italiana favella. In Faenza per l' Archi in 8.*

Orazione Panegirica in lode di S. Pellegrino Laziosi. In Faenza M. DCC. XXIX. *presso l' Archi*. Recitata fuit in solemnibus diebus, quibus festivo apparatu & triumpho celebrata fuit ipsius relatio in Sanctorum canonem. *Panegirica in lode di S. Girolamo*.

MONTI Philippus. Recensetur a Franchino in Bibliosophia pag. 245. inter celebres ascetas Faventinos Conventus Min. Convent. ejusdem urbis.

MONTI Vincentius a Fusiniano, alumnus Hieronymi Ferrii, Poeta supra ætatem illustris. Paratam habet elucubrationem Elegiarum Latinarum ad Propertii imitationem, quas versibus Martellianis reddere Italicas etiam cogitat.

MONTICULO (*de*) Johannes, & Johannes-antonius. Memorantur eum laude a Flaminio, ceu celebres Jurisconsulti Faventini.

MORANI Jacobus Faventinus, „ Ad amplissimos Bononiæ magistratus oratio. Bononiæ ex typographia Johannis Rossii 1567. „ in 4. " Oratio satis gracilis & tennis.

MORIATUS Florianus. Sepulcralem loculum habet in ecclesia Faventina S. Augustini cum hoc elogio. „ Floriano Moriato Causarum patrono, sapientissimo, juris prudentia eloquentiaque viris principibus pro„ pter summam solertiam tum domi forisque carissimo, fratres honorarium hunc tumulum posuere anno M. D. XXIS. mense „ aprili. " Legitur etiam apud Schraderum pag. 405. Monumentorum Italiæ.

MORRONUS Mauritius Faventinus, Abbas Classensis. Vide *Mauritius*.

N

NALDUS Antonius Faventinus clericus regularis Theatinus, qui pie defunctus est Romæ anno 1645. „ Summa Theologiæ Moralis, seu Resolutiones practicæ notabiliores casuum fere omnium conscientiæ, ad Dominicum S. R. E. „ Cardinalem Rivarolam Archiepiscopum Nazarenum. Bononiæ 1625. typis Theodori „ Mascheronii & Clementis Ferronii. "

IDEM. „ Quæstiones practicæ in foro interiori usu frequentes. Bononiæ 1618. „ in 4. "

IDEM. „ Resolutiones practicæ casuum „ conscientiæ, in quibus præcipue de justitia, „ contractus, *livelli* vulgo nuncupari, & de „ Cambiis agitur. Apud Bartholomæum Fontanam. Brixiæ 1621. "

IDEM. „ Adnotationes practicæ ad varia „ Juris Pontificii loca. Romæ 1632. apud Franciscum Caballum in 4. " Transmissæ sunt ad Antonium Barberinum S. R. E. Cardinalem. Vide Annales Silos, & Bartholomæum Ferri Theatinum Ferrariensem T. II. Missionum Orientalium lib. IV. & Magnanum T. II. pag. 213. qui tamen scribit Antonium Naldium dicasse Summam suam Cardinali Augustino Galaminio.

NALDUS Johannes, Inter Laureatos in S. Theologia ad annum 1618. affertur a Borsetto P. II. pag. 482. Gymnasii Ferrariensis. Forte unus ex Canonicis Faventinis, de quibus infra.

NALDUS Philibertus S. R. E. Cardinalis: „ Hujusce majores, inquit Ciacconius „ T. III. col. 928. Catanei de Vecciano ca„ stro Brasiehellæ Faventinæ diœcesis in „ Æmilia fuisse tradunt Faventina Monu„ menta, Naldi dicti a Naldo eorum proge„ nitore. Natus anno 1523. in Galliis, in „ Parisiensi Academia ita literis vacavit, ut „ nulla habita ætatis ratione, adhuc juve„ nis, vix enim vigesimum attingebat an„ num, Latine tamen & Græce doctissimus „ erat. Engolismensem prius, inde Antissio„ dorensem rexit ecclesias. Carolo IX. Gal„ liarum Rege instante a Pio IV. Presbyter „ S. R. E. tit. S. Sixti, deinde S. Martini „ in Montibus, demum S. Anastasiæ creatus „ fuit anno 1561. Decessit repentina morte „ Romæ anno 1570. humatus in ecclesia S. „ Lodovici nationis Gallicanæ cum sepulcra„ li elogio. "

NALDUS . . . . . Canonicus Faventinus. Facile Franciscus, qui anno 1629. in Synodo Faventina erat Examinator Synodalis, & Præpositus Canonicorum; vel etiam Johannes, de quo mentio fit in eadem Synodo. Reliquit mss. in folio monumenta omnia illustrantia originem, gesta, viros illustres doctrina, armis, dignitatibus suæ perillustris familiæ Naldæ. Extant in domo de Naldis dicta *de Bondiolo*. Paucis verbis Flaminius enumerat militares viros nobilissimæ hujus gentis: „ Dionysium, inquit, Naldum Equi„ tem illustrem, & Generalem Veneti pedi„ tatus diu & summa cum gloria ducem, „ Carlinumque, ac Babonem, & Balassum, „ omnes quidem Naldos, & cum his Vin„ centium militari virtute per totam Italiam „ clarum. " Plures vero recensent Tonduccius & Cavina, ac præter lineam Babonis, qui in Gallias migravit, ex qua linea Philibertus Cardinalis, præter Dionysium, Carlinum, Balassum & Vincentium nominatos a Flaminio, memorant Johannem, Guidum, Hieremiam, Fabium, Vergilium, alterum Dionysium, Aloysium, Vincentium alterum, & Carolum viros præstantes armis, quos debita laude non fraudant. Naldi illius, qui obiit anno 1528. sepulcrale elogium extans in Basilica Carmelitarum super portam meridionalem Patavii refert Scardeonius pag. 429. in Appendice: „ De Sepulcris insignium exte„ rorum Patavii jacentium; " quo loco etiam alterum in pariete ejusdem ecclesiæ in tabula lapidea affert Babonis Naldi positum a Paulo & a Dionysio filiis, qui decessit anno 1544. Nos vero præterimus, qui literatorum dumtaxat virorum syllabum contexere nobismetipsis proposuimus.

NALDUS .... Libellum elegiarum Naldi cujusdam

jusdam laudat Angelus Politianus in libro Epigrammatum his carminibus:

„ Dum celebrat Medicem Naldus, dum
„ laudat amicam,
„ Et pariter gemino raptus amore
„ canit.
„ Tam lepidum unanimes illi ornave-
„ re libellum
„ Phœbus , Amor, Pallas , Gratia ,
„ Musa , Fides.

Hunc tamen , potiusquam Faventinum , patria Florentinum facit Fabritius Bibl. Lat, T. V. pag. 92.

NAPILI Epoandrus. Nomen anagrammaticum Leonardi Papini Cortesii Balneocaballensis. Vide *Papinus Leonardus*.

NEGUSANTIA familia plures peperit pios & doctos viros , feminas quoque sanctitate & doctrina conspicuas ; & licet hæc familia variis vicibus & temporibus lares transtulerit Bononiam , Sarsinam , Arretium aliasque in urbes, & potissimum Fanum , exploratum tamen est ipsam ex Germania in Italiam deductam , primum domicilium fixisse in urbe Faventina , majoresque ejus gentis denominasse Faventiam patriam suam . Apud Tonduccium pag. 438. Historiæ Faventinæ , testimonio P. Marcelli Augustini S. J. legitur vetus inscriptio : *Nigro militi Guidonis Negoxantis* de Faventia , *filio , claro in bello , eximio in religione , & sui Ordinis propagatori* (scilicet militiæ Rhodiensis) *in spem ejus salutis. Deum orate pro eo . Theodoricus fratri P. anno D.* M. ccc. xxx. In ecclesia S. Mariæ de Metauro prope urbem Fanensem , referente Eugenio Gamurrinio Vol. III. pag. 82. *Istoria Genealogica*, visitur sepulcrum Ludovici Negusantii cum sequenti elogio : *Hoc est sepulcrum nobilis & spectabilis viri D. Ludovici Comitis quondam D. Francisci Negosantis* de Faventia , *qui obiit anno Domini* M. ccc. lxxxxviii. In regestis Auximanæ urbis, teste laudato Tonduccio eadem pagina , memoratur ad annum 1401. *Nobilis vir Franciscus de Negosantibus* de Faventia *Potestas* . Existimat autem Faventinus historicus , hanc familiam extorrem vel vi vel sponte factam a Faventia circa annum 1376. Fanum se recepisse. Ad annum tamen 1391. in chartis Azzuriniis Sacc. VII. legitur Magister Thomas Nigusantius , judex in causa funerum inter rectores parœcialium ecclesiarum Faventiæ , & inter fratres S. Francisci ejusdem urbis ; quare liquido constat , non omnes ex eadem familia solum vertisse , & Faventiam dereliquisse , licet de aliquibus ejus familiæ vix dubitari possit . Nos , duce eodem Gamurrinio, literatos viros hujus præclaræ gentis chronologico ordine hic loci referimus ; & omisso Cardinale Rogerio Negusantio , quem Innocentius pp. III. Legatum in Siciliam destinavit anno 1210. contra Othonem Cæsarem ; primum , qui se nobis offert , nominamus Guidonem Nucerinum Episcopum , ei urbi præpositum ab Innocentio IV. anno 1252. quem Acta consistorialia Faventinum enuntiant, licet ab aliquibus, breviaturarum causa, Fanensis dicatur , quem-

sis, ecclesiasticæ disciplinæ doctissimus, scripsit: *De Ritu consecrationis ecclesiarum*, jussu patrui sui. Vitsm protulit usque ad annum 1577.

Negusantius Negusantius filius ejusdem Petri Jurisconsulti *Quæstiones familiares* courexuit, aliaque congessit memorabilia maou sua scripta.

Alexaudee illustris Jurisperitus & Coosaloneriua Fani, Christophori filius doctissimus in liuguis Græca, Hebraiea & Latina reliquit opuscula tam carmine, quam soluta oratlone.

Latinus Alexaodri filius, Poema sacrum coucinnavit in honorem S. Barbaræ V. & M., adnotatioues etiam ad Cautum primum *della Gerusalemme conquistata*, aliosque versus vulgares & Latinos.

Christophorus, alter Alexandri filius, Prælati dignitate insigoitus a Paulo V. Academicus Humorista Romæ, lectiones academicas prouuntiavit coram Cardinalibus & Principum Oraroribus. Decessit auuo 1654.

Adriauus filius Petrl quæstiones præclaeissimas edidit, quibus ticulum fecit: *Sylva responsorum & practicarum disputationum*; vitam quoque collegit Cardioaiis Hadrianl tituli S. Chrysogoni, cujus fuit pronepos. Ad plures abiit auuo 1613.

Petrus Adriani filius. Doctor celeberrimus, Poeta insiguis, luce publica donavit Poema inscriptum: *La Faneide*, vel *Guerra della Città di Fano*, cum compendio historico ejus urbis. Æneidem Virgilii ligato versu traduxit in Italicum sermonem. Vitam ampliavit Cardioalis Hadrlani; de Negusaotiorum origine scripsit; vitam demum B. Franciscæ Negusantiæ composuit. Defunctus est Faui unno 1662. Quoad Phaneidem aoimadvertit Johannes-albertus Fabririus T. V. pag. 550. Bibl. Lat. Med. & Inf. Ætatis Octavium Cleophilum, vero præuomioe Franciscum Octavii filium, Fanensem Poetam & literatotem, extinctum Centumcellis anno 1490. eo anno Romæ iu lucem emisisse Phaneidem, sive de Bello Phanensi libros III. heroico carmine.

Nec defuere doctæ feminæ hujus illustris familiæ Negusantiæ. Prætee S. Humilitatem abbatissam, de qua suo loco diximus, Faustina conjux Petri, literis Græcis atque Latiois claruit, aliolqoe sui ingeuii fœtus reliquit. Lucia sanctimonialis, Latini filia, Poesi studuit, ac versu soluto composuit drammata S. Flaviæ Domltillæ, S. Luciæ, & B. Franciscæ Negusantiæ, pæter pias meditationes precesque in honorem Dominieæ passionis.

Licet pars major literatorom hujus egregiæ geutis pertineat ad eam lineam, quæ lares fixit iu urbe Fanensi, gloriam tamen affert & urbi Faventinæ, iu qua primitus coaluit ea familia. Hæc omnia ferme exscripsimus ex laudato Gamurrinii volumine.

NEVOLONUS (B.) In choro hyemali Canonicorum Faveotinorum Cathedralis ecclesiæ, intee duas fenestras vitreas visitur clypeus vel discus marmoreus, in quo depicta est imago S. Mariæ de Misericordia manibus apertis atque erectis, & circa imagioem sculpta est sequens inscriptio: „ Hoc opus „ fecit fieri societas sanctæ Mariæ Miseri„ cordiæ, & beati Nevoloui. “ Extat insupee alia iuscriptio: Beatus Nevolonus quinto Kalendas augusti M. cc. lxxx. obiit.

Liter. Favent.

„ Testantur charum superis miracula,
„ vivens
„ Quæ fecit, quibus & post sua fata
„ nitet. “

Vide *Anonymus scriptor ejus vitæ*.

NICOLAUS ex Ordine FF. Prædicatorum Faventious. Creditur scriptor vitæ B. Veoturini Bergomatis ejusdem Ordinis, qui floruit circa anuum 1346. postquam in exilium actus a Benedicto PP. XII. & restitutus a Clemente VI. Crucem in expeditionem Hierosolymitanam prædicare jussus, obiit Smirnæ eo anno. Nicolaus vero decessit auno 1350. ut placet Magnauo T. I. pag. 209. SS. & BB. Favent.

NICOLAUS Medicus de Faventia. Nominator in testamentariis tabulis Thaddæi Alderotti famosissimi Medici sui temporis, quæ tabulæ editæ fuere in Appendice ad Claros Professores Gymnasii Bonouiensis pag. 158. in quibus ista leguntur: „ Item Magi„ stro Nicolao de Faventia jure legati reli„ quit glossas suas omnes, quas ipse Magi„ ster Thaddæus super libris Medicioalibus „ & Almansorem suum composuit, si tem„ pore obitus ipsius testatoris steterit secum. “ Decessit Thaddæus aono 1295. & Nicolaus videtur fuisse ipsius alumnus; cujus non parva fuerit gloria talem sortitum fuisse magistrum.

NICOLAUS de Faventia J. V. D. Ad annum 1497. ex Rotulo in Memoriali ejusdem anni fol. 76. memoratur a Borsetto T. II. pag. 98. Gymn. Ferrar.

NICOLUCCIUS Bartholomæus Medicus Faveotinus. Extat ad ipsum „ consultatio Hie„ ronymi Mercurialis Medicl Foro-livieusis. „ Tomo II. Cousultationum ejusdem Mer„ curialis pag. 20. “

NICOLUCCIUS Johannes-baptista. Ceu celebris Medicus, quique vixit aute Bartholomæum, celebratur a Flaminio iu sæpedicta epistola.

NICOLUCCIUS alter Johannes-baptista, dictus a Magnano pag. xvi. *Pigna*. Ad Nicoluccium Pignam extaot Bartholomæi Riccii Lugiensis plures epistolæ pagg. 366. 367. & sequeutibus Tomi II. editionis Pataviuæ, cujus Nicoluccii literas elegantissime & prudentissime scriptas, iu ætate licet juvenili, Riccius collaudat, quem vigesimo ætatis suæ anno ab amplissimo Philosophorum Collegio Ferrariensi dignum judicatum fuisse asserit doctoratus, & duobus anois publice auctores Græcos & Latinos fuisse interpretatum affirmat, quem demum acriter studiis operam dantem coercet, rogatqoe, ut salutis suæ detrimeota agnoscat, suæque bonæ valetudioi consulat. Nicoluccii Faventini viveotes Majores suos ex Cotiniola profluxisse existimaot; quare ipsis examinaudum relinquimus, an Nicoluccius laudatus a Riccio ad eorum familiam pertineat, ut putat Magnanus.

NICOLUCCIUS Johannes-evangelista Faventinus. Extant ad ipsum Julii Castellanii Canouici epistolæ.

NICOLUCCIUS Thomas Doctor Faventinus.

tinus, Contexuit stemmata & genealogicas arbores principum familiarum vetarum & novarum Faventiæ, notitiasque pluras collegit, quæ illustrant patriam suam; ax Magnano T. I. pag. xix.

NICOLUCCIUS Thomas Junior. *Raccolta di Rime in applaudimento all' Eminentissimo e Reverendissimo Principe il Signor Cardinale Jacopo Oddi Legato a Latere di Romagna, eletto Vescovo di Viterbo, per la sua* A *singolare sollecitudine e vigilanza in procurare felicemente la preservazione di essa Provincia dall' Epidemia de Buoi. In Faenza* 1750. Italicis, Latinis & Græcis carminibus abundat collactio. Præfatur Alexander Fagnolus. Sequitur Inscriptio: „ Jacobo Oddio Patricio Perusino, Æmiliæ Cardinali Legato, Justitiæ ac Pietatis cultori aximio, quod circum grassantem armentoram luem Provincia avartarit, Thomas Nicoluccius Patricius Faventinus hæc æterna grati populorum animi monumenta tantæ virtutis B admirator D. D. D. "

NIGRONIUS Johannes-franciscus Januensis S. R. E. Cardinalis. Faventinam ecclasiam administrandam suscapit anno 1687. post Antoninm Cardinalem Pignatellum, qui ax Faventina ad Neapolitanam, inda ad supremam S. Petri cathadram evectus est anno 1691. sub nomine Innocentii XII. Dum esset Nigronius Faventinus Episcopus, Synodum diœcasanam aelebravit; damum anno 1697. nuncium ei ecclesiæ remisit, succedanta illi Marcello Cardinale Doratio. C

NONIUS Ludovicus. In æda cathedrali, quod etiam relatum est a Laurentio Schradero pag. 404. Monumentorum Italiæ, extat hocca sepulcrale elogium. „ Ludovico Nonio Medico ac Philosopho eximio, qui dum ceteros ægrotantas mira quadam industria & arte curaret, omnibus ingenii laudibus in dies magis excalleret, pestifera & repentina febre in florente sui ætate & gloria præripitur, incredibili amicis omnibus desiderio daralicto. Franaiscus Nonius fratri carissimo ac benemerenti posuit. Vixit annos xxvi. M. vii. d. xiii. Obiit D xii. Kal. julii M. d. lxxvii. "

O

OREGGIUS Augustinus. Pontificiis Elemosynis generalis Præfectus, SS. D. D. N. D. Urbani VIII. Theologus & intimus Cubicularius, Basilicæ Vaticanæ Canonicus, postaa vero S. R. E. Cardinalis electus anno 1633. & Beneventanus Archiepiscopus, quam tamen utramque dignitatem E vix biennio retinuit, defunctus summa cum pietate anno 1635. „ De Deo uno tractatus primus. Romæ ex typographia Rav. Cam. Apost. M. DC. XXIX. in 4. " Dicavit Oraggius opus suum beneficentissimo suo Mœcenati Urbano pp., his verbis incipiens epistolam nuncupatoriam. „ Labente jam anno vigesimo quarto, ex quo Cathedralis ecalesiæ Faventinæ, ac subinde Vaticanæ Basilicæ Principis Apostolorum, singulari

Ext. in eodem Floroni tractatu. Vivebat Padovanius initiis seculi transacti.

PADOVANIUS Vincentius Faventinus, Archipresbyter Rontanæ, inter Arcades Riccftes Agamenonius. Nominatur a Crescimbenio inter primos Pastores Coloniæ Lamoniæ. Vir fuit Græce Latineque doctus, ejusque carmina prostant in multis collectionibus.

PAGANELLUS Dominicus Faventinus. „ In ordine Prædicatorum ante multos emi„ cuit altissimæ eruditionis fama. Fuit A„ postolici Palatii Magister sub Clemente „ VIII. Inter alias scientias Mathematicam „ calluit profunde, nec pauca scripsit, quæ „ desiderantur. “ Hæc Marchesius in Monum. Vir. Ill. pag. 88., atque Tonduccium citat. Revera Tonduccius pag. 12. insignem eum Theologum & Illustrem Mathematicum, celebremque Architectum enuntiat, ipsumque asserit auctorem, constructorem & delineatorem fontis publici erecti in platea principe urbis Faventiæ; acceptissimum præterea fuisse non solum Clementi VIII. sed & Leoni XI. & Paulo V, condignamque memoriam ex marmore in primo claustro Conventus S. Andreæ Faventiæ ei appositam fuisse scribit ad pag. 32.

PAGANI Franciscus a Balneocaballo vixit desinente seculo xvi. Composuit testimonio Coleti pag. 86. „ Arithmeticam practi„ cam lingua Italica, quam dicavit Raphae„ li Rasponio Gubernatori, editam Ferrariæ „ anno 1591. in 4. “

PALMEUS Petrus celebris Romæ Statuarius. Digna commendatione laudatur inter Faventinos a Flaminio.

PAPINI Cortesius Leonardus Balneocaballensis Philosophus. Sub anagrammatico nomine Epoandri Napili Betariciensis, idest Leonardi Papini Tiberiacensis dissertationem concinnavit „ de Maris æstu reciproco, “ quam auctor Deiparæ Virgini sine labe conceptæ humillime dedicavit; edita est Faventiæ anno 1749. in 12. Sistema quidem ingeniosum, sed solidis deficiens fundamentis; quare ejus opinio non placuit Johanni-sigismondo Popovitsch nobili viro Stiriensi, qui in suo tractatu lingua Teutonica in lucem emisso, cui titulus: *Esami overo Ricerche intorno al mare*; & in extractu alterius operis Christiani Schvvartz Professoris Altorfini de columnis Herculis circa annum 1750. Problemate secundo Papini systema improbavit & confutavit, ut enuntiatur Tomo XI. pag. 59. *delle Memorie per servir alla Storia Letteraria*. Videatur tamen & judicium, quod de hoc opere Papini protulit Lamius *nelle Novelle Letterarie dell' anno* 1751. pag. 5. ubi aliqua non infelicitar excogitata ab ipso laudat. Scripsit quoque Leonardus: „ De ori„ gine Fontium, & de Magnete; modum „ pariter reperiendi Meridianum incognitum “ typis ejusdem Archii Faventiæ lucubrationibus suis illustravit, alterum quoque edidit tractatum de Elettricitate, S. Antonio Patavino dicatum formis Faventinis anno 1752. Obiit anno 1765. septuagesimo-quinto ætatis suæ

Lett. Favent.

anno. Vide etiam Colétum in Scriptoribus Balneocaballensibus pag. 86.

PAPINI Johannes-nicola itidem Balneocaballensis & insuper Patritius Foroliviensis: Traduxit ex Gallico idiomate, *Lettere di Madama di Montier alla Marchesa . . . . sua figlia. In Bologna* 1773. *in* 8. *pag.* 303. quæ impressæ fuerant Gallice Francofurti & Manheimii anno 1761. easque dicavit Marchionissæ Lauræ Fiaschi Paulutiæ.

PAPINI Johannes-petrus, Johannis Nicolai filius, Poeta: *Apparramento. Poemetto nell' occasione delle nozze del Signor Francesco Merlini con la signora Marchesa Geltrude Paulucci. Forlì* 1773. *in* 4.

PAPINI Lucas Abbas Classensis. Pie decessit anno 1571. cum regimen ejus monasterii teneret. Sequens elogium in lapide appositum fuit ad ejus tumulum in ecclesia S. Apollinaris Classis extra muros urbis Ravennæ. *D. M. Æ. Lucae Papinus V. P. ex Tiberiaco oppido oriundus, Classensis cœnobii, insignis exempli ac pietatis Præfectus, Ravennæ obiit xv. Kalendas augusti, & postridie ad hanc ædem translatus M.D.LXXI. Vixit annos LXII. Hic quiescit. Viator parumper siste gradum, proque ejus anima D.O.M. obsecra. Monumentum hoc temporum injuria labefactatum, ne memoria consanguinei optime meriti interiret; quum Abbas Apollinaris Montanarius Bagnacaballensis hujus ecclesiæ decorem augeret, Dunesius & comes Fepinus Patritius Parmensis restaurandum curarunt A. D. M. DCC. XXVI.*

PARINUS Julius Cæsar O. S. Augustini Congregationis Lombardiæ. Anno 1683. typis Faventinis impressit vitam & obitum S. Nevolonis.

IDEM. Reliquit manu-scriptam historiam cum monumentis Conventus S. Augustini de Faventia, quæ ecclesia olim vocabatur S. Johannis-evangelistæ in Sclavo. Utrumque Parini opus memoratur a Magnano T. I. SS. & BB. Fav. pag. 12. qui iis notitiis utitur frequenter.

PAPHIUS Hieronymus Junior, Cathedralis ecclesiæ Faventinæ Præpositus: „ In se„ ptem psalmos pœnitentiales Isagogem con„ texuit impressam Bononiæ in 4. apud Jo„ hannem Rossium anno 1575. & dicatam „ Jacobo Sabello S. R. E. Cardinali & Bene„ ventanorum Archiepiscopo, ac Vicario SS. „ D. N. papæ, Kalendis augusti ejusdem an„ ni. “ Hieronymus erat nepos alterius Hieronymi Paphii, qui fuerat Vicarius Episcopi Faventini, cujus senioris Hieronymi opera, fedatis rerum & temporum perturbationibus, cognitaque ejus probitate & integritate, S. Carolus Borromæus deinceps usus fuit. Alluditur nimirum ad ea semina zizaniæ, quæ sub Theodoro Carpensi fratre Rodulphi Pii Cardinalis & Carporum Principis, Episcopo Faventino, contra Orthodoxam fidem, Faventiæ fuderat Bernardinus Ochinus insignis Concionator, patria Senensis, instituto frater ex Ordine Cappuccinorum, cujus sancta putabatur vita, & irreprehensibilia doctrina, donec detecta veritate, multi, qui in erro-

rem pertracti fuerant, resipuerunt, falsa
opininnes deposuerunt, & nmnem a se re
meratæ fidei suspicinnem amnvere, ut ai
Petrus-maria Cavina in enntinnatione Hiflo
riæ Tonduccii pag. 655. Opusculum suun
Hiernnymus junior consignavit Johanni-bapti
flæ Seghicellin Faventinnrum Episcupo emen
dandum & confitmandum. Uterque Paphiu
fuit a Saxulo, sed utrumque recensemus
qnia senior vices gessit Theodori Pii, junio
eutem Præposituram gessit in ecclesia Feven
tine. Vide Cavinam in Præludio ad Hiflo
riam Tonduccii pag. xvIIII. & pagg. 15
& 655. Hifloriæ. Possevinue T. II. Appar
Saer. pag. 33. ennatiat aliud npusculum Hie
ronymi Paphii de Resurrectione, editum Bn
nouiæ 1589. utique, ut credimue, juniorie

PASIUS Bartholomæus Eques auratus &
clarus Jurisennsultus. Unue fuit ex collecto
ribue Statutorum nnvnrum pro custodia urbi.
sub Aflorglu III. Principe annn 1492. Di
eo etiam Flaminius, ni forte loquatur de ali
Bartholnmæo Equite, de qun fit mentio ir
charta anni 1453. tabularii Azzurinuiani
quique anteriori tempore floruerit.

PASIUS Conflantinne. Nudnm dumtaxa
ejue nomen refert idem Flaminius in fati.
nota epiflnla.

PASIUS Dominicus. Recensetur a Borset
to T. II. pag. 484. ed annum 1659. inte
Laureatns in sacra Theulogia.

PASIUS Jacobus Antiquitatum patriæ Fa
ventiæ collector, qui rotulna chartarum mem
branacearum possidebat. Memnratur a Ber.
nerdino Aecurinin Seniore, qui eae etian
exferipsit.

PASIUS Jacobus Episcnpne Faventinus al
annu 1258. ad 1274. dictus etiam Albanus
& ereditns a Magnann auctor glossarum in
Decretalea. Hic tamen non ex Pasia, sed ex
Petrella familia erat. Vide *Jacobus Epi
scopus*.

PASIUS Jacobus deflinatus Faveetinus E
piscopus anno 1510. a Julin pp. II. apud
quem nretur erat pro suis eivibus, „ Doctis
„ simus in legibns, " appellatur a Georgio.
viviann Marchesiu P. I. pag. 249. *Galeria
dell' Onore*, „ juris utriusque scientia & di.
„ cendi arte elarns, " a Flaminiu. Supereft
adhue extra ecclesiam S. Mariæ Servorum
Faventiæ, ubi humatue fuit, ie pariete ele
gantissimum marmoreum sepulcrum, upus
Petri Barilotti egregii Sculptoria Faventini,
quod ipsi erectum fuit post obitnm, qui con.
tigit die xix. julii anni 1528. cnm nobili
inscriptione, in qua inter cetera dicitur, quod,
„ non ex dignitate gloriam, sed ex moribus
ac scientia dignitatem adeptus est. "

PASIUS Johannes. Inter literatoe viros
Faventinns flatuitur a Magnann T. I. pag. xv.

PASIUS Johannes-franciscus Eqnes illu.
striffimæ Religionia S. Stephani, nec non in
Flaminiæ Provincia pro eadem religinne Re.
ceptor, quem vocant: *Ricevitare*. Legea pi.
mum editæ sub ejue principatu Academien
prodierunt Faventiæ typis Georgii-andreæ Za.
rafallii anno 1690. in 4.

urbs, ut fidem faciunt Poematum specimina super argumenta physica ab eo edita. Acerbo fato ateptus est anno 1766. in urbe Neapolitana, eum a secretis foret Oratoris Regis Neapolis ad Regem Portugalliæ. Alia poetica & duo drammata reliquit penes fratrem Nicolaum pictorem. Metastasius, ad quem Joseph speciman carminum suorum direxit, ipsi respondit epistola, qua valde gloriari potuisset, nisi ea post ejus obitum pervenisset. Latine etiam eleganter componebat Passerius, in Philosophicis quoque & Theologicis plurimum præstabat. Titulus operis, sive speciminis carminum ipsius est sequens: *Saggia di Poesie di Giuseppe Passeri, fra gli Arcadi Talisia Nidemia.*

. . . . me quoque dicunt
Vatem Pastores, sed non ego credulus illis.
Virgil. Ecl. 9.

Napoli M. D. CCLXVI. *presso Vincenzio Flauto in* 8.

Inter hæc Poemata habetur: *Amore e Psiche. Componimento Drammatico per Nozze.*

Cautionum vulgo *Delle Cantate* argomenta sunt: *Il Vesuvio, la Machina Eletrica, l' Arca Baleno, l' Eccelisse ec.* In Anacreonticis, siva quæ ex suo penu composuit, siva quæ ex Gallico idiomate tradoxit, singularis profecto fuit, meretoque sinceram omnium legentium æstimationem, communemque plausum. Specimen suum dicavit Comiti Vincentio-mariæ Lascaris del Castellar.

PASSI Pius a Busen Ordinis FF. Prædicatorum, Inquisitor generalis Romandiolæ in urbibus Faventia, Ravenna, Forolivio, Cæsena, Imola, Cervia, Britonorio, Sarsina &c. *Giorna funebre alla di lui veneranda memoria celebrato in Faenza nella Chiesa di S. Andrea del medesimo Ordine l' anno 1686. dalla pietà de Ministri ed Ofiziali del S. Ufizio della detta Città, dedicato al P. Maestro Frà Pio Felice Cappasanta da Vicenza degnissimo successore del Defonto. In Faenza per Giorgio-andrea Zarafagli in* 4.

PASSIO S. Savini Episcopi & Martyris anno 303. Vide *S. Savini passio.*

PAULUS Episcopus Faventinus. Instituit anno 920. in ecclesia Cathedrali triginta Canonicos, & pro ceteris ecclesiis urbis Collegium Parochorum, pro qua institutiona edictum confecit, quod memoratur ad annum 1045. ab Ethico Episcopo ejus successore. Viget adhuc Pauli memoria annuali commamoratione pro ipsius anima & decantatione Vesperarum Defunctorum. Colligebant se primum Parochi in ecclesia S. Mariæ in Broilo, nunc autem conveniunt in illam S. Stephani, ut pota commodiorem, ædificatam seu restauratam, ac in meliorem formam redactam a Principibus Manfrediis.

PAULUS de Faventia O. FF. Prædic. Inter Theologos Ferrariensis Collegii reponitur a Borsetto T. II. pag. 478. quorum catalogum adducit ab anno 1460. ad 1579.

PAULUS-maria Cittadinius ejusdam Ordinis. Vide *Cittadinius Paulus-maria.*

PAULUTIIS (*de*) Johannes Alexandri. Locum obtinet apud Flaminium inter præstantes Jurisconsultos Faventinos.

PEDRONIBUS (*de*) Ugolinus, Jurisconsultus Faventinus, teste eodem Flaminio.

PEGOLOTTUS vel Pellagotus Canonicus Subdiaconus & Magister Faventinus. Plures ipsi causæ & magni momenti commissæ fuere a Gregorio pp. IX. annis 1230. 1231. & 1233. quorum aliquas produximus Tomo IV. Annal. Camald. in Appendice, ex tabulario Archiepiscopali Ravennæ Caps. E numm. 1221. & 1222. & Caps. B. num. 455. Meminit ipsius Robeus in Historiæ Ravennatis lib. VI. pag. 399. & Sartius pag. 321. ex codice diplomatico ecclesiæ Bononiensis, existente in Bibliotheca Instituti Scientiarum. In tabulario Canonicorum Faventiæ ejus mentio fit ad annos 1223. 1225. 1228. 1233. Anno 1231. appellatur Magister.

PEPULUS Sebastianus O. FF. Min. Conv. Balneocaballensis. „ Vir disertissimus, qui „ in præcipuis Italiæ urbibus summo omnium „ applausu concionatus est. Domum vetustate laborantem restauravit, & primum „ claustrum construxit. Obiit anno M. CCCC. „ LXXVII. ætatis LXV. cum secundo Provinciam rexisset Bononiæ, quam aliis septam „ annis gubernavit. " Wadingus T. IV. Annal. pag. 383. ad annum 1273 qui fuit ædificationis ejus Conventus annus primus.

PERETTUS Johannes-antonius Faventinus. Carmen cui titulus: „ Sixti V. Pont. „ Max. creatio ad Alexandrum Perettum „ Cardinalem Montaltum S. R. E. Vicecancellarium. Romæ apud Jacobum Roffinellum 1591. " Cinellius T. IV. pag. 48. Bibliothecæ Volantis novæ editionis animadvertit, Perettum hunc non fuisse ex familia Pontificis, qui non solum dilexit fovitque viros doctos, sed etiam omnes suos ad dignitates & ad honores provexit. Verba sunt Cinellii *nella Scanzia* XVI. Distinguendus est a Bartholomæo Peretto Jurisconsulto & Canonico Basilicæ S. Patri de Urbe, cujus extat oratio habita in almo collegio Montisalti sexto nonas martii, M. D. XCV. ad eumdem Alexandrum Perettum S. R. E. Cardinalem, edita Bononiæ eodem anno in 4.

PEROTTUS Salvator Faventinus. Collegit pleraque monumenta, quæ in Adversaria derivavit, pro afformanda serie virorum illustrium in literis, in armis & sanctitate præstantium urbis & diœcesis Faventinæ, quam dum edere meditabatur, morte præoccupatus imperfectam, ineditamque reliquit. Supersunt tamen miscellanea ab eo collectæ cum indicibus, quæ asservantur in Bibliotheca Seminarii Faventini. Magnanus T. I. SS. & BB. Fav. sæpe sæpius notitiis ab ejus collectione petitis utitur. Ipsum quoque laudat in vita B. Jacobi-philippi Bertonii Augustinus-romanus de Floribus. Vivebat Peroteus anno 1683. quo Academicus electus fuit recens erectæ Societatis Concordium in monasterio Classensi.

PESCETTIUS Orlandus Maradiensis. In

Catalogo Bibliothecæ Cappunianæ pag. 293. sequentia ipsius opera leguntur.

Del primo Infarinato, cioè della Risposta dell' Infarinato Accademico della Crusca all' Apologia di Torquato Tasso, difesa contro a Giulio Guastavini. In Verona pel Discepolo. 1590. *in* 8. Videatur super hoc opere Eloquentia Italica Justi Fontanini.

Il Cesare: Tragedia in verso. In Verona pel Discepolo 1594. *in* 4. Hanc memorat Crescimbenius T. V. pag. 135. *della Volgar Poesia*. Alia editio in 4. Veronæ anno 1604. A

La regia Pastorella. Verona 1589. Eam affert Scipio Maphæjus T. II. pag. 206. *Osservazioni Letterarie.*

Risposta all' Anticrusca di Paolo Beni. In Verona per Angiolo Tamo 1613. *in* 4.

Dialoghi tre dell' Onore; Nel primo si distrugge l' onore innato del Conte Annibale Romei. Nel secondo si porta l' opinione dell' Autore, e con molte ragioni si prova le Ricchezze essere di maggior valore, e per conseguenza di maggior onore degne delle Virtù. Nel terzo si risolvono varj dubbj, e si riprovano molte opinioni del Romei, e dell' Albergatti. B Dicantur hi Dialogi a Quirino Pescertio Orlandi filio Carolo Contareno, Patritio Veneto, Veronæ Prætori. Præterea Pescertii vidimus: *Proverbj Italiani e Latini per uso de fanciulli, che imparano Grammatica, raccolti, e al Signor Francesco Zino dedicati da Orlando Pescetti. In Verona* 1602. *primo Marzo*. Franciscus Zinus dicitur nepos illustris alterius Francisci Zini, & frater Theodori. Anno 1663. hæc proverbia denuo recusa fuere Tarvisii. De Pescettio verba facit etiam idem Scipio Maphæjus pag. 227. *della Verona Illustrata.* C

PETROCINUS Marcus a Cotiniola. „ Philosophus, Legum peritus & Poeta, qui in „ lucem protulit libros quatuor vulgarium „ carminum. Ulterius: „ *La Costante Celinda Commedia, Una Pastorale, ed un Operetta di varie rime.* Libanorius in libro: *Ferrara d' oro* P. III. fol. 202. Borsettus T. II. pag. 391. hæc de Petrocino enuntiant. Vocabatur quoque Petruccius. Crescimbenius T. V. pag. 187. de eo verba facit, additque aliud opus sacrarum Odarum ab ipso compositarum. D

PETRUS Episcopus Faventinus. Hunc sanctæ memoriæ Episcopum appellat S. Petrus Damiani Epist. x. lib. V. Charta donationum factarum eidem S. Petro Damiani circa annum 1063. Eam edidimus in Appeod. T. II. Annal. Camald. col. 288. Alius Petrus Episcopus, qui se electum dicit anno 1116. Vide Monumenta Faventina col. 416.

PETRUS Canonicus Magister Faventinus. Vivebat tempore Magistri Canonici Tulosani, &c. nominatur in tabulario Capitulari ad annos 1201. 1204. 1203. & 1210. Petrus alter dictus Papiensis, Magister & ipse & Canonicus, relatus ad annum 1223. testamentarias tabulas condidit anno 1228. die prima junii; ex eodem Canonicorum archivo. E

PETRUS Damiani (S.) Cardinalis S.R.E. & Episcopus Ostiensis, Eremi Fontis-avellanæ, nisi fundator, saltem eximius reparat[illegible]

vita . In Faenza 1733. in 4. presso Carlo antonio Maranti. Eem dicavit Cardineli Thomæ Ruffo Episcopo Ferrariensi Ludovicus Africanus Severolus, fratris Caroli nepos.

PHILIPPUS. Ord. Servorum B. Mariæ. Gienius & Gerbius in Annalibus Servorum Tom. II. pag. 9. scribunr, Tonduccium in Historia Faventina pag. xxxvIII. memorare circa annum 1500. fratrem quemdam Philippum Faventinum O. Servorum, quem di-
A cit floruisse scientiis maxime instructum, ideoque cathedris in eodem Ordine conspicuioribus præletum fuisse.

PHILOPONORUM Academia. Vide *de Filoponi Accademia*.

PIACENTI Joseph. Poete Balneocaballensis enno 1764. Coletus pag. 96.

PIGNA Johannes-baptista. Vide *Nicoluccius Johannes-baptista, dictus Pigna*.

PIGNATELLUS Antonius S. R. E. Cardinelis Episcopus Faventinus anno 1682.
B nuntium remisit ei ecclesiæ anno 1687. ed Neapolitanam traosiens, & post quadriennium ad summum Pontificatum, assumpto nomine Innocentii XII. Honoris causa nominamus. Cecinit in ejus electione ad Episcoparum Faventinum Carolus-Andreas Sinibaldus.

PISCINUS Philippus Monachus Camaldulensis & Abbas S. Michaelis de Arretio titularis. „ Visitatio facta enno 1590. una cum „ Actis judiciariis & Synodo in castris di„ tionis Ravennianæ de jure Abbatiæ Clef„ sensis, auctoritate Abbatis Avellanensis. "
C Extet i archivis Classensi, & S. Romualdi de Urb. Monachorum Camaldulensium.

PISIGNOLUS Franciscus. Conventus Balneocaballi O. FF. Min. Conv. alumnus, teste VVadingo T. IV. pag. 385. ad annum 1273. & S. Theologiæ Doctor insignis, decessit enno M.cccc.L.

PIUS Rodulphus, Leonelli Pii, Carporum, Meldulæ & Sarsinæ Domini filius, Alberti patrui nepos, anno 1500. uetus, Episcopus Faventinus creatur fuit a Clemente pp. VII.
D anno 1528. post obitum Jacobi Pasii & Petri-andreæ Gammari, inde electus anno 1535. a Paulo pp. III. S. R. E. Cardinalis. Legationum Apostolicatum causa quas toto fere vitæ suæ tempore obivit, ecclesiam Faventinam absens per Vicarios gubernevit usque ad annum 1544. quo eam resignevit Theodorico sive Theodoro fratri, sed hoc obeunte anno 1562. cessit eamdem cathedram Johanni-baptistæ Sighicellio, ac post biennium, hoc est anno 1564. fato functus est. „ Rodul„ phum tanquem oraculum, inquit Ughel„ lius Tom. II. col. 506. concelebrant Sa-
E „ doletus, Bembus, Sepulveda in epistolis, „ neque ipsius virtutes tacuit Jovius, Sa„ bæus, Orlandinus, Gabutius in vita Pii „ V. Jenus Vitalis, Ciabrera eliique. Non „ modo in artibus excellentes viros amavit, „ sed ideo videtur amasse, quod easdem ar„ tes apprime calleret. Studuit autem quam „ maxime venerendæ antiquitati; quemo„ brem suos hortos Carpenses in Quirinali „ perantiquis statuis, signis, tabulis, sepul„ cralibus inscriptionibus, quas in gratiam „ studiosorum pulcherrimo ordine distribuit, „ opplevit. Quam autem Pastorem suom „ Faventia veneraretur, haberetque in pretio, „ io publico Communitatis paletio eidem erecta „ inscriptio abunde testatur: "

„ Rodulpho Pio S. R. E. Cardinali,
„ Defensori Nostro.
„ Hæc nobilissima Piæ gentis insignia,
„ Quibus excelsus hic
„ Et illustris locus decoratur,
„ Memoriam renovant
„ Illustrissimi Pii Cardinalis Amplissimi,
„ In quem unum
„ Se tota convertit civitas;
„ Quem Senetus,
„ Quem omnes boni intuentur,
„ Et in quo solo hujus urbis nititur solum.

Omnes fere Poetæ ejus temporis laudes dixere Rodulphi. Dixit Jacobus Boosadius Brixiensis, quos versus legimus T. II. Carminum Poetarum Illustrium Italorum Florentiæ editorum enno 1719. pag. 417. Cecinit Franciscus Cosentinus pag. 125. Tomi V. Cecinit Bernardinus Rota Neapolitanus pag. 144. Tomi VIII. cujus postremi carminis initium subjicimus:

„ O quem Roma vocat merito decus
„ Urbis & Orbis
„ Quem vocat humani delicias ge-
„ neris.
„ Cui jam templa, aras pouit, quo
„ Principe magna
„ Concipit supplex vota, precesque
„ paret &c. "

Cecinere M. antonius Flaminius, Janus Vitalis, Hieronymus Borgius aliique permulti.

Non minima quoque Rodulphi Pii laus est, ipsum mss. Codices conquisivisse & servesse, ac Bibliothecam insignem instruxisse, quam Latino Latinio moriens legavit. Ipsam commendavit tempore ipso, quo Prælatum Rodulphus agebat, Jacobus Sadoletus. Præ ceteris cimeliis ejus Bibliothecæ memorandus venit insignis ille codex Virgilii in Bibliothece Magni Ducis Etrnriæ nunc asservatus, correctus manu Turcii Rufi Asterii Aproniani, qui Consul fuit A. C. 494. ac propterea ante fere mille trecentos annos uncialibus literis exaretus, qui antequam in Mediceam inferretur, spectabat ad Cardinalem Rodulphum, ut testis est Achilles Statius Lusitanus in suo Epigrammate, quod ex Bibliotheca Latinæ Johannis-alberti Fabritii Tomo I. pag. 258. exscribimus:

„ Purpureos sparge in frontem atque
„ in cornue flores,
„ Albaque ter plenis lilia da manibus.
„ Namque vides secli monumentum in-
„ signe prioris,
„ Quo neque nobilius, nec prius ex-
„ tat opus.
„ Felix sorte sua & vita Mero dignior,
„ unum
„ Hoc superest de tot millibus arche-
„ typum.

„ Mæce-

„ Mœcenas ne tu eum te simul ipse
„ perires,
„ Arma feti jussit militis esse procul.
„ Et tua Rodulphi, quæ non obliterat
„ ætas
„ Ulla piæ servant hæc monumenta
„ manus. “

Petrus Victorius pariter in præfatinne ad Marcellum Cervinum Cardinalem scribit Opera Clementis Alexandrini edita Florentiæ annn 1550. se eduxisse e Bibliotheca Medicea, collato ad Protrepticum & ad Pedagogum Clementis, etiam Rodulphi Pii Carpensis codice. Unde & Gentianus Hervetus allatum sibi Græcum Codicem hunc antiquissimum & permultis in eo adjectis Scholiis illustratum in Latinum vertit, & eodem anno pridie Kalendas januarias ex Roma omnia Clementis opera Florentiæ impressa nuncupatoria epistola Rodulpho dicavit; quæ editio repetita fuit Coloniæ Agrippinæ cum eadem epistola anno 1569.

Mœcenas erat Cardinalis Pius studiosorum omnium, qui confluebant, ut sua ei scripta dicarent. Petri Galatini opus de Anima Intellectiva & de Homine ipsi dicatum fuit. Dionis Chrysostomi Dissertationes Græce a Friderico Turrisano editæ Venetiis anno 1551. nuncupatæ ipsi fuere. Philippus Rondininus Canonicus Faventinus pag. 373. de S. Clemente ejusque Basilica, scribit dedicatum fuisse Cardinali Pio opusculum Antonii Solæsii Carpinatis de Veneratione & Invocatione SS. in Desiderium Erasmum Roteradamum.

Neque minus sollicitus fuit Cardinalis pro sarta tectaque facienda disciplina ecclesiæ suæ Faventinæ. Typis Ferrariensibus siquidem imprimi mandavit Constitutiones Faventinas, quas anno 1533. promulgaverat. Provinciasque quoque, quas gubernavit, tum Prælatus, tum Cardinalis, Constitutionibus munivit, & quæ latæ fuerant ab Ægidio Cardinale Albornotio, ipse eas auxit, purgavit, explicavit, & ad tempus suum accommodavit, obtenta etiam a Paulo pp. III. earumdem confirmatione, quas in sex libros redegit. Gloriosa proinde fuit & seculis futuris erit ipsius memoria, sed præsertim apud Faventinos.

POGGIALI Ludovicus Presbyter Brisichellensis, sed puerorum præceptor in urbe Veronensi, scribebat circa annum 1550. opera & vitas Sanctorum, quas colligebat Aloysius Lippomanus Veronæ Episcopus, ut ipse Ludovicus asserit in epistola ad Jacobum Spadam amicum suum eodem anno die xv. octobris. Familiarissimus erat, neque unquam a latere discedebat Lippomani Ludovicus, quocum etiam facile in Germaniam pertexit, dum is Legatione Pontificia fungebatur. Extant epistolæ, quas per vicennium Poggialus scripsit eidem Jacobo, teste Magnano T. II. pag. 46.

PONOSO Franciscus Faventinus. „ De „ rebus gestis Alexandri Magni libri quinque „ ad Hieronymum filium, ex Quincto Curtio compilati. “ Ad calcem: „ Datum „ Faventiæ die vigesima mensis maji per ge„ nitorem tuum F. de P. “ Extant in Bibliotheca Riccardiana Florentiæ ex recensione Lamii pag. 202.

appositum una eum aliis duobus Mioistris generalibus, qui ex conveutu Balneocaballensis assumpti fuere, in ecclesis S. Francisci ejusdem loci, quod tefertur a Coleto pag. 87.

Porcatii opers. „ Scotus novissime cum „ emeodatissimo codice Parisiensi castigatus, „ additis resp̃onsionibus & adnotatioonibus „ opioionum. Venetiis per Bonettum Loca „ tellum xiv. Kal. januarias 1497. in fu„ lio. "

„ Quæstiones Quodlibetales Scoti. Venetiis A „ tertio nonas februarii 1497. per eumdem „ io folio. "

PORCELLUS Thomas Brixiehellensis. Referimus librum, quem tamen non vidimns, eujus titulus est iste: „ Epistola, qua Petrus Con„ ti Thomæ Porcelli Brixichellensis auditor ref„ pondet animadversiunibus de Iofinitorum æ„ qualitate, ipsi traditis a Johaone Confelini P. „ Angelici a Viadsna Min. Observ. auditore, „ ostenditque posse infinitum esse alio majns. „ Bononiæ 1764. ex typographia S. Thomæ „ Aquinatis in 8. pag. 30. " B

PRÆDICATORUM Ordinis Lectores & Studentes. *L' Avvocata di S. Chiesa. Oratorio sagra da recitarsi nella chiesa de RR. PP. di S. Andrea di Faenza l' anno 1729. nel sollennizzarsi la festa annuale della traslazione del corpo dell' Angelico e Quinto Dottore di S. Chiesa, S. Tommaso d' Aquino, dedicata a D. Benedetta Giorgi Prelata Vallombrosano. In Faenza nella stamperia dell' Archi.*

Eadem ratione memoramus: *Poetici componimenti in occasione d' esporsi alla pubblica venerazione nella chiesa de PP. Domenicani di Faenza un Quadro, che rappresenta S.* C *Vincenzo Ferrerio in atto di predicare il Giudizio universale; Pittura del celebre Signori Arcangelo Rosani, dedicati all' Illustrissimo e Reverendissimo Monsignore Raimondo de Conti Ferretti Arcivescovo di Ravenna e Principe, da Francesco-antonio Liverani. In Faenza per Gioseffantonio Archi 1717. in 4.*

PRATA vel Prada (*de*) Guido. Honorifiee nominatur a Dante una eum Ugolino Azonis de Ubaldiois. Hunc Tonduccius pag. 337. putat fuisse Scientiarum professorem ob titulum Magistri, qui ipsi tribuitur ad an D num 1322. Vixit eirca finem Seculi xiii. & initia feculi fequentis. Prata ast locus ter sitorii Faventioi, haud procul a Russio, videturque Guido nomen sibi fecisse ex locu.

PRITELLIS (*de*) Stephanus. Pritella gens Faventina nobiles & egregios viros patriæ protnlit: Andream judicem anno 1313. Pritellum de Pritellis judicem generalem provinciæ Romandiolæ super Crimioalibus specialiter deputatum anno 1344. Perostum patrem Stephani, sed Stephaoum præ ceteris nominamus ratione veteris ioscriptionis, quæ E sita est ad lævam partem jaouæ ecclesiæ cathedralis, positæ aono 1394.

„ Pervigil obsequiis facris, nec stirpe
„ parentum
„ Degener egregiis hanc almam condidit
„ aram
„ Strenua progenies Peruti (Perosti) san-
„ guine latus

Liter. Favent.

„ Quem Pritella vetus genuit stirps al-
„ ma, colendum
„ Posteris exemplar Stephanus, cunctis-
„ que recentem
„ Condidit Innocuum, quem cerois mar-
„ more fontem;
„ Nec modo nunc primis flavescunt Tem-
„ pla figuris,
„ Prospice gesta trium Regum, simul
„ aurea tecta
„ Corpore Francisci, magous quo tem-
„ pore Princeps
„ Imperat Astorgius populis, quos lu-
„ bricus Amon
„ Lustrat, Manfredum claro de germine
„ florens.
„ Nunc, ne Martini sancti sit indolis
„ expers
„ Militiæ flos, summus enim dat pignus
„ amoris.
„ Tempora currebant Christi nativa po-
„ tentis
„ Bis duo tunc decies novem cum mille
„ tricentis.

„ D. O. M.

„ Johannes evangelista Pritellius Canonicus
„ Faventinus
„ Antiquissimum lapidem hunc nobilissimæ
„ familiæ Pritellæ.
„ Anno Domini M. DC. VI. P. M.

PUJESIUS Angelus. Locum habet inter excellentes Jurisconsultos Faventinos in epistola Johannis-antonii Flaminii.

PURPURINUS Baroncinus. Vide *Baroncinus Purpurinus*. De ipsius commentariis ad Kalendarium Romanum Amiterni effossum videatur Diarium Romanum anno 1680. pag. 31. Desunt in ipso Kalendario primi menses usque ad Julium.

Q

QUARANTINUS Johannes-baptista Faventinus Artium atque Medicinæ Doctor, insuper Poeta; quod discimus ex epigrammate Latino supposito Elenchorum Aristotelis libro, quem Latio donavit Petrus-nicolaus Castellanus. Ipsum subjicimus:

„ Cedite Grammaticæ sophiæ, qui Græ-
„ ca refertis,
„ Eosrratores cedite Barbariei.
„ Interpres novus ecce stylo, sed & arte
„ disertus,
„ Et totus magnus cultor Aristote-
„ lis.
„ Nunc Peripatetici melius grave dogma
„ Lycæi.
„ Nicoleus transfert noster, & omne
„ docet.

Hexastichon aliud ejusdem Quarantini ad librum Hieronymi Armellini contra Tiberium Calabrum.

„ Eja age, doctorum volites ad tecta
„ virorum
„ Vera Armellini scripte libelle ma-
„ nu.

„ Auctoris Calabri fidei concordibus
„ almæ
„ Sensibus nvertas dogmata ficta tuis.
„ Atque Faventinam mirandis laudibus
„ urbem
„ Extolle, & Christi tegmine tutus eas.

En aliud enævum testimoniom, quo probatur Hieronymum non ex Armenina, sed ex Armellina Faventina gente prognatum esse. Vide *Carulus Marianus*. Arguitur etiam erroris Michael Pio in Historia S. Dominici T. I. pag. 490. qui Hieronymum Armellinum vocat Antonium. Ex iis carminibus deducitur pariter ætas Johaonis baptistæ Quarantini Poetæ non incelebris; scilicet vixit initiis Seculi XVI.

R

R . . . sive Radnlphus vel Rodnlphus Canonicus Faventinus, cui Honorius pp. III. commisit, ut decideret caussam, quæ vertebat inter Comitem Rogerium fratresque ejus, filios Guidonis Guerræ de Thuscie, e familia Comitum Guidiorum, & inter Simeonem Archiepiscopum Ravennatem super castro Montis-bovarii anno 1224. Hujusmodi commissio extat in tabularin Archiepiscopali Ravennæ Caps. L. num. 4985.

RACTIUS Hieronymns e Maradio. Ejus opera recenseotur In Catalngo Bibliothecæ Capponianæ pag. 318. Hieronymi nomen obtinuit in baptismate, qui postea Ordioem Camaldulensem professus, dictus fuit Silvanus Ractius. Vide *Ractius Silvanus*.

RACTIUS Seraphinus Maradiensis. Florentiæ in monasterio S. Marci Ordini FF. Prædicatorum nomen dedit anno 1549. decimo octavo suæ ætatis anno. Decessit anno 1613. Ejus opera, quibus conficiendis totam vitam suam impendit, enumerat Jacobus Eccardus. T. II. pag. 386. Scriptorum O. Prædic., quorum hæc sunt potiora inter edita & mss.

Prælectiones in Porphyrium anno 1560.

Lectura in IV. libros Aristotelis de Physico auditu. 1562.

De divisionibus entis.

Lectura in libros III. Aristotelis de Anima. 1563.

Quatro libri sopra la Sfera del Mondo.

Della natura e proprietà delle Api. In Lucca 1588.

De Incarnatione Collationes in studio Perusino 1573.

Prælectiones in D. Thomam Aquinatem de substantia & cognitione Angelorum 1584.

De volnntate & productione Angelorum 1585.

De locis theologicis Prælectiones in explicationem Melchioris Cani. 1586. 1587. Extat epistola fr. Zenobii Acciajolii O. P. data Perusiæ anno 1602. in commendationem Prælectionum Ractii in editione Perusina anni 1603. Eo anno Ractius septuagesimum ætatis excedebat, & eas quindecim annis apud se occultas tenuerat.

La Corona Angelica, o sia della sostanza degli Angioli.

brogio Politi contro la dottrina e profezie del Savonarola.

Difesa generale della vita e della dottrina del medesimo.

Cronaca della Provincia Romana dell' Ordine de Predicatori, in cui si descrivono le fondazioni di tutti i conventi di quella.

La vita del santissimo rege e profeta Davitte.

La Storia di Raugia in tre libri. In Lucca 1595.

Narrazione degli Arcivescovi di Raugia l' anno 1589.

Scritture fatte in Raugia l' anno 1587. *e* 1588.

Dell' origine della milizia e degli costumi de i Turchi narrazioni di Monsignor Marcino Segonio Vescovo di Dolcigno al Sommo Pontefice Sisto IV. fatte di Latino volgari da Frà Serafino Razzi.

Silvanus Ractius ejus frater, de quo infra, anno 1575. Florentiæ per Bartholomæum Sermartellium edidit: *Sermoni del reverendo P. F. Serafino Razzi dell' ordine de frati Predicatori per le più solenni, così Domeniche, come feste de Santi*; & dicavit eas Theodosiæ Orsinæ Sanctimoniali in S. Petro Urbis veteris, & sorori Ersiliæ & Beatrici. Ad calcem horum sermonum extat epistola Silvani ad D. Stephanum Pazzanum a Saxulo Eremitam Camaldulensem, qua dignis laudibus commendat lectionem horum sermonum, qui privatim ante editionem lecti fuerant a Sanctimonialibus S. Petri de Luco, & S. Joannis-evangelistæ de Buldrone Ordinis Camaldulensis.

RACTIUS Silvanus Mutadiensis, Seraphini frater; in lucem venit anno 1527. Benedictum Varchium Florentiæ audiit. Secularis adhuc comœdias & tragœdias aliquot concinnavit, *La Cecca*; *La Balia*; *La Gostanza*; *La Gismonda*; *Il Tancredi*. Camaldulensium habitu receptus in æde S. Mariæ-angelorum de Florentia, totum se spiritualium & utilium rerum scriptioni dedit; quarum syllabum hic exhibemus:

Dell' economia Cristiana e civile.

Raccolta di orazioni a Cristo, e alla beatissima Madre Maria 1576. 1607. 1608.

Miracoli della gloriosa Vergine Maria. 1576. & pluries deinceps.

Damone pastore di Pratolino. Ecloga della santa vita e morte della Regina Giovanna d' Austria gran Duchessa di Toscana 1578. *e Laudemia Stuffa monaca di Boldrone.*

Vite di quattro Uomini illustri, Farinata degli Uberti, Duca d' Atene, Salvestro Medici, e Cosmo Medici il più vecchio. In Fiorenza 1580.

Vite di cinque Uomini illustri. 1602. 1610.

Vita overo azioni della Contessa Matelda a Don Giovanni de Medici. 1587.

Vita di Benedetto Varchi. 1590.

Vita della gloriosa Vergine Maria 1594. 1618. 1624.

Vita di S. Giovanni battista. 1590. & 1603.

Corona del Signore in forma di orazioni. 1591.

Vite delle Donne illustri per Santità. 1595. usque ad annum 1606. Vol. VI. in 4.

Liter. Favent.

Vite de Santi e Beati dell' ordine di Camaldoli. 1600.

Vite de Santi e Beati di Toscana 1601. P. II.

Vita del beato Michele Romito Camaldolese. 1604.

Letanie di nostra Donna, che si cantano nella sua casa di Loreto con alcune dichiarazioni. 1604.

Quadragesimale overo meditazioni per ciascun giorno di Quaresima conformi all' Evangelio. 1607. 1608.

Vita di Cristo nostro Signore.

Trattato della Misericordia.

Vita di S. Antonino Arcivescovo di Fiorenza.

Vita di Castruccio Castracani.

Vite di Corso Donati, di Uguccione della Fagivola, del Cardinale Antonio-maria Salviati.

Vita di S. Filippo Neri, ad Alessandro del Caccia Vescovo di Pistoja.

Vita di Pietro Soderini ultimo confaloniere di Fiorenza.

Vite degl' Imperatori fino a Carlo V.

Annali ecclesiastici Fiorentini.

Trattato delle virtù.

Descrizione del sagro eremo di Camaldoli.

Epistola de libris Bibliothecæ Angelorum Florentiæ e puerorum manibus eripiendis.

Carmine Etrusco metro ac rythmo plurima.

Insuper in Italicam linguam convertit sequentes libros.

Evangelistario di Marco Marulo Spalatense. In Firenze 1571., *e in Venezia* 1580.

Vita e Regola del santissimo Padre nostro Benedetto con annotazioni. In Firenze 1593.

Regole della vita eremitica 1575.

Historia della Passione di Gesù Cristo, scritta da Giovanni Fero 1573.

Somma del Cardinale Vio Gaetano.

Annali ecclesiastici di Cesare Card. Baronio Tomo primo.

In Regulam S. Benedicti declarationes & Constitutiones Camaldulenses. Has Latinitate donavit anno 1572.

Le Vite de Pittori di Giorgio Vasari.

Dialogo di Dionisio Carcusiano della Riformazione delle Monache. In Firenze 1582.

Correxit insuper castigavitque: *La disciplina spirituale di Frà Domenico Cavalca dell'Ordine de Predicatori.*

Emisit in lucem: *Il primo libro delle orazioni del Cavalier Lionardo Salviati*, quem nuncupavit anno 1575. Antonio-mariæ Salviato Nuntio Apostolico ad Galliarum Regem, postea Cardinali.

Obiit scriptis & meritis clarissimus Silvanus anno 1611. LXXXIV. suæ ætatis anno. Cetera de ipso fuse leguntur Tomo VIII. Annalium Camaldulensium.

Quoad opera, quæ retulimus ipsum adhuc in seculo manentem composuisse, hæc referuntur in catalogo Bibliothecæ Capponianæ pag. 318. *La Balia, commedia nuovamente ristampata. Firenze per i Giunti* 1560. *in* 8. *Ivi per i medesimi* 1564. *in* 8.

La Cecca, commedia. Ivi per i figliuoli di Lorenzo Torrentino 1564. *in* 8.

La Gismonda tragedia. Ivi per Bartolommeo Sermartelli 1569. *in* 8.

K ij RA-

RADULPHUS B. Faventinus O. Prædicatorum. Unus ex primis alumnis Conventus S. Andreæ ejus urbis. Magnam partem habuit in processo canonizationis S. Dominici qui vivens eum maxime dilexerat, usuque eo fuerat familiarissime, præsertim in œconomica re. Apud Eccardium in Script. O. Præd T. I. pagg. 15. & 125. Insignem Doctorem Legum, Canonicum Bononiensem, & Rectorem ecclesiæ S. Andreæ in Vineis appella auctor Diarii Sacri Dominicani pag. 246.

RAGUSIUS Johannes baptista Faventinu Abbas Classensis. Ipsi anno 1591. Exuperantius Ferretus nepos Johannis-petri Ferreti Ravennatis, Episcopi Lavellinatum die xxv junii dicavit ex urbe Ravenna opusculum patrui sui de Viris illustribus Ravennæ, ub de Romualdo & de Petro Damiani præsertim differitur.

RAMBERTUS Episcopus Faventinus a anno 1142. ad 1172.

RAMENGUS Bartholomæus. *Bagnacavallo* vulgo dictus ex patrio natali solo, celeberrimus suo tempore Pictor, Raphaelis Urbinatis discipulus, floruit Seculo XVI. Ipsiu tabulæ placuerunt Ludovico Caraccio, atque multæ ipsarum visuntur Bononiæ, indicata in libro, cui titulus: *Pitture di Bologna dell Ascoso Academico Gelato*. De Bartholomæo parum æque sentit Vasarius P. III. Vol. I in vita ejusdem, sed eum confutat Malvasia T. I. P. II. in vita similiter ipsius. Videatur etiam Orlandius in Abecedario Pictorico Extat Bartholomæi prorume ex lignea incisione in amplissima collectione nostra Imaginum Virorum Illustrium.

RAMENGUS Bartholomæus junior, senioris ex fratre nepos. Ipsius quoque mentionem facit Malvasia.

RAMENGUS Johannes baptista consobrinus Bartholomæi senioris.

RAMENGUS Scipio alter primi Bartholomæi consobrinus. Omnes liberali arti Picturæ cum laude operam dedere. Meminere de omnibus Malvasia & Orlandius, Borsettus quoque T. II. pag. 456. Coletus vero in notitiis prævlis Balneocaballi pag. 13. Bartholomæum Ramengum seniorem, & celeberrimum præ ceteris Pictorem, natum asserit anno 1402. profecisse vero in scholis Raphaelis Urbinatis, amicumque fuisse Innocentii Imolensis, Hieronymi Cotiniolensis & Francisci præstantium pictorum sui temporis, nonagesimo autem & octavo ætatis suæ anno decessisse desinente Seculo XV. anno ni mirum 1500., quod tamen componere nequimus, eum Raphael Urbinas floruerit initio Seculi XVI. mortemque oppetierit anno 1520. quare vel Bartholomæus Ramengus emereri non potuit in scholis Raphaelis, vel ejus vita trahenda erit ad Seculum XVI. non ad XV.

RAMIOLUS Bernardinus. A Flaminio celebratur inter egregios Pictores Faventiæ.

RAMONIBUS (*de*) frater Franciscus Bartholomæus de Faventia, Rector parœcialis ecclesiæ S. Antonii Faventinæ urbis, alumnus

„ annis sapienter tutatos est; tum a morte Johannis de Fenatio Magistri Ordinis Vicarius generalis a summo Pontifice constitutus, tandem ad clavum nostræ navis supremum regendum eductus est anno 1539. sabbato vigiliæ Pentecostes die xxav. maji in Comitiis Romæ coactis, quem Magistrum Ordinis vulgo quadragesimum tertium numerant. Visitationes de more a provinciis in Regno Siciliæ constitutis incepit, sed vix exinde Romam redierat, cum morbo correptus immatura morte interceptus fuit anno 1540. die xx. decembris. Rovetta ad annum 1539. inter suos Scriptores Lombardos recenset, eique hæc adscribit opera, sed pro more, ubi serventur, aut a quo visa, silens: Postillam super Psalterium. Tractatum de quarta funerum. Extat Romæ ejus Actorum registrum, & epistola encyclica ad universum Ordinem a Capitulo, in quo facta fuit ejus electio, in capite Actorum. “ Hæc ad annum 1539. Ecardus Script. O. Præd. T. II. pag. 106.

RECUPERATUS Augustinus junior, ejusdem Ordinis, sed patria Brisichellensis. Affertur a Tonduccio pag. 34. quem vide. Obiit anno 1670.

RECUPERATIS (*de*) Recuperatus frater ejusdem Ordinis, & Conventus S. Andreæ de Faventia. Confecit ms. historiam urbis Faventinæ, quæ asservatur in Bibliotheca ejusdem Conventus, in qua inter cetera narrationem habet Apparitionis, Miracula profert, & Officium cum Antiphonis propriis recitandum, in honorem S. Mariæ Gratiarum. Venerabatur imago hæc in ecclesia ipsorum fratrum, nunc autem translata est in majorem ecclesiam Episcopatus. Transcripsit ipsum chronicon seu historiam Petrus-maria Zannoni Faventinus ejusdem Ordinis asceta.

REGULUS Sebastianus Brisichellensis. „ In Ciceronis orationem in C. Verrem, quæ Divinatio dicitur, primam, explicationes. Bononiæ, ex officina Johannis Rubrii: “ Dicantur hujusmodi explicationes a Regulo, Guidubaldo II. Feltrio, Urbinatum Duci quarto anno 1564. idibus novembris. Ad Regulum extant plures epistolæ Bartholomæi Riccii Lugiensis Tomo II. pagg. 88. & sequent. editionis operum dicti Riccii Patavinæ. Lagomarsinius in illustratione epistolarum Julii Poggiani editarum Romæ anno 1762. ad pag. 168. & sequentem, modum & artificium scribendi Reguli declarat; præterea docet Regulum humaniores literas Bononiæ publice tradidisse, ac Pontificibus Romanis Paulo IV. & Pio IV. fuisse gratissimum. Poggianus, qui multa de Regulo in laudem scripsit circa annum 1556. quique Imolæ commorabatur cum Cardinale Hieronymo Dandino Episcopo ejus urbis, auctor fuit eidem Cardinali, ut Anselmum nepotem suum instituendum traderet Regulo. Alumnis Reguli accensendus est & Julius Castellanus Faventinus, qui in nuncupatoria epistola ad eumdem Cardinalem Dandinum libri sui contra Ciceronem fatetur: „ Regulum semper literatissimum, ceterisque ingenii gloria antecellere, & maxime me inter ceteros ejus discipulos pro sequi amore, comprehendi: “ Regulum Johannes-albertus Fabricius in Bibl. Latina Tom. I. pag. 109. asserit quasdam Verrinas Ciceronis illustrasse. Nos non vidimus explicationem, nisi in primam. Benedictus Varchius Poeta Florentinus T. X. pag. 242. Carminum Poetarum Illustrium Italorum, quæ edita fuere Florentiæ anno 1724. laudans Cæsarem Herculanium Bononiensem, ejusque studiosum asseclas, inter eos locum dat Regulo hoc versu:

> Sed num Regule te bone ac diserte
> . . . . , tacebo?

REMOTI (*dei*) Accademia Cavalleresca. Erecta fuit hæc Academia anno 1674. a pluribus Patriciis viris Faventinis, sub ductu Comitis Michaelis Spada, qui primus fuit hujus societatis princeps. Emblema est Sol in Apogeo; lemma autem: „ Dabit distantia vires. “ Vide Magnanum T. I. SS. & BB. Favent. pag. xix. ad quam memorat tum hanc tum ceteras Faventiæ Academias.

RIGHIUS Franciscus-maria, &

RIGHIUS Joseph. Ambo enumerantur a Johanne Franchino in Bibliosophia ad vitam sufinrem Francisci Pontelongi, inter alumnos illustres Conventus S. Francisci de Faventia pag. 245. Ambo reperiuntur assedisse in Synodo diœcesana Cardinalis Francisci Cennini Episcopi Faventini anno 1629. tanquam examinatores Synodales ex Regularibus. Joseph præterea erat Provincialis, & obiit anno 1643.

RINALDUS Marcus-antonius ex O. FF. Minorum ejusdem Faventini conventus. Decessit anno 1600. & Franchinus pag. 245. celebrat ut egregium cathedraticum & concionatorem.

ROBERTUS Episcopus Faventinus ad annum 1086. Beneficus in collegium Canonicorum, ut liquet ex chartis donationum asservatis in eorum tabulario.

ROMANUS I. Episcopus Faventinus. Subscripsit anno 858. paginæ institutionis monasterii Palatiolensis, factæ a Johanne VIII. Archiepiscopo Ravennate. Anno 861. interfuit Concilio Romano sub Nicolao I. Romano Pontifice.

ROMANUS II. Episcopus Faventinus. Sedit in Concilio Ravennate anni 898. Anno 903. sacravit, ex fide veteris inscriptionis, ecclesiam S. Johannis-evangelistæ, dictæ in Sclavo, Faventiæ, temporibus Johannis IX. Pontificis Romani.

ROMUALDUS a Balneocaballo ex familia Rolla O. FF. Min. Observantium Reformatorum S. Francisci. *Orazioni, a fiano dodici Componimenti parte prima. In Faenza 1770. presso Gioseffantonio Archi.* Anno sequenti edidit: *Dodici sacri componimenti parte seconda.*

IDEM. *Dichiarazioni della seconda Regola della Serafica Madre S. Chiara d' Assisi, ordinata dal S. P. Urbano pp. IV. moralizzata a spirituale vantaggio delle Religiose Clarisse* e di

e di qualunque altro Istituto . In Faenza 1773.

IDEM. „ Plausus ecclesiasticus in electio
„ na Josephi antonii filii Leonardi Papioi io
„ archipresbyterum mitratum acclesiæ S. Pe-
„ tri de Balneocaballo , habitus anno 1763.
„ Faventiæ 1763. in 4. "

RONDININUS Andreas Protonotarius A-
postolicos. Vir scientiis & moribus probatis- A
simus, Cardinali Sfondrato, postea Gregorio
XIV,, collega destinatos a S. Pio pp. V. pro
evellandis seminibos hæreticarum opinionum
in diœcesi Cremonensi, obiit post laboriosam
quinquennalem operem , antequam præmia
virtotis & indefessi zeli sui reciperet : Marchesius *Galeria d' onore* T. I. pag. 252.

RONDININUS Bartholomæus „ Faventi-
„ nus. Legom scientiam professus est , an-
„ tequam Ordini Prædicatorum nomen da-
„ ret . Zelo orthodoxæ fidei & cultus , ac
„ multiplici doctrina emicuit , qua Concilia- B
„ buli Pisani errores immortali sui laude
„ confutavit . A Julio II. in celebris trium-
„ phi præmium ad Florentinam thiaram evo-
„ catus , miro humilitatis exemplo a tanto
„ honore & onere refugiit. Tandem litera-
„ turæ & sanctimoniæ fama æqua clarus apud
„ posteros xxix. julii anni 1532. Lucæ in
„ Domino requievis . Scripsit Apologiam in
„ Pisanum Conciliabulum . De auctoritate
„ Romani Pontificis, & alia. Marchesius in
„ Diario Tomo IV. pag. 275. " Hocce ei
elogium in monomentis virorum illustrium
Galliæ Togatæ pag. 37. concinnavit Bartho- C
lomæo alter Marchesius Eques , qui & Bea
sum appellat . Fusius Eccardus T. II. pag.
66. ad annum 1526. „ Frater Bartholomæus,
„ inquit , Rondaninus Faventiæ in Æmilia
„ natus , & Ordinem amplexus ineunte Se-
„ culo XVI. claruit , a gravitate morum ,
„ pietate , eruditione , facundiaque in primis
„ commendabilis , sed in gerendis rebus ec-
„ clesiasticis solers & expeditus. Hinc a Ma-
„ gistro Ordinis Thoma de Vio Cajetano
„ Pisas missus fuit anno M.D.XI. cum duo-
„ bus aliis sodalibus, Augustino Mallio , & D
„ Matthæo de Lulmo provinciæ Lombardiæ
„ Inferioris Præposito , postea Episcopo Lao-
„ dicensi, qui Julii II. partes in ea civitate
„ tutaretur, & Concilium a quibusdam Car-
„ dinalibus, reluctante Pontifice, coactum di-
„ sturbaret ; quod ad votum Papæ fortiter
„ præstitit & feliciter. Rondinini celebris est
„ in Chronico ad calcem Constitutionum me-
„ moria, tum apud Fontanam in Monumen-
„ tis & Theatro , & apud Rovettam ad
„ 1526. qui hæc ei tribuit opera , sed pro
„ more, impressa ne an mss. relicta, & quo
„ loco servata, tacentem, unde penes illum E
„ fides . Apologia adversus Concilium Pisa-
„ num secundum . Tractatus de auctoritate
„ Papæ. Sermones Quadragesimales, de Do-
„ minicis, & de Festis per annum . " Ea-
dem opera Bartholomæo tribuit Magnanus
T. II. pag. 280. Vide etiam alterum sacrum
Diarium Dominicanum editum Brixiæ anno
1758. pag. 284.

RONDININUS Bonaventura &

merita resque gestæ, multæque legationes Pontificiæ, quas obivit ante Episcopatum meritissimi hujus viri fuse enuntiantur. Inter cetera, quæ æterna memoria sunt digna, tempore sui Episcopatus novies Synodum diœcesanam celebravit, ut zelum pro ecclesiasticis, proque animabus urbis diœcesis suæ ostenderet. Ipsæ Synodales Constitutiones editæ fuere in lucem. Præterea habetur egregia relatio ipsius de Rebus Anglicanis tempore, quo in eo Regno Nuntium Apostolicum gerebat, ex quo discedere coactus fuit. Parata insuper habebat Commentaria a se conscripta in primam & tertiam partem Summæ D. Thomæ. Ad annum 1635. Borsettus Tomo II. pag. 487. ipsum recenset inter Laureatus in Sacra Theologia.

ROZERIUS sive Rogerius Canonicus & Magister Faventinus ad annum 1231. nominatur in chartis tabularii Capitularis Faventiæ.

RUSTICIUS Arneus. Ipse est Carolus-andreas Sinibaldi. Hic loci dumtaxat referimus titulum carminis, quod sub nomine Arcadico misit ad Arcadicos Pastores Urbis: „ Rustici Arnei Pastoris Arcadis incolentis agros „ Faventinos Ecloga ad Pastores Arcadiæ „ incolentes arva Latina. “ Edita ipsa fuit Faventiæ anno 1692. per Marantum. Cinellius, qui refert *nella Scanzia* XIV. ignoravit ejus auctorem.

S

SABBAS Castillionæus. Vide *Castillionæus Sabbas*. Illud unum addimus, quod etiam apud Sebraderum pag. 405. relatum reperimus, Sabbam ante hostium domus suæ in Præceptoria S. Mariæ Magdalenæ hanc inscriptionem posuisse, vero Philosopho dignam: „ Satis dives est, qui non in„ diget pane; satis potens, qui non cogitur „ servire. Civiles curæ procul hinc abite. „ Sabbas Castillionæus solitatius seipso con„ tentus hos securos incolit hortulos, pau„ per, an dives, si cordatus es, cogita. „ Vale. “

SABELLUS Marcus-antonius a Mutiliana. „ In civili & criminali foro celebris apud „ Ferdinandum II. & Cosmum III. Magnos „ Etruriæ duces, ob lumina doctrinæ gratio„ sus, scripsit & edidit: Resolutiones & Res„ ponsa, practicam civilem & Criminalem, „ ac Summam diversorum tractatuum; ex Au„ gustino Fontana in Bibliotheca Legali P. „ I. & VI. “ Marchesius in Monum. Vir. III. pag. 76. paucis elogium Sabello contexuit. Summam ejus laudat etiam Magnanus T. II. pag. xss.

SACCHI Innocentius Sacerdos terræ Russi. *Affetti divoti sopra la Passione di Gesù Cristo Signor nostro, esposti sopra i versetti raccolti da S. Bernardo, soliti a cantarsi ogni Venerdì di Marzo. In Faenza per l' Archi* 1692.

SALETI Franciscus-maria. Auctor est historiæ ms. Brisichellensis, quem citat Magnanus, præsertim T. II. SS. & BB. Fav. pag. 1.

SALICHIUS sive Salechius Nicolaus. Notarius Curiæ Episcopalis Faventiæ, qui floruit tempore Petri-nicolai Castellani ad annum 1525.

SALICHIUS Origenes senior. Adnotatur inter egregios Medicos Faventinos a Flaminio. In palatio publico urbis, teste Marchesio, *Galeria di onore P. I. pag.* 251. gloriosa extabat Origenis Salichii inscriptio a suis civibus apposita, ad perennem reddendam ipsius memoriam: *Origeni Salecchio pervetustæ & nobilissimæ stirpis inclyto germini, Viro Antianorum Priori, eruditione, prudentia, pietate, scientiarum omnium fulgoribus spectatissimo. Ex initis pluries pro Patria legationibus ad Summos Pontifices Adrianum VI. & Clementem VII. clarissimo; Archigymnasii Bononiensis, ubi Philosophiam publice docuit, jubari perpetuo, S. P. Q. Faventinus Patritio Patriam perenniter illustranti PP. Obiit anno* 1528. An hic idem sit, qui a Flaminio non solum Philosophus & Medicus, sed etiam vir facundus appellatur, an vero alter, videant eruditi Faventini.

SALICHIUS Origenes junior; Distinguendus proculdubio a seniore, quem juniorem nec laudare potuit Flaminius, neque is sit, ad quem inscriptio suprarelata pertinere possit, civis tamen & ipse Faventinus, & insuper factus Perusinus Patritius cum omnibus suis posteris descendentibus anno 1584. obiit anno 1592. Hondedeus Tomo I. Consiliorum 30. mentionem honorificam facit hujus Origenis, quem annos natum sexaginta & tres decessisse scribit, humatumque fuisse in ecclesia S. Marcelli de Urbe, erecto ipsi nobilissimo epitaphio. Hic ob natalia sua, & ob splendorem literarum plurimam æstimationem sibi comparavit. Videantur Cavina in historia Tonducii pag. 705. & Marchesius *Galeria di onore P. I. pag.* 251.

SALICHIUS Petrus. Huic dat locum inter ceteros præstantes Faventiæ Jurisconsultos Flaminius.

Salichium Angelum ex Ord. FF. Prædicatorum memorat P. Piò in sua Historia S. Dominici, virum literatura & officiis illustrem, alumnum conventus S. Andreæ Faventiæ.

SALIUS Hieronymus Medicus & Philosophus Faventinus. Protulit in lucem formis hæredum Octavii Scoti insigne opus *Abubether*, qui & *Anbeker* sive *Abachar* cognomento *Magamet filius Zachariæ Arabs Medicus*, quem *Rasim* minore vocabulorum barbarie, Medicorum nostrorum cœtus dicere consuerit, Arabice inscriptum *Helcavii*, quod & *Continens* in nostris Medicis appellatur. Venia tamen danda Hieronymo, quod in codicem forte inordinatum incidens, grande opus non apto admodum ardine exaraverit, ita ut Confundens magis quam Continens dici mereatur. Quod animadvertens Paulus, olim Hieronymus, Surianus Ariminensis, inde translata familia sua, factus Venetus, & postea monachus Camaldulensis redditus in cœnobio S. Mathiæ de Muriano Venetiarum, ingentibus animis arduam provinciam a Salio nequiquam tentatam, Herculeo aggressus labore, ita perfecit, ut novo,

miro,

miro, atque petutili ordine totum Rasim digesserit, in capita distribuerit, & confusum Salii chaos de medio sustulerit, duobus voluminibus in folio Venetiis anno 1509. apud Bernardinum Benalium, & ibidem eodem anno recusum typis Boneti Locatelli. Si fides sit Spizelio, extat editio antiquior Brixiæ anni 1488. Fabritius T. XII. pag. 651. tribuit Hieronymo Salio circa annum 1523. versionem Theophili monachi de Urinis.

SALIUS Mingolinus. Celebratur inter egregios Medicos a Flaminio. In Veteri ecclesia PP. Dominicanorum Faventiæ ad extremam partem, ingredientibus ad lævam, conspicuum & egregium olim extabat Mausoleum ex marmore polito una cum urna sepulcrali, supra quam jacebat Mingolinus habens sub capite unum volumen; alterum ad pedes. Super urnam assidebat beata Virgo Maria, in ulnis gestans filium; ad dexteram manum videbatur figura exigua hominis genibus flexis cum literis M. P. *Mengolinus Pater*, ad lævam alia similis cum literis V. F. *Venerius filius*. Subtus mausolæum cœlata erat sequens inscriptio: *Mengolino. Salio. Physico. Qui. Cum. Multis. Tam. Bono.* Fu. *Legen. Quam. In. Patria. Prudentiss. Doctiss. Q. Medendo. Profuisset.* Obiit M. CCCC. LXXXV. VIII. *Idus. Octo. Ætatis. Anno.* VI. *&* LX. *Non. Exacto. Venerius. F.* M. D. II. P. quam explicandam arbitramur. *Mengolino Salio Physico, qui cum multis tam Bononiæ publice legenda, quam in patria prudentissime doctissimeque medendo profuisset, obiit* M. CCCC. LXXXV. VIII. *idus octobris, anno sexto & sexagesimo nondum exacto. Venerius filius* M. D. II. *Posuit*. Visitur nunc idem mausoleum cum inscriptione ex adverso januæ ejusdem Cœnobii. Schraderus pag. 404. Monumentorum Italiæ Mengalinum pro Mingolino scribit, Venerium autem fratrem pro filio facit.

SALIUS Mingolinus Matthæus. Adjungitur Hieronymo, quem superius laudavimus, & Petro, de quo diximus ad vocem: *Diversus Salius Petrus*, ceu præstans & ipse Medicus Faventinus a Magnano T. I. pag. XV. Pagina vero 399. ab eodem producitur & Antonius Salius celebris ob edita opera Medica & Philosophica.

SALIUS Petrus Diversus. Vide *Diversus Salius Petrus*.

SALIUS Venerius Mingolini filius; familiaris Johannis-antonii Flaminii, laudibus extollitur in hujus epistola tanquam „ strenuus „ & magnus vir in tractandis causis in urbe Venetiarum; quod quidem diceret, „ nisi, ut subdit, hæc essent recentia, & „ civibus suis notissima. "

SALVIANUS Octavius Faventinus. Non ut scriptor, sed ut studiorum promotor recensetur a Gianio & a continuatoribus Annalium ordinis Servorum T. III. pag. 236. ad annum 1659. „ Moritur, inquiunt, nono Kalendas aprilis Octavius Salvianus benefactor eximius & institutor publicæ Lecturæ S. Theologiæ pro Servitis, prout patet ex ejus testamento, & ab inscriptione a „ patribus illius cœnobii ejus imagini in Sa-

,, ftea Stephanus Balutius T. II. Mifcellaneo-
,, rum pag. 47. exiftimatque optima & fin-
,, ceriffima effe : Eadem obiter expendit Sol-
,, lerius ad diem 25. Kalendas januarii in
,, notis ad Martyrologium Adonis, fed acri-
,, ter Tillemontius Tomo V. pagg. 603. 604.
,, impetit atque impugnat. Cum autem inte
,, gra repererim in antiquo Lectionario feu
,, Paffionali ecclefiæ Lateranenfis , & ex il-
,, lis nonnulla , quæ leguntur in editis a
,, Balutio, emendari poffint, opportunum mi-
,, hi vifum eft ea in fine libri exhibere , ut
,, quæ contra eorum fidem & finceritatem
,, oppofita funt , facilius ab erudito lectore
,, rejici poffint . S. Gregorius meminit Mo-
,, nafterii S. Sabini , quod fuerat fundatum
,, in diœcefi Firmana , libro II. epiftola 20.
,, Et quidem v. idus decembris in vetuftiffimo
,, Corbejenfi Kalendario natale S. Sabini in-
,, fcribitur , ut teftatur Edmondus Martene
,, libro IV. cap. 2. de Antiquis ecclefiafticis
,, Monachorum ritibus . Cum autem Miffale
,, Lateranenfe Monachorum ufui infervierit ,
,, id in cauffa fortaffe eft, cur feftum S. Sa-
,, bini , quod in Sacramentariis Gregorianis
,, Pamelii, Menardi , aliifque non extat , in
,, eo reperiantur. " Hæc Asevedo. Etiam in Cimeliarchio feu Bibliotheca vel Tabulario Canonicorum Faventinorum extant eadem Acta mff. in Codice perantiquo, cum quibus conferri poterunt edita.

SAVORINUS Petrus-paulus . A Flaminio conftituitur in claffe Faventinorum excellentium Jurifconfultorum.

SCAJOLUS Petrus-michael . Adjicitur Laureatis in Sacra Theologia ad annum 1645. a Borfetto T. II. Gymnafii Ferrarienfis.

SCALA Francifcus celebris fculptor Faventinus . Ex candido marmore cœlavit anno 1615. ftatuam B. Mariæ Virginis , quæ cernitur in loco confpicuo ad tutrim horologii campanarii in platea magna Faventiæ.

SCALETTI Carolus-cæfar Patritius Faventinus, celebris Geometra & Mathematicus recentiorum temporum . Plura edidit in hoc genere , quorum quæ nos vidimus , enuntiamus.

Epitome Gnomonica , overo compendiofo trattato e modo di defcrivere ogni forte di Orologi folari , cioè orizontali , verticali , riflefsi e portatili per ogni elevazione di Polo , ad ogni ufanza di ore in qualfivoglia piano e fuperfizie ; confagrato al reverendifsimo Padre Maeftro Francefco-ottavio de Oreftis Inquifitore di Faenza e di tutta la Romagna . I Bologna M DCC. per Coftantino Pifarri in 4.

Scuola per l'ufo civile e militare.

Cometo-fcopico ragionamento , prognoftici e riflefsioni aftrologiche efpofte all' annua rivoluzione 1745. civile Embolifmica prima dopo l' intercolare , dedicato a Criftiano Lobcovitz Principe del S. R. Impero . In Faenza preffo l' Archi . Anno 1736. Carolus-cæfar gratiam inierat apud eum Principem.

Ufo e fabbrica di alcune Tavole Celometriche , con le quali fenza fatica di lungo calcolo facilmente fi mifurano concavi , e fpezialmente tutte le forti di vafi vinarj . Trattato geometrico . In Faenza per l' Archi in 8.

Liter. Favent.

Il Fonte pubblico di Faenza , e la defcrizione di ogni fua parte col modo di mantenerlo nel fuo primiero ftato , e di regolare le fue acque , acciocchè fempre fluifcano , aggiuntavi un Appendice , che ferve di fcuola agli architetti per compor fimili fabbriche , efpofta a commune beneficio . In Faenza 1719. per Giofeffantonio Archi .

Notizie della Chiefa e diocefi di Faenza , defcritte da Carlo Cefare Scaletta . In Faenza per l' Archi in 8.

SCALETTI Vergilius . Statuitur a Flaminio inter Faventinos Jurifconfultos.

SCOLA Hieronymus Faventinus . Habentur ejus Epigrammata Italica in fecunda parte operis, cui titulus : *Stanze di diverfi pubblicate dal Giolito* 1563. ex qua editione comperimus Scolam floruiffe ante medietatem Seculi xvi.

SEGHICELLUS Johannes-baptifta Bononienfis . Defuncto Theodoro Carpenfi Faventino Epifcopo , Rodulphus Pius ejus frater , qui jam ab anno 1544. refervaverat fibi regreffum ad Epifcopatum Faventinum , Seghicellum vocavit , qui loco fui cathedram ejus ecclefiæ teneret , quam ab anno 1562. retinuit , mortuo interea poft biennium Rodulpho , ufque ad annum 1575. Publicavit Seghicellus anno 1569. Conftitutiones Synodales , quas etiam typis imprimi præcepit . Ad mentem Concilii Tridentini, cui interfuerat , eas exegit . Bononiæ deceffit , fepultufque eft ad S. Francifci . Ex elogio fepulcrali merita & doctrina hujus Epifcopi manifeftantur ; nam „ præter integritatem vi-
„ tæ , pietatem & religionem , laudatur , quia
„ ita conjunxit Philofophiæ eximiæ Jurifpru-
„ dentiam & omnis politioris doctrinæ co-
„ gnitionem , ut in fingulis præftantiffimi
„ cujufque laudes æquaverit . " De doctrina & eruditione Johannis baptiftæ Seghicelli infigne teftimonium proferimus fynchronum Antonii Poffevini S. J. qui Tomo I. Appar. Sacr. ad vocem *Arnobius* & ad hujus feptem libros adverfus Nationes editos Romæ ex emendatione Fulvii Urfini anno 1583. hæc de Seghicello tradidit : „ Arnobius , cum
„ adhuc ethnicus ad Chrifti fidem occultis
„ infpirationibus urgeretur , ab Epifcopis A-
„ fricæ Baptifmi Sacramentum petiit , cum-
„ que illum rejeciffent , veriti , quia illude-
„ ret Chriftianæ religioni , quam eatenus
„ oppugnaverat , obtulit eis in argumentum
„ finceritatis fuæ , tanquam fidei obfides ,
„ præftantes illos , quos habemus, libros ; quos
„ cum Johannes-baptifta Seghicellus , qui po-
„ ftea Epifcopus Faventinus a Pio IV. Pont.
„ Max. factus eft , correxiffet , ac reftituif-
„ fet , Germani aliqui averfi a Catholica fide
„ non tam fanarunt , quam immutarunt pro
„ libito , ut vix antiquæ lectionis veftigium
„ pluribus in locis reliquerint . " Nullus autem nefcit , quam eruditionem proferant Arnobii libri , ut proinde neceffe fuerit eruditiffimus effet Seghicellus , qui eos corrigendos reftituendofve affumpferit . Præter Synodales conftitutiones impreffas anno 1569. Synodum etiam celebravit ad normam Concilii Triden-

tini & juxta ipsius sanctiones anno 156
Vide *Marescottus Bartholomæus*.

SEGURITIS (*de*) Paduanus Faventinus.
Vivebat ad annum 1497. quo tempore ipsius
operam adhibebat ad condenda Statuta pro
urbe Faventiæ Astorgius III. urbis Dominus.

SEVEROLUS Africanus. „ Jurisconsultus
„ Faventinus, qui Romæ diu multa cum ce-
„ lebritate non solum suas, sed & patriæ
„ causas egit, " Eo nomine laudatur in epi-
stola a Flaminio. Floruit sub Leone X. In
æde cathedrali Faventiæ sequens appositum
fuit ipsi monumentum. Aphricano Severolo
„ Protonotario Apostolico V. I. Doctori, qui
„ virtute tantum duce, quod raro fit, in
„ Romana curia eo evasit, ut aulicis omni-
„ bus in honore esset atque amore, tuncque
„ decessit quum eum vivere opus erat, sua
„ jussu huc translatus & conditus, fratres
„ amantissimi B. M. P. Vixit ut moriturus.
„ ut moriens viveret. Vixit annos XLVII.
„ dies X. Obiit Idibus octobris M. D. XXII. "
Elogium hocce refertur etiam a Laurentio
Schradero pag. 404. Monumentorum Italiæ,
ex quo in cognitionem venimus Africanum
Faventiæ ortum fuisse anno 1475.

SEVEROLUS Andreas senior, vir opulen-
tissimus & Eques illustris; atque alter.

SEVEROLUS Andreas junior; „ quo adhuc
„ vivo patria gloriabatur tempore Flaminii
„ quantus in utriusque juris scientia vir es-
„ set, quosve magistratus in præclaris Italiæ
„ urbibus summa cum laude gessisset, dice-
„ ret idem Flaminius, nisi notissima hæc es-
„ sent, & ne adulationis suspicionem sibi vi-
„ tandam putaret. " Compilavit cum aliis
JCtis Statuta Faventina, quæ lucem aspe-
xerunt anno 1527.

SEVEROLUS Bartholomæus. Ipse quoque
juris utriusque scientia simul ac Equestri di-
gnitate insignitus profertur ab eodem Fla-
minio.

SEVEROLUS Carolus Abbas, inter Pasto-
res Arcadicæ Coloniæ Lamoniæ dictus Efe-
sius Aineya. Nominatur a Crescimbenio in-
ter primos Pastores hujus Coloniæ. Epigram-
maton Italicorum ad Danthis imitationem
collectionem, aliaque sui ingenii monumenta
reliquit, quæ eo obeunte, clam subrepta fue-
re, aliorsumque asportata. Carmina pariter
habet in variis collectaneis; orationem insuper
ab eo pronuntiatam anno 1717. in funere
Caroli-andreæ Sinibaldi, quæ extat in ea pro-
sarum & versuum congerie, quam in laudem
Sinibaldi ediderunt Academici Philoponi.

SEVEROLUS Carolus-hieronymus frater
O. Min. Cappuccinorum „ Quadragesimale, Ad-
„ ventus, Annuale ad Pentecosten, Novemdiale
„ Natalitium, Orationes Panegyricæ in hono-
„ rem B. Mariæ V. & Sermones ad XL. horas; "
omnia Italica lingua ab eo elaborata, ma-
nuque sua scripta asservantur in Bibliotheca
Faventina suorum confratrum. Sancte ad
Deum transiit secunda augusti anni 1712. in
Conventu Imolensi, cujus tunc temporis erat
Custos. Ejus vitam concinnaverunt Romual-
dus Magnanus Faventiæ impressam anno 1733

tor erat tempore Flaminii, qui „ Severoiam „ fœcunditatem præclaris insignitam ingeniis maximo ornamento semper extitisse „ urbi Faventiæ scribit , ubi de ea familia „ mentionem facit in sua epistola."

SILVESTER de Maradio frater Ordinis S. Dominici circa annum millesimum quingentesimum floruisse creditur . „ Scripsit , ait „ Eccardius , quod Florentiæ ad S. Marci „ servatur Armario II. num. 195. ms. opus: „ Speculum veri & humilis Prædicatoris revelatum opusculum. " Sed nulla mihi , „ subdit idem Eccardius T. I. pag. 895. , „ hujus pii sodalis aliunde notitia . " De ipso , citato Jacobo Quetifio de Script. O. Prædic. T. I. , etiam Johannes-albertus Fabricius verba facit Tomo VI. pag. 184. Bibl. Med. & Inf. Ætatis.

SIMON Pelegrini de Faventia. Inter Scholares Studii Bononiensis refertur ad annum 1293. a Sartio pag. 251. Appendicis, ex Codicibus Memorialium archivi publici Bononiensis.

SINIBALDI Carolus Andreas Patritius Faventinus, & Eques Ordinis Militaris S. Jacobi de Spatha. Obiit anno 1717. Nulla prope collectio vifa fuit suis temporibus , in qua aliquod ipsius carmen non legeretur . Epigramma Italicum ipsius legimus etiam in opere Scriptorum Ligurum Abbatis Michaelis Justiniani Patritii Genuensis. Ut vero aliquo ordine demus ejus scripta , recensemus dumtaxat ea , quæ vidimus , servata temporum ratione.

Nella gloriosa Esaltazione al Pontificato d' Innocenzio XI. Canzone. Firenze 1677. in 4 o piuttosto in Roma con un Epigramma Latino.

Canzone Epitalamica per le augustissime nozze dell' Imperatore Leopoldo I. In Faenza per Giuseppe Zarafagli anno 1678.

Alle Glorie di Carlo II. gran Monarca delle Spagne e delle Indie. Canzone dedicata all' Altezza Serenissima del Signor D. Giovanni di Austria . In Faenza 1678. per il detto Stampatore . Memorat in ea Latinam suam elucubrationem in Nativitatem ejusdem Monarchæ.

Il Giubila duplicato per la nascita del Serenissimo Arciduca Leopoldo Giuseppe ; In 4. Faenza per lo stesso 1682. in 4.

I trionfi della Providenza per la gloriosa elezione al Vescovato di Faenza del Cardinale Antonio Pignatelli. Ode Pindarica recitata nell' Academia de Filopeni adì 16. Luglio 1682. In Faenza per Giorgio-andrea Zarafagli 1682. in 4.

La felicità di Partenope per la meritata elezione di Viceré di Napoli dell' illustrissimo ed eccellentissimo D. Gaspare de Haro e Guzman Marchese del Carpio , Duca di Monton , Conte Duca di Olivares . Ode Pindarica . In Faenza per Giuseppe Maranti 1682. in 4.

Vienna invitata e trionfante per aver fatto immensa strage di Turchi, Tartari e Ribelli, e data ignominiosa fuga al restante del loro vasto esercito , che la teneva circondata con furibondo e pertinace assalto, nel presente anno 1683. Ode Pindarica dedicata al Signor Generale Starembergh Conte del S. R. I. In Faenza per il Maranti 1683. in 4.

L' Europa Cristiana guerriera e vittoriosa per le conquiste contro i Turchi . Ode Pindarica dedicata all' Eccellentissimo D. Livio Odescalchi Duca di Ceri , e nipote di Innocenzio XI. In Bologna per gli eredi del Sarti 1683. in 4.

A *Il Mercurio Cesareo cangiato in Argo vigilantissimo di Felsina alle glorie di S. Petronio Vescovo , e gran Protettore di Bologna , sollennizzate nella basilica al suo nome consagrata in quella Città , nel dì lui giorno festivo 4. di ottobre 1685. Ode Pindarica . In Bologna per gli eredi del Sarti in 4.*

La tranquillità vendicata . Ode Pindarica in applauso all' anniversaria festa della Porchetta , celebrata nella Città di Bologna l' anno 1685. in memoria della di lei liberazione dalle guerre civili . In Bologna per l' erede di Domenico Barbieri 1685. in 4.

B *Irene Conciliatrice dell' Europa e dell' Asia nella triegua di 25. anni segnata nel congresso di Carlovitz in Schiavonia l' anno 1699. tra Leopoldo Imperatore , Re di Polonia , Repubblica di Venezia , Duca di Moscovia Principi Collegati , e il Turco. Ode Pindarica. In Faenza per Giuseppe Maranti in 4.*

Elogia Heroum . Faventiæ 1693. in 4. Plura ipsius carmina Italica extant etiam in Miscellanea Concordium pag. 58. Elogia urbium & epigrammata Latina ; Ibidem parte II. pag. 9. Inedita vero aliqua habemus ipsius in nostro ms. codice sub num. 1054. cui titulus *Violarium Poeticum* , collectum ex C variorum Poetarum carminibus Romæ anno 1708. cui collectioni præfatur D. Johannesvictorius Mancinus . In Arcadia Sinibaldus nomen obtinebat Rustici Aenei . Habetur in ejus funere Ode Petri Augustini Zanotti in Collectione Gobbiana T. IV. pag. 394. secundæ editionis Bononiensis ; Cecinerunt & ejus socii Academici Philoponi ; orationem pronuntiante Carolo Severolo anno 1617. , quæ eodem anno una cum ipsorum Academicorum carminibus impressa fuit Faventiæ.

SINIGARDUS seu Silligardus. Patria Ar- D retinus, sed Canonicus Faventinus, idem forte, qui in aliquibus chartis tabularii Capitularis Faventini appellatur Grendigrandus . „ Physicus & Physicæ professor dicitur ad „ annum 1267. Genus ei clarum apud Ar„ retium ; non constat , qua ætate venerit „ Bononiam , vacavit Juri civili & Medici„ næ . Canonicus inde factus Faventinus , „ semper ipsum gessit, licet absens . In iis„ dem tabulis Faventinis semel tantum oc„ currit præsens Faventiæ cum aliis Cano„ nicis, Canonicus ipse Diaconus. Una cum „ Feppo , qui tunc erat Præpositus Ecclesiæ E „ Faventinæ sub Jacobo Episcopo, delectus „ fuit a ceteris Canonicis, quatenus leges & „ statuta conderet Canonicalis Collegii . Ex„ tant ipsa in dicto archivo Capitulari. Fuit „ etiam deinde creatus Archipresbyter Bono„ niensis ante annum 1261 quo cum ea di„ gnitate interfuit Concilio Provinciali Ra„ vennæ , quod Bononiæ celebratum est , „ ejusque actis subscripsit pro Octaviano Epi„ scopo Bononiæ . Probavit quoque Statuta

„ ejusdem Octaviani anno 1466. Testamentum condidit anno 1474. neque multo post „ decessit. Fratrum suorum filii civitate Bononiensi donati fuere anno 1470. “ Hæc Sartius pag. 460. De Claris archigymnasii Bononiensis Professoribus. Præter jus civile & canonicum docuit Sinigardus seu Silligardus Medicinam & exercuit.

SMARRITI (*degli*) Accademia. Instituta fuit anno 1596. & recentiori tempore instaurata, ut asserit Magnanus pag. xix. Tomi I. SS. & BB. A

SORBOLI Christophorus Hieronymi filius Theologus & Medicus e Balneocaballo. Floruit decedente seculo xvi. Fœtus ipsius est: *Il regno del grandissimo e beatissimo Pontefice Sisto V. dedicato al Cardinale di Montalto. In Ferrara per Vittorio Baldini 1586. in 4.*

SORBOLI Hieronymus Christophori pater, Philosophus, Medicus, & Poeta in Italica lingua. Habemus ipsius sequentia opera. B

Discorso del vero modo di preservar gli Uomini dalla Peste del Sorboli Medico di Massa Lombarda, dedicato al Marchese Francesco d' Este. In Bologna 1575. in 4. Di nuovo in Bologna 1577. per Giovanni Rossi.

Orazione nell' Esequie del Signor Francesco di Este Marchese della Massa Lombarda. In Ferrara per Antonio Baldini 1578. in 4.

Lezioni sopra la definizione di Amore del gran filosofo Platone nel libro chiamato il Convito, di Girolamo Sorboli da Bagnacavallo Teologo e Medico fisico di Brescello. In Modena presso Giovanni Gadaldino 1590. in 4. C

Editum fuit post Sorboli mortem, quæ contigit anno 1589. hoc ejus postremum opus.

Præterea conscripsit pastoralem fabulam nuncupatam *La Celestina* impressam Ferrariæ anno 1586. Carmina spiritualia; Capitula aliquot ad imitationem Bernii Italico idiomate, quæ lucem viderunt Ferrariæ. Eodem anno in 8. *Il Camoldo Tragedia*. Prodiit Ravennæ anno 1586.

Inter carmina edita Venetiis per Baretium Baretii lib. 3. anno 1603. & Vincentiæ anno 1610. aliqua ipsius leguntur. Ulterius dialogum instituit super Cometes; præfationem addidit Arithmeticæ Francisci Pagani. D
De eo Baruffaldius pag. 19. Crescimbenius T. V. pag. 132. Borsettus T. II. pag. 480. ubi etiam Hieronymum Laureatum in Sacra Theologia enuntiat xxvi. maji anni 1579. ad pag. 405.

SPADA, sive de Spathis Bernardinus Brisichellensis. Natus anno 1594. ex Paulo, & Daria Albicina, Romæ educatus, anno 1626. creatus fuit S. R. E. Cardinalis ab Urbano VIII. Decessit Romæ anno 1661. Ciacconius T. IV. col. 544. „ plura ipsum E
„ scripsisse asserit, quæ apud hæredes summo „ studio custodiuntur; publici autem juris fe„ cisse carmina aliqua & literas ad Cardina„ lem Julium Mazarinum; immo utramque „ excoluisse Poesim, Latinam & Italicam, „ oblectatumque fuisse lectione librorum hi„ storiæ & variæ eruditionis tam profecto as„ siduæ, ut tota illius vita nihil videretur „ alia, quam reciproca lectio & scriptio

eurstor generalis totius Ordinis Franciscani. Laudatur a Franchino in Bibliosophia pag. 245. quem Faventinum celebrem dicit, defonctumque facit anno 1678.

SPADA Leonida, inter Arcades Elmirus Miceneus, de quo Crescimbenios in Pastoribus Lamoniæ Coloniæ. Collegit & noncupavit Academicis suis Philoponis, quorum aliquo tempore fuit princeps, carmina & orationem, quæ recitata fuere in laudem defuncti Archipresbyteri Cotiniolensis Æmiliani Æmiliani. Vide *Filoponi Accademici*.

De Paulo Spada viro munificentissimo suique temporis gloriosissimo fusum elogium texuit Magnanus T. II. SS. & BB. Favent. quem vide.

SPADAZZI Carolus a Fasignano Auditor Ducis Mirandulani, & Rotæ Ferrariensis, insignis Jurisconsultus. Typis impressit „ Theatrum Viduile sive de Viduis, earumque privilegiis. " Hunc tractatum laudant Libanorius, Borsettus pag. 408. & Magnanus T. II. pag. 234. Obiit Carolus ineunte seculo præsenti.

SPADIA historia. Anonymus quidam compilavit historiam hujus peregregiæ familiæ, quæ dividitur in tres libros, & quidem spissos & magnæ molis. Magnanus utitur pluribus in locis auctoritate hujus historiæ in suis Vitis SS. & BB. Faventinorum.

SPATIS (de) Petrus-Antonius memoratur a Flaminio in sæpe citata epistola. Existimamus enim Petrum Antonii Amatoris eumdem esse cum Petro de Spatis; nam familia de Spatia olim vocabatur de Amatoris. De Petro hæc scribit Galeottus de Manfredis Faventiæ Dominus: *Io ho eletto per mio Viscont e Capitano la suso in quella valle*, idest in Valle Lamonis, *l'eximio dottor di legge M. Pietro de Spati nostro dilettissimo cittadino*. Faventiæ die ultimo decembris 1479. Fuit Petrus hic postea Lucensis Prætor anno 1489. & anno 1504 unus ex oratoribus Faventinis ad Leonardum Lauretanum Ducem & ad Rempublicam Venetam, quo tempore Faventia se devoverat Venetorum protectioni.

SPAVALDUS Johannes. Nominatur a Flaminio inter JC. Faventinos.

STATUTA Faventina Ægidiana, sive Constitutiones Cardinalis Ægidii Episcopi Sabinensis publicata pro urbe Faventiæ anno 1367.

STATUTA Faventina edita anno 1410. & confirmata anno 1414. jussu Johannis Galeatii de Manfredis. Vide *de Manfredis Johannes-galeatius*.

STATUTA Faventina compilata anno 1520. a Cl. Jurisconsultis Gabriele Calderonio, Andrea Severolo, Petro-gentili Laderchio, Vincentio Tonduccio, Bartholomæo Taurello, Nicolao Viarano, & Achille Beccaluva. Vide *Faventinæ Statuta*.

STATUTA Faventina cum commentariis Dominici Zauli. Vide *Zauli Dominicus*.

STAY Hierotheus Cretensis. Provectiore ætate domicilium fixit in urbe Faventia, ubi etiam in pace decessit anno 1744. humatus ad SS. Laurentii & Hippolyti Abbatialem ecclesiam. Ejus opera usi sunt Romani Pontifices Innocentius XII, & Clemens XI. ad instruendos in dogmatibus Catholicis habitatores insularum maris Ægei, & populos Walachiæ, & aliarum provinciarum, declaratus a Clemente XI. Archiepiscopus Edessenus in Mesopotamia anno 1716. quam ecclesiam non potuit adire, quia erat sub dominio Infidelium. In Faventina urbe constitutus sequentia opera confecit.

„ Sex spissa volumina Theologiæ Dogmaticæ. "

„ Octo Theologiæ Moralis. "

„ Duo Concionum & Sermonum ad populum. "

„ Tractatus controversiarum super S. Scripturam. "

„ Martyrologium Græcum cum elegantibus notis in lingua Græca. "

„ Sex volumina super sacras paginas. "

„ Tria; quibus titulus: *Riflessioni sopra i Poeti Latini*. "

„ Aliud: *Riflessioni e concetti sopra i SS. Padri Greci*. "

„ Unum. De proprietatibus Animalium una cum multis eruditionibus petitis a Poetis celebrioribus. "

„ Unum. Dubiorum super varias quæstiones factas in Lingua Latina. "

„ Quatuor. Eruditiorum omnigenarum. "

„ Unum supra mores populorum. " Omnia autem partim Latina, partim Etrusca lingua composita. Anno 1740. princeps fuit Academicorum Philoponorum. Meminere Hierothei Vincentius Luchesinius in notis criticis & historicis ad Orationes Demosthenis; auctor vitæ Clementis XI. lib. V. pag. 385. & Magnanus in Vitis SS. & BB. Faventinorum. Epitaphium demum ad ejus sepulcrum inscriptum afferimus: *Hic jacet Hierotheus Stajus Cretensis, monachus Basilianus, Edessæ Archiepiscopus, qui linguarum usu, multigena eruditione, castigatiore disciplina Clementi XI. probatus, longis peregrinationibus pro religione susceptis, Faventiæ obiit pridie idus januarii M. DCC. XLIV. Vixit annos LXXXV. dies XSS.*

SYNODUS Faventina inter annos 852. & 881. memoratur a Tonduccio pag. 140. Citatur ipsa Synodus in Decreto Gratiani P. II. causa XVI. quæstione 55. ubi ex ea confirmatur, quod *in parœcialibus ecclesiis presbyteri per Episcopos debent institui, qui eis respondeant de animarum cura, & de iis, quæ ad Episcopum pertinent.* "

Ignotus est verus annus celebrationis hujus Synodi.

SYNODUS sub Hugolino Episcopo Faventino anno 1325. Alia sub anno 1335. Vide *Hugolinus Episcopus*.

SYNODUS seu Constitutiones Synodales sub Rodulpho Pio Episcopo anno 1533. Vide *Pius Rodulphus*.

SYNODUS sub Johanne-baptista Seghicello anno 1565. & Synodales Constitutiones anno 1569. Vide *Seghicellus*.

SYNODI sub Johanne-antonio Grassi annis

nis 1589. 1592. 1597. Vide *Grassi Johannes-antonius*.

SYNODUS sub Erminio de Valentibus S. R. E. Cardinale & Episcopo anno 1615. Vide *de Valentibus*.

SYNODUS diœcesana sub Francisco Cennino S. R. E. Card. & Episcopo anno 1629. Vide *Cenninus Franciscus*.

SYNODI novem sub Cardinale Episcopo Rossetto. Vide *Rossettus Carolus*.

SYNODUS sub Johanne-francisco Cardinale Nigronio. Vide *Nigronius*.

SYNODUS Faventina sub Antonio Cantonio Episcopo anno 1748. Vide *Cantoni Antonius*.

T

TAMBENIS (*de*), vel Tambenus Johannes-baldus Physicus de Faventia, civis etiam, ut se appellat, Florentinus, atque in Academia Florentina publicus Antecessor: „ Tractatus, quo concluditur nullam Gentilium scientiam Catholicæ „ fidei esse contrariam, immo quamlibet talem ad ipsius veritatem cognoscendam parare viam; ad magnificum Malatestam de „ Malatestis de Tambenis de Faventia, editus cum obedientia, per Magistrum Johannem Baldum de Tambenis de Faventia, „ civem Florentinum, adversus Raynaldum „ domini Masii de Albicis de Florentia. “ Disceptabatur super hac materia inter Raynaldum & Baldum, qui Florentiæ publica mercede conductus docebat. Notæ porro sunt acres disputationes, quas eodem tempore inter se habuerunt Coluccius de Salutatis & Johannes de Sancto-miniato monachus Camaldulensis, quorum ille damnabat lectionem poetarum, oratorum, ceterorumque librorum Gentilium, ille e contra probabat, utilemque esse eorum lectionem mordicus asserebat.

IDEM. „ Tractatus, quo ratione concluditur, non esse dolendum in morte filii, „ ad nobilem Comitem Antonium de Monte „ Garneli, editus per Magistrum Johannem „ Baldum de Faventia civem Florentinum. “ Uterque tractatus extat ms. in Bibliotheca Laurentio-medicea pluteo xix. sub num. xxx. apud Montfauc. Bibl. Bibl. T. I. pag. 283. & apud Laurentium Mehus in Vita Ambrosii T. I. pag. 394. Tambenum quemdam citat Magnanus in margine pag. 154. T. I. SS. & BB. Favent. ad annum 1337. notarium professione, qui fuerit unus ex majoribus Johannis Baldi de Tambenis. Ante Magnanum eumdem notarium laudat Gamurinius Tom. III. pag. 42. in illustratione familiæ Negusantiæ. Tambenus porro noster vivebat seculo xv. quo florebat etiam Raynaldus de Albizis Eques Florentinus nominatus ab Ambrosio Camaldulense in Hodœporico ad annum 1433. pag. 42. unus ex infestioribus Cosmi & Laurentii Mediceorum adversariis.

TOLOSANUS Diaconus Canonicus, Magister & Historicus Faventinus, Poeta quoque non ignobilis, quem nescimus, quo fundamento Magnanus appellet Augustinum Tolosanum. „ Chronicon Faventinum. “

De ipso plura non dicimus post ea, quæ disseruimus in Accessionibus Historicis Faventinis in præfatione ad ipsum Chronicon, quod primo loco edidimus. Anonymus continuavit Chronicon ad annum 1236. Tolosani memoria protenditur in chartis Capitularibus Faventinis ab anno 1188. ad 1219. quo paralysi correptus, superstes vixit male valetudine usque ad annum 1226. & ad diem quintam aprilis, qua clausit extrema vitæ lux.

TOMBUS Johannes-andreas, & Andreas. Memorantur a Flaminio ob cognitionem juris civilis.

TONDINI Johannes-baptista presbyter Brisichellensis, alumnus Hieronymi Ferrii, magister olim in Tredotio, postea a secretis Cl. V. Angeli Fabronii, nunc vero Florentiæ degens, inter cetera apud Archium typographum Faventiæ edidit elegantia Epigrammata Italica, quæ cecinit in nuptiis Catharinæ Bonaccursiæ, & Comitis Johannis Biancoli a Balneocaballo.

TONDUCCIUS Julius-cæsar Presbyter, parochus, & Patritius Faventinus; Natus anno 1617. die 17. aprilis ex Hieronymo Tonduccio & Magdalena Pasia, Patavium studii causa se contulit anno 1639. Reversus in patriam Ecclesiastico Ordini se addixit, parœcialibus ecclesiis prius S. Savini, inde S. Severi inservivit. Historiam patriam, spatio viginti annorum, singulari labore adhibito, justo volumine confecit, quam imperfectam relictam ad annum 1440. supplevit Petrus-maria Cavina, & edidit anno 1675. Decessit Tonduccius febri & dysenteria oppressus anno 1673. die 27. septembris ætatis anno quinquagesimo sexto.

IDEM. Antea publicaverat, anno nimirum 1670. Faventiæ „ Breviarium historiæ „ Faventinæ “ Latina lingua, quod dicaverat S. P. Q. Faventino & Anzianis. Ad calcem ipsius Breviarii accessit epistola Italica date die 17. julii ejusdem anni, in responsionem ad alteram eruditissimi viri & clarissimi Equitis D. Sertorii Ursati Patavini Patritii, quæ impressa legitur in libro: *Marmi eruditi fol.* 117. ejusdem Ursati, ad illustrissimum & amplissimum Faventiæ Senatum. Laudat Tonduccium, vitamque paucis describit Johannes Marangonius T. II. lib. III. cap. IX. Thesauri Parochorum.

TONDUCCIUS Melchior una cum Vandino Jurisconsulto & Equite, ac cum Vincentio similiter Tonduccîis. Honorifice nominantur inter præstantes Jurisperitos Faventinos a Flaminio. Vincentio demandata fuit provincia, ut una cum ceteris collegis Statuta Faventina emendaret, colligeret & digereret, quæ in lucem prodierunt Faventiæ anno 1527. In his appellatur Vincentius celeberrimus juris Pontificii & Cæsarei consultus.

TORRICELLIUS Jacobus Faventinus monachus Camaldulensis Theologus Patavinus, & patruus Johannis-evangelistæ mox recensendi. „ Diarium & Acta digessit Aloysii „ Gorii a Balneocaballo Abbatis generalis „ Camaldulensis, sub quo fuit Congregationis Cancellarius ab anno 1611. ad 1614. “ Elucubravit præterea Jacobus plura opera Moralia, quæ asservantur in Bibliothece monasterii S. Mathiæ de Muriano. In his: „ Morale monasticum, in quo de moribus monachorum ad juvenes sui ordinis. “ Inscribitur: „ Compendiosa casuum conscientiæ „ pertractatio, & brevis instructio pro examine promovendorum ad sacros ordines. “ Edidit quoque „ De mundo elementari libros „ quatuor ad disputandum publice propositos „ ad reverendissimum D. Simonem de Parraciis Perusinum eremitam, Generalem ordinis Camaldulensis. “ Vivebat Jacobus prope nonagenarius anno 1650. post quem nulla superest ipsius memoria.

TORRICELLIUS Johannes-evangelista nepos Jacobi mox dicti. Communis fert opinio ipsum natum fuisse in Placendulo oppidulo Romandiolæ Florentinæ. De Placendulo nullus, quem sciamus, loquitur, nisi Cantinellius in Chronico, qui ad annum 1274. vel 1276. castrum istud in vicinüs Maradii constituit prope S. Stephanum in Palazolo, & in terris Maghinardi de Paganis Faventini civis. Contentiosum funem trahere nolumus, an in urbe Faventiæ, an in aliquo oppido ejus diœcesis, an in Placendulo ad auras ipse venerit; contendimus tantummodo jure merito appellari Faventinum, quia ejus avus, pater, ejusque patruus Jacobus procul dubio Faventini fuerunt; ex quo deducere licet etiam Johannem-evangelistam originem Faventinam habuisse. Quod Jacobus ejus patruus fuerit Faventinus, evincitur ex codice monasterii S. Mathiæ de Muriano Venetiarum, qui titulum profert. *Vestizioni e Professioni di questo Monastero.* In eo igitur codice legitur: „ Die XXIV. februarii 1583. frater „ Jacobus filius Raphaelis de Faventia, qui „ in seculo vocabatur Alexander, annorum „ decem & septem in circa accepit habitum „ monasticum a me D. Adeodato de Balneo „ Priore hujus monasterii S. Mathiæ de Muriano; cui Dominus per suam sanctam misericordiam perseverantiam concedat. “ Et „ Die XXV. februarii 1584. in die solemnitatis S. Mathiæ, supradictus fecit professionem suam in manibus mei D. Adeodati „ Prioris supradicti, multo adstante populo. “ Præterea in omnibus opusculis, quæ multa confecit, manuque sua scripsit Jacobus, quæque asservantur in dicto cœnobio S. Mathiæ, ipse se semper Faventinum nominat. Hic habemus Raphaelem patrem Jacobi fuisse de Faventia, Jacobum ipsum, olim Alexandrum fuisse Faventinum; cur itaque Faventinus non fuerit etiam Gaspar frater Jacobi & pater Johannis-evangelistæ? qui in lucem emissus die XV. octobris anni 1608. prima scientiarum rudimenta hausit ab ipso patruo suo Jacobo tunc in patria Faventia commorante. Revera tum ab anno 1611. ad 1614. Jacobus Faventiæ residebat, adhærebatque Aloysio Gorio Abbati generali Camaldulensi

dulensi

dulensi, sub quo Cancellariii efficio fungebatur adhærebat & anno 1620. eum secunda vice Gorius ad supremam Ordinis dignitatem evectus fuit, euique etiam funebri oratione justa eatrema persolvit, recitata in ejus lauden sermone. Post ea tempora Jacobus se recepi ad suum Mutianense monasterium; Johanne autem evangelista Romam se contulit sul disciplina Abbatis Benedicti Castellii; subqui aliisque magistris oltra vicenorum permansit Florentiam vocatus a magno Galileo Roman reliquit anno 1641. vel 1642. tribus dumtaxat mensibus ante obitum hujus sui novi præceptoris & optimi senis. Via eo defuncto Ferdinandus II. Magnus Etruriæ Dux cathedram Torricellio assignavit in studio Florentino, & Mathematicum suum declaravit. Dolendum tamen admodum juvenem, licet scientia jam senem, trigesimo nono suæ ætatis anno vitam immaturo fato clausisse anno salutis 1647. aliquibus ante patruum annis. Mirum nihilominus, quæ & quanta brevi tempore ad Mathematicæ scientiæ perfectionem ediderit, quodoque reliquerit Torricellius. Johannes-baptista Nellius Patritius Florentinus in epistola scripta Lamio anno 1750. ingentem copiam MSS. autographorum Torricellii a se pretio acquisitam enumerat, quæ legi possunt in Notitiis Literariis Florentinis ejus anni pag. 593. quæque communicaverat Johannes-evangelista celebribus Mathematicis Gallis ejus temporis, Niceronio, Mersennio, Carcavilio, Verdusio, Fermatio, Robervallio. Cum vero Torricellius rescivisset plures ex iis auctoribus meritum adinventionum suarum gloriatos fuisse sibi tribuere, non suo vero inventori, meditabatur typis producere epistolas reciprocas literariumque commercium mutuum suum cum viris literatis Galliarum; hoc tamen consilium suum mors interrupit, quod aliqua ex parte supplevit Carolus Datus Patricius Florentinus, Torricellii amicus & discipulus.

Habemus ex ejus operibus impressa aliqua: *Lezioni Accademiche*. Editæ hæ fuere Florentiæ per Guilduccium annis 1714. & 1715. Epistolam ad Ægidium Personerium de Roberval. Extat ipsa in memoriis Academiæ Regiæ Scientiarum cum operibus mathematicis ejusdem Robervallii pag. 357. Propositiones xxvi. & xxvii. sexti libri Euclidis demonstratas; Insertæ sunt operibus Viviani Viviani pag. 114. *della scienza naturale delle proporzioni*.

Georgius-vivianus Marchesius in Monument. Vir. Ill. pag. 59. hæc de Torricellio profert, ubi etiam animadvertendum ipsum existimasse, Faventinum revera fuisse celebrem hunc Mathematicum. „ Torricellius Jo„ hannes-evangelista Faventinus, magna sui „ nominis claritate Mathesim Florentiæ do„ cuit, primum socius, deinde successor me„ morandi in ævum Galilei. Vulgavit tra„ ctatus duos, alterum de Motu, alterum „ de Sphæra & Solidis Sphæralibus, necnon „ lectiones Academicas. " Citat Marchesius Athanasium Kircherium in Arte magna.

Sed quod memorabile reddidit seculis futuris illius nomen, fuit inventio tuborum Barometricorum, de ipsius nomine Torricellianorum; primus namque fuit, cui in mentem

urbis; alii Ambrosium adjudicant familiæ Fabrorum vel Fabbronorum, qua ratione spectaret ad oppidum Maradiense; alii ad familiam Legiam nobilissimam trahunt, quæ lares fixit in urbe Venetiarum; nos contenti erimus animum nostrum declarasse, qua da ratione splendidum hocce ornamentum addamus urbi Faventinæ, & illustribus ejus Scriptoribus, quandoquidem neque Flaminius dubitavit ipsius nomine dicare epistolam suam de Laudibus Faventiæ, en in loco, ubi illustres viros numerat familiæ Viaranæ. „ Nec „ tacebo, inquit, Ambrosium, virum omni „ ævo celebrandum, qui non solum vita & „ morum integritate Religioni Christianæ, „ sed partim Philosophia & Theologia, par„ tim Literis Græcis & Latinis reipublicæ „ literariæ magno fuit ornamento, Camaldu„ lensis monachus, & toti suo Ordini ob „ eximias dotes præfectus, qui quidem in„ ter alia opera, quæ edidit, Diogenem „ Laertium Latinum fecit. “

TRAVERSARIUS Carolus Faventinus; Testimonio Magnani Tom. I. pag. 232. anno 1550. genealogiam contexuit familiæ suæ. Credimus quidem ipsum esse, cujus sepulcrale elogium, quod refert etiam Schraderus pag. 405. Monumentorum Italiæ, repetitur apud ecclesiam S. Antonii Faventiæ in iis verbis: „ Caroli Traversarii Canonici Fa„ ventini, ac hujus ecclesiæ Rectoris, nec „ non Rotæ Sacri Palatii Apostolici Causa„ rum Notarii, & istius societatis sacratis„ simi Corporis Christi institutoris ac bene„ factoris, corpus hic infra jacet, anima ve„ ro ejus in pace requiescat. Amen. Vixit „ annos LX. diversis ac quamplurimis tribu„ lationibus & persequutionibus semper la„ borans, tandem & ejus vitæ finem impo„ suit, dicens in ultimo clare & alte versus „ infrascriptos: “

„ Inveni portum, spes & fortuna va-
„ lete.
„ Nil mihi vobiscum, ludite nunc
„ alios. “

TRAVERSARIUS Carolus Lugiensis, sed altus & educatus Faventiæ, Hieronymi Ferrii discipulus, Ordinem Servorum in conventu Faventino professus, auctor est confutationis contra Febronium, quæ prodiit Faventiæ anno 1771. cum hoc titulo: „ En„ nodii Faventini de Romani Pontificis Pri„ matu adversus Justinum Febronium Theo„ logico-Historico-Critica Dissertatio. Faven„ tiæ ex typographia Archiana M. DCC. LXXI. in 4. “ Traversarius, qui nomen suum occultare voluit, in fine Proemii: „ Disserta„ tionem, inquit, aggredior, non adulandi „ cupiditate permotus, aut commodi alicujus „ spe illectus, quod Nostratibus viris, ac „ præsertim Monachis exprobrat sæpe Febro„ nius, sed tum summo quidem in Aposto„ licam Sedem obsequio, tum vero potissi„ mum interiori veritatis persuasione du„ ctus. “ Scriptor hic profecto nervis totis, & ex omni antiquitate ostendit Romano Pontifici competere Primatum, ipsique semper assertum vindicatumque fuisse. Modo Theologiam docet in Universitate Mirandulana. *Liter. Favent.*

TREDOTIUS Sebastianus Presbyter. Natus in Tredotio antiquissimo oppido diœcesis Faventinæ piissime decessit anno 1733. Magnanus, qui amicissimus Sebastiani fuit, Tomo II. SS. & BB. Fav. Diœc. vitam ipsius fuse & fideliter conscripsit, enumeravitque ascetica ejus opera, quorum hic est syllabus.

Discorso sopra il mistero della Santissima Trinità.

Altro sopra il miracoloso Crocefisso di Peretola.

Altro sopra S. Andrea Apostolo.

Altro sopra il Santissimo Sagramento; Recitati in Peretola.

Discorso nella Natività di Maria Vergine, alle Monache di Tredozio.

Altro sopra S. Francesco di Paola.

Un trattato sopra i misteri della S. Fede, principalmente sopra la SS. Trinità.

Il modo di arrivare alla perfezione Cristiana, e di ricever i SS. Sagramenti.

Sopra i doni dello Spirito Santo.

Dell' unione Divina.

Ricordi Cristiani.

Dell' amore di Dio.

Del segno della Santa Croce.

La Carità sopra S. Francesco di Paola.

La Vita interiore ed esteriore.

Esercizio quotidiano per ben vivere e morire, e godere il Paradiso in terra.

V

VAJANI Vajanus a Mutiliana. Vafertimum hunc hominem ab orco suscitamus, cujus vitam, gesta & publicam abjurationem in ecclesia S. Crucis de Florentia die XIX. aprilis anni 1640. descripta habemus in Codice 20. pag. 583. nostræ MSS. collectionis, a contemporaneo auctore. Hic post damnationem ad triremes, ex quibus, artibus & dolis suis, post breve tempus se eripuit, iterum gratiam principum, & magnorum dominorum sibi conciliavit; quinquagesimo ætatis suæ anno titulum primi ministri Archiepiscopi Ravennatis Lucæ Torreggiani obtinuit, locumque primi consiliarii Status apud Cardinalem Franzonium Legatum Ferrariensem usurpavit, & in utraque ditione calliditate & vafritie sua primas tenuit. Incipit hujusmodi vita: *Fù la terra di Modigliana ec.*

VALENTIBUS (*de*) Herminius S. R. E. Cardinalis & Episcopus Faventinus atque Abbas S. Perpetuæ. „ Constitutiones Diœcesa„ næ Synodales. Faventiæ 1615. in 4. apud „ Johannem Simbenium. “ Sequuntur Brevia Pauli pp. V. & Declarationes SS. Congregationum. Synodus habita fuit die XV. octobris ejusdem anni. Sed & alteram ante eum annum Synodum celebrasse Herminium, videtur innuere Lucas Floranus, qui in nuncupatoria epistola sui operis de Prohibitione Duelli editi anno 1610. affirmat se ab eodem Cardinale adlectum cum aliis disertissimis viris ad novas Constitutiones faciendas in diœcesana indicta Synodo, atque Examinatorem Synodalem in ea constitutum se fuisse.

IDEM. *Lettera Pastorale con la nota & ordine da osservarsi nell'orazione delle xl. ore del P. Frà Cristoforo Veruccbino. In Faenza per Giovanni Simbeni* 1615. *in* 4. Præcipua pars hujus opusculi est admonitio seu sermo Veruchini, cui præfigitur epistola pastoralis Cardinalis Episcopi. Habemus ejusdem Veruccbini centum Meditationes, quæ editæ fuere Venetiis, super Vita & Passione Domini. Erminii Cardinalis funebre elogium contexuit Johannes Zarattinus Castellinius, in quo ipsum Conservatorem Faventinæ ecclesiæ appellat.

VALERIANUS Johannes-baptista. Inter celebres & acutissimos causidicos Faventinos nominatur a Flaminio. Extitit & Johannes avangelista Valerianus, ad quem habentur Julii Canonici Castellanii epistolæ.

VALLE (a) Thomas Doctor Brisichellensis sive a Funiano. *Memorie della famiglia Ferniani, e delle famiglie di Valle di Lamone*. Afferuntur a Magnano T. I. pag. 402. Edidit insuper vitam Francisci a Funiano Ordinis Cappuccinorum, Romæ anno 1662. typis Apostolicæ Cameræ. Fuit & Ludovicus a Valle Brisichellensis, Abbreviator de Parco majori, qui obiit Romæ anno 1648. de eo Ciampinus pag. xlr. Dissertationis de Abbreviatoribus.

VANDALI vel Vandoli, hodie Bandoli, quæ est familia Balneocaballensis, Johannes-antonius. *Rime. In Reggio per Ercolano Bartoli* 1595. *in* 4. Referuntur in Bibliotheca Capponianæ catalogo pag. 341. Borfettus quoque T. II. pag. 417. Vandalum Poetam elegantem in Italica lingua, Torquati Tassi amicum dicit; ac ejusdem rythmorum specimina extare asserit inter carmina selecta Poetarum Ferrariensium foliis 139. & 140. C Edidit etiam Johannes-antonius: *La Cristiade del Vida tradotta in versi Italiani*. Præterea: *Canzone sopra la vittoria in Fiandra di Alessandro Farnese*, quæ reperitur in collectione Johannis Savorulani, edita Parmæ per Erasmum Viotte 1586. in 4.

VANDI Johannes-antonius alumnus Conventus Faventini O. FF. Min. Conv. Affertur tanquam clarissimus Scoti interpres a D Wadingo T. IX. pag. 193. ad annum 1399. & prius a Tussiniano in Custodia Ravennæ lib. II. pag. 268. apud Magnanum T. I. pag. 268.

VANDINUS eximius Doctor & Eques auratus, florebat anno 1497. facile e familia Tonduccia, quem Astorgius III. Faventiæ Princeps adhibebat in condendis Statutis.

VASECLETIUS in omnium artium genere præstantissimus. Celebratur a VVadingo sub anno 1399. Johannes autem Franchinus E in Biblinsophia pag. 295. tres Johannes-antonios illustres viros Faventinos, ejusdemque Conventus filios distinguit, quorum duos ex familia Vandi facit, unumque ex his duobus Inquisitorem generalem electum fuisse anno 1566. enarrat; quem vero Johannem-antonium Vascletium nominat VVadingus, ipse Vasedorum appellat.

„ univerlale diluvium , Babylonicam destru„ ctionem , humanatum Verbum , Christi „ passionem , & ejus mirabilem assumptio„ nem &c. Vale. "

„ Poema suum ita auspicatur, Velma„ tius.

„ Cœlorum terræque simul primordia
„ versu
„ Et flammæ , vel quæ spirant anima-
„ lia, & undæ
„ Ordior ; & divos refero super æthe.
„ ra vultus,
„ Ac Steropum casus, Judæaque toxica
„ mœrens,
„ Quæ insontem fixere Deum , sua fu-
„ nera, vitam
„ Surgentem a tenebris ; huc hue di.
„ vertita mentem
„ Christicolæ , dextrumque latus petat
„ impia vitans
„ Saxa ratis, Scyllam fugiat, sævamque
„ Charybdim,
„ Et Syrenæos cantus, triplicemque chi.
„ mæram.
„ Anchora ad Eoos cursum cita dirigat
„ ortus,
„ Prospiciatque novum , referens nova
„ gaudia, Solam
„ Intratura sacros præsenti numine por.
„ tus,
„ Unda ubi perpetuo tanti silet æquo.
„ ris ævo.
„ Virgo igitur divina parens , maculæ
„ inscia patria,
„ Te pia quæ genuit mater, veneranda
„ potestas,
„ Sume preces , & fortis opem misera.
„ ta laborem
„ Fer mihi poscenti , tua sit , quam ,
„ doxa, canemus &c. "

Præter plura Epigrammata distichosque , quæ leguntur initio poematis, habentur etiam duæ epistolæ Latinæ. Prior inscribitur: „ Jo„ hannes-petrus Pascutius Johanni-mariæ Vel„ matio Græcheto suo ; " ipsum hortatur , ne patiatur diutius hosce suos libros in scriniis delitescere , verum det eos calcographo , quo publicentur . Altera : „ An„ dreas Cossus Siculus J. M. Velmatio ; " qua ejus opus commendat , quod juvenili ætate confectum asserit . Poema adnotationibus brevibus, sed parvi momenti suppletur , & manu exaratis figuris adornatur . Hæc , ut diximus, in Latinum transtulimus ex Tomo V. *delle Memorie ec.*

UGOLINUS Azonis. Vide *Hugolinus*.

UGOLINUS Episcopus Faventinus . Vide *Hugolinus Episcopus*.

VIARANA Antonius . „ Celeber & acu„ tissimus Causidicus, & a claritate majorum „ suorum non deneget , " vivebat tempore Flaminii , qui ipsum laudat in epistola iis verbis.

VIARANA Bartholomeus q. Guidonis, frater Hugolini , & Evangelistæ , pater Thaddæi , amicissimus Ambrosii Abbatis generalis Camaldulensis, cui etiam opera S. Petri Damiani existentia in Monasterio S. Mariæ ab Angelo, Abbate permittente, ad tempus commodavit . Vir fuit certe a lectione librorum & a studiis non alienus. Bibliorum sacrum volumen sibi exscribi expetiit ab eodem Ambrosio , & sermonem de Scripturæ Sanctæ laudibus ; nec non sibi transcribi orationes , quas ipse Ambrosius in Conciliis recitaverat . Scimus etiam eumdem Ambrosium misisse ad Batholomæum opus S. Johannis Chrysostomi contra Vituperatores vitæ monasticæ a se traductum ; misit etiam epistolam, quæ continebat explosionem fabulæ , tum quod S. Hieronymus strumam habuerit , tum quod ipse & S. Augustinus de facie se cognoverint . Libellum quemdam Bartholomæi corrigendum & emendandum susceperat Ambrosius . Thaddæum puercolum Bartholomæi filium is in suum , jure quodam adoptionis , receperat. Hæc excerpsimus ex epistolis, quas ad Barthalomæum dedit Ambrosius , editis libro X. novissimæ editionis Laurentii Mehus .

VIARANA Cæsar. „ Eques & Orator gra„ vis, & Poeta facundus , " dicitur a Flaminio . Petrus Delphinus epistola LXXXVIII. lib. X. Partis III. ad annum 1505. mentionem facit Cæsaris Equitis , quem nepotem dicit Thaddæi filii Bartholomæi.

VIARANA Gazolus seu Gauzolus, Hugolini filius, Bartholomæi nepos, Thaddæi consobrinus. Laudatur ab eodem Flaminio inter excellentes Jurisconsultos Faventinos.

VIARANA Hugolinus frater Bartholomæi. Locum tenet in eadem epistola Flaminii inter egregios Jurisconsultos . Ad ipsum extat altera epistola Ambrosii Camaldulensis . Adhibitus fuit a patria in pluribus legationibus.

VIARANA Jacobus. Erat professione Notarius. Hic Historiam Faventinam confecit , sive in Epitomen redegit res patriæ suæ.

VIARANA Nicolaus . Celeber Causidicus nominatur a Flaminio; fuit unus ex iis, qui Statuta Faventina, quæ in lucem emissa fuere anno 1527. compilavit , & in ordinem digessit .

VIARANA Stephanus. „ Magnam , inquit „ idem Flaminius , laudem sibi comparavit Ste„ phanus, cui Philosophia & Medicina, nec „ non Astrologia, tam Ticini, quæ nunc Pa„ pia, & ubi apud Mediolani Duces magno „ in honore habitus est , quam Bononiæ , „ laudem nulla intermorituram seculo at„ tulit. "

VIARANA Thaddæus Bartholomæi filius. „ Carmen in laudem sanctissimi D. Ambro„ sii de Traversariis Abbatis generalis Ca„ maldulensis. " Extat in Cod. 626. tabularii MSS. S. Michaelis de Muriano, exscriptum ex autographo Fontisboni . Subjectum quoque fuit Hodœporico ejusdem Ambrosii ; nos etiam publici juris fecimus iterum T. VII. Annalium Camald. pag. 386. Refert pariter Laurentius Mehus in Vita Ambrosii pag. 416. De Thaddæo hæc habet Flaminius . „ Thaddæus non solum Jurisconsul„ tus , sed & Orator & Poeta non insua„ vis, " & ante Flaminium Petrus Delphi-

nus Abbas generalis Camalduleosis ipsum memorat in pluribus epistolis; anno 1498. in epistola LXXIX. libri X. Partis II. ex ineditis „ probitate & doctrina præditum " enunciat; Epist. XX. lib. VIII. P. III. Vigilias urbis Faventinæ illi concreditas asserit ad annum 1503. alias demum literas ad ipsum dedit anno 1505. epistolam nimirum LXXXVIII. Lib. X. Partis III. ex similiter nondum editis in lucem.

VIARANA Thomas Medicus. Hocce elogium promeruit a Flaminio: „ Nec prætereundus Thomas; hic enim ingenii sui „ monumenta reliquit non pauca; nam opus „ de experimentis ad morbos particulares „ unum scripsit; item de febribus unum; „ aliud de pulsu; item de urinis ac de „ medicinis simplicibus singula. "

Creditur Viaranam seu Villiaranam familiam eamdem esse ac Traversariam, sic dictam a Via seu Villa Arenæ in territorio Faventino posita, quam majores dictæ familiæ possederunt. In chartis Azzuriniis frequenter fit mentio hujus familiæ, & ad annum 1375. Saeculo XIV. nominatur Guido filius Ugolini q. Gauzoli de Viglarana, quæ nomina, ut mox vidimus, perdurarunt in eorum posteris, nam Bartholomæus qui initio seculi XV. vivebat, erat filius Guidonis; Hugolinus ejus frater pater fuit Gauzoli. Ex Bartholomæo Thaddæus, ex Thaddæo vel per fratrem vel per filium Cæsar nepos. Thaddæus & Cæsar vixerunt desinente eodem seculo, & initio sequentis. C

VICTORIUS Antonius Leonelli frater, Benedicti Victorii pater, floruit in urbe Faventina circa annum 1477. deinde annos plurimos ære publico Ragusii medicinam exercuit, teste Flaminio.

VICTORIUS Benedictus Antonii mox dicti filius. „ Patre nequaquam inferior, diu „ quidem Bononiæ superiori tempore, nunc „ autem Patavii publice conductus medicinam profitetur. " Verba sunt ejusdem Flaminii, qui eodem tempore vivebat. Opera Benedicti medica, quæ lucem viderunt, sunt: „ De curatione pleuritidis per sanguinis missionem, ad Hippocratis & Galeni „ scopum. Venetiis in 4. anno 1536. Rursus „ editum fuit idem opus a Laurentio Torrentino typographo Ducali Florentiæ anno „ 1551., una cum alio opusculo ejusdem „ Benedicti de morbo Gallico. " D

„ De morbi Gallici curatione libellus, „ impressus Basileæ apud Bebelium cum aliis „ ejusdem argumenti opusculis " memoratur a Gesnero, & a Fabritio T. XIII. pag. 102. Biblioth. Græcæ. E

„ Consilia Medicinalia ad varia morborum „ genera Benedicti Victorii impressa fuere Venetiis anno 1557. " In Riccardiana Bibliotheca illustrata a Lamio pag. 68. extat manu scriptus tractatus Benedicti Victorii „ de Dosibus Medicamentorum, " in codice nimirum chartaceo in 4. num. XVI. Lib. III. Hic tractatus citatur a Bartholomæo Burchelato physico Tarvisino in sermone Italico de Parsimonia anno 1605.

Marchesius in Monum. Vir. Illustr. pag.

Ægritudioibus infantium, excusus apud Georgium Kuefnerum 1544. & Lugduni 1547. Ejusdem Practica medicinalis a capite ad pedes; Ingolstadi 1545. in 4. & in Gallia. Ferunt etiam ejusdem auctoris librum de Morbis mulierum extare Viennæ apud Christophorum Heipergerum medicum brevi edendum." Obiit Leonellus Bononiæ anno 1520. sepultus in ecclesia S. Dominici, super cujus tumulum legitur, referente Cavina pag. 608. „*Reliquiæ Magistri Leonelli Victorii* M. D. XX. *die* v. *januarii*." Fabritius Bibl. Græcæ Tom. XIII. pag. 320. male Leonellum Victorium, cujus librum habemus de ægritudine infantium, Marcum appellat. Fuit & Andreas de Victoriis Medicus Faventinus, de quo fit mentio circa annum 1493. in tabulario Azzurinio Saeculo VIII. qui videtur fuisse pater Antonii, & Leonelli, vel saltem ex eadem familia Antonii, Benedicti, & Leonelli.

VINCENTIUS Baldini, Clericus Beneficiatus Faventinus. Adde ad vocem *Baldini*: „Ode Saphica Latina cum epistola Italica scripta anno 1705. die XVII. novembris ad Cardinalem Petrum Ottobonum," qua se ei commendat, opemque ipsius implorat.

VINCENTIUS (*de*) Cotiniola. Laureatis in Sacra Theologia Collegii Ferrariensis accensetur a Borsettu ad annum 1592. pag. 481.

VINCENTIUS-maria Gabelloti Patritius Faventinus. Addatur ad vocem *Gabelloti*: *Orazione in lode dell' Eminentissimo e reverendissimo Principe Giulio Cardinale Piazza Vescovo di Faenza*. Hæc oratio una cum Poeticis compositionibus Academicorum Philoponorum edita fuit ab Archiu Faventiæ anno 1716. in laudem præfati Cardinalis, qui eodem anno obiit, ejusque Academiæ singularis Protector.

VINCENTIUS de Faventia. „A patria aut professione sic nuncupatus hic laudandus venit, (inquit Jacobus Ecardus T. II. pag. 59. Script. O. Prædicat.) non ut scriptor operis mox referendi, sed ut ejusdam instaurator & restitutor. Sodalis nimirum noster Anonymus, Conventus Foroliviensis, ut conjecto pronum, alumnus, & seculo XIV. adolescente florens, legendam B. Jacobi Salomonii Veneti Ordinis Prædicatorum anno M. CCC. XXV. die XXXI. maji Forolivii defuncti, intra tres aut quatuor a Beati morte annos scripserat, sed eam præ antiquitate caducam, characteribus ob leve atramentum quotidie fugientibus, Vincentius ab interitu vindicandam suscepit, manuque propria exscripsit, & opus finivit anno M. D. XXXV. die XXII. maji, addito eidem miraculo, quod anno millesimo quadringentesimo septuagesimo tertio die XII. augusti meritis B. Jacobi patratum est. Prius igitur Anonymus hujus vitæ scriptor, qui sub Berengarii de Landora magistratu vixit, & qui tomo primo hujus operis diligentiam nostram fugerat, hic nobis non omittendus visus est, & una commendandus frater Vincentius de Faventia, qui hanc opellam sartam tectam nobis servavit. Amborum igitur curis & laboribus debetur B. Jacobi Salomonii Veneti vita, ex visis & auditis ab Anonymo, & ex processibus intra tres aut quatuor ab ejus morte annos factis concinnata. Hanc ex codice ms. Romæ apud Patres Oratorii B. Mariæ in Vallicella, servato sub num H. transcriptam Acta Sanctorum repræsentant ad diem XXXI. maji a pag. 460. ad 475. Non omittendum, eamdem totidam verbis tum ab Hieronymo Albertuccio Borsello, de quo tomo I. ad annum 1497. actum est, suo de Magistris Ordinis libro; tum ab Ambrosio Taegio in suis Ordinis monumentis insertam." Hactenus Eccardus.

VITALIS Episcopus Faventinus. Legitur ejus nomen inter Episcopos assidentes Concilio habito ab Agathone Romano Pontifice anno 680.

ULIANA filia domini Benvenuti de Faventia. „Promisit domino Alberto domini Odofredi, scribere eidem totum textum voluminis, scilicet Authentica, Institutiones, & tres libros Codicis pretio XXV. librarum Bononiensium anno M. CC. LXXXIX." Hæc calligrapha mulier nota nobis est ex Sartio in opere de Claris Professoribus archigymnasii Bononiensis ad pag. 187. in notis, ex Memorialibus Communis Bononiensis, ut proinde non solum viri, sed & mulieres ante typographiæ inventionem se exercuerint in exarandis veteribus codicibus; unde etiam desumenda causa, cur tot codices erroribus scateant, vel lacunis, propter sensus non intellectos, abundent.

UTILI Adam scriptor vivens & notarius collegiatus Balneocaballensis. *Metodo per la conservazione del pubblico Campione. In Faenza* 1763. Affertur a Coleto in Catalogo Scriptorum.

UVA (*ab*) Achilles. „Vir utriusque juris scientia & tot gestis magistratibus adeo quidem celebratus, ut neque præsens ætas, nec posteritas omnis illum sit tacitura." Elogium est hujus præstantis viri factum ab Johanne-antonio Flaminio. Compilavit præterea Statuta urbis Faventinæ, quæ lucem viderunt anno 1527. Appellatus fuit etiam Beccaluva, cujus majores fuere Franciscus, & Francisci pater Antonius Bechaluva de Faventia notarius, nominati ad annum 1434. in paginis tabularii Azzuriniani Saeculo VII.

VULPIUS Ludovicus alumnus Conventus S. Francisci O. FF. Min. Convent. de Faventia. Appellatur illustris vir ejusdem Cœnobii a Johanne Franchino in Bibliosophia pag. 245.

ZAC-

Z

ZACCHÆUS a Brisichella. Citatur a Magnano ad vitam fratris Petri-maciæ laici Cappuccini in vitis SS. & BB. Fav. pag. 345. tanquam editor Bibliothecæ PP. Cappuccinorum Provinciæ Bononiensis.

ZACHARIAS Sebastianus, Faventinus patria, Canonicus ecclesiæ majoris dignitate, Magister in scientiis atque director conscientiæ Astorgii III. Manfredi ultimi Faventiæ Domini, edidit epistolas, quibus suum nomen præfixit, cum hoc pio & humili adjuncto: *Sebastianus Zacharias peccator, humilis servus Jesu christi*; quæ præterea elegantem stylum redolent. Multa quoque ad historiam hujus temporis pertinentia in iis continentur; v. gr. obsidio urbis Faventinæ facta anno 1501. a Cæsare Borgia Duce Valentino. Exsul a patria ea occasione, Lugumque profectus, scripsit Johanni-baptistæ de Canonicis Bononiensi, Episcopo Faventino, Canonicis & Clero ejusdem urbis plures, Fratribus quoque S. Andreæ Ordinis S. Dominici epistolam unam, optimis sensibus refertam. Ulterius pulcherrimos sermones confecit Latinos, de Præsepe Jesu-christi; de ejus „ Passione; de SS. Petro & Paulo; de SS. „ Laurentio; Hieronymo; Maria Magdalena; de Annuntiatione & Assumptione B. „ Mariæ V., de Sacramento Matrimonii. „ Concinnavit novem Psalmos Confessionales; Canticum Jesu; aliud in honorem B. „ Mariæ; & tractatum de Conditione hominis, cui titulum fecit: *Speculum hominis* „ *in tres libros distributum*. “ Omnia hæc colliguntur conjuncta cum præfatis epistolis in volumine edito Faventiæ anno 1523. vel 1525. Obiit Zacharias quietus in patria, septuaginta quatuor annos natus, anno 1531. die XII. septembris, & humatus fuit in Cathe„ drali ecclesia, cum sequenti elogio: *Seba*„ *stiani Zachariæ Presbyteri Faventini*, *viri* „ *nempe religiosi*, *fide*, *pietate*, *modestia*, *li*„ *teratura præclari ossa hic infra*, M.D.XXXI. „ *die duodecima septembris*, *ætatis suæ anno* „ LXXIV. *mensibus quinque*. “ De ipso Tonduccius, vel ejus continuator Cavina pagg. 556. 559. & 563. qui etiam aliquas ipsius epistolas in medium protulit, & Magnanus T. II. SS. & BB. diœcesis Faventinæ pag. 374.

ZACHARIAS Ferrerius. Vide *Ferrerius Zacharias*. Illud unum addimus „ sacros „ hymnos novos ecclesiasticos juxta veram „ metri & latinitatis normam “ ab ipso editos, Romæque impressos anno 1525. atque approbatos a P. M. Clemente VII. „ ut in „ Divinis quisque eis uti possit “; hos summe laudari a Cl. V. Paulo Pacciaudio in Antiquitatibus Christianis spectantibus ad cultum S. Johannis baptistæ, Dissertatione IV. capite XII. his verbis: „ In his naturalia & non „ fucatus sermonis nitor, & poetica nume„ rorum harmonia, verborumque compositio „ permagni facienda mihi semper visa sunt. “ Initiumque ab ipso affertur hymni super Decollatione ejusdem S. Johannis-baptistæ:

patroni, & S. Johannis-francisci Regis, pro dis natalitio ajusdem Academiæ, Philopoorum, inter quos adjunctum titulum obtinuit *il Rinvigorito*; in altera pariter collectione abbatis Petri-andreæ Budrioli P. I. pag. 368., cui collectioni una cum Magnano aliisque doctis Faventinis suam symbolam addidit. Apud Magnanum T. I. pag. xxii. in Latinum vertit carmen Græcum Hierothei Stay Archiepiscopi Edesseni. Anno 1725. in folio Epigramma Græcum & Latinum edidit typis Archii, cui titulus: „ S. P. N. Hierarcha Miræ *Lyciæ* Thaumaturgus Nicolaus „ tribus virginitatis amantibus puellis aurei „ plenam aperuit manum. “ Anno 1736. in 4. composuit: *Pindarica canzone, vestendosi Monaca la Signora Margherita Filippi*. Edita fuit eo anno Ferrariæ. Jam ab anno 1717. orationem Italicam pronuntiaverat in laudem Æmiliani Æmiliani Archipresbyteri Cotiniolensis, quæ inserta fuit carminibus Academicorum Philoponorum, quæ eo anno prodierunt Faventiæ. Videantur etiam Memoriæ Philargitorum pag. 424. in quibus fit honorifica mentio hujus docti viri, qui moriens optimam, locupletem, satisque abundantem librorum congeriem reliquit, quæ tamen distracta fuit inter plures emptores.

ZARRABINI Catelus Cotiniolensis Ferrii alumnus; Versus habet tum Latinos tum Italicos in variis collectionibus, & præsertim in collectione Cotiniolensi. Prodiit ex eadem familia, ex qua olim celebratissimus Johannes-antonius Zarrabinius, cui placuit cognomen sibi, filiisque & nepotibus suis commutare in illud Flaminiorum.

ZARRABINI Honuphrius a Cotiniola Canonicus Regularis SS. Salvatoris, Theologus, Philosophus & Poeta, qui floruit Seculo xvi. natus est enim anno 1535. & antea appellabatur Bartholomæus. In Philosophicis auditor fuit celebris Francisci Piccolhominei, ut asserunt Ghilinus in Theatro Vol. 2. & Crescimbenius T. V. pag. 66. Vulgaris Poesie, qui pluro da Zarrabinio collagerunt. De ipso pariter agunt Possevinus in Apparatu Sacro T. II. Libanorius & Borsettus. Edidit autem „ Homilias uberes totius anni, „ & Quadragesimalem cursum, “ quæ impressa anno 1575. apud Jordanum Zilettum asserit idem Possevinus pag. 514. „ Dicata „ vero sunt Cardinali Flavio Ursino. Logicam, quæ lucem vidit Bononiæ apud Anselmum Giaccarallum in 8. anno 1577. “ *Ragionamenti familiari sopra le Feste de Santi con le Vite, trionfi, e palme, e vittorie di quei due grandi Eroi S. Pietro e Paolo. In Venezia in 4. 1592. Giardino ameniſſimo per qualunque stato di persone e in particolare per quelli, che hanno il governo dei popoli delle Anime Cristiane, e anco per i Predicatori del Verbo Evangelico. In Venezia presso Pietro Dusinelli* M. D. LXXXVII. Librum hunc Honuphrii dicat D. Raphael Lucensis Johanni-baptistæ Dominico Priori meritissimo S. Petri ad Vincula Urbis. In Bibliotheca Vulpiorum pag. 387. afferuntur opera varia Zarrabinii edita Venetiis in 4. anno 1586. *De Governatori de Popoli e delle Anime Cristiane* in 4 1587. *Della Nobiltà civile*; e *due Tomi di Rime diverse*. Bonolus autem in Historia Cotiniolensi addit ipsum publicæ luci donesse epistolas spirituales S. Franciscæ Romanæ.

ZARATTINUS Johannes. Vide *Castellinius Zarattinus Johannes*.

ZAULI Joseph ex S. J. Faventinae Vocetiis vivae. „ Vitas contexuit B. Petri Acotanto, Petririi Vaneti, & B. Julianæ de „ Collalta. Tractatum de pluralitate Mundorum celebris Fontanelle e Gallico idiomate traduxit. “ Inter Arcades nomen gerit Clarilli Pritanesii. Muratorius tomo I. Historiæ Paraguaicæ, & Bollandistæ socii mense septembri de ea cum laude mentionem faciunt.

ZAULIS (*de*) Dominicus. „ Faventinus „ Patritius inter legum studia consenuit. Ve„ rulanos moderatus est *Præsul*; Almæ Ur„ bis Vicesgerens, Archiepiscopus Theodo„ siensis, Sacræ Pœnitentiariæ Datarius, & „ S. Officii Assessor emicuit. Demum in ma„ gna Romanæ aulæ æstimatione interiit pri„ ma martii anno reparatæ salutis 1722. æ„ tatis vero suæ LXXXV. & quiescit in Val„ licelleno templo. Extant ejus observationes „ ad Statuta Faventiæ in tomos duos digestæ, & iterum cum additionibus excusæ „ Romæ anno 1724. “ Hoc el elogium texit Georgius-vivianus Marchesius pag. 76. Virorum Illustrium Galliæ Togatæ. Titulus horum duorum voluminum est: „ Dominici „ de Zaulis Observationes Canonicæ, Civiles, „ Criminales & Mixtæ, non solum Statutis „ Civitatis Faventiæ, sed juri communi ac„ commodatæ. Vol. II. in fol. Romæ annis „ 1723. 1724. “ Sed jam ab anno 1670. celebre erat nomen Dominici de Zaulis. Ipso enim anno Decisiones S. Rotæ Romanæ coram Rev. P. D. Johanne-baptista Coccino in unum collectas, argumentis, summariis & indicibus, nec non aliquibus additionibus ornaverat idem Dominicus J. V. D. Faventinus in folio typis Nicolai-angeli Tinassii. Decisiones Coccini sunt 1358. in quinque volumina distributæ, una cum 315. adnotationibus ejusdem Coccini Auditoris & Decani S. Rotæ Romanæ. Doctrinam, probitatem & zelum decoris ecclesiæ suæ, quibus virtutibus præditus erat Zaulius, laudat Philippus Ronsinini pag. 112. Historiæ ecclesiæ & monasterii SS. Johannis & Pauli de Casamorin.

ZORLI Franciscus de Balococaballo, Poeta Italicus, qui post dimidium seculi xvi. claruit. Habemus ipsius carmina post opus Hieronymi Sorboli de Cometis. Pariter aliqua hujus auctoris sequuntur in electis carminibus Poetarum Ferrariensium pag. 137. Borsettus eum memorat T. II. pag. 420.

ZUCCOLUS Alexander: „ Epistola de nece Galeotti de Manfredis Domini Faventiæ „ ad Gregorium filium, “ quam ex historia ms. Gregorii Zoccoli junioris insoruimus Accessionibus historicis Faventinis col. 370. Johannes-antonius Flaminius scribit Alexandrum „ Ravennæ diu ære publico medendi arte claruisse. “

ZUCCOLUS Augustinus. „ *Cristiana tragedia*.

„ *gedia spirituale in verso. In Venezia per Altobello Salicato* 1601. *in* 8. “ Refertur liber hic in catalogo librorum Bibliothecæ Capponianæ pag. 399.

ZUCCOLUS Gregorius. „ Alexandri filius „ Medicem artem exercens Venetiis, non solum famam, sed & emplas opes sibi com „ psravit; “ testimonio Flaminii,

ZUCCOLUS Gregorins junior, qui vixit inclinente Seculo XVI. & primordiis seculi sequentis: „ *Storia di Faenza ms. condotta* „ *fino all' anno* 1608. “ Extet in pluribus Bibliothecis Feventinis.

IDEM. „ Chronicon Faventinum Canonici „ Tolosani vulgare reddirum: “ Verus titulus libri est: *Cronaca particolare delle cose fatte dalla Città di Faenza, cominciando dal* D.CC. *incirca fin all' anno* M.CC.XXXIV. *In Bologna per Alessandro Benacci* M.D.LXXV. *a M. Don Virgilio, M. Cristofano Scaletti, e M. Alessandro Buongargione amici carissimi*. Est compendiose narratio earum rerum, quæ aliquanto fusius leguntur in Chronico Tolosani, quod eo temporis ineditum servabatur ms. penes eliquot Faventinos cives.

IDEM. *Trattato del Terremoto. In Bologaa per Alessandro Benaccio* M.D.LXXI. *in* 4. Auctor non solum Historicus, sed etiam celeber Philosophus epistola data Faventiæ die XVI. octobris ejosdem enni nuncupavir hunc tractetum Brunonl Zampeschio Domino Foripompilii, nbi celabret ejus prudentiam & virtutem, ob quam promeruerit multos gredus & honores e Principibus; & insuper a Senatu Veneto vires omnes provinciæ Forljulii habuerit in sua potestate, periculosis temporibus, & in urgentioribus indigentiis. Extat hic tractetus in Bibliotheca Capponiana pag. 400. Catalogi editi una cum sequenti opere.

Discorsi dell' onore, nobiltà ed amore. In Venezis per Giovanni Bariletto 1575. in 8.

De Gregorio Zucculo hæc profert Marchesius pag. 80. „ Zuccolus Gregorius Faventinus acerrimo fuit ingenio, & inter ævi „ sui Philosophos secundus nemini. Multe „ cooscripsit, quæ desiderantur. Unum vo„ lumen extat super Posteriora Aristotelis. „ Vixit & claruit decimo sexto seculo. “ Addunt Tonduccius & Cavina ipsum peritissimum fuisse in lingua Græca. Explenatio lucnlente in librum Posteriorum Anelyticosum Aristotelis, de qua Marchesius, prodiit in folio Bononiæ anno 1562.

ZUCCOLUS Johannes Alexandri freter. „ Epistole ad magistrum Gregorium nepotem „ suum enno 1488. “ Hebetur & ipsa col. 352. Accessionum Faventinerum. Idem appellatur Scriba & norsrius in Statutis novis pro custodia urbis Faventinæ, emanetis enno 1492. sub Astorgio III. principe, in præfatione scilicet ad eadem Statuta, quæ legitur col. 770. earumdem Accessionum. Johannem hunc memorat unum fuisse ex majoribus suis Gregorius junior in sue ms. historie. Eodem enno 1488. erat & Simon Zuccolus Castellanus ercis Faventinæ, sed an is aliquid literis tradiderit, nos letet; diversus prorsus e

duxerat, & versus Alamanni, Patritii, Baldi, Spontonis & aliorum Italicorum Poetarum Seculi XVI. eorumque inventionem ut vanam otiosamque damnasse.

IDEM. *Considerazioni politiche e morali*. *In Venezia per Marco Ginammi 1621. in 4.*

IDEM. *Nobiltà comune ed eroica, pensier nuovo e curioso, all' illustrissimo signor il signor Pietro Contarini fu dell' illustrissimo signor Alvise*. *In Venezia presso il Ginammi*. M.DC.XXV. *in 4.*

IDEM. *Discorsi dell' onore, della gloria, della riputazione e del buon concetto*. *In Venezia* 1623. *in 4.* Dicantur Hieronymo Pima Catharensi, & adducuntur in Bibliothecæ Capponianæ ad pag. 400. Catalogo.

IDEM. *Dell' amore verso la Patria*. Affertur in Bibliotheca Vulpiorum pag. 389. Habemus in Bibliotheca nostra S. Michaelis editionem factam typis Johannis-petri Pinellii Venetiis anno 1673. in 4. dicatam a Marco Trivisano Patritio Veneto, appellatu *Heroe amico*, Nicolao Bembo Patritio similiter Veneto. Prima editio curata fuit a Paulo Stecchino, & nuncupata Georgio Cornelio filio Equitis & divi Marci Procuratoris Hieronymi Cornelii.

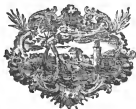
IDEM. *Considerazioni Politiche e Morali sopra cento oracoli d' illustri personaggi antichi, nelle quali con insegnamenti di Aristotele, con autorità di Cornelio Tacito, e di altri Scrittori Politici si discorre di varie materie pertinenti al governo de Stati, all' introduzione de buoni costumi, e alla cognizione delle Istorie*. *In Venezia per Marco Ginammi 1621. in 4.* Epistola nuncupatoria Cardinali Aloysio Capponio data est a Zuccolo die prima septembris ejusdem anni. Contulit Ludovicus sua cogitata in edendo hoc opere cum Innocentio Maximi Britonorii Episcopo, & cum Dominico Molino doctissimo Veneto Patritio & literatorum fautore beneficentissimo. In publica Academia Faventina a Leonardo Severolo una ex ipsis, nimirum XVIII. recitata fuit.

IDEM. *Dimostrazione eroica di reciproco amore fra due nobili Veneziani, l' uno per nome Niccolò Barbarigo, e l' altro Marco Trivisano*. Inserta est ad calcem tractatus, cui titolum fecit: *Nobiltà commune & eroica*.

IDEM. „ Heroica virtus, sive de honesto „ gloriæ studio. Venetiis 1615. in 8. " Hunc tractatum Latina lingua discutere Ludovico placuit.

Ludovicus Zuccolus per aliquot annos commoratus fuit in aula Ducis Urbinatis, ubi amicitiam coluit Comitis Mantuani de Vieresio, Julii Jordani, & Felicis Paciotti, ut eruitur ex epistola ejusdem Comitis de Vieresio, quam dedit Lodovico, præfixa *ai discorsi dell' onore e della gloria*.

Omittimus Simeonem Zuccolum, cujus est liber: *La Pazzia del Ballo*, editus Patavii per Jacobum Fabrianum anno 1549. in 4. Omittimus pariter Vitalem Zuccolum, cujus plura lucem aspexerunt, pleraque vero extant inedita, quia hi non spectant ad familiam Zuccoliam Faventinam, & postremus fuit Patavinus, & insignis Abbas Camaldulensis, eodem tamen tempore vivens & clarus, quo vivebat & florebat Ludovicus Zuccolus Faventinus: primus vero, nimirum Simeon, fuit Coloniensis, vulgo *da Cologna* vivebatque ante medietatem Seculi decimi sexti.

ADDE

SChraderus pag. 404. Monumentorum Italiæ refert sequens epitaphium ut extans in ecclesia S. Dominici Faventiæ: „ Ni- A
„ colao Coono Patricio Faventino JCto, E-
„ quitumque Clarissimo pro Republica Fa-
„ ventina, apud Leonem X., Adrianum VI.
„ Clementem VII. & Paulum III. oratorio
„ munere quam honorifice functo, Fani For-
„ tunæ, Fulginei, Forumliviique Guberna-
„ tori, Forum-Cornelii, Ravennæ, Cerviæ
„ Prætori dignissimo, brevi temporis curricu-
„ lo magnos honores dignitatesque magnas
„ propria virtute consequuto (heu mortalium
„ instabilis conditio) magna suorum & ci-
„ vium spe acerbo fato de medio sublato,
„ Meldina ex Barbavaris mœstissima conjux B
„ posuit. Obiit anno ætatis suæ XLVIII.
„ anno Dominicæ salutis M. D. XXXVII. die
„ XV. Maji. " Nullam fuisse familiam nobilem Coonam Faventiæ scimus; ipsum propterea Epitaphium referri debere Nicolao Cennio existimamus, de quo ex Flaminio verba fecimus in Syllabo, ad vocem Nicolai Cenni, sive Nicolai de Indovinia.

Data occasione ceteras sepulcrales inscriptiones Faventinas relatas a Schradero subjungimus.

In æde cathedrali; Andreæ Sciurolæ. C

„ Andreas jacet hic Sciurolæ gloria gentis
„ Virtute atque opibus nempe celebris eques.
„ Qui pius in miseros fuit & fractor honesti
„ Ingenio validus, consilioque gravis.
„ Prole sua felix, & quo non ære nec agris
„ Urbe Faventina ditior alter erat.
„ M.CCCCLVIIII.

„ Annæ Quarantinæ Puellæ primariæ ab
„ optimis parentibus ac nobili Quarantina fa- D
„ milia ortum habenti, forma, pudore, fi-
„ de, ceterisque bonis moribus adeo ornatæ,
„ ut laudi, honori, gloriæ, non somno, non
„ conviviis, non delectationi nata videretur,
„ quæ cum XVIII. ætatis suæ annum age-
„ ret, atque in ore omnium esset, ab invi-
„ da morte primo partu de medio sublata
„ est, Sigismundus Bonaccursius uxori in-
„ comparabili ob merita concordiæ conjuga-
„ lis mœstissimus posuit. Obiit die XV. junii
„ Anno M. D. XLIV.

Johannes-baptista Bosius Eques & V. J.
„ Doctor in annorum LXVIII. ætate con- E
„ stitutus, postquam multos peregisset Ma-
„ gistratus, Bononia reversus, & in pa-

INDEX
SCRIPTORUM ET DOCTORUM VIRORUM FAVENTINORUM.

A

Academiæ Faventinæ.
Accarisiis (*de*) Rolandinus.
Ægidius judex.
Æmilianus Æmilianus.
Æmilianus Jacobus philippus.
Æmilianus Ludovicus.
Æmilianus Pompejus.
Aguzzonibus (*de*) Franciscus Episcopus Faventinus.
Alberghi Alexander.
Alberici Hieronymus.
Albertus Archipresbyter.
Albicellis (*de*) Papinianus.
Albicellis (*de*) Zaninus.
Aldobrandinus Silvester.
Allegris (*de*) Claudius.
Alexander a Faventia.
Amatoris Antonii Petrus & Antonius.
Ambrosius Traversarius.
Amici Ludovicus.
Amici Perinus.
Andreas Abbas generalis Camald.
Andreas Abbas Montis-casini.
Andreas Generalis O. Servorum.
Andreas O. Cappuccinorum.
Angelus Eremita.
Anonymi.
Antonius Medicus.
Antonius de Mutiliana.
Antonius Poeta.
Armellini Hieronymus.
Armenini Andreas.
Armenini Franciscus.
Armenini Johannes-baptista.
Astorgius I. II. & III. de Manfredis.
Atenofili (*degli*) Accademia.
Attendulus Cresfolus Darius.
Aurificis (*de*) Paulus.
Azzalli Johannes-antonius.
Azzalli Marcus-antonius.
Azzurinius Bernardinus senior.
Azzurinius Bernardinus junior.
Azzurinius Johannes-baptista.

B

Baccarini Vincenzo. Vide *Memorie*.
Bagiolinis (*de*) Benedictus.
Bagiolinis (*de*) Johannes & Nicolaus.
Bagiolinis (*de*) Philippus.
Bagnolius Julius Cæsar.
Bagnolus Petrus.
Bajolis (*de*) Franciscus.
Baldassarius Dominicus.
Baldini Vincentius. Vide *Vincentius*.
Baldinetti Christophorus.
Baldus Johannes.
Baptista O. FF. Cappuccinorum.
Baptista O. FF. Minorum.
Baraldini Antonius.
Barilottus Petrus.
Baroncinus Joseph.
Baroncinus Purpurinus.
Bartholomæus (*de*) Balneocaballo.
Bartholomæus (*de*) Brisichella.
Bartholomæus (*de*) Ramenghis.
Bartholomæus (*de*) Rondininis.
Baruffaldi (*de*) Antonius.
Bassani Matthæus-antonius.
Bassius Jacobus.
Battalia Bernardinus.
Battaglia Antonius.
Becchis (*de*) Johannes.
Bedini Nicolaus.
Bellus Guidus.
Beltalis Judex.
Beltranus Nascimbenius.
Bencivennis (*de*) Aloysius.
Bene Cannnicus.
Benedetti Antonius.
Benedetti Johannes-antonius.
Benedetti Johannes-franciscus.
Benedetti Johannes-franciscus alter.
Benedictus a Vezzana.
Benini Dominicus.
Benini Franciscus Episcopus Comaclensis.
Bernabucciis (*de*) Johannes-paulus.
Bernardus (*de*) Monte.
Bernardus Faventinus Episcopus dictus Papiensis.
Bernardus Physicus.
Bertonius Bartholomæus.
Bertonius Jacobus-philippus.
Bertuccius Jacobus.
Biagini Hieronymus.
Biancoli Alexander.
Biancoli Johannes-baptista.
Biancoli Paulus.
Bidias.
Blanchellus Jacobus.
Blanchellus Mengus.
Blancus a Cotiniola.
Bonaccursius Theobaldus.
Bonardus Dominicus.
Bonellus Germanus.
Bonolus Hieronymus.
Boschius Johannes-carolus.
Bosius Johannes-baptista.
Boso Magister.
Bovius Alexander.
Bovius Andreas O. FF. Prædicat.
Bovius Andreas O. FF. Cappucin.
Braschini Johannes-antonius.
Braschius Antonius.
Braschius Philippus.
Brasichellensis Johannes-maria.
Brusantus Eustorgius.
Bubanius Hortensius.
Bucchius Xanctes.
Buccius Antonius.
Buccius Antonius junior.

Burghius Alexander.
Burghius Alexander junior.
Burghius Antonius.
Burghius Hippolytus.
Burghius Nicola.
Burghius Pompejus.
Burgos Stephanus.
Burnetius Johannes baptista.
Buzzuola Thomas.
Buzzuola Ugolinus.

C

CAcciaguerra.
Calderonius Gabriel.
Calderonius Gabriel-antonius.
Calderonius Alexander.
Calegarius Johannes andreas.
Campidori Stephanus.
Canis Franciscus antonius.
Cantinellius Petrus.
Cantoni Antonius Episcopus Faventinus.
Cantoni Johannes-baptista.
Capalla Johannes-maria.
Caperanus Alexander.
Carmentus Cæsar.
Carolus O. FF. Servorum.
Carrauti Petrus-maria.
Carroli Antonius.
Casa (*della*) Silvester, Episcopus Faventinus.
Casalius Bernardus.
Casalius Hieronymus.
Casalius Jacobus.
Casalius Johannes baptista.
Casalius Paulus.
Casella Matthæus.
Casella Scipio.
Cassianus Antonius.
Castellanius Julius.
Castellanius Petrus-nicola.
Castellinius Johannes-paulus.
Castellinius Zaratinus Johannes.
Castellinius Lucas.
Castellinius Johannes-paulus alter.
Castillionæus Sabbas.
Cavina Johannes baptista.
Cavina Octavius.
Cavina Petrus-maria.
Cavina Virgilius.
Cenni Johannes baptista.
Cenni Nicolaus.
Cenni Petrus.
Ceninus Franciscus Episcopus Faventinus S. R. E. Cardinalis.
Ceperanus Alexander.
Cervioni Thomas Episcopus Faventinus.
Chiodarolus Johannes-antonius.
Chitimon Matthæus.
Chronicon Faventinum.
Chronicon Tolosani.
Chronicon vetus.
Chronicon vetus aliud.
Chronicon Zuccoli.
Ciri Johannes-maria.
Cittadinius Antonius.
Cittadinius Franciscus.
Cittadinius Jacobus.
Cittadinius Paulus-maria.
Claudius Balneocabaliensis.

Franciscus (*de*) Cottiniola.
Franciscus Episcopus Faventinus.
Franciscus O. FF. Cappuccinorum.
Franciscus Episcopus alter Faventinus.
Franciscus O. FF. Minorum.
Franciscus (*de*) Funiano.
Fridericus (*de*) Manfredis.
Fuscus Hieronymus.
Fuscus Nicolaus.
Fuscus Sigismundus.

G

GAbellottus Vincentius maria. Vide *Vincentius*.
Gabriel Balneocaballensis.
Gabriel a Mutiliana.
Galaminus Augustinus Episcopus Recinetensis & Auximanus S. R. E. Cardinalis.
Galeatius Manfredus.
Galeotus Manfredus.
Gammarus Petrus-andreas Episcopus Faventinus.
Gandulfus Johannes evangelista.
Garzonius Bartholomæus.
Garzonius Thomas.
Gasparettus Joseph.
Gasparinus Bartholomæus.
Gerardus Episcopus Faventinus.
Ghibolus Franciscus.
Giangrandius Johannes-georgius.
Giovanni-baptista (*S*).
Gorius Aloysius.
Gorus Franciscus.
Grandigrandus Canonicus.
Grassis (*de*) Hannibal Episcopus Faventinus.
Grassis (*de*) Johannes antonius Episcopus Faventinus.
Gratianus Bartholomæus.
Gratianus Ignatius-guilielmus.
Gratianus Joseph.
Gratianus Raynaldus Archiepiscopus Ragusinus.
Gratianus Thomas.
Gregorius Episcopus Fanensis.
Guanzellis (*de*) Johannes-maria Episcopus Polymnianensis.
Guarini Dominicus.
Guido Canonicus.
Guiduccius Aloysius.
Guillielmus de Cunio.
Gniazardius Johannes-maria.

H

HErculanius Andreas, Bartholomæus, Nicolaus.
Herminius (*de*) Valentibus.
Hieronymus Brisichellensis.
Hieronymus a Faventia.
Hieronymus O. FF. Servorum.
Hippolytus (*de*) Faventia.
Hugolinus Episcopus Faventinus.
Ugolinus (*de*) Ubaldinis.
Humilitas S.

I

JAcobus Balneocaballensis.
Jacobus Episcopus Faventinus.
Ildebrandus Episcopus Faventinus.
Incitati Accademici.
Indovinis (*de*) Johannes-baptista.
Indovinis (*de*) Nicolaus.
Indovinis (*de*) Petrus.
Johannardius Johannes.
Johannes Episcopus Faventinus.
Johannes Episcopus alter Faventinus.
A Johannes Episcopus tertius Faventinus.
Johannes Canonicus.
Johannes Presbyter.
Johannes O. FF. Minorum.
Johannes alter O. FF. Minorum.
Johannes O. FF. Prædicatorum.
Johannes alter O. FF. Prædicat.
Johannes Legista.
Johannes Flavetinus.
Joseph Gratianus.
Joseph a Mutiliana.
Justus Episcopus Faventinus.

B

L

LAderchius Jacobus.
Laderchius Jacobus Presb. Oratorii.
Laderchius Johannes-baptista.
Laderchius Johannes-baptista Junior.
Laderchius Julius-cæsar.
Laderchius Petrus-gentilis.
Laghius Antonius.
Lama Franciscus-maria.
Lamius Salvator.
Lamone fiume di Faenza.
Lamonia Colonia.
C Lapus Angelus.
Laurentius Judex.
Lazarus Aloysius.
Lazarus Johannes-antonius.
Lega Laurentius.
Leo Episcopus Faventinus.
Leonellus Victorius.
Leontius Episcopus Faventinus.
Liberus Antonius.
Liverani Franciscus-antonius.
Ludovicus Maradiensis.
Ludovicus (*de*) Mutiliana.
D Ludovicus O. FF. Servorum.

M

MAcchius Johannes-baptista.
Macchus Antonius.
Maccolinus Ludovicus.
Macinus Presbyter.
Magnanus Romualdus.
Majolus Johannes-baptista.
Majolus Johannes-petrus.
Majolus Joseph.
Malpelus Hieronymus.
Malpelus Michael.
E Malpelus Thomas.
Malusardus Frigdianus.
Manfredia familia.
Manfredus Astorgius I.
Manfredus Astorgius II.
Manfredus Astorgius III.
Manfredus Carolus.
Manfredus Franciscus.
Manfredus Fridericus.
Manfredus Galeottus.
Manfredus Johannes-galeatius.
Maradius Cajetanus.

Ma

Maradius Vincentius.
Marchesius Albertus.
Marchesius Georgius-virianus.
Marchesius Hieronymus.
Marchesinus Nicolaus.
Marcianus Johannes-baptista.
Marcus Pictor.
Marescottus Bartholomæus.
Marescottus Johannes antonius.
Marsilius Antonius.
Martinus Canonicus.
Martinus Capellanus.
Mattius Vitalis.
Marzatius Lælius.
Masetti Dominicus.
Matthæus Canonicus.
Matthæus Episcopus Faventinus.
Mauritius Abbas.
Mellius Marcus-antonius.
Memorie &c. Baccarini.
Mengus Blanchellus.
Michelini Petrus.
Milcettius Donatus.
Milcettius Hiacynthus.
Milcettius Paulus-antonius.
Milcettius Petrus-paulus.
Milcettius Vincentius.
Minus Magister.
Mirabinus Angelus.
Monius Honuphrius.
Monsignani Angelica.
Montanarius Apollinaris.
Montanarius Jacobus.
Montanarius Johannes evangelista.
Montanarius Joseph-antonius.
Monti Philippus.
Morti Vincentius.
Monticulo (*de*) Johannes & Johannes-antonius.
Morani Jacobus.
Moriatus Florianus.
Morronus Mauritius.

N

Naldus Antonius.
Naldus Johannes.
Naldus Philibertus.
Naldus Canonicus.
Naldus . . . .
Napili Epeandrus.
Negusantia familia.
Nevolonus (B).
Nicolaus O. FF. Prædicat.
Nicolaus Medicus.
Nicolaus (*de*) Faventia.
Nicoluccius Bartholomæus.
Nicoluccius Johannes-baptista.
Nicoluccius Johannes-baptista, dictus Pigna
Nicoluccius Johannes-evangelista.
Nicoluccius Thomas.
Nicoluccius Thomas junior.
Nigronius Johannes Card. Episcopus Faventinus.

O

ORegius Augustinus Archiepiscopus Beneventanus S. R. E. Cardinalis.
Orsoli Sebastianus.
Orlandus Præpositus.
Orlandus Canonicus.

Puleſius Angelus.
Purpurinus Baroncinus.

Q

QUarantinus Johannes-baptiſta.

R

R.. ſive Radulphus Canonicus.
Ractius Hieronymus.
Ractius Seraphinus.
Ractius Silvanus.
Radulphus (B) O. FF. Prædic.
Raguſius Johannes-baptiſta.
Rambertus Epiſcopus.
Ramengus Bartholomæus ſenior.
Ramengus Bartholomæus junior.
Ramengus Johannes-baptiſta.
Ramengus Scipio.
Ramiolus Bernardinus.
Ramonibus (*de*) Franciſcus-bartholomæus.
Ravagli Amadeus.
Ravellius Lælius.
Raymundis (*de*) Dominicus.
Recuperatus Andreas.
Recuperatus Auguſtinus.
Recuperatus Auguſtinus junior.
Recuperatis (*de*) Recuperatus.
Regulus Sebaſtianus.
Remoti (*dei*) Accademia.
Righius Franciſcus-maria.
Righius Joſeph.
Rinaldus Marcus-antonius.
Robertus Epiſcopus.
Romanus I. Epiſcopus.
Romanus II. Epiſcopus.
Romualdus Balneocaballenſis.
Rondininus Andreas.
Rondininus Bartholomæus.
Rondininus Bonaventura.
Rondininus Natalis.
Rondininus Paulus-æmilius Cardin.
Rondininus Philippus.
Rondininus Rondininus.
Roſſettus Carolus Card. Epiſcopus Faventinus.
Rozerius Canonicus.
Ruſticius Arneus.

S

SAbbas Caſtillionæus.
Sabellus Marcus-antonius.
Sacchi Innocentius.
Saletti Franciſcus-maria.
Salichius Nicolaus.
Salichius Origenes ſenior.
Salichius Origenes junior.
Salichius Petrus.
Salius Hieronymus.
Salius Mingolinus.
Salius Mingolinus-matthæus.
Salius Petrus Diverſus.
Salius Venerius.
Salvianus Octavius.
Savinus S. Epiſcopus & M.
Savorinus Petrus-paulus.
Scajolus Petrus-michael.
Scala Franciſcus.
Scaletti Carolus-cæſar.
Scaletti Vergilius.
Scola Hieronymus.
Segbicallus Johannes-baptiſta Epiſcopus.
Seguritis (*de*) Paduanus.
Severolus Africanus.
Severolus Andreas.
Severolus Andreas junior.
Severolus Bartholomæus.
Severolus Carolus Abbas.
Severolus Carolus-hieronymus O. FF. Cap-pucc.
A Severolus Hercules.
Severolus Jacobus.
Severolus Marcellus.
Severolus Marcellus junior.
Severolus Nicolaus.
Severolus Philippus.
Severolus Vincentius.
Silveſter (*de*) Maradio.
Simon Pelegrini.
Sinibaldi Carolus-andreas.
Sinigardus Canonicus.
Smarriti (*degli*) Accademia.
Sorboli Chriſtophorus.
B Sorboli Hieronymus.
Spada Bernardinus Card.
Spada Bernardus.
Spada Hilarius.
Spada Jacobus.
Spada Lælius.
Spada Leonida.
Spadazzi Carolus.
Spadia Hiſtoria.
Spatis (*de*) Petrus Antonii.
Spavaldus Johannes.
Statuta Faventina.
C Stay Hierotheus Archiepiſcopus Edeſſenus.
Synodi Faventinæ.

T

TAmbenis (*de*) Johannes-baldus.
Tamburini Aſcanius.
Tatlatius Carolus.
Taurellus Bartholomæus.
Theodoricus Epiſcopus.
Thomas de S. Agatha.
Thomaxius Poeta.
Timoncinus Angelus.
D Toloſanus Diaconus Canonicus.
Tombus Johannes-andreas, & Andreas.
Tondini Johannes-baptiſta.
Tonduccius Julius-cæſar.
Tonduccius Melchior, Vandinus, Vincentius.
Torricellius Jacobus.
Torricellius Johannes-evangeliſta.
Torſanus Angelus maria.
Tortus Petrus.
Toſcttius Nicolaus.
Toſettius Paulus.
Traverſarius (*de*) Ambroſius.
Traverſarius Carolus.
E Traverſarius Carolus O. FF. Servorum.
Tredotius Sebaſtianus.

V

VAjani Vajanus.
Valentibus (*de*) Erminius Card. Epi-ſcopus.
Valerianus Iohannes-baptiſta, Johannes-evan-geliſta.

Valle

Valle (*a*) Thomas.
Vandali Johannes antonius.
Vandi Johannes-antonius.
Vandinus Doctor.
Vasecletius.
Ubaldus Episcopus.
Ubertellis (*de*) Antonius & Guido.
Ubertellis (*de*) Antonius alter.
Ubertini Antonius.
Velmatius Johannes-maria.
Ugolinus Azonis.
Ugolinus Episcopus.
Viarana Antonius.
Viarana Bartholomæus.
Viarana Cæsar.
Viarana Gazolus.
Viarana Hugolinus.
Viarana Jacobus.
Viarana Nicolaus.
Viarana Stephanus.
Viarana Thaddæus.
Viarana Thomas.
Victorius Antonius.
Victorius Benedictus.
Victorius Leonellus.
Vincentius Baldini.
Vincentius (*de*) Cotiniola.
Vincentius Gabellati.
Vincentius (*de*) Faventia.
Vitalis Episcopus.

F I N